

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

17493 *Llei 13/2009, de 3 de novembre, de Reforma de la Legislació Processal per a la Implantació de la Nova Oficina Judicial.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La reforma de la justícia s'ha convertit en un objectiu crucial i inajornable. Els ciutadans tenen dret a un servei públic de la justícia àgil, transparent, responsable i plenament d'acord amb els valors constitucionals. Un dels mitjans essencials per a aconseguir-ho és la implantació a Espanya de la nova oficina judicial, l'objectiu de la qual és la racionalització i l'optimització dels recursos que es destinen al funcionament de l'Administració de justícia.

Es tracta, en síntesi, que els jutges i magistrats dediquen tots els seus esforços a les funcions que els encomana la Constitució: jutjar i fer executar el que jutgen. Per a això és necessari descarregar-los de totes aquelles tasques no vinculades estrictament a les funcions constitucionals que s'acaben d'assenyalar, i a això tendix el nou model de l'oficina judicial. En esta, s'atribuiran a altres funcionaris aquelles responsabilitats i funcions que no tenen caràcter jurisdiccional i, d'altra banda, s'establiran sistemes d'organització del treball de tot el personal al servei de l'Administració de justícia, de manera que la seua activitat professional s'exercisca amb la màxima eficàcia i responsabilitat. En este nou disseny, jugaran un paper de primer orde els integrants del cos superior jurídic de secretaris judicials.

La implantació de la nova oficina judicial i la correlativa distribució de competències entre jutges i secretaris judicials exigix adaptar la nostra legislació processal a les previsions que ja conté la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, relatives a les oficines judicials i als secretaris judicials, i a la dita reforma integral de les nostres lleis processals es dirigix la present llei.

II

Una de les claus fonamentals perquè les oficines judicials aconseguisquen l'objectiu de prestar un servei pròxim i de qualitat, recollit en la Carta de Drets dels Ciutadans davant de la Justícia, residix indubtablement en els professionals que treballen per a l'Administració de justícia, en concret i pel que ara ens ocupa, els secretaris judicials. No ha d'oblidar-se que es tracta de tècnics en dret, la capacitat dels quals els permet responsabilitzar-se de determinades matèries que si bé queden fora de la potestat jurisdiccional atribuïda amb exclusivitat a jutges i tribunals, no per això són menys importants per a la bona marxa del servei públic que constituïx l'Administració de justícia.

La racionalització d'esforços permetrà dissenyar i crear un model d'oficina judicial composta de les dos unitats previstes per l'article 436 de la Llei Orgànica del Poder Judicial: les unitats processals de suport directe i els servicis comuns processals. D'esta manera, el secretari judicial, quan es trobe al capdavant del servei comú d'ordenació del

procediment, estarà en millors condicions per a impulsar el procediment, i permetre que el jutge o tribunal pugua dictar les resolucions de fons de forma escaient i dins del termini. I perquè açò ocorregua és indispensable que es porte a efecte la reforma de les lleis processals de manera que als secretaris judicials els siguen atribuïdes no sols les funcions d'impuls formal del procediment que tenien fins ara, sinó també altres funcions que els permetran adoptar decisions en matèries col·laterals a la funció jurisdiccional però que resulten indispensables per a esta.

No obstant això, pel fet que les lleis que es reformen regulen el procediment i no l'organització, al llarg de l'articulat d'estes s'ha tractat de no fer menció, excepte en supòsits excepcionals, dels servicis comuns processals. En la majoria dels casos el criteri adoptat és el d'atribució al secretari judicial d'una determinada competència, ja que és el responsable últim de la realització de totes les activitats que servixen de suport i ajuda a l'activitat jurisdiccional de jutges i magistrats (article 435 de la Llei Orgànica del Poder Judicial), encara que l'execució material corresponga als funcionaris dels cossos regulats en el llibre VI de la llei orgànica, de conformitat amb el catàleg de funcions que s'hi establixen i sempre sota la direcció tècnica processal del secretari judicial (article 457 de la Llei Orgànica del Poder Judicial).

D'altra banda, les lleis de procediment no es referixen a qüestions organitzatives, sinó merament competencials, tenint en compte, a més del que ja s'ha dit, que han de ser igualment aplicables en aquells òrgans en què pugua implantar-se la nova oficina judicial amb major facilitat, però també en aquells altres que tarden algun temps més a incorporar-se al procés, vist que l'organització de la nova oficina ha de dur-se a terme de forma gradual i en funció de les possibilitats organitzatives, tècniques i pressupostàries de cada administració competent.

III

L'objectiu primordial compartit en la reforma de totes les lleis processals és, per tant, regular la distribució de competències entre jutges i tribunals, d'una banda, i secretaris judicials, de l'altra.

Hi ha a més altres objectius complementaris, entre els quals poden destacar-se el foment de les bones pràctiques processals o la potenciació de les garanties del justiciable.

La idea inspiradora de la reforma ha sigut la de concretar les competències processals del cos de secretaris judicials, configurat com un cos superior jurídic, de manera que, excepte els supòsits en què una presa de decisió processal pugua afectar la funció estrictament jurisdiccional, s'ha optat per atribuir la competència del tràmit de què es tracte al secretari judicial. D'esta manera, es garantix que el jutge o tribunal pugua concentrar els seus esforços en la labor que els atribuïxen la Constitució i les lleis com a funció pròpia i exclusiva: jutjar i fer executar el que jutja.

En este sentit, han de fer-se puntualitzacions relatives a l'inici del procediment i als modes de terminació d'este.

Quant a la posada en marxa del procediment, s'atribuïx al secretari judicial competència per a admetre la demanda. L'acte processal d'admissió de la demanda es configura com una actuació reglada que s'establix com a norma general atés que, com disposa l'article 403.1 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, «Les demandes només s'inadmetran en els casos i per les causes expressament previstes en esta llei.»

Excepte casos especials previstos en el mateix article, la llei només exigix la comprovació de certs requisits formals (la falta de presentació de poders de representació processal, la carència de postulació o defensa obligatòries, la falta de presentació de documents que siguen necessaris, l'absència d'indicació de la quantia en la demanda, etc.) i l'examen de la jurisdicció i competència objectiva i territorial, la qual cosa en la majoria dels supòsits no és més que una mera comprovació material. Si es té a més en compte que els possibles errors en l'apreciació de la jurisdicció i competència per part del secretari judicial poden corregir-se, com ja es feia abans, a través de la declinatòria interposada pel demandat i, en tot cas, pel control d'ofici que en qualsevol moment del procediment pot realitzar el jutge

o tribunal en els termes establits en la llei, es tracta d'un tràmit perfectament assumible pel secretari judicial.

Una qüestió distinta és la inadmissió de la demanda. El dret d'accés a la justícia forma part del dret a la tutela judicial efectiva, i per això segueix reservant-se a jutges i tribunals la decisió sobre la inadmissió de la demanda. En la mesura que suposa retallar un dret constitucionalment reconegut requerix o exigix un pronunciament judicial que fonamente la seua limitació, pronunciament que ha de quedar en l'àmbit jurisdiccional de jutges i tribunals. Això significa que, quan siga apreciada pel secretari judicial la falta d'algun dels requisits o pressupòsits de la demanda, haurà de donar-ne compte al jutge perquè este es pronuncie definitivament sobre la seua admissió.

El mateix criteri d'admissió se segueix en les demandes de terceria de domini i en els escrits iniciadors dels procediments de nul·litat, separació i divorci, divisió de l'herència i liquidació del règim econòmic matrimonial, si bé en estos casos s'ha optat per una interpretació àmplia del precepte de manera que l'expressió «admesa la demanda» comprega l'admissió tant del secretari judicial com del jutge o tribunal segons els casos. S'exceptua, no obstant això, l'admissió de la demanda executiva, per correspondre al tribunal, en el seu mandat constitucional de «jutjar i fer executar el que jutja», el dictat de l'orde general d'execució, així com la del juí canviari, perquè la seua simple admissió comporta l'adopció de determinades mesures executives que han de correspondre al jutge en la mesura que afecta drets patrimonials.

Este criteri d'admissibilitat s'ha aplicat com a regla general en tots els ordes jurisdiccionals. No obstant això, atesa l'especialitat de la jurisdicció penal per raó de la naturalesa dels drets afectats, en esta es reserva l'admissió de la denúncia o querrela a l'àmbit de la potestat jurisdiccional del jutge o tribunal.

Respecte a l'acumulació d'accions, atés que estes es plantegen en el moment inicial del procediment i l'admissió de la demanda s'atribuïx al secretari judicial, serà este qui decidisca sobre la seua admissió, i en donarà compte al jutge si entén que no concorren els requisits necessaris.

Pel que fa a la terminació del procediment, la idea que presidix la reforma és que, en aquells casos en què puga posar-s'hi fi com a conseqüència de la falta d'activitat de les parts o per haver arribat estes a un acord, puga el secretari judicial dictar un decret que pose fi al procediment. Això és així perquè en estos casos es tracta de convalidar el que no és sinó expressió de la voluntat de les parts, sense perjudic dels recursos que es puguen interposar contra el decret del secretari judicial a fi que el titular de l'òrgan judicial puga revisar la resolució.

D'esta manera, han sigut atribuïdes al secretari judicial la declaració de terminació anticipada del procés per desistiment a sol·licitud expressa de l'actor, la terminació del procés per satisfacció extraprocessal, l'envenció de l'acció de desdonament per pagament o consignació de les rendes per l'arrendatari amb ple consentiment de l'arrendador, la declaració de caducitat de la instància per inactivitat processal de les parts, etc. També, per descomptat, la conciliació, per a dur a terme la labor mediadora que la Llei Orgànica del Poder Judicial li reconeix com a pròpia en l'article 456.3.c).

A més, en la modificació de la Llei d'Enjudiciament Civil de 1881, s'atribuïx a la resolució que aprobe els acords adoptats en conciliació idèntica força executiva, amb independència de si són realitzats davant del jutge de pau o davant del secretari judicial del jutjat de primera instància, de manera que s'acaba la dicotomia existent en esta matèria. Quan el que s'ha convingut per les parts en acte de conciliació siguen assumptes de la competència del mateix jutjat, es portarà a efecte en este. En els altres casos, quan el que s'ha acordat excedisca la competència del jutge de pau, serà competent per a l'execució el jutjat de primera instància que corresponga.

En matèria d'execució, l'article 456.3.a) de la Llei Orgànica del Poder Judicial atribuïx als secretaris judicials l'execució, excepte aquelles competències que exceptuen les lleis processals per estar reservades a jutges i magistrats. Com a conseqüència d'esta atribució ha sigut necessari modificar profundament el llibre III de la Llei d'Enjudiciament Civil, tractant de delimitar clarament les competències que poden ser assumides pels secretaris

judicials d'aquelles altres a què es referix la Llei Orgànica del Poder Judicial quan reserva als jutges i tribunals determinades decisions. Entre les atribucions destacades, es troba la decisió de les mesures executives concretes per a dur a terme el que disposa l'orde general d'execució. Havent-se atorgat als secretaris judicials la major part de les actuacions del procés d'execució, això comporta que també se'ls atribuisca la decisió sobre l'acumulació de les execucions.

L'atribució d'eixes noves competències als secretaris judicials, sense que això signifie que el jutge o tribunal perda la direcció del procés (article 165 de la Llei Orgànica del Poder Judicial), implica la necessitat d'articular un sistema de recursos que permeta que el titular de l'òrgan judicial, en determinats supòsits expressament previstos al llarg de l'articulat de les lleis processals, puga conèixer del recurs interposat contra la resolució del secretari judicial.

A fi de dotar d'homogeneïtat tot el sistema en una reforma de tant de calat com la que ara es mamprén, s'ha optat per donar, siga quin siga l'orde jurisdiccional de què es tracte, el mateix nom als recursos que es poden interposar contra les resolucions del secretari judicial: recurs de reposició quan s'interposa davant del secretari judicial que va dictar la resolució impugnada, a fi que siga ell mateix qui reconsideri la seua decisió; o bé recurs de revisió quan es tracta que siga el jutge o tribunal qui decidisca la qüestió.

IV

Com a objectius complementaris perseguits a l'abordar la reforma de les lleis processals, com ja es va avançar, es troben, com a més significatius, els següents:

En primer lloc, el reforçament de les garanties del justiciable. Per a la consecució d'este objectiu s'introdueix en la Llei de Procediment Laboral, en la Llei de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa i en la Llei d'Enjudiciament Criminal, la gravació de les vistes de manera generalitzada, tal com s'havia anticipat en la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.

En matèria de documentació de les actuacions, entre estes les vistes i fe pública, han sigut objecte de modificació els articles 145 a 148 de la Llei d'Enjudiciament Civil. Era necessària la modificació per a adaptar estos preceptes a la dicció de la Llei Orgànica del Poder Judicial, que va concretar els principis en què s'inspira la labor dels secretaris judicials quan realitzen les seues funcions de dació de fe, de manera que les exercixen amb exclusivitat i plenitud (article 145 de la Llei d'Enjudiciament Civil en relació amb l'article 453.1 de la Llei Orgànica del Poder Judicial). En general, els articles mencionats no són sinó una adaptació a l'articulat de la Llei Orgànica del Poder Judicial. No obstant això, en l'article 146 es preveu la utilització de la firma electrònica reconeguda o un altre sistema de seguretat en la gravació de les vistes, audiències i compareixences, de manera que quede garantida l'autenticitat i la integritat del que s'ha gravat. En este sentit, s'establix que el document electrònic que continga la gravació, sempre que incorpore la firma electrònica reconeguda del secretari judicial, constituirà l'acta a tots els efectes. En estos casos, com s'arregla en l'article 147, només serà necessària la presència del secretari judicial en la sala si ho han sol·licitat les parts amb anterioritat o si excepcionalment ho considera este oportú atenent, entre altres raons, la complexitat de l'assumpte o el nombre i la naturalesa de les proves que hagen de practicar-se. Només en aquells supòsits en què no puguen utilitzar-se els mecanismes de enregistrament o de garantia que permeten respectivament la gravació de les vistes o garantir l'autenticitat i la integritat del que s'ha gravat, l'acta serà estesa pel secretari judicial que concórrega a la vista. També s'establix el contingut mínim de l'acta que ha d'alçar el secretari judicial durant les vistes quan s'utilitzen mitjans tècnics de gravació i no obstant això no es puga utilitzar la firma electrònica, ja que en estos casos el suport que continga la gravació no constituïx l'acta del juí, ja que no oferix les garanties de l'autenticitat i integritat de la gravació. Quan ni tan sols siga possible la utilització de mitjans tècnics de gravació, l'acta estesa pel secretari judicial haurà de recollir, amb l'extensió i el detall necessaris, tot el que s'ha fet. S'establix a més de forma obligatòria l'extensió de l'acta per procediments informàtics, excepte en el cas que la sala en què s'estiga celebrant l'actuació no tinga mitjans informàtics; amb això es busca l'eradicació

de les actes manuscrites, en molts casos il·legibles, tan freqüents encara en molts òrgans jurisdiccionals espanyols. Esta previsió es fa extensiva a tots els ordes jurisdiccionals i igualment a les juntes de creditors previstes en la Llei Concursal, si bé deixant clar que estes, encara que siguen objecte de gravació, requerixen la presència ineludible del secretari judicial en la seua condició de membre d'esta.

També en l'orde jurisdiccional penal, i en concret en el sumari ordinari, s'ha arrellegat la doctrina del Tribunal Constitucional consolidada a partir de la sentència 66/89, de 17 d'abril, que exigix restablir en l'anomenada fase intermèdia l'equilibri de les parts en el procés penal. Per a això, s'ha introduït en l'article 627 de la Llei d'Enjudiciament Criminal una modificació que fa preceptiu el trasllat de la causa a la defensa del processat, a fi que es pronuncie sobre la interlocutòria de conclusió del sumari, i sol·licite la pràctica de noves diligències de prova, l'obertura del juí oral o, si és el cas, el sobreseïment de la causa. També s'ha modificat l'article 761 en el sentit d'atribuir al secretari judicial la funció d'informar l'ofés o perjudicat dels seus drets, seguint la línia establida per la Llei 38/2002, de 24 d'octubre, de Reforma Parcial de la Llei d'Enjudiciament Criminal sobre procediment per a l'enjudiciament ràpid i immediat de determinats delictes i faltes, i de modificació del procediment abreviat, que establia en l'article 776 el deure del secretari judicial d'informar en la primera compareixença al perjudicat i ofés dels seus drets, en els termes que preveuen els articles 109 i 110. Posteriorment, el mateix precepte ha sigut modificat per la Llei Orgànica 15/2003, de 25 de novembre, per la qual es modifica la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, i es manté la competència del secretari judicial amb vista a efectuar la instrucció de drets a l'ofés o perjudicat, per la qual cosa s'ha estimat pertinent modificar ara els preceptes anteriorment esmentats a fi de fer concordar la seua redacció, considerant-se adequat que, una vegada incoat el procediment penal, siga el secretari judicial qui informe dels seus drets a la víctima o al perjudicat. També s'atribuïx al secretari judicial l'obligació d'informar les víctimes de delictes violents i contra la llibertat sexual dels drets que els assistixen segons la Llei 35/1995, d'11 de desembre, d'Ajuda i Assistència a les Víctimes de Delictes Violents i contra la Llibertat Sexual, així com les víctimes de delictes de terrorisme.

Un segon objectiu complementari consistix en el foment de les bones pràctiques processals. En les diverses lleis de procediment s'han introduït mecanismes tendents a facilitar l'acumulació d'accions, processos, recursos o execucions a fi d'evitar la multiplicitat d'actuacions quan diversos procediments tenen el mateix objecte. Amb això poden pal·liar-se en alguna mesura les dilacions en la tramitació dels pleits si es concentren els esforços en un únic procediment, o bé, com en la jurisdicció contenciosa administrativa, si es tramita un pleit testimoni, se suspén la resta de recursos fins que no es resolga el primer. Cal afegir que a més estes previsions legals seran l'instrument adequat per a fer efectius els objectius de transparència en les actuacions dels òrgans judicials i la correcta avaluació de l'exercici dels seus titulars.

També per a aconseguir este objectiu s'ha introduït en totes les lleis processals una nova regulació relativa als assenyalaments de qualsevol classe de vistes. L'assenyalament es verificarà tenint en compte sempre els criteris que el president de la sala o secció o el titular de l'òrgan judicial indiquen als secretaris judicials pel que fa tant a la seua organització general del treball com a la duració aproximada de la vista en concret, segons hagen pogut determinar una vegada estudiat l'assumpte o pleit de què es tracte.

D'acord amb estos criteris generals i amb les instruccions concretes que li done el president de la sala o secció i el titular de l'òrgan judicial corresponent, el secretari judicial establirà la data i l'hora de les vistes o tràmits, i ho farà des d'un servici centralitzat i gestionant una «agenda programada» d'assenyalaments. No obstant això, haurà de tindre en compte que els pleits s'assenyalaran per a juí a mesura que vagen arribant a un estat que així ho permeta i sempre d'acord amb les prioritats que, per a certes matèries, les mateixes lleis processals establixen. També haurà de considerar altres aspectes, com la disponibilitat de sala, l'organització dels recursos humans de l'oficina, el temps necessari per a dur a terme les citacions als intervinents així com la coordinació

amb el ministeri fiscal en els procediments en què les lleis prevegen la seua intervenció.

Amb este nou sistema es pretén optimitzar la utilització de les sales de vistes, a la qual cosa s'afeg la ineludible necessitat d'utilitzar un sistema centralitzat d'assenyalaments tenint en compte que a mesura que vaja desplegant-se la nova oficina judicial i s'organitzen els distints servicis comuns processals seran els funcionaris que tinguen el seu centre de destí en este, i no en les unitats processals de suport directe al jutge, els qui l'auxilien en la celebració de vistes en sales.

Com a tercer objectiu, s'introduïxen certes millores processals fruit de l'experiència aplicativa de les lleis de procediment. Esta finalitat es projecta en la reforma de la Llei d'Enjudiciament Civil, la Llei de Procediment Laboral i la Llei de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. En canvi, no ha pogut aconseguir-se este propòsit, a causa de l'antiguitat del seu text, en la Llei d'Enjudiciament Criminal. On sí s'ha optat per modificar esta llei ha sigut en aquells articles en què encara hui es mantenia la referència a la pena de mort, com ara l'article 877 o el capítol IV del títol II del llibre V (articles 947 a 953), relatiu al recurs de cassació en les causes de mort. Igualment, es dota de contingut els articles 516 i 517 per a donar ràpida resposta i legalitzar, com més prompte millor, la situació personal del detingut que es presenta davant d'un jutjat de guàrdia.

Respecte al procés monitori, s'eleva la seua quantia de 30.000 a 150.000 euros. Es persegueix donar més cobertura a un procés que s'ha mostrat ràpid i eficaç per al cobrament de deutes dineraris vençuts, exigibles i documentats. La senzillesa del procediment i la seua utilitat com a forma de protecció del crèdit ha provocat una utilització massiva d'este que, per si sola, justifica ampliar-ne l'àmbit d'aplicació; és el procés més utilitzat per a la reclamació de quantitats. D'altra banda, s'ha mostrat com una via per a evitar juís declaratius contradictoris, amb la consegüent descàrrega de treball per als òrgans jurisdiccionals; més del cinquanta per cent dels processos monitoris evita el consegüent declaratiu, en finalitzar el procediment bé per mitjà del pagament voluntari pel deutor, bé per execució del títol base de la petició inicial.

La decisió d'augmentar la quantia dels crèdits exigibles per mitjà del monitori continua l'estela de prudència iniciada pel legislador de la Llei d'Enjudiciament Civil 1/2000, de 7 de gener, en el sentit que no se suprimeix el límit quantitatiu per a les pretensions que es fan valdre per este procediment, encara que no es desconeix que esta és la línia seguida en l'àmbit europeu, com ocorre amb el procés monitori europeu, regulat pel Reglament (CE) núm. 1896/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, pel qual s'establix un procés monitori europeu.

A més, en línia amb l'admissió de la demanda, s'atribuïx al secretari judicial la competència per a admetre l'escrit inicial del procediment, del qual haurà de donar compte al jutge quan considere que no concorren els requisits per a la seua admissió. Al mateix temps, es proposa donar uniformitat a les formes de terminació d'este procediment, atés que el procés monitori constituïx un procés declaratiu especial que es transforma en un procediment distint, en la mesura que la seua naturalesa jurídica canvia, quan el deutor requereix no paga, ja siga formulant o no oposició.

Així s'ha establert la terminació del procediment per decret quan s'acorde l'arxivament per pagament, per quedar expedit el procés d'execució, per conversió en juí verbal, per sobreseïment al no formular demanda de juí ordinari dins del termini i per la transformació en juí ordinari i per interlocutòria quan siga el tribunal qui resolga l'arxivament per inadmissió a tràmit del juí ordinari.

A més, s'aprofita per a eliminar l'entrega del justificant de pagament per part del secretari judicial i posar fi a la controvèrsia doctrinal sobre si la falta de pagament o oposició del deutor comportava l'inici automàtic de l'execució, i s'opta perquè el deutor inste el despatx d'esta.

D'altra banda, amb l'objecte d'unificar la terminologia i adaptar-la a les noves competències del secretari judicial, s'utilitza l'expressió «resolucions processals», per a englobar tant les resolucions judicials –providències, interlocutòries i sentències– com les del secretari judicial que amb la nova redacció són: diligències d'ordenació, quan la

resolució tinga com a objecte donar a les interlocutòries el curs que la llei establisca; decrets, quan amb la resolució s'admeta la demanda o es pose terme al procediment de què el secretari tinga atribuïda competència exclusiva, o quan siga necessari o convenient raonar el que resol, i diligències de constància, comunicació o execució a l'efecte de reflectir en interlocutòries fets o actes amb transcendència processal.

També s'unifica la denominació dels recursos interposats contra providències i interlocutòries no definitius en les jurisdiccions civil, social i contenciosa, i desapareix la referència al recurs de súplica en les dos últimes, en favor del terme «recurs de reposició», alhora que s'unifica la regulació dels recursos devolutius, s'atribuïxen competències semblants al secretari judicial en la preparació i interposició d'estos. A més, s'han inclòs en les citacions davant de l'òrgan ad quem l'avertència que, en cas de no realitzar-se en el termini concedit, es declararan deserts els recursos, per entendre que es va tractar d'una omisió del legislador anterior.

A més, s'han convertit en euros els imports que en els textos legals encara apareixien en pessetes. No es procedix, no obstant això, a l'actualització de les quanties, modificació que pot fer-se després a través de les habilitacions concedides al Govern.

Així mateix, es reformen diversos preceptes de la Llei de Procediment Laboral per a autoritzar la firma del recurs de suplicació per part dels graduats socials. L'article 545.3 de la Llei Orgànica del Poder Judicial reconeix la capacitat de representació tècnica als graduats socials degudament col·legiats. Ara s'elimina el requisit d'intervenció preceptiva de lletrat per al recurs de suplicació, amb la qual cosa s'adapta la norma legal a la realitat social.

Com a quart objectiu ha de destacar-se que s'han escomés, principalment en la Llei d'Enjudiciament Civil, una sèrie de modificacions relatives a la modernització tecnològica de l'Administració de justícia en línia amb el que disposa la Llei Orgànica del Poder Judicial. Així, s'introdueix la possibilitat que la publicitat en els butlletins oficials siga substituïda, en els termes que reglamentàriament es determinen, per la utilització de mitjans telemàtics, informàtics o electrònics. A més, és necessari destacar en este àmbit, la modificació de la regulació de les subhastes judicials, per a permetre que sota la direcció del secretari judicial puguen efectuar-se licitacions electròniques, sempre que es compte amb els mitjans tècnics per a això. D'esta manera, la participació en les subhastes judicials podrà realitzar-se a través d'Internet, sense requerir la presència física obligatòria dels intervinents en una sala. Amb això a més s'evita la discriminació, ja que hi ha més participació, es fomenten la transparència i la publicitat, s'obtenen millors preus i s'eviten les pràctiques de col·lusió, és a dir el pacte entre dos persones per a perjudicar tercers.

En quint lloc, ha d'apuntar-se que, com és lògic, la llei la reforma de la qual és més profunda és la Llei d'Enjudiciament Civil, tenint en compte el caràcter supletori que té respecte de les altres lleis de procediment. Al contrari, l'obsolescència de les normes contingudes en la Llei d'Enjudiciament Criminal ha obligat a realitzar-ne una reforma només parcial en matèria d'oficina judicial a l'espera que es produïska la revisió completa d'esta llei per a donar llum a una de nou encuny, com ja es va fer l'any 2000 amb la Llei d'Enjudiciament Civil.

V

Així mateix, i en concordança amb les modificacions introduïdes en la llei orgànica complementària d'esta llei, per la qual es modifica la Llei Orgànica 6/1985 d'1 de juliol del Poder Judicial, s'introdueix una disposició addicional octava a la Llei 15/2003, de 26 de maig, Reguladora del Règim Retributiu de les Carreres Judicial i Fiscal, a fi de considerar les retribucions dels jutges d'adscripció territorial a què es referix l'article 347 bis de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial.

Finalment, es reforma la disposició addicional primera de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, reguladora de l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal, per a donar resposta a l'actual falta de previsió legal en el nomenament dels fiscals substituïts i per a, d'esta manera, donar la cobertura deguda a les necessitats sorgides amb motiu de vacant o absència dels titulars de carrera.

Article primer. *Modificació de la Llei d'Enjudiciament Civil aprovada per Reial Decret de 3 de febrer de 1881.*

Es modifica la Llei d'Enjudiciament Civil aprovada per Reial Decret de 3 de febrer de 1881 en els termes següents:

U. El paràgraf primer de l'article 460 queda redactat de la manera següent:

«Abans de promoure un juí, podrà intentar-se la conciliació davant del secretari judicial del jutjat de primera instància o davant del jutge de pau competents.»

Dos. El paràgraf primer de l'article 463 queda redactat de la manera següent:

«Article 463.

Els jutjats de primera instància o de pau del domicili del demandat seran els únics competents perquè davant d'estos es tramiten els actes de conciliació. Si el demandat és una persona jurídica seran així mateix competents els del lloc del domicili del demandant, sempre que en este radique una delegació, una sucursal o una oficina oberta al públic i sense perjudi de l'adequada competència que resulte per a cas de litigi posterior.»

Tres. L'article 464 queda redactat de la manera següent:

«Article 464.

Si se susciten qüestions de competència del jutjat o de recusació del secretari judicial o del jutge de pau davant de qui se celebre l'acte de conciliació, es tindrà per intentada la compareixença sense més tràmits.»

Quatre. L'article 465 queda redactat de la manera següent:

«Article 465.

El qui intente l'acte de conciliació presentarà una sol·licitud per escrit, en la qual es consignaran les dades i les circumstàncies d'identificació de l'actor i del demandat i el domicili o els domicilis en què puguen ser citats, i es fixarà amb claredat i precisió el que es demane. El demandant podrà igualment formular la seua sol·licitud de conciliació omplint uns impresos normalitzats que, a este efecte, es trobaran a la seua disposició en el tribunal corresponent.

La sol·licitud es presentarà amb tantes còpies com siguen els demandats i una més.»

Cinc. L'article 466 queda redactat de la manera següent:

«Article 466.

El secretari judicial en el cas dels jutjats de primera instància o el jutge de pau en qualsevol altre cas, el dia en què es presente la sol·licitud de conciliació o el següent hàbil, manaran citar les parts, i assenyalaran el dia i hora en què haja de tindre lloc la compareixença, procurant que es verifique tan ràpidament com siga possible.

Entre la citació i la compareixença hi haurà d'haver almenys vint-i-quatre hores; este termini podrà, no obstant això, reduir-se si hi ha causes justes per a això.

En cap cas podrà dilatar-se més de huit dies des que s'haja presentat la sol·licitud de conciliació.»

Sis. L'article 467 queda redactat de la manera següent:

«Article 467.

El secretari del jutjat notificarà la diligència de citació al demandat o demandats d'acord amb el que preveu generalment per a les notificacions la Llei d'Enjudiciament Civil, però en compte de la còpia de la diligència li entregarà una de les sol·licituds que haja presentat el demandant, en la qual posarà una nota el secretari, expressiva

del jutjat de primera Instància o de pau en el qual es celebrarà l'acte de conciliació i del dia, hora i lloc de la compareixença. En la sol·licitud original, que s'arxivarà després, firmarà l'esmentat rebut de la còpia, o un testimoni que ell sol·licite si no sap o no pot firmar.»

Set. L'article 468 queda redactat de la manera següent:

«Article 468.

Els absents del poble en què se sol·licite la conciliació seran cridats per mitjà d'un ofici dirigit al jutjat de primera instància o de pau del lloc en què residisquen.

A l'ofici s'acompanyaran la sol·licitud o sol·licituds presentades pel demandant, que han de ser entregades als demandats.

El secretari del jutjat de primera instància o de pau del poble de la residència dels demandats procurarà, sota la seua responsabilitat, que la citació es faça en la forma prevista en els articles anteriors, el primer dia hàbil després d'aquell en què s'haja rebut l'ofici, i tornarà esta diligència el mateix dia de la citació, o a tot tardar l'endemà. Este ofici s'arxivarà amb la sol·licitud, en els termes que preveu l'article anterior.»

Huit. L'article 471 queda redactat de la manera següent:

«Article 471.

L'acte de conciliació se celebrarà en la forma següent:

Començarà el demandant exposant la seua reclamació i manifestant els fonaments en què la recolza.

Contestarà el demandat el que crega convenient, i podrà també exhibir qualsevol document en què fonamente les seues excepcions.

Després de la contestació, podran els interessats replicar i contrareplicar, si volen.

Si no hi ha avinença entre ells, el secretari judicial o el jutge de pau procuraran que s'avinguen.

Si no poden aconseguir-ho, es donarà l'acte per acabat sense avinença.

Si les parts aconseguixen l'avinença, el secretari judicial dictarà un decret o el jutge de pau una interlocutòria aprovant-la i acordant, a més, l'arxivament de les actuacions.»

Nou. S'afig un nou apartat a l'article 472 amb la redacció següent:

L'acta estesa que reflectisca el que s'ha convingut en l'acte de conciliació serà firmada per tots els concurrents»

Deu. L'article 476 queda redactat de la manera següent:

«Article 476.

Als efectes previstos en l'article 517.2.9é de la Llei d'Enjudiciament Civil, la resolució que aprova allò que s'haja convingut per les parts comportarà l'execució.

Allò que s'haja convingut per les parts en acte de conciliació es portarà a efecte en el mateix jutjat en què es va tramitar la conciliació, quan es tracte d'assumptes de la competència del mateix jutjat.

En els altres casos serà competent per a l'execució el jutjat a qui haja correspost conèixer de la demanda.»

Onze. S'afig un paràgraf segon a l'article 955, que queda redactat de la manera següent:

«D'acord amb els mateixos criteris assenyalats en el paràgraf anterior, correspondrà als jutjats mercantils conèixer de les sol·licituds de reconeixement i

execució de sentències i la resta de resolucions judicials i arbitrals estrangeres que versen sobre matèries de la seua competència.»

Dotze. L'article 956 queda redactat de la manera següent:

«Article 956.

Després de la traducció de l'executòria feta d'acord amb el dret, i d'escoltar, en el termini de nou dies, la part contra qui es dirigisca i el fiscal, el tribunal declararà si ha de complir, o no, la dita executòria.

Contra esta interlocutòria podrà interposar-se recurs d'apel·lació.»

Article segon. *Modificació de la Llei d'Enjudiciament Criminal de 14 de setembre de 1882.*

La Llei d'Enjudiciament Criminal de 14 de setembre de 1882 es modifica en els termes següents:

U. El paràgraf segon de l'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Passat el termini sense que l'interessat acredite haver-ho utilitzat, el secretari judicial, per mitjà d'una diligència, alçarà la suspensió i continuarà el procediment.»

Dos. L'últim paràgraf de l'article 15 queda redactat de la manera següent:

«Tan prompte com conste el lloc en què s'haja comés el delictes, el jutge o tribunal que estiga coneixent de la causa acordarà la inhibició en favor del competent, i posarà si és el cas els detinguts a disposició d'este i acordarà remetre, en la mateixa resolució, les diligències i els efectes ocupats.»

Tres. El paràgraf tercer de l'article 22 queda redactat de la manera següent:

«Dirimit el conflicte pel superior a qui competisca, el secretari judicial del jutjat d'instrucció que deixe d'actuar remetrà les diligències practicades i els objectes recollits al declarat competent, dins del segon dia, a comptar d'aquell en què reba l'orde del superior perquè el deixe de conèixer.»

Quatre. El paràgraf tercer de l'article 25 queda redactat de la manera següent:

«Mentres no recaiga una decisió judicial ferma que resolga definitivament la qüestió promoguda o n'accepte la competència, el jutge d'instrucció que acorde la inhibició a favor d'un altre de la mateixa classe continuarà practicant totes les diligències necessàries per a comprovar el delictes, esbrinar i identificar els possibles culpables i protegir els ofesos o perjudicats per este. A este efecte, la resolució que inicialment acorde la inhibició expressarà esta circumstància, i s'acompanyarà únicament del testimoni de les actuacions. Dirimida la qüestió o acceptada la competència per resolució ferma, el secretari judicial remetrà les actuacions originals i les peces de convicció al jutge que en resulte competent.»

Cinc. L'article 34 queda redactat de la manera següent:

«Article 34.

El secretari del tribunal davant de qui es propose la inhibició traslladarà en el termini d'un o dos dies, segons el volum de la causa, al ministeri fiscal, quan este no ho haja proposat, així com a les altres parts que figuren en la causa que poguera al mateix temps estar coneixent el tribunal a qui s'haja instat perquè faça el requeriment i, a la vista d'això, el tribunal manarà, dins dels dos dies següents, lliurar un ofici inhibitori, o declararà que no pertoca.»

Sis. El paràgraf primer de l'article 37 queda redactat de la manera següent:

«El secretari del tribunal requerit n'acusarà immediatament la recepció i traslladarà al ministeri fiscal, a l'acusador particular, si n'hi ha, als referits en els

articles 118 i 520 que s'hagen personat i als qui figuren com a part civil, en un termini que no podrà excedir les vint-i-quatre hores a cada un, després de la qual cosa el tribunal dictarà una interlocutòria inhibint-se o declarant que no pertoca fer-ho.»

Set. L'article 38 queda redactat de la manera següent:

«Article 38.

Quan s'haja consentit o confirmat la interlocutòria en què el tribunal s'ha inhibit, el secretari judicial remetrà la causa, dins del termini de tres dies, al tribunal que ha proposat la inhibició, amb citació a termini de les parts i posant a disposició d'aquell els processats, les proves materials del delictes i els béns embargats.»

Huit. Els paràgrafs primer i tercer de l'article 109 queden redactats de la manera següent:

«En l'acte de rebre declaració pel jutge a l'ofés que tinga la capacitat legal necessària, el secretari judicial l'instruirà del dret que l'assistix per a mostrar-se part en el procés i renunciar o no a la restitució de la cosa, reparació del dany i indemnització del perjudici causat pel fet punible. Així mateix l'informarà de la possibilitat i procediment per a sol·licitar les ajudes que d'acord amb la legislació vigent poden correspondre-li.»

«Llevat dels casos previstos en els dos paràgrafs anteriors, no es farà als interessats en les accions civils o penals cap notificació que prolongue o detinga el curs de la causa, la qual cosa no obsta perquè el secretari judicial procure instruir d'aquell dret l'ofés absent.»

Nou. Se suprimeix el paràgraf 3 de l'article 121 de la present llei.

Deu. Es modifica la rúbrica del títol VI i del capítol primer del títol VI que queden redactades de la manera següent:

«TÍTOL VI

De la forma de dictar resolucions i de la manera de dirimir les discòrdies

CAPÍTOL PRIMER

De les resolucions processals»

Onze. L'article 141 queda redactat de la manera següent:

«Article 141.

Les resolucions de caràcter judicial que dicten els jutjats i tribunals es denominaran:

Providències, quan resolguen qüestions processals reservades al jutge i que no requerisquen legalment la forma d'interlocutòria.

Interlocutòries, quan decidisquen incidents o punts essencials que afecten d'una manera directa els imputats o processats, responsables civils, acusadors particulars o actors civils; quan decidisquen la competència del jutjat o tribunal, la procedència o improcedència de la recusació, quan decidisquen recursos contra providències o decrets, la presó o llibertat provisional, l'admissió o denegació de prova o del dret de justícia gratuïta o afecten un dret fonamental i, finalment, els altres que segons les lleis han de fundar-se.

Sentències, quan decidisquen definitivament la qüestió criminal.

Sentències fermes, quan no siga possible interposar contra estes cap recurs ordinari ni extraordinari, excepte els de revisió i rehabilitació.

S'anomena executòria el document públic i solemne en què es consigna una sentència ferma.

La fórmula de les providències es limitarà a la determinació d'allò que s'haja manat i del jutge o tribunal que les dispose, sense més fonament ni addicions que la data en què s'acorde, la firma o rúbrica del jutge o del president i la firma del secretari judicial. No obstant això, podran ser succintament motivades sense subjecció a cap requisit quan s'estime convenient.

Les interlocutòries seran sempre fundades i contindran en paràgrafs separats i numerats els antecedents de fet i els fonaments de dret i, finalment, la part dispositiva. Seran firmats pel jutge, magistrat o magistrats que els dicten.

Totes les resolucions inclouran la menció del lloc i data en què s'adopten, i si esta és ferma o si és possible algun recurs en contra, amb expressió, en este últim cas, del recurs que siga procedent, de l'òrgan davant el qual ha d'interposar-se i del termini per a recórrer.»

Dotze. S'afig un nou article 144 bis en els termes següents:

«Article 144 bis.

Les resolucions dels secretaris judicials es denominaran diligències i decrets.

Llevat que la llei dispose una altra cosa, es dictarà diligència d'ordenació quan la resolució tinga com a objecte donar a les interlocutòries el curs que la llei establisca. Es dictaran diligències de constància, comunicació o execució a l'efecte de reflectir en actuacions fetes o actes amb transcendència processal.

S'anomenarà decret la resolució que dicte el secretari judicial quan siga necessari o convenient raonar la seua decisió.

Les diligències es limitaran a l'expressió del que es dispose, el lloc, la data i el nom i la firma del secretari judicial que les dicte. Les diligències d'ordenació inclouran a més una succinta motivació quan així ho dispose la llei o quan el secretari judicial ho estime convenient.

Els decrets seran sempre motivats i contindran, en paràgrafs separats i numerats, els antecedents de fet i els fonaments de dret en què es base la subsegüent part dispositiva. Expressaran el lloc, la data i el nom del secretari judicial que els dicte, amb extensió de la seua firma.

Totes les resolucions del secretari judicial inclouran la menció de si són fermes o si és possible algun recurs contra estes, amb expressió, en este últim cas, del recurs que siga procedent, de l'òrgan davant el qual pot interposar-se i del termini per a recórrer.»

Tretze. L'article 145 queda redactat de la manera següent:

«Article 145.

Per a dictar interlocutòries en els assumptes de què conega el Tribunal Suprem n'hi haurà prou amb tres magistrats i per al dictat de sentències en seran necessaris set, llevat que la llei dispose una altra cosa.

Per a dictar interlocutòries i sentències en les audiències provincials, l'Audiència Nacional i els tribunals superiors de justícia n'hi haurà prou amb tres magistrats.

Quan no hi assistisquen prou magistrats per a constituir sala, caldrà ajustar-se al que disposa la Llei Orgànica del Poder Judicial.

Per a dictar providències en uns i en altres tribunals, n'hi haurà prou amb dos magistrats, si estan conformes.»

Catorze. L'article 159 queda redactat de la manera següent:

«Article 159.

En cada jutjat o tribunal, sota la responsabilitat i la custòdia del secretari judicial, es portarà un llibre de sentències, en el qual s'inclouran firmades totes les definitives, les interlocutòries del mateix caràcter, així com els vots particulars que s'hi hagen formulat, que seran ordenats correlativament segons la seua data de publicació.»

Quinze. L'article 161 queda redactat de la manera següent:

«Article 161.

Els tribunals no podran variar les resolucions que pronuncien després de firmades, però sí que podran aclarir-ne algun concepte fosc i rectificar qualsevol error material que continguen.

Els aclariments a què es referix el paràgraf anterior podran fer-se d'ofici, pel tribunal o el secretari judicial, segons corresponga, dins dels dos dies hàbils següents a la publicació de la resolució, o a petició de part o del ministeri fiscal formulada dins del mateix termini, en este cas serà resolta per qui haja dictat la resolució de què es tracte dins dels tres dies següents a la presentació de l'escrit en què se sol·licita l'aclariment.

Els errors materials manifestos i els aritmètics en què incórreguen les resolucions dels tribunals i secretaris judicials podran ser rectificats en qualsevol moment.

Les omissions o defectes que puguen contindre sentències i procediments i que calga remeiar per a portar plenament a efecte les dites resolucions, podran ser esmenats, per mitjà d'una interlocutòria, en els mateixos terminis i pel mateix procediment establits en els paràgrafs anteriors.

Si es tractara de sentències o interlocutòries que hagen omés manifestament pronunciaments relatius a pretensions oportunament deduïdes i substanciades en el procés, el tribunal, a sol·licitud escrita de part en el termini de cinc dies a comptar de la notificació de la resolució, amb el trasllat previ, pel secretari judicial, de la dita sol·licitud a les altres parts, per a al·legacions escrites durant uns altres cinc dies, dictarà una interlocutòria per la qual resoldrà completar la resolució amb el pronunciament omés o que no pertoca a completar-la.

Si el tribunal advertix en sentències o interlocutòries que ha dictat les omissions a què es referix el paràgraf anterior, podrà, en el termini de cinc dies a comptar de la data en què es dicta, procedir d'ofici, per mitjà d'interlocutòria, a completar la seua resolució, però sense modificar ni rectificar el que haja acordat.

De la mateixa manera establida en els paràgrafs anteriors procedirà el secretari judicial quan calga esmenar o completar els decrets que haja dictat.

No podrà interposar-se cap recurs contra les resolucions en què es resolga sobre l'aclariment, la rectificació, l'esmena o el complement a què es referixen els paràgrafs anteriors d'este article, sense perjudici dels recursos que siguen procedents, si és el cas, contra la resolució a què es referix la sol·licitud o l'actuació d'ofici del tribunal o secretari judicial.

Els terminis per als recursos que siguen procedents contra la resolució que es tracte s'interrompran des que se'n sol·licite l'aclariment, la rectificació, l'esmena o el complement i, en tot cas, començaran a computar-se des de l'endemà de la notificació de la resolució que reconega o negue l'omissió de pronunciament i acorde o denegue remeiar-la.»

Setze. L'article 166 queda redactat de la manera següent:

«Article 166.

Els actes de comunicació es realitzaran sota la direcció del secretari judicial.

Les notificacions, citacions a dia cert i citacions a termini que es practiquen fora de les estrades del jutjat o tribunal seran realitzades pel funcionari corresponent. Quan el secretari judicial ho estime convenient, podran fer-se per correu certificat amb justificant de recepció, el secretari donarà fe en les actuacions del contingut del sobre remés i al qual unirà el justificant de recepció.

Les notificacions, citacions a dia cert i citacions a termini es practican en la forma prevista en el capítol V del títol V del llibre I de la Llei d'Enjudiciament Civil.

Les notificacions, citacions a dia cert i citacions a termini per correu s'entendran practicades en la data en què el destinatari faça constar la seua recepció en el justificant de recepció.

Els certificats enviats d'acord amb el que estableixen els paràgrafs precedents gaudiran de franquícia postal; el seu import no s'inclourà en la taxació de costos.

Els qui tinguen lloc en les estrades, es practicaran llegint íntegrament la resolució a la persona a qui es notifiquen, a la qual se'n donarà una còpia en l'acte, encara que no la demane, i de l'altra s'ha fet esment en la diligència que s'estenga, que serà subscripta pel secretari judicial o el funcionari que la realitze.»

Dèsset. L'article 175 queda redactat de la manera següent:

«Article 175.

Les citacions a dia cert i citacions a termini es practicaran en la forma establida per a les notificacions, amb les diferències següents:

La cèdula de citació contindrà:

1. Expressió del jutge, tribunal o secretari judicial que haja dictat la resolució, de la data d'esta i de la causa en què s'haja dictat.
2. Els noms i cognoms dels qui han de ser citats i les adreces de les seues habitacions; i si s'ignoren estes, qualssevol altres circumstàncies per les quals puga descobrir-se el lloc en què es troben.
3. L'objecte de la citació i la qualitat en què és citat.
4. El lloc, el dia i l'hora en què ha de comparéixer el citat.
5. L'obligació, si n'hi ha, de comparéixer la primera vegada que siga cridat, sota la multa de 200 a 5.000 euros o si és ja la segona que es fa, la de comparéixer amb l'advertència que serà perseguit com a reu del delictes d'obstrucció a la justícia tipificat en l'article 463.1 del Codi Penal.

La cèdula de la citació a termini contindrà els requisits 1), 2) i 3) anteriorment mencionats per a la de la citació a dia cert i, a més, els següents:

1. El termini dins del qual ha de comparéixer el citat.
2. El lloc en què haja de comparéixer i el jutge o tribunal davant del qual haja de fer-ho.
3. La prevenció que, si no compareix, l'afectaran els perjuís pertinents en dret.»

Díhuit. L'article 178 queda redactat de la manera següent:

«Article 178.

Si la persona que ha de ser notificada, citada a termini o a dia cert no té un domicili conegut, el jutge instructor ordenarà el que siga convenient per a esbrinar-lo. En este cas el secretari judicial es dirigirà a la policia judicial, als registres oficials, als col·legis professionals, a l'entitat o les empreses en què l'interessat exercix la seua activitat i intentarà este esbrinament.»

Dènou. L'article 197 queda redactat de la manera següent:

«Article 197.

Les resolucions de jutges, tribunals i secretaris judicials, i les diligències judicials, es dictaran i practicaran dins dels termes assenyalats per a cada una d'estes.»

Vint. L'article 204 queda redactat de la manera següent:

«Article 204.

Les interlocutòries i els decrets es dictaran i firmaran l'endemà del dia en què s'hagen entaulat les pretensions que estos hagen de resoldre, o que hagen arribat les actuacions a l'estat en què calga dictar-les.

Les providències i diligències es dictaran i firmaran immediatament després que de les actuacions resulte la necessitat de dictar-les, o el mateix dia o l'endemà a aquell en què s'hagen presentat les pretensions sobre les quals recaiguen.»

Vint-i-u. L'article 205 queda redactat de la manera següent:

«Article 205.

S'exceptuen del que disposa l'article anterior les interlocutòries, decrets, providències i diligències que hagen de dictar-se en un termini més curt per a no interrompre el curs del juí públic, o per a no infringir amb el retard alguna disposició legal.»

Vint-i-dos. L'article 211 queda redactat de la manera següent:

«Article 211.

Els recursos de reforma o de súplica contra les resolucions dels jutges i tribunals s'interposaran en el termini dels tres dies següents a la seua notificació als qui siguen part en el juí.

En el mateix termini s'interposaran els recursos de reposició i de revisió contra les resolucions dels secretaris judicials.»

Vint-i-tres. Es modifiquen les rúbriques del títol X i del capítol I del títol X que queden redactades de la manera següent:

«TÍTOL X

Dels recursos contra les resolucions processals

CAPÍTOL I

Dels recursos contra les resolucions dels jutges i tribunals»

Vint-i-quatre. L'article 224 queda redactat de la manera següent:

«Article 224.

Si s'admet el recurs en ambdós efectes, el secretari judicial remetrà les actuacions originals al tribunal que haja de conèixer de l'apel·lació, i citarà les parts perquè es personen davant d'este en el termini de quinze dies si el tribunal és el Suprem o de deu dies, si va al tribunal superior de justícia o l'audiència.»

Vint-i-cinc. L'article 228 queda redactat de la manera següent:

«Article 228.

Rebudes les actuacions en el tribunal superior, si en el termini de la citació no s'ha personat l'apel·lant, el secretari judicial mitjançant un decret declararà d'ofici, desert el recurs, i ho comunicarà immediatament per certificació al jutge, i tornarà les actuacions originals si el recurs s'ha admés en ambdós efectes. Contra este decret podrà interposar-se recurs directe de revisió.

El mateix dia en què siga rebut pel tribunal superior el testimoni per a substanciar una apel·lació, o l'endemà, el secretari judicial n'acusarà recepció al jutge instructor, que s'unirà al sumari. Si el rebut no li és remés, el secretari judicial el reclamarà al secretari del tribunal a qui competisca conèixer de l'apel·lació; i si així i tot no la rep, ho posarà directament en coneixement del secretari de govern, als efectes que siguen procedents.»

Vint-i-sis. L'article 229 queda redactat de la manera següent:

«Article 229.

Si l'apel·lant s'ha personat, el secretari judicial li donarà vista de les actuacions per termini de tres dies per a instrucció.

Després d'això seguirà la vista, pel mateix termini, a les altres parts personades, i finalment al fiscal, si la causa és per delictes dels que donen lloc a procediment d'ofici, o d'aquells que puguen perseguir-se amb la denúncia prèvia dels interessats.

No obstant això, del que disposen els paràgrafs anteriors, no se'n donarà vista a les parts del que siga per a elles de caràcter reservat, tal com ho haja acordat el jutge o tribunal.»

Vint-i-set. L'article 230 queda redactat de la manera següent:

«Article 230.

Tornades les interlocutòries pel fiscal, o si este no és part en la causa, per l'última de les persones a qui s'hagen entregat, el secretari judicial assenyalat dia per a la vista, en la qual el fiscal, si n'és part, i els defensors de les altres, podran informar el que tinguen per convenient al seu dret.

La vista se celebrarà el dia assenyalat, hi assistisquen o no les parts, sense que entre el dia en què es faça l'assenyalament i el de la vista hi haja més de deu dies. Serà obligatòria l'assistència del ministeri fiscal en totes les causes en què este intervinga. I no podrà acordar-se la suspensió per cap motiu, i seran rebutjades de ple, sense ulterior recurs, totes les pretensions de suspensió que es formulen.

El secretari judicial competent procurarà, sota la seua responsabilitat, que el recurs siga substanciat en el termini més breu possible, sense que en cap cas transcórreguen més de dos mesos entre el dia d'ingrés en l'audiència del testimoni per a l'apel·lació, o del sumari, si és el cas, i el del dia de la vista.»

Vint-i-huit. L'article 232 queda redactat de la manera següent:

«Article 232.

Quan siga ferma la interlocutòria dictada, el secretari del tribunal ho comunicarà al jutge per al seu compliment, i li tornarà el procés si l'apel·lació ha sigut en ambdós efectes.

El secretari del tribunal que haja conegut de l'apel·lació procurarà, sota la seua responsabilitat, que en cap cas deixen de ser tornades les actuacions al jutge instructor, o deixe de comunicar-se-li la resolució dictada dins dels tres dies següents al de ser ferma esta, quan el sumari no haja sigut encara acabat. El secretari judicial competent n'acusarà immediatament la recepció, i si no ho fa li serà esta reclamada pel secretari del tribunal, amb l'advertència que, si no ho fa, posarà els fets en coneixement del secretari de govern.»

Vint-i-nou. L'article 234 queda redactat de la manera següent:

«Article 234.

Rebut el dit informe, el secretari judicial el passarà al fiscal, si la causa és per delictes en què ha d'intervindre, perquè n'emeta dictamen per escrit en el termini de tres dies.»

Trenta. L'article 236 tindrà la redacció següent:

«Article 236.

Contra les actuacions dels tribunals criminals podrà interposar-se el recurs de súplica davant del mateix que les haja dictat i d'apel·lació únicament en aquells casos expressament previstos en la llei.»

Trenta-u. S'afeg un capítol II al títol X i s'inclouen dos articles 238 bis i 238 ter amb la redacció següent:

«CAPÍTOL II

Del recurs de revisió contra les resolucions dels secretaris judicials

Article 238 bis.

Contra totes les diligències d'ordenació dictades pels secretaris judicials podrà exercir-se davant d'ells mateixos recurs de reposició.

També podrà interposar-se recurs de reposició contra els decrets dels secretaris judicials, excepte en aquells supòsits en què siga procedent la interposició directa de recurs de revisió perquè així ho preveu expressament la llei.

El recurs de reposició, que s'interposarà sempre per escrit autoritzat amb firma de lletrat i acompanyat de tantes còpies com siguen les altres parts personades, expressarà la infracció en què la resolució ha incorregut segons el parer del recurrent i en cap cas tindrà efectes suspensius.

Admés a tràmit el recurs de reposició, el secretari judicial concedirà al ministeri fiscal i a les altres parts personades un termini comú de dos dies per a presentar per escrit les seues alegacions, transcorregut el qual resoldrà sense més tràmit.

Contra el decret del secretari judicial que resolga el recurs de reposició no es podrà interposar cap recurs.

Article 238 ter.

El recurs de revisió s'interposarà davant del jutge o tribunal amb competència funcional en la fase del procés en què ha recaigut el decret del secretari judicial que s'impugna, per mitjà d'un escrit en què haurà de citar-se la infracció en què este ha incorregut, autoritzat amb firma de lletrat i del qual hauran de presentar-se tantes còpies com siguen les altres parts personades.

Admés a tràmit el recurs de revisió, el secretari judicial concedirà al ministeri fiscal i a les altres parts personades un termini comú de dos dies perquè presenten les seues alegacions per escrit, transcorregut el qual el jutge o tribunal resoldrà sense més tràmit. Contra la interlocutòria resolutòria del recurs de revisió no es podrà interposar cap recurs.

El règim de recursos davant de les resolucions dels secretaris judicials dictades per a l'execució dels pronunciaments civils de la sentència i per a la realització de la mesura cautelar real d'embargament prevista en els articles 589 i 615 d'esta llei, serà el previst en la Llei d'Enjudiciament Civil.»

Trenta-dos. L'article 242 queda redactat de la manera següent:

«Article 242.

Quan es declaren d'ofici les costes no s'ha de fer el pagament de les quantitats a què es referixen els números 1 i 2 de l'article anterior.

Els procuradors i advocats que hagen representat i defés qualsevol de les parts, i els pèrits i testimonis que hagen declarat a instància seua, podran exigir d'aquella, si no se li ha reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta, l'abonament dels drets, honoraris i indemnitzacions que els correspongueren, reclamant-los del jutge o tribunal que va conèixer la causa.

Es procedirà a la seua exacció per la via de constrenyiment si, presentades les respectives reclamacions i fetes saber a les parts, no paguen estes en el termini prudencial que el secretari judicial assenyalé, ni les rebutgen per indegudes o excessives. En este últim cas es procedirà d'acord amb el que disposa la Llei d'Enjudiciament Civil.

El secretari judicial que intervinga en l'execució de la sentència farà la taxació de les costes de què parlen els números 1 i 2 de l'article anterior. Els honoraris dels

advocats i pèrits s'acreditaran per minuts firmades pels qui els hagen meritat. Les indemnitzacions dels testimonis es computaran per la quantitat que oportunament s'haja fixat en la causa. Els altres gastos seran regulats pel secretari judicial, a la vista dels justificants.»

Trenta-tres. L'article 244 queda redactat de la manera següent:

«Article 244.

Transcorregut el termini establert en l'article anterior sense que haja sigut impugnada la taxació de costes practicada, o rebutjades per indegudes o excessives alguna de les partides d'honoraris, es procedirà d'acord amb el que disposa la Llei d'Enjudiciament Civil.»

Trenta-quatre. L'article 308 queda redactat de la manera següent:

«Article 308.

Immediatament que els jutges d'instrucció o de pau, si és el cas, tinguen notícia de la perpetració d'un delictes, el secretari judicial n'assabentarà el fiscal de la respectiva audiència, i donarà, a més, part al president d'esta de la formació del sumari, en relació succincta, prou expressiva del fet, de les seues circumstàncies i del seu autor, dins dels dos dies següents al que haja començat a instruir-lo.

Els jutges de pau donaran compte immediat de la prevenció de les diligències al d'instrucció a qui corresponga.»

Trenta-cinc. El paràgraf primer de l'article 324 queda redactat de la manera següent:

«Quan al cap d'un mes d'haver-se incoat un sumari no s'haja acabat, el secretari judicial en donarà part cada setmana als mateixos a qui n'haja donat quan va començar aquell, de les causes que n'hagen impedit la conclusió.»

Trenta-sis. El paràgraf primer de l'article 326 queda redactat de la manera següent:

«Quan el delictes que es persegueix haja deixat vestigis o proves materials de la seua perpetració, el jutge instructor o el que actue en representació seua ordenarà que s'arreguen i conserven per al juí oral si és possible, i procedirà a este efecte a la inspecció ocular i a la descripció de tot allò que puga tindre relació amb l'existència i la naturalesa del fet.»

Trenta-set. El paràgraf segon de l'article 333 queda redactat de la manera següent:

«A este efecte el secretari judicial informarà el processat de l'acord relatiu a la pràctica de la diligència amb l'anticipació que permeta la seua índole i no se suspendrà per la falta de compareixença del processat o del seu defensor. El mateix dret assistix a qui es trobe privat de llibertat quant a estes diligències.»

Trenta-huit. El primer paràgraf de l'article 334 queda redactat de la manera següent:

«El jutge instructor ordenarà arreguar en els primers moments les armes, els instruments o els efectes de qualsevol classe que puguen tindre relació amb el delictes i es troben en el lloc en què este es va cometre, o en els seus voltants, o en poder del reu, o en una altra part coneguda. El secretari judicial estendrà diligència expressiva del lloc, temps i ocasió en què es troben, i els descriurà minuciosament perquè es puga formar una idea com cal d'estos i de les circumstàncies de la seua troballa.»

Trenta-nou. El segon paràgraf de l'article 335 queda redactat de la manera següent:

«Si per tractar-se de delictes de falsificació comesa en documents o efectes existents en dependències de les administracions públiques hi ha una necessitat

imprescindible de tindre'ls a la vista per al seu reconeixement pericial i examen per part del jutge o tribunal, el secretari judicial els reclamarà a les autoritats corresponents, sense perjudi de tornar-los als respectius centres oficials després d'acabada la causa.»

Quaranta. L'article 338 queda redactat de la manera següent:

«Article 338.

Sense perjudi del que estableix el capítol II bis del present títol, els instruments, armes i efectes a què es referix l'article 334 es recolliran de forma que se'n garantisca la integritat, i el jutge acordarà la seua retenció, conservació o enviament a l'organisme adequat per al seu depòsit.»

Quaranta-u. L'article 342 queda redactat de la manera següent:

«Article 342.

Quan a pesar de tals prevencions no siga reconegut el cadàver, ordenarà el jutge que es recullen tots els efectes personals amb què se l'ha trobat, a fi que puguen servir oportunament per a fer-ne la identificació.»

Quaranta-dos. L'article 365 queda redactat de la manera següent:

«Article 365.

Quan per a la qualificació del delictes o de les seues circumstàncies siga necessari estimar el valor de la cosa que n'ha sigut objecte o l'import del perjudi causat o que haja pogut causar-se, el jutge escoltarà sobre això l'amo o perjudicat, i acordarà després el reconeixement pericial en la forma determinada en el capítol VII d'este mateix títol. El secretari judicial facilitarà als pèrits nomenats les coses i elements directes d'apreciació sobre els quals ha de recaure l'informe. Si estos efectes no estan a disposició de l'òrgan judicial, el secretari judicial els subministrarà les dades oportunes que es puguen reunir, a fi que, en este cas, facen la taxació i regulació de perjudis d'una manera prudent, d'acord amb les dades subministrades.

La valoració de les mercaderies sostretes en establiments comercials es fixarà atenent el seu preu de venda al públic.»

Quaranta-tres. L'article 367 queda redactat de la manera següent:

«Article 367.

En cap cas admetrà el jutge durant el sumari reclamacions ni terceries que tinguen com a objecte la devolució dels efectes que constituïxen el cos del delictes, siga quina siga la seua classe i la persona que els reclame.»

Quaranta-quatre. S'introdueix un article 367 ter amb la redacció següent:

«Article 367 ter.

1. Podrà decretar-se la destrucció, deixant mostres suficients, quan resulte necessària o convenient per la mateixa naturalesa dels efectes intervinguts o pel perill real o potencial que comporte el seu emmagatzemament o custòdia, amb audiència prèvia al ministeri fiscal i al propietari, si és conegut, o a la persona en poder de la qual van ser trobats els efectes la destrucció dels quals es pretén. Quan es tracte de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicotròpiques, el jutge instructor, amb audiència prèvia al ministeri fiscal i a les parts, n'ordenarà la immediata destrucció conservant mostres suficients de les dites substàncies per a garantir ulteriors comprovacions o investigacions, tot això sense perjudi que, de forma motivada, l'òrgan judicial considere necessari la conservació de la totalitat. El que s'ha conservat estarà sempre sota la custòdia del secretari judicial competent.

2. En tot cas, el secretari judicial estendrà l'oportuna diligència i, si se n'ha acordat la destrucció, haurà de quedar constància en les actuacions de la naturalesa, qualitat, quantitat, pes i mesura dels efectes destruïts. Si no hi ha taxació anterior, també es deixarà constància del seu valor quan la fixació siga impossible després de la destrucció.

3. El que disposen els dos apartats anteriors serà també aplicable als efectes intervinguts en relació amb la comissió de delictes contra la propietat intel·lectual i industrial, una vegada que estos efectes hagen sigut examinats pericialment.

4. Si els objectes no poden, per la seua naturalesa, conservar-se en la seua forma primitiva, el jutge resoldrà el que considere convenient per a conservar-los de la millor manera possible.»

Quaranta-cinc. El paràgraf primer de l'article 375 queda redactat de la manera següent:

«Per a acreditar l'edat del processat i comprovar la identitat de la seua persona, el secretari judicial aportarà al sumari una certificació de la seua inscripció de naixement en el Registre Civil o de la seua partida de baptisme, si no està inscrit en el Registre.»

Quaranta-sis. L'article 397 queda redactat de la manera següent:

«Article 397.

El processat podrà dictar per si mateix les declaracions. Si no ho fa, ho farà el secretari judicial procurant, quan siga possible, consignar les mateixes paraules de què aquell s'ha valgut.»

Quaranta-set. L'article 416 queda redactat de la manera següent:

«Article 416.

Estan dispensats de l'obligació de declarar:

1. Els parents del processat en línies directa ascendent i descendent, el seu cònjuge o persona unida per relació de fet anàloga a la matrimonial, els seus germans consanguinis o uterins i els col·laterals consanguinis fins al segon grau civil, així com els parents a què es referix el número 3 de l'article 261.

El jutge instructor advertirà el testimoni que es trobe comprés en el paràgraf anterior que no té obligació de declarar en contra del processat; però que pot fer les manifestacions que considere oportunes, i el secretari judicial consignarà la contestació que dóna a esta advertència.

2. L'advocat del processat respecte als fets que este li ha confiat en la seua qualitat de defensor.

Si algun dels testimonis es troba en les relacions indicades en els paràgrafs precedents amb un o més dels processats, estarà obligat a declarar respecte als altres, llevat que la seua declaració pugua comprometre el seu parent o defés.»

Quaranta-huit. L'article 432 queda redactat de la manera següent:

«Article 432.

Si el testimoni no té domicili conegut o se n'ignora el parador, el jutge instructor ordenarà el convenient per a l'esbrinament d'este. En este cas el secretari judicial es dirigirà a la Policia Judicial, registres oficials, col·legis professionals, entitat o empreses en què l'interessat exercisca la seua activitat i sol·licitar l'esmentat esbrinament.»

Quaranta-nou. L'article 446 queda redactat de la manera següent:

«Article 446.

Acabada la declaració, el secretari judicial farà saber al testimoni l'obligació de comparéixer per a declarar novament davant del tribunal competent quan se'l cite per a això, així com la d'informar a l'oficina judicial dels canvis de domicili que faça fins que siga citat per al juí oral, sota l'advertència, si no ho complix, de ser castigat amb una multa de 200 a 1.000 euros, llevat que incórrega en responsabilitat criminal per la falta.

Estes prevencions es faran constar al final de la mateixa diligència de la declaració.»

Cinquanta. L'article 447 queda redactat de la manera següent:

«Article 447.

El secretari judicial, quan remeta el sumari al tribunal competent, posarà en el seu coneixement els canvis de domicili que els testimonis hagen comunicat.

El mateix farà respecte dels canvis comunicats després que haja remés el sumari, fins a la terminació de la causa.»

Cinquanta-u. L'article 448 queda redactat de la manera següent:

«Article 448.

Si el testimoni manifesta, al fer-li la prevenció referida en l'article 446, la impossibilitat de comparéixer per haver d'absentar-se del territori nacional, i també en el cas en què hi haja motiu racionalment suficient per a témer-ne la mort o la incapacitat física o intel·lectual abans de l'obertura del juí oral, el jutge instructor manarà practicar immediatament la declaració, assegurant en tot cas la possibilitat de contradicció de les parts. Per a això, el secretari judicial farà saber al reu que nomena un advocat en el termini de vint-i-quatre hores, si encara no en té, o en cas contrari, que se'l nomenarà d'ofici, perquè l'aconselle en l'acte de rebre la declaració del testimoni. Transcorregut el dit termini, el jutge rebrà jurament i tornarà a examinar a este, en presència del processat i del seu advocat defensor i en presència, així mateix, del fiscal i del querellant, si volen assistir a l'acte, permetrà a estos fer-li totes les repreguntes que consideren convenient, excepte les que el jutge desestime com a manifestament impertinents.

El secretari judicial consignarà les contestacions a estes preguntes, i esta diligència serà firmada per tots els assistents.

La declaració dels testimonis menors d'edat es durà a terme evitant la confrontació visual d'estos amb l'inculpat, i s'utilitzarà per a això qualsevol mitjà tècnic que faça possible la pràctica d'esta prova.»

Cinquanta-dos. L'article 466 queda redactat de la manera següent:

«Article 466.

Fet el nomenament de pèrits, el secretari judicial el notificarà immediatament al ministeri fiscal, a l'actor particular, si n'hi ha, al processat, si està a disposició del jutge o es troba en el mateix lloc de la instrucció, o al seu representant si en té.»

Cinquanta-tres. El paràgraf quart de l'article 470 queda redactat de la manera següent:

«Quan el recusant no produïska els documents, però desitge l'arxivament o el lloc en què es troben, seran reclamats pel secretari judicial, i el jutge instructor els examinarà una vegada rebuts sense detindre per això el curs de les actuacions; i si d'estos resulta justificada la causa de la recusació, anul·larà l'informe pericial que s'haja donat, i manarà que es practique novament esta diligència.»

Cinquanta-quatre. L'article 479 queda redactat de la manera següent:

«Article 479.

Si els pèrits tenen necessitat de destruir o alterar els objectes que analitzen, haurà de conservar-se, si és possible, part d'estos a disposició del jutge, perquè, en cas necessari, puga fer-se una nova anàlisi.»

Cinquanta-cinc. L'article 512 queda redactat de la manera següent:

«Article 512.

Si el presumpte reu no es troba en el seu domicili i se n'ignora el parador, el jutge acordarà que siga buscat per requisitòries que s'enviaran als jutges d'instrucció en el territori en el qual hi haja motiu per a sospitar que aquell es trobe, i el secretari judicial expedirà els oficis oportuns; i en tot cas es publicaran aquelles en el "Boletín Oficial del Estado" i en el diari oficial de la comunitat autònoma respectiva; també es fixaran còpies autoritzades, en forma d'edicte, en l'oficina del jutjat o tribunal que conega de la causa i en la dels jutges d'instrucció als quals s'haja requerit.»

Cinquanta-sis. L'article 516 queda redactat de la manera següent:

«Article 516.

En la resolució per la qual s'acorde buscar per requisitòries, el jutge designarà els particulars de la causa que siguen necessaris per a poder resoldre sobre la situació personal del requisitoriat quan siga trobat. Testimoniats la resolució judicial i els particulars pel secretari judicial, es remetran al jutjat de guàrdia o s'inclouran en el sistema informàtic que a este efecte existisca, on quedaran registrats.»

Cinquanta-set. L'article 517 queda redactat de la manera següent:

«Article 517.

Sense perjudi del que disposa l'article 505.6, presentat el requisitoriat davant un jutjat de guàrdia, el jutge, si és necessari per a resoldre, podrà sol·licitar l'auxili de l'òrgan judicial que haja dictat la requisitòria o, si això no és possible, del que es trobe de guàrdia en este últim partit judicial, per tal que li facilite la documentació i la informació a què es referix l'article anterior.»

Cinquanta-huit. L'article 529 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 529 bis.

Quan es decrete el processament d'una persona autoritzada per a conduir vehicles de motor per delictes comés amb motiu de la seua conducció, si el processat ha d'estar en llibertat, el jutge, discrecionalment, podrà privar-lo provisionalment d'usar el permís, manant que es reculla i s'incorpore al procés el document en què conste. El secretari judicial ho comunicarà a l'organisme administratiu que l'haja expedit.»

Cinquanta-nou. L'article 534 queda redactat de la manera següent:

«Article 534.

Si a la primera crida judicial no compareix l'acusat o no justifica la impossibilitat de fer-ho, el secretari judicial assenyalarà al fiador personal o a l'amo dels béns de qualsevol classe donats en fiança el termini de deu dies perquè presente el rebel.»

Seixanta. L'article 536 queda redactat de la manera següent:

«Article 536.

Per a realitzar tota fiança, el secretari judicial procedirà per la via de constrenyiment de conformitat amb el que disposa el capítol IV, títol IV, del llibre III de la Llei d'Enjudiciament Civil.

Si es tracta d'una fiança personal, es procedirà també per la via de constrenyiment contra els béns del fiador fins a fer efectiva la quantitat que s'haja fixat a l'admetre la referida fiança.»

Seixanta-u. Es modifiquen els apartats 4, 8, 9 i 10 de l'article 544 ter, que queden redactats de la manera següent:

«4. Rebuda la sol·licitud d'orde de protecció, el jutge de guàrdia, en els supòsits mencionats en l'apartat 1 d'este article, convocarà a una audiència urgent la víctima o el seu representant legal, el sol·licitant i el presumpte agressor, assistit, si és el cas, d'advocat. Així mateix serà convocat el ministeri fiscal.

Esta audiència es podrà substanciar simultàniament amb la prevista en l'article 505 quan la seua convocatòria siga procedent, amb l'audiència regulada en l'article 798 en aquelles causes que es tramiten conforme al procediment previst en el títol III del llibre IV d'esta llei o, si és el cas, amb l'acte del jutge de faltes. Quan excepcionalment no siga possible celebrar l'audiència durant el servici de guàrdia, el jutge davant el qual ha sigut formulada la sol·licitud la convocarà en el termini més breu possible. En qualsevol cas l'audiència haurà de celebrar-se en un termini màxim de setanta-dos hores des de la presentació de la sol·licitud.

Durant l'audiència, el jutge de guàrdia adoptarà les mesures oportunes per a evitar la confrontació entre el presumpte agressor i la víctima, els seus fills i la resta de membres de la família. A estos efectes disposarà que la seua declaració en esta audiència es realitze per separat.

Celebrada l'audiència, el jutge de guàrdia resoldrà per mitjà d'una interlocutòria el que siga procedent sobre la sol·licitud de l'orde de protecció, així com sobre el contingut i la vigència de les mesures que incorpore. Sense perjudi d'això, el jutge d'instrucció podrà adoptar en qualsevol moment de la tramitació de la causa les mesures previstes en l'article 544 bis.»

«8. L'orde de protecció serà notificada a les parts, i comunicada pel secretari judicial immediatament, per mitjà de testimoni íntegre, a la víctima i a les administracions públiques competents per a l'adopció de mesures de protecció, siguen estes de seguretat o d'assistència social, jurídica, sanitària, psicològica o de qualsevol altra índole. A este efecte s'establirà reglamentàriament un sistema integrat de coordinació administrativa que garantisca l'agilitat d'estes comunicacions.»

«9. L'orde de protecció implicarà el deure d'informar permanentment la víctima sobre la situació processal de l'imputat així com sobre l'abast i la vigència de les mesures cautelars adoptades. En particular, la víctima serà informada en tot moment de la situació penitenciària del presumpte agressor. A estos efectes es donarà compte de l'orde de protecció a l'Administració penitenciària.»

«10. L'orde de protecció serà inscrita en el Registre Central per a la Protecció de les Víctimes de la Violència Domèstica i de Gènere.»

Seixanta-dos. L'article 574 queda redactat de la manera següent:

«Article 574.

El jutge ordenarà arreplegar els instruments i efectes del delictes i també els llibres, papers o qualssevol altres coses que s'hagen trobat, si això és necessari per al resultat del sumari.

Els llibres i papers que s'arrepleguen seran foliats, segellats i rubricats en tots els seus fulls pel secretari judicial, sota la seua responsabilitat.»

Seixanta-tres. El paràgraf segon de l'article 586 queda redactat de la manera següent:

«Els sobres i fulls d'esta correspondència, després d'haver pres el mateix jutge les notes necessàries per a la pràctica d'altres diligències d'investigació a què la correspondència done motiu, seran rubricats pel secretari judicial i se segellaran amb el segell del jutjat, i es tancarà tot després en un altre sobre, al qual es posarà el rètol necessari, i serà conservat durant el sumari, també sota la responsabilitat del secretari judicial.»

Seixanta-quatre. El paràgraf tercer de l'article 587 queda redactat de la manera següent:

«Si no és conegut cap parent del processat, es conservarà el dit plec tancat sota la responsabilitat del secretari judicial fins que hi haja una persona a qui entregar-lo, segons el que disposa este article.»

Seixanta-cinc. L'article 591 queda redactat de la manera següent:

«Article 591.

La fiança podrà ser personal, pignorativa o hipotecària, o per mitjà de caució que podrà constituir-se en diners efectius, per mitjà d'aval solidari de duració indefinida i pagador a primer requeriment emés per una entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o per qualsevol mitjà que, segons el parer del jutge o tribunal, garantisca la immediata disponibilitat, si és el cas, de la quantitat de què es tracte.»

Seixanta-sis. El segon paràgraf de l'article 598 queda redactat de la manera següent:

«Si no se'n troba cap, o si les que es troben, o el processat o apoderat si és el cas no volen assenyalar béns, es procedirà a embargar els que es reputen de la pertinença del processat, guardant-se l'orde establert en l'article 592 de la Llei d'Enjudiciament Civil, sota la prohibició continguda en els articles 605 i 606 d'esta, i de conformitat amb el que disposa l'article 584 de l'esmentada llei.»

Seixanta-set. L'article 600 queda redactat de la manera següent:

«Article 600.

Les altres actuacions que es practiquen en execució de la interlocutòria a què es referix l'article 589 es regiran pels articles 738.2 i 738.3 de la Llei d'Enjudiciament Civil, amb l'especialitat establida en l'article 597 de la present llei respecte al requeriment al processat perquè assenyalen béns.»

Seixanta-huit. Es deixen sense contingut els articles 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609 i 610.

Seixanta-nou. L'article 615 queda redactat de la manera següent:

«Article 615.

Quan en la instrucció del sumari aparega indicada l'existència de la responsabilitat civil d'un tercer d'acord amb els articles respectius del Codi Penal, o per haver participat algun per títol lucratiu dels efectes del delictes, el jutge, a instància de l'actor civil, exigirà fiança a la persona contra qui resulte la responsabilitat. Si no es presta, el secretari judicial embargarà d'acord amb el que disposa el títol IX d'este llibre els béns que siguen necessaris.»

Setanta. L'article 617 queda redactat de la manera següent:

«Article 617.

El secretari judicial donarà vista de l'escrit a la part a qui interesse, i esta ho evacuarà en el termini de tres dies, i proposarà també les proves que han de practicar-se en suport de la seua pretensió.»

Setanta-u. El paràgraf quart de l'article 622 queda redactat de la manera següent:

«En estos casos, quan fa el secretari judicial la remissió del sumari a l'audiència, procurarà d'expressar els recursos d'apel·lació en un efecte que hi ha pendents. En l'audiència quedarà en suspens l'aplicació dels articles 627 i següents fins que siguen resoltes les apel·lacions pendents. Si estes són desestimades, en el moment que la resolució en què així s'acorde siga ferma, continuarà la substanciació de la causa d'acord amb els articles esmentats; i si es dóna lloc a alguna apel·lació, es revocarà sense més tràmit la interlocutòria del jutge declarant conclús el sumari i el secretari judicial li tornarà esta amb testimoni de la interlocutòria resolutòria de l'apel·lació, per a la pràctica de les diligències que siguen conseqüència d'esta resolució.»

Setanta-dos. L'article 626 queda redactat de la manera següent:

«Article 626.

Rebudes en el tribunal les actuacions i peces de convicció, el secretari judicial designarà el magistrat ponent que per torn corresponga.

Fora dels casos previstos en els dos articles anteriors, i durant el temps que falte per a complir el termini de la citació, el magistrat ponent obrirà els plecs i la resta d'objectes tancats i segellats que haja remés el jutge d'instrucció.

El secretari judicial estendrà acta de l'obertura, i hi farà constar l'estat en què es troben.»

Setanta-tres. L'article 627 queda redactat de la manera següent:

«Article 627.

Transcorregut el dit termini, el secretari judicial passarà les actuacions per a la instrucció d'un altre, que no baixarà de tres dies ni excedirà els deu, segons el volum del procés, al ministeri fiscal, si la causa versa sobre delictes en què haja de tindre intervenció, després al procurador del querellant, si s'hi ha personat, i finalment a la defensa del processat o processats.

Si la causa excedix els mil folis, el secretari judicial podrà prorrogar el termini, sense que en cap cas puga excedir la pròrroga un altre període d'igual termini.

Quan siga tornada, s'acompanyarà un escrit conformat amb la interlocutòria de l'inferior que haja declarat acabat el sumari, o en què es demane la pràctica de noves diligències.

En el mateix escrit, si l'opinió és de conformitat amb la interlocutòria de terminació del sumari, el ministeri fiscal, quan hi intervinga, el procurador del querellant, si n'hi ha, i la defensa del processat o processats, sol·licitaran el que consideren convenient al seu dret, respecte a l'obertura del jú oral o el sobreseïment de qualsevol classe.»

Setanta-quatre. L'article 628 queda redactat de la manera següent:

«Article 628.

Tornada la causa o recollida de poder de l'últim que l'haja rebut, el secretari judicial la passarà immediatament al ponent, amb els escrits presentats, durant el termini de tres dies.»

Setanta-cinc. L'article 629 queda redactat de la manera següent:

«Article 629.

El secretari judicial, quan entregue la causa, disposarà el que considere convenient perquè el fiscal, el querellant i el processat o processats si és el cas puguen examinar la correspondència, el llibres, els papers i la resta de peces de convicció sense perill d'alteració en el seu estat.»

Setanta-sis. L'article 646 queda redactat de la manera següent:

«Article 646.

A més dels testimonis d'avanços de les causes que el secretari judicial està obligat a dirigir al fiscal de la respectiva audiència, haurà de remetre-li també testimoni especial de totes les providències o interlocutòries apel·lables, o que es referisquen a diligències pericials o de reconeixement que li interesse conèixer per a l'exercici del seu dret com a part acusadora, quan no puga notificar-los-els directament, sense que per això se suspenga la pràctica de les dites diligències, llevat que el fiscal s'haja reservat anticipadament el dret d'intervindre-hi, i no s'irrogue perjudici de la suspensió.»

Setanta-set. El segon paràgraf de l'article 647 queda redactat de la manera següent:

«De tota manera acusarà recepció dels testimonis d'esta classe el mateix dia que els reba.»

Setanta-huit. L'article 648 queda redactat de la manera següent:

«Article 648.

Els fiscals portaran un registre per a anotar els comunicats de formació de causa que reben, els testimonis d'avanços més notables que els remeten els secretaris judicials, especialment els que preveu l'article 646, i les contestacions que al seu torn emeten, o els recursos que interposen.»

Setanta-nou. L'article 649 queda redactat de la manera següent:

«Article 649.

Quan es mane obrir el juí oral, el secretari judicial comunicarà la causa al fiscal, o a l'acusador privat si versa sobre un delictes que no puga ser perseguit d'ofici, perquè en el termini de cinc dies qualifiquen per escrit els fets.

Quan siga dictada esta resolució, seran públics tots els actes del procés.»

Huitanta. El paràgraf primer de l'article 651 queda redactat de la manera següent:

«Tornada la causa pel fiscal, el secretari judicial la passarà en el mateix termini i amb el mateix objecte a l'acusador particular, si n'hi ha, que presentarà l'escrit de qualificació, firmat pel seu advocat i procurador en la forma indicada anteriorment.»

Huitanta-u. L'article 652 queda redactat de la manera següent:

«Article 652.

A continuació el secretari judicial comunicarà la causa als processats i a les terceres persones civilment responsables, perquè en el mateix termini i per orde manifesten també, per conclusions numerades i correlatives a les de la qualificació que a ells es referisquen, si estan o no conformes amb cada una, o que en qualsevol altre cas consignen els punts de divergència.

El secretari judicial sol·licitarà la designació a l'efecte d'advocat i procurador, si no en tenen.»

Huitanta-dos. L'article 654 queda redactat de la manera següent:

«Article 654.

El secretari judicial, quan trasllade la causa a les parts en compliment del que disposen els articles anteriors, disposarà el que considere convenient perquè estes puguen examinar la correspondència, els llibres, els papers i la resta de peces de convicció, sense perill d'alteració en el seu estat.»

Huitanta-tres. L'article 658 queda redactat de la manera següent:

«Article 658.

Presentats els escrits de qualificació, o recollida la causa de poder de qui la tinga després de transcorregut el termini assenyalat en l'article 649, el secretari judicial dictarà una diligència que declare feta la qualificació, i acordarà passar la causa al ponent, en el termini màxim de tres dies, per a l'examen de les proves proposades.»

Huitanta-quatre. Es modifica el paràgraf 5t de l'article 659 i s'afigen un 6t i un 7m amb la redacció següent:

«A la vista d'esta interlocutòria, el secretari judicial establirà el dia i l'hora en què hagen de començar les sessions del juí oral, amb subjecció al que estableix l'article 182 de la Llei d'Enjudiciament Civil.

Els criteris generals i les instruccions concretes i específiques que fixen els presidents de sala o secció, d'acord amb els quals es realitzarà l'assenyalament, tindran així mateix en compte:

- 1r. La presó de l'acusat;
- 2n. L'assegurament de la seua presència a disposició judicial;
- 3r. Les altres mesures cautelars personals adoptades;
- 4t. La prioritat d'altres causes;
- 5t. La complexitat de la prova proposada o qualsevol circumstància modificativa, segons hagen pogut determinar una vegada estudiat l'assumpte o pleit de què es tracte.

En tot cas, encara que no siga part en el procés ni haja d'intervindre, el secretari judicial haurà d'informar la víctima per escrit de la data i el lloc de celebració del juí».

Huitanta-cinc. L'article 660 queda redactat de la manera següent:

«Article 660.

El secretari judicial expedirà els exhorts o manaments necessaris per a la citació dels pèrits i testimonis que la part haja designat amb este objecte.

Els exhorts o manaments seran remesos d'ofici per al seu compliment, llevat que la part demane que se li entreguen.

En este cas, el secretari judicial assenyalará un termini dins del qual haurà de tornar-los emplenats.»

Huitanta-sis. Es modifiquen els paràgrafs tercer i quint de l'article 662, que queden redactats de la manera següent:

«Al·legada la recusació, el secretari judicial traslladarà l'escrit pel mateix termini a la part que intente valdre's del pèrit recusat.»

«Transcorregut el termini de prova, el secretari judicial assenyalará el dia per a la vista, a la qual podran assistir les parts i els seus defensors, i el tribunal resoldrà l'incident dins del termini legal.»

Huitanta-set. Es modifica el paràgraf primer de l'article 664, que queda redactat de la manera següent:

«El tribunal disposarà també que els processats que es troben presos siguen immediatament conduïts a la presó de la població en què haja de continuar-se el juí, citant-los el secretari judicial per a este, així com als que estiguen en llibertat provisional perquè es presenten el dia assenyalat, i igualment notificarà la interlocutòria als fiadors o amos dels béns donats en fiança, i s'expediran per a tot això els exhortos i manaments necessaris.»

Huitanta-huit. L'article 673 queda redactat de la manera següent:

«Article 673.

Transcorregut el termini de prova, el secretari judicial assenyalarà immediatament el dia per a la vista, en la qual podran informar el que convinga al seu dret els defensors de les parts si estes ho demanen.»

Huitanta-nou. El paràgraf primer de l'article 688 queda redactat de la manera següent:

«El dia assenyalat per a començar les sessions, el secretari judicial vetlarà perquè es troben en el local del tribunal les peces de convicció que s'hagen arreplegat, i el president declararà oberta la sessió en el moment oportú.»

Noranta. Els paràgrafs segon i tercer de l'article 701 queden redactats de la manera següent:

«Es donarà compte del fet que haja motivat la formació del sumari i del dia en què este es va començar a instruir, i expressar a més si el processat està a la presó o en llibertat provisional, amb fiança o sense.

Es donarà lectura als escrits de qualificació i a les llistes de pèrits i testimonis que s'hagen presentat oportunament, fent una relació de les proves proposades i admeses.»

Noranta-u. El paràgraf tercer de l'article 709 queda redactat de la manera següent:

«En este cas, constarà en l'acta la pregunta o repregunta que el president haja prohibit contestar.»

Noranta-dos. El paràgraf primer de l'article 719 queda redactat de la manera següent:

«Si el testimoni impossibilitat de comparéixer a la sessió no residix en el punt en què esta se celebra, el secretari judicial farà un exhort o manament perquè siga examinat davant del jutge corresponent, amb subjecció a les prescripcions contingudes en esta secció.»

Noranta-tres. El paràgraf segon de l'article 722 queda redactat de la manera següent:

«El secretari judicial la fixarà mitjançant un decret, tenint en compte únicament els gastos del viatge i l'import dels jornals perduts pel testimoni amb motiu de la seua compareixença per a declarar.»

Noranta-quatre. S'afig un quart paràgraf a l'article 742 amb el contingut següent:

«El secretari judicial notificarà la sentència per escrit als ofesos i perjudicats pel delictes, encara que no s'hagen mostrat part en la causa.»

Noranta-cinc. L'article 743 queda redactat de la manera següent:

«Article 743.

1. El desenrotllament de les sessions del juí oral es registrarà en suport apte per a la gravació i reproducció del so i de la imatge. El secretari judicial haurà de

custodiar el document electrònic que servisca de suport a la gravació. Les parts podran demanar, a costa seua, una còpia de les gravacions originals.

2. Sempre que es dispose dels mitjans tecnològics necessaris el secretari judicial garantirà l'autenticitat i la integritat d'allò gravat o reproduït per mitjà de la utilització de la firma electrònica reconeguda o un altre sistema de seguretat que d'acord amb la llei oferisca estes garanties. En este cas, la celebració de l'acte no requerix la presència a la sala del secretari judicial llevat que ho hagen sol·licitat les parts, almenys dos dies abans de la celebració de la vista, o que excepcionalment ho considere necessari el secretari judicial, atenent la complexitat de l'assumpte, el nombre i la naturalesa de les proves a practicar, el nombre d'interventors, la possibilitat que es produïsquen incidències que no es puguen registrar, o a la concurrència d'altres circumstàncies igualment excepcionals que ho justifiquen, supòsit en el qual el secretari judicial estendrà acta succinta en els termes que preveu l'apartat següent.

3. Si els mecanismes de garantia previstos en l'apartat anterior no es poden utilitzar, el secretari judicial ha de consignar en l'acta, almenys, les dades següents: número i classe de procediment; lloc i data de celebració; temps de duració, assistents a l'acte; peticions i propostes de les parts; en cas de proposició de proves, declaració de pertinència i orde en la pràctica d'estes; resolucions que adopte el jutge o tribunal, així com les circumstàncies i incidències que no puguen constar en aquell suport.

4. Quan els mitjans de registre previstos en este article no es puguen utilitzar per qualsevol causa, el secretari judicial estendrà acta de cada sessió, on haurà de figurar, amb l'extensió i el detall necessaris, el contingut essencial de la prova practicada, les incidències i reclamacions produïdes i les resolucions adoptades.

5. L'acta prevista en els apartats 3 i 4 d'este article s'estendrà per procediments informàtics, sense que puga ser manuscrita més que en les ocasions en què la sala en què s'estiga celebrant l'actuació no tinga mitjans informàtics. En estos casos, en acabar la sessió el secretari judicial llegirà l'acta, i hi farà les rectificacions que les parts reclamen, si les estima procedents. Esta acta serà firmada pel president i els membres del tribunal, pel fiscal i pels defensors de les parts.»

Noranta-sis. L'article 749 queda redactat de la manera següent:

«Article 749.

Quan per raó dels casos previstos en els números 4t i 5t de l'article 746 haja de prolongar-se indefinidament la suspensió del juí, o per un temps massa llarg, es declararà sense efecte la part del juí celebrada.

El mateix pot acordar el tribunal en el cas del número 6t, si la preparació dels elements de prova o la sumària instrucció suplementària exigix algun temps.

En ambdós casos, el secretari judicial assenyalarà dia per a nou juí quan desaparega la causa de la suspensió o puguen ser reemplaçades les persones reemplaçables.»

Noranta-set. L'article 753 queda redactat de la manera següent:

«Article 753.

En tot cas, el secretari judicial suspensarà els procediments des del dia en què es done coneixement a les Corts, estiguen o no obertes, i les coses romandran en l'estat en què llavors es troben, fins que el cos col·legislador respectiu resolga el que considere convenient.»

Noranta-huit. El segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 759 queda redactat de la manera següent:

«El secretari judicial sotmetrà a vista l'exposició i els antecedents al ministeri fiscal i a les parts personades per un termini de dos dies i, després d'oïts tots, el

tribunal, sense més tràmits, resoldrà dins del tercer dia el que estime procedent, i comunicarà la resolució al jutge que l'haja exposat per al seu compliment.»

Noranta-nou. El paràgraf tercer de l'article 760 queda redactat de la manera següent:

«Acordat pel jutge o tribunal el procediment que haja de seguir-se, el secretari judicial ho farà saber immediatament al ministeri fiscal, a l'imputat i a les parts personades.»

Cent. L'apartat 2 de l'article 761 queda redactat de la manera següent:

«2. Sense perjudi del que disposa l'apartat anterior, el secretari judicial instruirà l'ofés o perjudicat pel delict dels drets que l'assistixen d'acord amb el que disposen els articles 109 i 110 i la resta de disposicions, i es podrà mostrar com a part en la causa sense necessitat de formular una querella. Així mateix l'informarà de la possibilitat de sol·licitar les ajudes que d'acord amb la legislació vigent puguen correspondre-li, i del procediment per a sol·licitar-les.»

Cent u. Els apartats 3, 4 i 5 de l'article 766 queden redactats de la manera següent:

«3. El recurs d'apel·lació serà presentat dins dels cinc dies següents a la notificació de la interlocutòria recorreguda o de la resolutòria del recurs de reforma, per mitjà d'un escrit en què s'exposaran els motius del recurs, s'assenyalaran els particulars que hagen de testimoniar-se i al qual s'acompanyaran, si és el cas, els documents justificatius de les peticions formulades. Admés a tràmit el recurs pel jutge, el secretari judicial el traslladarà a les altres parts personades per un termini comú de cinc dies perquè puguen al·legar per escrit el que estimen convenient, assenyalar altres particulars que hagen de ser testimoniats i presentar els documents justificatius de les seues pretensions. En els dos dies següents a la finalització del termini, remetrà testimoni dels particulars assenyalats a l'audiència respectiva que, sense més tràmits, ho resoldrà dins dels cinc dies següents. Excepcionalment, l'audiència podrà reclamar les actuacions per a la seua consulta sempre que amb això no s'obstaculitze la tramitació d'aquelles; en estos casos, hauran de tornar-se les actuacions al jutge en el termini màxim de tres dies.

4. Si el recurs d'apel·lació s'ha interposat subsidiàriament amb el de reforma, si este resulta totalment o parcialment desestimatori, abans de traslladar-lo a les altres parts personades, el secretari judicial el traslladarà al recurrent per un termini de cinc dies perquè hi formule al·legacions i puga presentar, si és el cas, els documents justificatius de les seues peticions.

5. Si en la interlocutòria recorreguda en apel·lació s'acorda la presó provisional d'algun dels imputats, respecte del dit pronunciament l'apel·lant podrà sol·licitar en l'escrit d'interposició del recurs la celebració de vista, que acordarà l'audiència respectiva. Quan la interlocutòria recorreguda continga altres pronunciaments sobre mesures cautelars, l'audiència podrà acordar la celebració de vista si ho considera convenient. El secretari judicial assenyalarà la vista dins dels deu dies següents a la recepció de la causa en la dita audiència.»

Cent dos. El paràgraf quart de l'apartat 1 de l'article 773 queda redactat de la manera següent:

«Tan prompte com el jutge ordene la incoació del procediment per a les causes davant del tribunal del jurat, el secretari judicial ho comunicarà al ministeri fiscal, el qual compareixerà i intervindrà en totes les actuacions que es duguen a terme davant d'aquell.»

Cent tres. El paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 783 queda redactat de la manera següent:

«Quan el jutge d'instrucció decrete l'obertura del juí oral només a instància del ministeri fiscal o de l'acusació particular, el secretari judicial traslladarà novament a

qui haja sol·licitat el sobreseïment per un termini de tres dies perquè formule escrit d'acusació, llevat que hi haja renunciat.»

Cent quatre. El paràgraf primer de l'apartat primer, i els apartats quart i quint de l'article 784 queden redactats de la manera següent:

«1. Obert el juí oral, el secretari judicial citarà l'imputat, i li entregarà una còpia dels escrits d'acusació, perquè en el termini de tres dies comparega en la causa amb un advocat que el defenga i un procurador que el represente. Si no exercix el seu dret a designar procurador o a sol·licitar-ne un d'ofici, el secretari judicial sol·licitarà, en tot cas, el seu nomenament. Complert este tràmit, el secretari judicial traslladarà les actuacions originals, o per mitjà de fotocòpia, als designats com a acusats i tercers responsables en els escrits d'acusació, perquè en el termini comú de deu dies presenten un escrit de defensa davant de les acusacions formulades.»

«4. Si, obert el juí oral, els acusats es troben en parador desconegut i no han fet la designació de domicili a què es referix l'article 775 i, en tot cas, si la pena sol·licitada excedix els límits establits en el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 786, el jutge manarà expedir requisitòria per a la seua crida i cerca, i els declararà rebels, si no compareixen o no són trobats, amb els efectes previstos en esta llei.»

«5. Presentat l'escrit de defensa o transcorregut el termini per a fer-ho, el secretari judicial acordarà remetre el que s'ha fet a l'òrgan competent per a l'enjudiciament, que ho notificarà a les parts, excepte quan l'enjudiciament corresponga al jutge penal i este es desplaça periòdicament a la seu del jutjat instructor per a la celebració dels juís procedents d'este, i en este cas romandran les actuacions a l'oficina judicial a disposició del jutge penal.»

Cent cinc. L'article 785 queda redactat de la manera següent:

«Article 785.

1. Quan les actuacions es troben a disposició de l'òrgan competent per a l'enjudiciament, el jutge o tribunal examinarà les proves proposades i immediatament dictarà interlocutòria admetent les que considere oportunes i rebutjant les altres, i prepararà el necessari per a la pràctica de la prova anticipada.

Contra les interlocutòries d'admissió o inadmissió de proves no podrà interposar-se cap recurs, sense perjudici que la part a què va ser denegada puga reproduir la seua petició a l'inici de les sessions del juí oral, moment fins al qual podran incorporar-se a la causa els informes, els certificats i la resta de documents que el ministeri fiscal i les parts consideren oportú i el jutge o tribunal admeten.

2. A la vista d'esta interlocutòria, el secretari judicial establirà el dia i l'hora en què han de començar les sessions del juí oral amb subjecció al que estableix l'article 182 de la Llei d'Enjudiciament Civil.

Els criteris generals i les instruccions concretes i específiques que fixen els presidents de sala o secció, d'acord amb els quals es realitzarà l'assenyalament, tindran així mateix en compte:

- 1r. La presó de l'acusat;
- 2n. L'assegurament de la seua presència a disposició judicial;
- 3r. Les altres mesures cautelars personals adoptades;
- 4t. La prioritat d'altres causes;
- 5t. La complexitat de la prova proposada o qualsevol circumstància modificativa, segons hagen pogut determinar una vegada estudiat l'assumepte o pleit de què es tracte.

3. En tot cas, encara que no siga part en el procés ni hi haja d'intervindre, el secretari judicial haurà d'informar la víctima per escrit de la data i el lloc de celebració del juí.»

Cent sis. L'apartat 2 de l'article 786 queda redactat de la manera següent:

«2. El juí oral començarà amb la lectura dels escrits d'acusació i de defensa. A continuació, a instància de part, el jutge o tribunal obrirà un torn d'intervencions perquè les parts puguen exposar el que consideren oportú sobre la competència de l'òrgan judicial, vulneració d'algun dret fonamental, existència d'articles de pronunciament previ, causes de la suspensió de juí oral, nul·litat d'actuacions, així com sobre el contingut i la finalitat de la proves proposades o que es proposen per a practicar-se en l'acte. El jutge o tribunal resoldrà en el mateix acte el que corresponga sobre les qüestions plantejades. Contra la decisió adoptada no podrà interposar-se cap recurs, sense perjudi de la pertinent protesta i que la qüestió puga ser reproduïda, si és el cas, en el recurs contra la sentència.»

Cent set. L'apartat 4 de l'article 787 queda redactat de la manera següent:

«4. Una vegada la defensa manifeste la seua conformitat, el jutge o el president del tribunal informarà l'acusat de les seues conseqüències i a continuació el requerirà a fi que manifeste si presta la seua conformitat. Quan el jutge o tribunal tinga dubtes sobre si l'acusat ha prestat lliurement la seua conformitat, acordarà la continuació del juí.

També podrà acordar la continuació del juí quan, no obstant la conformitat de l'acusat, el seu defensor ho considere necessari i el jutge o tribunal considere fundada la seua petició.»

Cent huit. Els apartats 1, 5 i 6 de l'article 788 queden redactats de la manera següent:

«1. La pràctica de la prova es realitzarà concentradament en les sessions consecutives que siguen necessàries.

Excepcionalment, el jutge o tribunal podrà acordar la suspensió o l'ajornament de la sessió, fins al límit màxim de trenta dies, en els supòsits de l'article 746, i les actuacions realitzades conservaran la seua validesa, llevat que es produïska la substitució del jutge o membre del tribunal en el cas del número 4 de l'esmentat article. En eixos casos sempre que l'assenyalament de la represa puga realitzar-se al mateix temps en què s'acorde la suspensió, el farà el jutge o president, que tindrà en compte les necessitats de l'agenda programada d'assenyalaments i les altres circumstàncies contingudes en els articles 182.4 de la Llei d'Enjudiciament Civil i 785.2 de la present llei.

De la mateixa manera s'actuarà en els casos en què s'interrompa o suspenga un juí oral ja iniciat i el nou assenyalament de vista puga realitzar-se al mateix temps en què s'acorde la interrupció o suspensió.

En la resta de casos, el secretari judicial farà l'assenyalament de data per al nou juí oral, per a la data més immediata possible, ajustant-se al que preveu l'article 785.2 de la present llei.

No serà causa de suspensió del juí la falta d'acreditació de la sanitat, de la taxació de danys o de la verificació d'una altra circumstància de significació anàloga, sempre que no siga requisit imprescindible per a la qualificació dels fets. En este cas, la determinació quantitativa de la responsabilitat civil quedarà diferida al tràmit d'execució, i les bases d'esta seran fixades en la sentència.»

«5. Quan totes les acusacions qualifiquen els fets com a delictes castigats amb pena que excedisca la competència del jutge penal, es declararà este incompetent per a jutjar, donarà per acabat el juí i el secretari judicial remetrà les actuacions a l'audiència competent. Llevat del supòsit anterior, el jutge penal resoldrà el que considere pertinent sobre la continuació o finalització del juí, però en cap cas podrà imposar una pena superior a la corresponent a la seua competència.»

«6. Pel que fa a la gravació de les sessions del juí oral i a la seua documentació, seran aplicables les disposicions contingudes en l'article 743 de la present llei.»

Cent nou. Els apartats 2, 4 i 5 de l'article 789 queden redactats de la manera següent:

«2. El jutge penal podrà dictar sentència oralment en l'acte del juí, que serà documentada en l'acta amb expressió de la decisió i una succinta motivació, sense perjuí de la ulterior redacció d'aquella. Si el fiscal i les parts, coneguda la decisió, expressen la seua decisió de no recórrer, el jutge, en el mateix acte, declararà la fermesa de la sentència, i es pronunciarà, amb audiència prèvia a les parts, sobre la suspensió o la substitució de la pena imposada.»

«4. El secretari judicial notificarà la sentència per escrit als ofesos i perjudicats pel delictes, encara que no s'hagen mostrat part en la causa.»

«5. Quan la instrucció de la causa haja correspost a un jutjat de violència sobre la dona el secretari judicial remetrà a este la sentència per testimoni de forma immediata. Igualment li remetrà la declaració de fermesa i la sentència de segona instància si esta és revocadòria, en tot o en part, de la sentència dictada prèviament.»

Cent deu. Els apartats 1 i 5 de l'article 790 queden redactats de la manera següent:

«1. La sentència dictada pel jutge penal és apel·lable davant de l'audiència provincial corresponent, i la del jutge central penal, davant de la Sala Penal de l'Audiència Nacional. El recurs podrà ser interposat per qualsevol de les parts, dins dels deu dies següents a aquell en què se'ls ha notificat la sentència. Durant este període es trobaran les actuacions en l'oficina judicial a disposició de les parts, les quals en el termini dels tres dies següents a la notificació de la sentència podran sol·licitar còpia dels suports en què s'hagen gravat les sessions, amb suspensió del termini per a la interposició del recurs. El còmput del termini es reprendrà una vegada hagen sigut entregades les còpies sol·licitades.

La part que no haja apel·lat en el termini assenyalat podrà adherir-se a l'apel·lació en el tràmit d'al·legacions previst en l'apartat 5, i exercir les pretensions i al·legar els motius que al seu dret convinguen. En tot cas, este recurs quedarà supeditat al fet que l'apel·lant mantinga el seu.

Les altres parts podran impugnar l'adhesió, en el termini de dos dies, una vegada conferit el trasllat previst en l'apartat 6.»

«5. Admés el recurs, el secretari judicial traslladarà l'escrit de formalització a les altres parts en un termini comú de deu dies. Dins d'este termini hauran de presentar-se els escrits d'al·legacions de les altres parts, en els quals podrà sol·licitar-se la pràctica de prova en els termes establits en l'apartat 3 i en els quals es fixarà un domicili per a notificacions.»

Cent onze. L'article 791 queda redactat de la manera següent:

«Article 791.

1. Si els escrits de formalització o d'al·legacions contenen alguna proposició de prova o reproducció de la gravada, el tribunal resoldrà en tres dies sobre l'admissió de la proposta i acordarà, si és el cas, que el secretari judicial assenyalara dia per a la vista. També podrà celebrar-se vista quan, d'ofici o a petició de part, l'estime el tribunal necessària per a la formació correcta d'una convicció fundada.

2. El secretari judicial assenyalara la vista dins dels quinze dies següents i hi seran citades totes les parts. La víctima haurà de ser informada pel secretari judicial, encara que no s'haja mostrat part ni siga necessària la seua intervenció.

La vista se celebrarà començant, si és el cas, per la pràctica de la prova i per la reproducció de les gravacions, si pertoca. A continuació, les parts en resumiran oralment el resultat i el fonament de les seues pretensions.

3. Pel que fa a la gravació de la vista i a la seua documentació, seran aplicables les disposicions contingudes en l'article 743.»

Cent dotze. L'article 794 queda redactat de la manera següent:

«Article 794.

Tan prompte com siga ferma la sentència, serà executada pel jutge o per l'audiència que l'ha dictada, d'acord amb les disposicions generals de la llei, i s'observaran les regles següents:

1a. Si no s'ha fixat en la sentència la quantia indemnitzatòria, qualsevol de les parts podrà instar, durant l'execució d'esta, la pràctica de les proves que crega oportunes per a la seua determinació precisa. El secretari judicial traslladarà esta pretensió a les altres parts perquè, en el termini comú de deu dies, demanen per escrit el que convinga al seu dret. El jutge o tribunal rebutjarà la pràctica de proves que no es referisquen a les bases fixades en la sentència.

Practicada la prova, i sentides les parts en un termini comú de cinc dies, es fixarà per mitjà d'una interlocutòria, en els cinc dies següents, la quantia de la responsabilitat civil. La interlocutòria dictada pel jutge penal serà apel·lable davant de l'audiència respectiva.

2a. En els casos en què s'haja imposat la pena de privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors, el secretari judicial procedirà a la retirada immediata del permís i la llicència habilitant, si esta mesura no està ja acordada, i deixarà el document unit a les actuacions i remetrà un manament a la Direcció Central de Trànsit perquè el deixi sense efecte i no n'expedisca un altre de nou fins a l'extinció de la condemna.»

Cent tretze. L'apartat 3 de l'article 797 queda redactat de la manera següent:

«3. L'advocat designat per a la defensa tindrà també habilitació legal per a la representació del seu defés en totes les actuacions que es verifiquen davant del jutge de guàrdia.

Per a garantir l'exercici del dret de defensa, el jutge, una vegada incoades les diligències urgents, disposarà que se li trameta una còpia de l'atestat i de totes les actuacions que s'hagen realitzat o es realitzen en el jutjat de guàrdia.»

Cent catorze. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 800, que queden redactats de la manera següent:

«2. Obert el juí oral, si no s'ha constituït acusació particular, el ministeri fiscal presentarà immediatament el seu escrit d'acusació, o formularà esta oralment. L'acusat, a la vista de l'acusació formulada, podrà prestar la seua conformitat en el mateix acte d'acord amb el que disposa l'article següent. En qualsevol altre cas, presentarà immediatament el seu escrit de defensa o formularà esta oralment; llavors, el secretari del jutjat de guàrdia citarà les parts sense més tràmits per a la celebració del juí oral.

Si l'acusat sol·licita la concessió d'un termini per a presentar un escrit de defensa, el jutge el fixarà prudencialment dins dels cinc dies següents, ateses les circumstàncies del fet imputat i la resta de dades que s'hagen posat de manifest en la investigació. En l'acte, el secretari judicial citarà les parts per a la celebració del juí oral i citarà l'acusat i, si és el cas, el responsable civil perquè presenten els seus escrits davant de l'òrgan competent per a l'enjudiciament.»

«3. El secretari del jutjat de guàrdia farà l'assenyalament per a la celebració del juí oral en la data més pròxima possible i, en tot cas, dins dels quinze dies següents, en els dies i hores predeterminats amb este fi en els òrgans judicials enjudiciadors i ajustant-se al que preveu l'article 785.2 de la present llei. A este efecte, el Consell General del Poder Judicial, d'acord amb el que estableix l'article 110 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, dictarà els reglaments oportuns per a l'ordenació, coordinadament amb el ministeri fiscal, dels assenyalaments de juís orals que realitzen els jutjats de guàrdia davant dels jutjats penals.

També s'acordarà la realització de les citacions proposades pel ministeri fiscal, duent a terme en l'acte el secretari judicial les que siguen possibles, sense perjudi de la decisió que sobre l'admissió de proves adopte l'òrgan enjudiciador.»

Cent quinze. L'apartat 4 de l'article 801 queda redactat de la manera següent:

«Dictada sentència de conformitat i practicades les actuacions a què es referix l'apartat 2, el jutge de guàrdia acordarà allò que corresponga sobre la posada en llibertat o l'ingrés a la presó del condemnat, i realitzarà els requeriments que se'n deriven. A continuació, el secretari judicial remetrà les actuacions junt amb la sentència redactada al jutjat penal que corresponga, que continuarà l'execució d'esta.»

Cent setze. L'apartat 2 de l'article 802 queda redactat de la manera següent:

«2. En cas que, per motiu just valorat pel jutge, no puga celebrar-se el juí oral el dia assenyalat, o que no puga concloure's en un sol acte, assenyalará una data per a la seua celebració o continuació el dia més immediat possible i, en tot cas, dins dels quinze següents, tenint en compte les necessitats de l'agenda programada d'assenyalaments i les altres circumstàncies contingudes en l'article 182.4 de la Llei d'Enjudiciament Civil i l'article 785 de la present llei, la qual cosa es farà saber als interessats.»

Cent dèsset. L'article 808 queda redactat de la manera següent:

«Article 808.

Si es tracta d'injúries o calúmnies inferides verbalment, presentada la querella, el jutge instructor manarà convocar a juí verbal el querellant, el querellat i els testimonis que puguen donar raó dels fets, i el secretari judicial assenyalará el dia i l'hora de la celebració del juí.»

Cent díhuit. L'article 815 queda redactat de la manera següent:

«Article 815.

Les sessions del juí es documentaran en l'acta, d'acord amb el que disposa l'article 743 d'esta llei.»

Cent dènou. El primer paràgraf de l'article 816 queda redactat de la manera següent:

«Immediatament després que es done començament a un procediment per delictes comés per mitjà de la impremta, la gravació o un altre mitjà mecànic de publicació, el jutge o tribunal acordarà el segrest dels exemplars de l'imprés o de l'estampa i del motlle d'esta, es troben on es troben.»

Cent vint. El paràgraf primer de l'article 845 queda redactat de la manera següent:

«Si el reu s'ha escapat o ocultat després d'haver sigut notificada la sentència i està pendent el recurs de cassació, este se substanciarà fins a definitiva, i el secretari judicial sol·licitarà que es nomenen al rebel un advocat i un procurador d'ofici.»

Cent vint-i-u. L'article 846 queda redactat de la manera següent:

«Article 846.

Quan el declarat rebel en els casos dels articles 840 i 841 es presente o siga trobat, el jutge o tribunal obrirà novament la causa per a continuar-la segons el seu estat.»

Cent vint-i-dos. L'article 846 bis d) queda redactat de la manera següent:

«Article 846 bis d).

El secretari judicial traslladarà l'escrit en què s'interposa recurs d'apel·lació, una vegada conclòs el termini per a recórrer, a les altres parts, les quals, en el termini de cinc dies, podran impugnar el recurs o formular un recurs supeditat d'apel·lació. Si l'interposen, es traslladarà a les altres parts.

Conclòs el termini de cinc dies sense que s'impugne o es formule apel·lació supeditada o, si és el cas, efectuat el trasllat a les altres parts, el secretari judicial citarà totes les parts davant la sala civil i penal del tribunal superior de justícia perquè es personen en el termini de deu dies.

Si l'apel·lant principal no es persona o manifesta la seua renúncia al recurs, el secretari judicial tornarà les actuacions a l'audiència provincial, que declararà ferma la sentència i procedirà a la seua execució.»

Cent vint-i-tres. El primer paràgraf de l'article 846 bis e) queda redactat de la manera següent:

«Personat l'apel·lant, el secretari judicial assenyalarà dia per a la vista del recurs i citarà les parts personades i, en tot cas, el condemnat i tercer responsable civil.»

Cent vint-i-quatre. El paràgraf segon de l'article 857 queda redactat de la manera següent:

«Si la part que prepare el recurs ha sigut declarada insolvent, total o parcial, o se li ha reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta, demanarà al tribunal que es faça constar expressament esta circumstància en la certificació de la sentència que haurà de lliurar-se, i s'obligarà a més a respondre, si arriba a millor fortuna, de l'import del depòsit que, segons els casos, haja de constituir.»

Cent vint-i-cinc. Es fa una nova redacció de l'article 859 en els termes següents:

«Article 859.

En la mateixa resolució en què es tinga per preparat el recurs es manarà que el secretari judicial expedisca, en el termini de tres dies, el testimoni de la sentència, amb els vots particulars si n'hi ha, i una vegada lliurat, el secretari judicial citarà les parts perquè compareguen davant de la Sala Segona del Tribunal Suprem, dins del termini improrrogable de 15 dies si es referix a resolucions dictades per tribunals amb seu a la Península; de 20 dies si tenen seu a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i de 30 si tenen seu a la Comunitat Autònoma de Canàries o a les ciutats autònomes de Ceuta o Melilla.»

Cent vint-i-sis. L'article 860 tindrà la redacció següent:

«Article 860.

El recurrent a qui, per a la seua defensa, s'ha reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta o ha sigut declarat insolvent, total o parcial, podrà sol·licitar del tribunal sentenciador que remeta directament a la Sala Segona del Suprem el testimoni necessari per a la interposició del recurs, o, si és el cas, la certificació de l'interlocutòria denegatòria d'este.

La sala acordarà que el secretari judicial sol·licite el nomenament d'advocat i procurador que puguen interposar el recurs que corresponga, si el recurrent no els ha designat. En l'un i l'altre cas, la sala assenyalarà el termini dins del qual haja d'interposar-se.»

Cent vint-i-set. Es modifica el paràgraf segon de l'article 861 en els termes següents:

«Al mateix temps que la certificació expressada, el secretari judicial remetrà una altra certificació en què expressarà succintament la causa, els noms de les parts, el delictes, la data d'entrega del testimoni al recurrent i, si l'acusat es troba a la presó provisional, la data en què conclou esta situació, així com la de la citació a termini a les parts.»

Cent vint-i-huit. L'article 864 passa a tindre la redacció següent:

«Article 864.

En les còpies certificades de les actuacions denegatòries previstes en els articles anteriors, el secretari judicial farà constar també la situació econòmica dels qui intenten la queixa en els termes que preveu l'article 858.»

Cent vint-i-nou. L'article 866 queda redactat de la manera següent:

«Article 866.

Transcorregut el terme de la citació a termini sense que haja comparegut el recurrent en queixa, el secretari judicial dictarà un decret en què declare desert el recurs, amb les costes, i ho comunicarà al tribunal sentenciador als efectes que corresponguen, i quedarà ferma i consentida la interlocutòria denegatòria. Contra este decret podrà interposar-se un recurs directe de revisió.»

Cent trenta. L'article 868 tindrà la redacció següent:

«Article 868.

Quan el recurrent siga insolvent total o parcial, o quan tinga reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta, i durant el termini de la citació a termini comparega davant de la Sala Segona del Tribunal Suprem en la forma que preveu l'article 874, la sala acordarà que el secretari judicial sol·licite el nomenament d'advocat i procurador d'ofici per a la seua defensa, i que els entregue la còpia certificada de la interlocutòria denegatòria perquè, en el termini de tres dies, formalitzen el recurs de queixa, si ho consideren procedent, o s'excuse l'advocat en cas de no trobar mèrits per a això.»

Cent trenta-u. Es modifica l'article 870, en els termes següents:

«Article 870.

Quan la sala considere fundada la queixa, revocarà la interlocutòria denegatòria i manarà al tribunal sentenciador que expedisca la certificació de la resolució reclamada i efectue la resta del que preveuen els articles 858 i 861.

Quan la queixa no siga procedent, segons el parer de la sala, la desestimarà amb les costes i ho comunicarà al tribunal sentenciador als efectes corresponents.

Quan siguen falsos els fets al·legats com a fonament de la queixa, la sala podrà imposar al particular recurrent, de forma motivada, una multa que podrà oscil·lar de 180 a 6.000 euros, respectant en tot cas el principi de proporcionalitat i tenint en compte les circumstàncies del fet de què es tracte, així com els perjudicis que s'hagen pogut causar al procediment o a la resta de parts processals.

Davant de la falsedat dels fets al·legats en la queixa i sense perjudicis del que disposa el paràgraf anterior, el tribunal acordarà traslladar l'actuació realitzada contra les normes de la bona fe processal als col·legis professionals competents per si de cas és procedent la imposició d'algun tipus de sanció disciplinària.»

Cent trenta-dos. El primer paràgraf de l'article 873 queda redactat de la manera següent:

«El recurs de cassació s'interposarà davant de la Sala Segona del Tribunal Suprem dins dels termes assenyalats en l'article 859. Transcorreguts estos termes sense interposar-lo o, si és el cas, el que ha concedit la Sala, de conformitat amb el que disposa l'article 860, el secretari judicial dictarà un decret en què declararà desert el recurs, i quedarà ferma i consentida la dita resolució. Contra este decret podrà interposar-se recurs directe de revisió.»

Cent trenta-tres. L'article 876 queda redactat de la manera següent:

«Article 876.

Quan, dins de la citació a termini o l'endemà de la designació, manifeste el procurador del recurrent el seu propòsit d'interposar el recurs, o el fiscal ho sol·licite, la Sala manarà obrir el plec que continga la certificació de vots reservats i ho comunicarà amb les actuacions a les parts. En qualsevol altre cas, no s'obrirà fins que el recurs siga interposat, i des del dia de l'assenyalament per a la vista fins a la celebració el podran examinar les parts en l'oficina judicial.»

Cent trenta-quatre. El paràgraf segon de l'article 877 queda redactat de la manera següent:

«S'establirà, a més de la general, una numeració separada per als recursos interposats contra les resolucions dimanants de causes en què els condemnats es troben a la presó.»

Cent trenta-cinc. L'article 878 queda redactat de la manera següent:

«Article 878.

Transcorregut el terme de la citació a termini sense que haja comparegut el recurrent en la forma que, segons els casos, preveu esta llei, el secretari judicial dictarà sense més tràmits un decret en què declare desert el recurs i impose les costes al particular recurrent. Ho comunicarà així al tribunal d'instància als efectes corresponents. Contra este decret podrà interposar-se un recurs directe de revisió.»

Cent trenta-sis. L'article 880 queda redactat de la manera següent:

«Article 880.

Interposat el recurs i transcorregut el termini de la citació a termini, el secretari judicial designarà el magistrat ponent que corresponga per torn, i formarà una nota autoritzada del recurs en el termini de deu dies. La dita nota contindrà una còpia literal de la part dispositiva de la resolució recorreguda, del seu fonament de fet i de l'extracte dels motius de cassació que preveu el número primer de l'article 874, i en relació dels antecedents de la causa i de qualsevol altre particular que es considere necessari per a la resolució del recurs.

El secretari judicial entregarà a les respectives parts les còpies del recurs.»

Cent trenta-set. El paràgraf primer de l'article 881 queda redactat de la manera següent:

«Igualment, el secretari judicial sol·licitarà el nomenament d'advocat i procurador per a la defensa del processat, condemnat o absolt per la sentència, quan no estiga el recurrent ni haja comparegut.»

Cent trenta-huit. L'article 888 tindrà la redacció següent:

«Article 888.

La resolució en què es denegue l'admissió del recurs adoptarà la forma d'interlocutòria i es publicarà en la "col·lecció legislativa", expressant el nom del ponent. La resolució en què s'admeta no es publicarà.

Els antecedents de fet i els fonaments de dret de les decisions es limitaran als punts pertinents a la qüestió resolta.

Quan en una mateixa resolució es denegue l'admissió del recurs per algun dels seus fonaments i s'admeta quant a altres, o quan s'admeta el recurs interposat per un interessat i es denegue respecte d'un altre, haurà de fundar-se aquella pel que fa a la part denegatòria i publicar-se en la "col·lecció legislativa".»

Cent trenta-nou. L'article 893 queda redactat de la manera següent:

«Article 893.

Si, segons el parer de la sala, és admissible el recurs i, si és el cas, l'adhesió a este, ho acordarà de pla per mitjà de provisió. La provisió en què s'acorde l'admissió del recurs disposarà igualment que el secretari judicial procedisca a l'assenyalament per a la vista, si és el cas. Si no se celebra la vista, la sala assenyalarà el dia per a la decisió.

Si es decidix la celebració de vista, el secretari judicial l'ha d'assenyalar.»

Cent quaranta. L'article 894 queda redactat de la manera següent:

«Article 894.

Admés el recurs i assenyalat dia per a la vista pel secretari judicial, es verificarà esta en audiència pública, amb assistència del ministeri fiscal i dels defensors de les parts.

La incompareixença injustificada d'estos últims no serà, no obstant això, motiu de suspensió de la vista si la sala així ho considera.

La sala podrà imposar als lletrats que no concórreguen les correccions disciplinàries que considere necessàries, atesa la gravetat i importància de l'assumpte. En tot cas, la sala acordarà que el secretari judicial comuniqui la dita inassistència al col·legi d'advocats corresponent a l'efecte de la responsabilitat disciplinària que, si és el cas, corresponga.»

Cent quaranta-u. El paràgraf segon de l'article 895 queda redactat de la manera següent:

«Si, per qualsevol causa, no pot tindre lloc la vista el dia assenyalat, el secretari judicial designarà un altre dia tan prompte com puga, procurant no alterar l'orde establert en la mesura que siga possible.»

Cent quaranta-dos. El paràgraf segon de l'article 901 queda redactat de la manera següent:

«Si ho desestima, declararà que el recurs no és procedent i condemnarà el recurrent en costes i a la pèrdua del depòsit amb destinació a les atencions determinades en l'article 890, o satisfer la quantitat equivalent, si té reconegut el dret d'assistència jurídica gratuïta, per a quan millore la seua fortuna.»

Cent quaranta-tres. L'article 906 tindrà la redacció següent:

«Article 906.

Si les sentències de què es tracta en l'article anterior recauen en causes seguides per qualsevol dels delictes contra la llibertat i indemnitat sexuals o contra l'honor, o concorren circumstàncies especials segons el parer de la sala, es publicaran suprimint els noms propis de les persones, els dels llocs i les circumstàncies que puguen donar a conèixer els acusadors i els acusats i els tribunals que hagen resolt el procés.

Si considera la sala que la publicació de la sentència afecta el dret a l'honor, a la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge de la víctima, o bé a la seguretat pública, podrà ordenar en la mateixa sentència que no es publique totalment o parcialment.»

Cent quaranta-quatre. Es deixa sense contingut el capítol IV del títol II del llibre V.

Cent quaranta-cinc. L'apartat 1 de l'article 965 queda redactat de la manera següent:

«1. Si no és possible la celebració del juí durant el servici de guàrdia, se seguiran les regles següents:

1a. Si el jutge considera que la competència per a l'enjudiciament correspon al mateix jutjat d'instrucció, el secretari judicial procedirà en tot cas a assenyalar la celebració del juí de faltes i a les citacions procedents per al dia hàbil més pròxim possible dins dels predeterminats amb este fi, i en qualsevol cas en un termini no superior a set dies.

2a. Si el jutge considera que la competència per a l'enjudiciament correspon a un altre jutjat, el secretari judicial li remetrà les actuacions perquè procedisca a realitzar l'assenyalament del juí i les citacions, d'acord amb el que disposa la regla anterior.»

Cent quaranta-sis. L'article 968 queda redactat de la manera següent:

«Article 968.

En cas que per motiu just no puga celebrar-se el juí oral el dia assenyalat o que no puga concloure's en un sol acte, el secretari judicial assenyalarà per a la seua celebració o continuació el dia més immediat possible i, en tot cas, dins dels set següents, i ho farà saber als interessats.»

Cent quaranta-set. L'article 972 queda redactat de la manera següent:

«Article 972.

Pel que fa a la gravació de la vista i a la seua documentació, seran aplicables les disposicions contingudes en l'article 743.»

Cent quaranta-huit. L'article 984 queda redactat de la manera següent:

«Article 984.

L'execució de la sentència en els juís sobre faltes correspon a l'òrgan que haja conegut del juí. Quan no puga practicar per si mateix totes les diligències necessàries, es dirigirà a l'òrgan judicial de la circumscripció en què hagen de tindre efecte, perquè les practique.

El jutge d'instrucció que haja conegut en apel·lació d'un juí de faltes manarà remetre les actuacions originals, acompanyades de la certificació de la sentència ferma, al jutge que haja conegut del juí en primera instància per als efectes del paràgraf anterior.

Per a l'execució de la sentència, pel que fa a la reparació del dany causat i indemnització de perjuís, s'aplicaran les disposicions establides en la Llei d'Enjudiciament Civil, si bé serà en tot cas promoguda d'ofici pel jutge que la va dictar.»

Cent quaranta-nou. L'article 987 queda redactat de la manera següent:

«Article 987.

Quan el tribunal al qual corresponga l'execució de la sentència no puga practicar per si mateix totes les diligències necessàries, es dirigirà a l'òrgan judicial competent del partit o demarcació en què hagen de tindre efecte perquè les practique.»

Cent cinquanta. El paràgraf tercer de l'article 988 tindrà la redacció següent:

«Quan el culpable de diverses infraccions penals haja sigut condemnat en distints processos per fets que van poder ser objecte només d'un, d'acord amb el que preveu l'article 17 d'esta llei, el jutge o tribunal que haja dictat l'última sentència, d'ofici, a instància del ministeri fiscal o del condemnat, procedirà a fixar el límit del compliment de les penes imposades d'acord amb el que disposa l'article 76 del Codi Penal. Per a això, el secretari judicial reclamarà el full historicopenal del Registre Central de Penats i Rebels i el testimoni de les sentències condemnatòries, i després del dictamen del ministeri fiscal, quan no siga el sol·licitant el jutge o tribunal, dictarà una interlocutòria en què constaran totes les penes imposades al reu i es determinarà

el màxim de compliment d'estes. Contra esta interlocutòria, el ministeri fiscal i el condemnat podran interposar un recurs de cassació per infracció de llei.»

Cent cinquanta-u. L'apartat 2 de l'article 989 queda redactat de la manera següent:

«2. A l'efecte d'executar la responsabilitat civil derivada del delictes o falta, i sense perjudi de l'aplicació de les disposicions de la Llei d'Enjudiciament Civil, el secretari judicial podrà encomanar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària o, si és el cas, als organismes tributaris de les hisendes forals les actuacions d'investigació patrimonial necessàries per a posar de manifest les rendes i el patrimoni present i els que vaja adquirint el condemnat fins que no s'haja satisfet la responsabilitat civil determinada en sentència.

Quan les dites entitats al·leguen raons legals o de respecte als drets fonamentals per a no realitzar l'entrega o atendre a la col·laboració que els haja requerit el secretari judicial, este en donarà compte al jutge o tribunal per a resoldre el que siga procedent.»

Cent cinquanta-dos. S'afigen els paràgrafs quint i sext a l'article 990 amb la redacció següent:

«Correspon al secretari judicial impulsar el procés d'execució de la sentència dictant a este efecte les diligències necessàries, sense perjudi de la competència del jutge o tribunal per a fer complir la pena.

El secretari judicial ha de posar en coneixement dels directament ofesos i perjudicats pel delictes i, si és el cas, dels testimonis, totes aquelles resolucions relatives al penat que puguen afectar la seua seguretat.»

Cent cinquanta-tres. L'article 998 queda redactat de la manera següent:

«Article 998.

Les esmentades diligències seran arxivades pel secretari judicial que hi haja intervingut.»

Article tercer. *Modificació de la Llei Hipotecària de 8 de febrer de 1946.*

Es modifica la Llei Hipotecària de 8 de febrer de 1946 en els termes següents:

U. Es modifica l'ordinal 3r del paràgraf 5t de l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«3r. Quan es tracte de testimonis de decrets d'adjudicació o escriptura de venda verificada en nom dels hereus de l'executat en virtut d'execució de sentència, sempre que l'immoble o el dret real es trobe inscrit a favor del causant.»

Dos. El paràgraf 2n de l'article 57 queda redactat de la manera següent:

«En este últim cas, ha d'assenyalar els béns que han de ser anotats i el secretari judicial ha de lliurar el corresponent manament al registrador, amb inserció literal del que s'ha establert perquè l'execute.»

Tres. L'article 133 queda redactat de la manera següent:

«Article 133.

El testimoni expedit pel secretari judicial que incloga el decret d'execució o adjudicació i del qual resulte la consignació, si és el cas, del preu, serà títol suficient per a practicar la inscripció de la finca o dret adjudicat a favor del rematant o adjudicatari, sempre que s'adjunte el manament de cancel·lació de càrregues a què es referix l'article 674 de la Llei d'Enjudiciament Civil.

El manament de cancel·lació de càrregues i el testimoni del decret d'execució o adjudicació podran constar en un sol document en què es consignarà, en tot cas, el

compliment dels requisits establits en l'article anterior i les altres circumstàncies que siguen necessàries per a realitzar la inscripció i la cancel·lació.»

Quatre. El paràgraf primer de l'article 134 queda redactat de la manera següent:

«El testimoni del decret d'adjudicació i el manament de cancel·lació de càrregues determinaran la inscripció de la finca o dret a favor de l'adjudicatari i la cancel·lació de la hipoteca que va motivar l'execució, així com la de totes les càrregues, gravàmens i inscripcions de tercers posseïdors que siguen posteriors a estes, sense excepció, inclús les que s'hagen verificat després de la nota marginal d'expedició de la certificació de càrregues en el corresponent procediment.»

Cinc. L'article 135 queda redactat de la manera següent:

«Article 135.

El registrador haurà de comunicar al jutjat o tribunal davant del qual se substancie un procediment executiu, inclús quan recaiga directament sobre béns hipotecats, l'extensió d'ulteriors assentaments que puguen afectar l'execució.»

Sis. Es modifiquen les regles 3a i 7a de l'article 201, que queden redactades com següix:

«3a. El secretari judicial ha de traslladar este escrit al ministeri fiscal, citar aquells qui, segons el certificat del registre, tinguen algun dret real sobre la finca, aquell de qui procedisquen els béns o els seus drethavents, si són coneguts, i el qui tinga encadastrada o amillarada la finca a favor seu, i convocar les persones ignorades a les quals puga perjudicar la inscripció sol·licitada per mitjà d'edictes. Estos s'han de fixar en els taulers d'anuncis de l'ajuntament i del jutjat a què pertanga la finca, a fi que, dins dels deu dies següents a la citació o a la publicació dels edictes, puguen comparéixer davant del jutjat per a al·legar el que convinga al seu dret.

Estos edictes s'han de publicar també en el butlletí oficial de la província si el valor total de la finca o finques compreses en l'expedient és superior a cent cinquanta euros, i si supera els tres-cents euros han de publicar-se, a més, en un dels periòdics de més circulació de la província.

En els casos a) i b) de la regla 2a se citarà, a més, els titulars dels predis limitrofs, i en els a) i c) d'esta, el posseïdor de fet de la finca, si és rústica, o el porter, o, si no n'hi ha, un dels inquilins, si és urbana.»

«7a. Quan el valor total de la finca o finques compreses en l'expedient siga inferior a trenta euros, serà verbal l'audiència a què es referix la regla 5a.»

Set. Es modifiquen les regles 3a i 7a de l'article 210, que queden redactades de la manera següent:

«3a. El secretari judicial ha de citar, personalment o per cèdula, en la forma que determina la Llei d'Enjudiciament Civil, el titular o titulars dels dits assentaments o els seus drethavents, si el seu domicili és conegut; si no ho és, han de ser citats per edictes, que s'han de publicar en el butlletí oficial de la província, en els taulers d'anuncis de l'ajuntament, del jutjat del terme municipal a què pertanga la finca i en el del jutjat en què se seguisca el procediment.

7a. En cas de no comparéixer, el secretari judicial publicarà nous edictes per un termini de vint dies i, si havent transcorregut este període, tampoc han comparegut, s'ha de traslladar l'expedient al ministeri fiscal perquè informe en el termini de huit dies sobre si s'han complit les formalitats que estableix esta llei. Si el ministeri fiscal troba defectes, s'esmenaran, i si no en troba, així com una vegada esmenats els que assenyale, el jutge dictarà sentència.

Si el titular de l'assentament que es pretén cancel·lar ha sigut citat personalment, no caldrà publicar els edictes que estableix esta regla.»

Huit. L'article 229 queda redactat de la manera següent:

«Article 229.

Les sol·licituds de les persones interessades i els manaments dels jutges, tribunals o secretaris judicials en virtut dels quals hagen de certificar els registradors hauran d'expressar amb tota claredat:

1r. La classe de certificació que, d'acord amb l'article 223, s'exigix, i si ha de ser literal o en relació.

2n. Les dades i les indicacions que, segons la classe d'este certificat, siguen suficients per a donar a conèixer al registrador els béns o les persones de què es tracta.

3r. El període de temps al qual es limita el certificat.»

Nou. L'article 231 queda redactat de la manera següent:

«Article 231.

Excepte el que disposa l'article anterior, els registradors només certificaran els assentaments del diari amb les seues notes quan el jutge, el tribunal o el secretari judicial ho mane o els interessats ho demanen expressament.»

Deu. L'article 257 queda redactat de la manera següent:

«Article 257.

Perquè en virtut d'una resolució judicial es puga fer qualsevol assentament en el registre, el jutge, el tribunal o el secretari judicial expedirà, per duplicat, el manament corresponent, excepte quan es tracte d'executòries.

El registrador tornarà un dels exemplars al mateix jutge, tribunal o secretari judicial que l'haja expedit o a la persona interessada que l'haja presentat, amb una nota firmada on conste que s'ha complit en la forma escaient, i conservarà l'altre en la seua oficina, en el qual estendrà una nota rubricada igual a la que haja posat en l'exemplar tornat.

Estos documents s'han d'arxivar numerats per l'orde de presentació.»

Onze. La lletra d) del paràgraf primer de l'article 325 queda redactada de la manera següent:

«d) El ministeri fiscal, quan la qualificació es referisca a documents expedits pels jutges, tribunals o secretaris judicials en el si dels processos civils o penals en què haja de ser part d'acord amb les lleis, tot això sense perjudi de la legitimació dels qui tinguen la condició d'interessats d'acord amb el que disposa este número.»

Dotze. El paràgraf tercer de l'article 328 queda redactat de la manera següent:

«Estan legitimats per a interposar la demanda els qui ho estan per a recórrer davant de la Direcció General dels Registres i del Notariat. Amb esta finalitat, rebut l'expedient, el secretari judicial, una vegada vistos tots els qui apareguen com a interessats en l'expedient, els citarà perquè puguen comparéixer i presentar-se en les actuacions en el termini de nou dies.»

Article quart. *Modificació de la Llei de 16 de desembre de 1954 sobre hipoteca mobiliària i penyora sense desplaçament de la possessió.*

Es modifica la Llei de 16 de desembre de 1954 sobre hipoteca mobiliària i penyora sense desplaçament de la possessió en els termes següents:

U. El paràgraf segon de l'article 18 queda redactat de la manera següent:

«El secretari judicial citarà les parts perquè compareguen davant del jutge dins del tercer dia, i en les vint-i-quatre hores següents a la compareixença, amb

assistència del deutor o sense, en vista del que s'haja al·legat i provat, i discrecionalment el jutge dictarà una interlocutòria en què declare si és procedent o no la intervenció, i nomenarà, si és el cas, interventor. Acordarà, així mateix, que es requerisca al deutor que s'abstinga d'executar cap acte en els béns sense previ coneixement de l'interventor en la forma que preveu l'article 631 i concordants de la Llei d'Enjudiciament Civil. El deutor podrà alliberar-se d'esta mesura d'assegurament si per a respondre de la depreciació patida presta caució suficient, la quantia de la qual fixarà el jutge.»

Dos. El paràgraf primer de l'article 63 queda redactat de la manera següent:

«El creditor podrà comprovar l'existència dels béns pignorats i inspeccionar-ne l'estat. La resistència del propietari dels béns al compliment d'este deure, després d'haver sigut requerit notarialment o judicialment a este efecte, facultarà el creditor per a sol·licitar del jutjat competent, acreditant eixe requeriment i la subsistència de la penyora inscrita a favor seu, que se l'autoritze, amb intervenció judicial, per a penetrar en el local o lloc on els béns estiguen depositats. El jutge, sense més tràmits, ho decretarà així, i la resolució judicial servirà de manament perquè, en unió del creditor, es practique la diligència acordada.»

Article quint. *Modificació de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, Reguladora de l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal.*

Es modifica la disposició addicional primera de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, Reguladora de l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional primera.

1. Els membres de la carrera fiscal se substituiran entre si, d'acord amb el que disposa este estatut, en les normes reglamentàries que el despleguen i en les instruccions que, amb caràcter general, dicte el fiscal general de l'Estat.

2. Quan no puga acudir-se al sistema de substitucions ordinàries, podran ser nomenats amb caràcter excepcional fiscals substituïts en els casos de vacants, llicències, servicis especials o altres causes que ho justifiquen.

3. El règim jurídic dels fiscals substituïts serà objecte de desplegament reglamentari en termes anàlegs al que es preveu per als magistrats suplents i jutges substituïts en la Llei Orgànica del Poder Judicial, que serà aplicable supletòriament en esta matèria.»

Article sext. *Modificació de la Llei 4/1985, de 21 de març, d'Extradició Passiva.*

Es modifica la Llei 4/1985, de 21 de març, d'Extradició Passiva, en els termes següents:

U. L'apartat 3 de l'article 12 queda redactat de la manera següent:

«3. Les resolucions anteriors adoptaran la forma d'interlocutòria, que es dictarà dins de les vint-i-quatre hores següents a la compareixença i la qual traslladarà immediatament el secretari judicial al Ministeri de Justícia. Contra esta interlocutòria només serà procedent el recurs de reforma pels tràmits de la Llei d'Enjudiciament Criminal.»

Dos. L'article 13 queda redactat de la manera següent:

«Article 13.

1. Rebut l'expedient, el secretari judicial el posarà de manifest en l'oficina judicial al fiscal i a l'advocat defensor en un termini successiu de tres dies, i el tribunal podrà reclamar, a petició de qualsevol d'ambdós o d'ofici, els antecedents

que jutge convenients en relació amb l'article següent, sense que es pugua interposar cap recurs contra la resolució del tribunal sobre este punt.

2. Si el reclamat d'extradició no té defensor, el secretari judicial sol·licitarà que se'l nomena d'ofici abans de posar-li de manifest l'expedient.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 14 queda redactat de la manera següent:

«1. Dins dels quinze dies següents al període d'instrucció, el secretari judicial assenyalarà la vista que tindrà lloc amb intervenció del fiscal, del reclamat d'extradició assistit, si és necessari, d'intèrpret i de l'advocat defensor. En la vista podrà intervindre, i a este efecte serà citat, el representant de l'estat requeridor quan així ho haja sol·licitat i el tribunal ho acorde atés el principi de reciprocitat, i a este fi reclamarà, si és el cas, la garantia necessària a través del Ministeri de Justícia.»

Quatre. El paràgraf primer de l'article 17 queda redactat de la manera següent:

«Quan siga ferma la resolució denegatòria de l'extradició, el secretari judicial, sense dilació, en lliurarà testimoni al Ministeri de Justícia, que al seu torn ho comunicarà al d'Assumptes Exteriors per a la seua notificació a la representació diplomàtica del país que va formular la demanda d'extradició.»

Cinc. L'apartat 1 de l'article 18 queda redactat de la manera següent:

«1. Si el tribunal dicta interlocutòria en què declara procedent l'extradició, el secretari judicial en lliurarà sense dilació testimoni al Ministeri de Justícia. El Govern decidirà l'entrega de la persona reclamada o denegarà l'extradició de conformitat amb el que disposa el paràgraf segon de l'article 6.

Així mateix, el secretari judicial notificarà les indicacions que el tribunal, d'ofici o a instància del representant diplomàtic, considere pertinent formular per a l'entrega de la persona reclamada, així com del temps en què esta va ser privada de llibertat per a ser extraditada, que quedarà condicionada al fet que es compute com a període de compliment de condemna.»

Article setèzim. *Modificació de la Llei 19/1985, Canviària i del Xec.*

Els paràgrafs primer, segon i tercer de l'article 85 de la Llei 19/1985, Canviària i del Xec, es modifica en els termes següents:

«Serà tribunal competent el de la localitat fixada en la lletra per al seu pagament.

En la denúncia que faça el tenidor desposseït haurà d'indicar els requisits essencials de la lletra de canvi i, si es tracta d'una lletra en blanc, els que siguen suficients per a identificar-la, així com les circumstàncies en què va arribar a ser tenidor i les que van acompanyar la desposseïció. Haurà d'acompanyar els elements de prova de què dispose i proposar aquells altres mitjans de prova que puguen servir per a fonamentar la denúncia.

Complits els anteriors requisits, el secretari judicial admetrà la denúncia. En qualsevol altre cas, en donarà compte al tribunal perquè resolga el que siga procedent. Admesa la denúncia, el secretari judicial ho ha de traslladar al lliurant o acceptant, i li ordenarà que, si és presentada la lletra al cobrament, retinga el pagament i pose les circumstàncies de la presentació en coneixement del jutjat. El mateix trasllat es farà al lliurador i la resta d'obligats quan siguen coneguts i se'n sàpia el domicili. Tots podran formular davant del jutge dins dels deu dies següents les al·legacions que consideren oportunes.»

Article octau. *Modificació de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents.*

Es modifica la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents, en els termes següents:

U. L'apartat 2 de l'article 130 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan el jutge considere que no és presumible que els mitjans inspeccionats estiguen servint per a dur a terme la violació de la patent, donarà per acabada la diligència, ordenarà que es forme una peça separada en la qual s'inclouran les actuacions, que es mantindrà secreta, i disposarà que el secretari judicial notifique al peticionari que no és procedent donar-li a conèixer el resultat de les diligències realitzades.»

Dos. Els apartats 1 i 2 de l'article 139 queden redactats de la manera següent:

«1. En cas de formular-se la petició de mesures cautelars abans d'exercir-se l'acció principal, quedaran sense efecte en la seua totalitat si la demanda no es presenta en el termini previst per l'article 730.2 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil. El secretari judicial, d'ofici, acordarà mitjançant un decret que s'alcen o revoquen els actes de compliment que hagen sigut realitzats, i aquelles quedaran sense efecte en la seua totalitat.»

«2. En el supòsit previst en l'apartat anterior, el secretari judicial, al decretar l'alçament de les mesures cautelars, declararà que el sol·licitant és responsable dels danys i perjuís, que hauran d'abonar-se al demandat a càrrec de la caució prestada pel demandant, i la quantia dels quals haurà de determinar-se de conformitat amb el que estableix l'article 712 i concordants de la Llei d'Enjudiciament Civil. Quan l'import de la caució no siga suficient per a fer front a la indemnització per danys i perjuís, el demandat podrà exercir la corresponent acció de responsabilitat per a reclamar l'import restant.»

Article nové. *Modificació de la Llei 30/1992, de 29 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.*

S'afeg un apartat 5 a l'article 139 de la Llei 30/1992, de 29 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, amb la redacció següent:

«5. El Consell de Ministres fixarà l'import de les indemnitzacions que corresponga abonar quan el Tribunal Constitucional haja declarat, a instància d'una part interessada, l'existència d'un funcionament anormal en la tramitació dels recursos d'empara o de les qüestions d'inconstitucionalitat.

El procediment per a fixar l'import de les indemnitzacions serà tramitat pel Ministeri de Justícia, amb audiència al Consell d'Estat.»

Article deu. *Modificació de la Llei de Procediment Laboral, text refós aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/1995, de 7 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Procediment Laboral.*

Es modifica el Reial Decret Legislatiu 2/1995, de 7 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Procediment Laboral, en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«1. Si els òrgans jurisdiccionals s'estimen incompetents per a conèixer de la demanda per raó de la matèria, del territori o de la funció, dictaran interlocutòria en què ho declaren així i prevenen el demandant davant de qui i com pot fer ús del seu dret.»

Dos. L'article 14 queda redactat de la manera següent:

«Article 14.

Les qüestions de competència se substanciaran i decidiran amb subjecció al que disposa la Llei d'Enjudiciament Civil, excepte el que disposen les regles següents:

1a. Les declinatòries es proposaran com a excepcions i seran resoltes prèviament en la sentència, sense suspendre el curs de les actuacions.

2a. Si s'estima la declinatòria, el demandant podrà deduir la seua demanda davant de l'òrgan territorialment competent, i si l'acció està sotmesa a termini de caducitat, s'entendrà suspesa des de la presentació de la demanda fins que la sentència que estime la declinatòria quede ferma.»

Tres. S'afegí un apartat 4 a l'article 15 amb la redacció següent:

«4. L'abstenció i la recusació dels secretaris judicials i dels membres dels altres cossos de funcionaris al servici de l'Administració de justícia es regiran pel que disposa per a cada un d'estos la Llei d'Enjudiciament Civil.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 18 queda redactat de la manera següent:

«1. Les parts podran comparéixer per si mateixes o conferir la seua representació a un procurador, graduat social o qualsevol persona que es trobe en el ple exercici dels seus drets civils. La representació podrà conferir-se per mitjà de poder atorgat per compareixença davant de secretari judicial o per escriptura pública.»

Cinc. L'apartat 2 de l'article 19 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan, d'acord amb el que estableix l'article 29, s'acorde l'acumulació de processos corresponents a diverses demandes presentades contra un mateix demandat, de manera que el procés afecte més de deu actors, el secretari judicial els requerirà perquè designen un representant comú; la dita designació podrà recaure en qualsevol dels subjectes mencionats en l'apartat anterior. A este efecte, junt amb la comunicació als actors de la resolució d'acumulació, el secretari judicial els citarà de compareixença dins dels quatre dies següents per al nomenament del representant comú; si el dia de la compareixença no hi assistix algun dels citats en forma, es procedirà a la designació del representant comú, cas en el qual s'entendrà que qui no compareix accepta el nomenament efectuat per la resta.»

Sis. L'apartat 3 de l'article 20 queda redactat de la manera següent:

«3. Si en qualsevol fase del procés el treballador expressa en l'oficina judicial que no ha rebut la comunicació del sindicat o que, havent-la rebuda, ha negat l'autorització d'actuació en nom seu, el jutge o tribunal, amb audiència prèvia del sindicat, acordarà l'arxivament de les actuacions sense fer més tràmits.»

Set. Els apartats 1 i 3 de l'article 21 queden redactats de la manera següent:

«1. La defensa per advocat tindrà caràcter facultatiu en la instància. En el recurs de suplicació els litigants hauran d'estar defesos per advocat o representats tècnicament per un graduat social col·legiat. En el recurs de cassació serà preceptiva la defensa d'un advocat. Quan la defensa siga facultativa, a excepció del que preveu l'article següent, podrà utilitzar-la, no obstant això, qualsevol dels litigants, i en este cas serà a càrrec seu el pagament dels honoraris o drets respectius, amb les excepcions fixades en l'article 2.d) de la Llei d'Assistència Jurídica Gratuïta.»

«3. Si en qualsevol altra actuació, diferent a l'acte de juí, qualsevol de les parts pretén actuar assistit d'un lletrat, el secretari judicial adoptarà les mesures oportunes per a garantir la igualtat de les parts.»

Huit. L'apartat 2 de l'article 23 queda redactat de la manera següent:

«2. En supòsits d'empreses immerses en procediments concursals, així com de les ja declarades insolvents o desaparegudes, el secretari judicial citarà com a part el Fons de Garantia Salarial, al qual traslladarà la demanda a fi que este puga assumir les seues obligacions legals i instar el que convinga en dret.»

Nou. L'apartat 2 de l'article 24 queda redactat de la manera següent:

«2. Despatxada execució, el secretari judicial dictarà un decret en què farà constar la subrogació produïda, que es notificarà als treballadors afectats o als seus representants, als quals se'ls oferirà la possibilitat de constituir-se com a executants en el termini de quinze dies, per si poden conservar crèdits derivats del propi títol davant de l'empresa executada per la part no satisfeta pel fons. Les quantitats obtingudes s'abonaran prorratejades entre el fons i els treballadors en proporció als imports dels seus respectius crèdits.»

Deu. Se suprimeix la rúbrica del capítol IV del títol II.

Onze. Es modifica la rúbrica del capítol I del títol III, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL I

De l'acumulació d'accions, processos i recursos»

Dotze. L'article 27 queda redactat de la manera següent:

«Article 27.

1. L'actor podrà acumular en la seua demanda totes les accions que li competisquen contra el demandat, encara que procedisquen de diferents títols, sempre que totes estes puguen tramitar-se davant del mateix jutjat o tribunal.

2. En els mateixos termes, el demandat ho podrà reconvenir.

3. També podran acumular-se, exercint-se simultàniament, les accions que un o més actors tinguen contra un o més demandats, sempre que entre eixes accions hi haja un nexa per raó del títol o raó petitòria. S'entendrà que el títol o raó petitòria és idèntic o connex quan les accions es fonamenten en els mateixos fets.

4. No obstant això, i sense perjudi del que disposen els articles 32 i 33 d'esta llei, no podran acumular-se a altres en un mateix juí, ni tan sols per via de reconvecció, les accions d'acomiadament, les d'extinció del contracte de treball dels articles 50 i 52 del Text Refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, les que versen sobre matèria electoral, les de mobilitat geogràfica, les de modificació substancial de les condicions de treball, les de drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral als quals es referix l'article 138 bis, les d'impugnació de convenis col·lectius, les d'impugnació d'estatuts dels sindicats i les de tutela de la llibertat sindical i la resta de drets fonamentals. L'anterior es considera sense perjudi de la possibilitat de reclamar, en els anteriors juís, la indemnització derivada de discriminació o lesió de drets fonamentals d'acord amb els articles 180 i 181 d'esta llei.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, quan per a l'esmentada acció d'extinció del contracte de treball de l'article 50 del Text Refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors s'invoque la falta de pagament del salari pactat prevista en la lletra b) de l'apartat 1 d'aquell precepte, la reclamació salarial podrà acumular-se a l'acció sol·licitant l'extinció indemnitzada del vincle.

5. Tampoc seran acumulables entre si les reclamacions en matèria de Seguretat Social, excepte quan tinguen la mateixa raó petitòria.

6. Quan es presenten demandes que acumulen objectivament o subjectivament accions, el secretari judicial verificarà que concorren els pressupòsits indicats en els apartats precedents.»

Tretze. L'article 28 queda redactat de la manera següent:

«1. Si s'exercixen accions indegudament acumulades, el secretari judicial requerirà al demandant que, en el termini de quatre dies, esmene el defecte, i trie l'acció que pretén mantindre. Si no ho fa o es manté la circumstància de no

acumulabilitat entre les accions, en donarà compte al tribunal perquè este, si és el cas, acorde l'arxivament de la demanda.

2. No obstant això, quan es tracte d'una demanda sotmesa a termini de caducitat a la qual s'haja acumulat indegudament una altra acció, encara que l'actor no hi opte, se seguirà la tramitació del juí per aquella i el jutge o tribunal tindrà per no formulada l'altra acció acumulada, i s'advertirà el demandant del seu dret a exercir-la per separat.

Si s'ha acumulat indegudament una acció per acomiadament i una altra o altres accions sotmeses igualment a termini de caducitat, encara que l'actor no hi opte, se seguirà la tramitació del juí per acomiadament i el jutge o tribunal tindrà per no formulada l'altra o altres accions acumulades, i s'advertirà el demandant del seu dret a exercir-les per separat.»

Catorze. Es modifica la rúbrica de la secció 2a del capítol I del títol III, que queda redactada de la manera següent:

«Secció 2a. Acumulació de processos»

Quinze. L'article 29 queda redactat de la manera següent:

«Article 29.

1. Si en el mateix jutjat o tribunal es tramiten diverses demandes contra un mateix demandat, encara que els actors siguen distints, i s'exercixen en estes idèntiques accions, s'acordarà, d'ofici o a instància d'una part, l'acumulació de les actuacions.

2. El secretari judicial traslladarà, dins d'un termini comú de tres dies, a tots els que siguen part en els processos de l'acumulació dels quals es tracte, a fi que formulen al·legacions sobre aquella. Transcorregut el termini, el jutjat o tribunal dictarà interlocutòria en què es decidisca l'acumulació, si es complixen els requisits legals.»

Setze. L'article 30 queda redactat de la manera següent:

«Article 30.

1. Si, en el cas de l'article anterior, les demandes estan plantejades en distints processos davant de dos o més jutjats socials d'una mateixa circumscripció, també s'acordarà l'acumulació de totes estes, d'ofici o a petició d'una part. Esta petició haurà de formular-se davant del jutjat o tribunal que conega de la demanda que haja tingut entrada abans en el registre.

2. El secretari judicial traslladarà, per un termini comú de tres dies, a tots els qui siguen part en els processos de l'acumulació dels quals es tracte, a fi que formulen al·legacions sobre aquella. Transcorregut el termini, el jutjat o tribunal dictarà una interlocutòria en què decidirà l'acumulació, si es complixen els requisits legals.»

Dèsset. S'addiciona un nou article 30 bis amb la redacció següent:

«Article 30 bis.

1. S'acordarà també l'acumulació de processos que estiguen pendents en el mateix o distint jutjat o tribunal quan hi haja tal connexió entre els objectes dels processos l'acumulació dels quals es pretén que, si se seguiren per separat, es podrien dictar sentències amb pronunciaments o fonaments contradictoris, incompatibles o mútuament excloents.

2. En estos casos, el secretari judicial donarà audiència, dins d'un termini comú de tres dies, a tots els qui siguen part en els processos de l'acumulació dels quals es tracte, a fi que hi formulen al·legacions.

3. El jutge o tribunal resoldrà decidint l'acumulació, si es complixen els requisits legals. Contra esta interlocutòria no es podrà interposar cap altre recurs que el de reposició.»

Díhuit. L'article 31 queda redactat de la manera següent:

«Article 31.

Als processos d'ofici iniciats en virtut de comunicació de l'autoritat laboral regulats en l'article 146 d'esta llei, s'acumularan, d'acord amb les regles anteriors, les demandes individuals en què concórreguen identitat de persones i de raó petitòria respecte de la demanda d'ofici, encara que estiguen pendents de resoldre en distints jutjats de la mateixa circumscripció. La dita acumulació serà acordada pel jutjat o tribunal per mitjà d'interlocutòria.»

Dènou. L'article 33 queda redactat de la manera següent:

«Article 33.

En les sales socials dels tribunals superiors de justícia i del Tribunal Suprem es podrà acordar d'ofici, i haurà de decretar-se si és a instància d'una part, l'acumulació de recursos pendents, quan entre estos hi haja identitat d'objecte i d'alguna de les parts, amb audiència prèvia dels compareguts en tot cas i del ministeri fiscal en els recursos de cassació.»

Vint. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 34, que queden redactats de la manera següent:

«1. L'acumulació d'accions i processos haurà de formular-se i recordar-se abans de la celebració dels actes de conciliació, si és el cas, i de juí, llevat que es propose per via de reconvenció.»

«3. Acordada l'acumulació de processos, podrà deixar-la sense efecte el jutge o tribunal respecte d'un o més d'estos, si concorren causes que justifiquen la seua tramitació separada.»

Vint-i-u. L'article 35 queda redactat de la manera següent:

«Article 35.

L'acumulació d'accions, processos i recursos quan siga procedent produirà l'efecte de discutir-se conjuntament i resoldre's en una sola resolució totes les qüestions plantejades.»

Vint-i-dos. L'article 37 queda redactat de la manera següent:

«Article 37.

1. Quan les accions exercides tendisquen a obtindre l'entrega d'una quantitat de diners i hi haja indicis que els béns del deutor o deutors poden ser insuficients per a satisfer la totalitat dels crèdits que s'executen, el secretari judicial haurà d'acordar l'acumulació d'execucions, d'ofici o a instància de part, si se seguixen davant d'un mateix jutjat, o a instància d'una part, si se seguixen davant de jutjats distints.

2. En els altres supòsits, el secretari judicial haurà d'acordar l'acumulació, d'ofici o a instància d'una part, quan així ho imposen els criteris d'economia i de connexió entre les diverses obligacions l'execució de les quals es pretenga.»

Vint-i-tres. L'article 38 queda redactat de la manera següent:

«Article 38.

1. Els processos d'execució s'acumularan al primer en què es va ordenar el despatx de l'execució. Si la dita orde és de la mateixa data, s'acumularan atenent

l'antiguitat del títol, i en última instància caldrà ajustar-se a la data de presentació de la demanda.

2. Si les execucions l'acumulació de les quals es pretenga es tramiten davant d'òrgans judicials de diversa circumscripció, i en la iniciada amb anterioritat no figura inclosa la major part dels treballadors i crèdits afectats ni embargada amb prioritat la major part dels béns del deutor comú, correspondrà decretar l'acumulació al secretari judicial que amb prioritat va fer embargar la totalitat o la major part dels dits béns.»

Vint-i-quatre. L'article 39 queda redactat de la manera següent:

«Article 39.

1. L'incident d'acumulació podrà ser plantejat pel jutjat o tribunal competent per a decretar l'acumulació de les execucions o davant d'este, en els termes indicats en l'article anterior, d'ofici o a instància de qualsevol de les parts.

2. Si estima procedent l'acumulació, el secretari judicial acordarà mitjançant un decret, oïdes les parts, reclamar la remissió de les execucions a acumular als òrgans judicials en què es tramiten.

3. Si el secretari judicial de l'òrgan requerit considera procedent el requeriment, dictarà un decret en què s'especifique que hi accedix i en què s'acorde la remissió de les actuacions. Contra el dit decret podrà interposar-se recurs directe de revisió.

4. Si el secretari judicial competent per a decretar l'acumulació la considera improcedent o si el requerit no hi accedix, després de dictar el decret corresponent i quan este siga ferm, elevarà a continuació a la sala social del tribunal superior immediat comú a ambdós òrgans judicials el testimoni suficient de les seues actuacions i, si és el cas, de totes les realitzades en l'incident d'acumulació, i ho comunicarà a l'altre afectat perquè este faça el mateix i remeta, si no hi ha intervingut encara, l'oportú informe. La sala resoldrà sobre si és procedent l'acumulació i determinarà el jutjat competent per a conèixer de les execucions.»

Vint-i-cinc. L'article 40 queda redactat de la manera següent:

«Article 40.

La tramitació de l'incident d'acumulació no suspèn la de les execucions afectades, excepte les actuacions relatives al pagament als executants de les quantitats obtingudes després del plantejament del dit incident.»

Vint-i-sis. L'apartat 1 de l'article 41 queda redactat de la manera següent:

«1. L'acumulació d'execucions només podrà instar-se o acordar-se mentre no quede complida l'obligació que s'execute o fins que, si és el cas, es declare la insolvència de l'executat.»

Vint-i-set. L'article 42 queda redactat de la manera següent:

«Article 42.

Les actuacions processals han de ser autoritzades pel secretari judicial en la manera establida en la Llei d'Enjudiciament Civil i amb les especialitats previstes en esta llei.»

Vint-i-huit. Els apartats 1, 3, 4 i 5 de l'article 43 queden redactats de la manera següent:

«1. Les actuacions processals hauran de realitzar-se en dies i hores hàbils.»

«3. Excepte els terminis assenyalats per a dictar una resolució, tots els terminis i termes són peremptoris i improrrogables, i només podran suspendre's i obrir-se novament en els casos taxativament establits en les lleis.»

«4. Els dies del mes d'agost seran inhàbils, excepte per a les modalitats processals d'acomiadament, extinció del contracte de treball dels articles 50 i 52 del Text Refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, mobilitat geogràfica, modificació

substancial de les condicions de treball, la de drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral a què es referix l'article 138 bis, vacances, matèria electoral, conflictes col·lectius, impugnació de convenis col·lectius i tutela de la llibertat sindical i la resta de drets fonamentals.

Tampoc seran inhàbils els dits dies per a les actuacions que tendisquen directament a assegurar l'efectivitat dels drets reclamats o per a les d'aquelles que, si no s'adopten, poden produir un perjudici de difícil reparació.

Serà hàbil el mes d'agost per a l'exercici de les accions laborals derivades dels drets establits en la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere.»

«5. El jutge o tribunal podrà habilitar dies i hores inhàbils per a la realització d'actuacions quan no siga possible practicar-les en temps hàbil o siguen necessàries per a assegurar l'efectivitat d'una resolució judicial. Esta habilitació serà realitzada pels secretaris judicials quan tinga com a objecte la realització d'actuacions processals que hagen de realitzar-se en matèries de la seua exclusiva competència, quan es tracte d'actuacions ordenades per ells o quan siguen tendents a complir les resolucions dictades per jutges o tribunals. Iniciada una actuació en temps hàbil, podrà continuar fins a la seua conclusió sense necessitat d'habilitació.»

Vint-i-nou. L'article 45 queda redactat de la manera següent:

«Article 45.

1. Quan la presentació d'un escrit estiga subjecta a termini, podrà efectuar-se fins a les quinze hores del dia hàbil següent al del venciment del termini, en el servici comú processal creat a este efecte o, si este no existix, en la seu de l'òrgan judicial.

2. En cap cas s'admetrà la presentació d'escrits en el jutjat que preste el servici de guàrdia.»

Trenta. L'article 47 queda redactat de la manera següent:

«Article 47.

1. Les interlocutòries romandran en l'oficina judicial sota la custòdia del secretari, on podran ser examinades pels interessats que acrediten interès legítim, als quals hauran d'entregar-se testimonis, certificats o còpies simples quan ho sol·liciten.

2. Tot interessat podrà tindre accés al llibre de sentències a què es referix l'article 213 de la Llei d'Enjudiciament Civil i al llibre de decrets a què fa referència l'article 213 bis de la mateixa llei.»

Trenta-u. L'apartat 2 de l'article 48 queda redactat de la manera següent:

«2. Si, transcorregut el termini concedit per al seu examen, no són tornades les actuacions, el secretari judicial, mitjançant un decret, imposarà al responsable una multa de vint a dos-cents euros diaris, llevat que l'entrega s'haja efectuat per testimoni. Passats dos dies sense que hagen sigut tornades, el secretari judicial ordenarà recollir-les; si no se li entreguen en l'acte quan s'intenten recollir, ho comunicarà al jutge perquè dispose el que corresponga pel retard en la devolució.»

Trenta-dos. Es modifica la rúbrica del capítol II del títol IV, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL II

De les resolucions processals»

Trenta-tres. L'article 49 queda redactat de la manera següent:

«1. Els jutges i tribunals socials adoptaran les seues decisions per mitjà de providències, interlocutòries i sentències en els casos i amb les formalitats legalment previstos.

2. Els secretaris judicials resoldran per mitjà de diligències i decrets, igualment en els casos i amb les formalitats legalment previstos.

3. El jutge, tribunal o secretari judicial podrà dictar resolucions orals durant la celebració del juí o altres actes que presidisquen, i es documentarà en l'acta en la qual estarà detallada la decisió i la motivació succincta d'aquelles resolucions.»

Trenta-quatre. Els apartats 1 i 3 de l'article 50 queden redactats de la manera següent:

«1. El jutge, en el moment d'acabar el juí, podrà pronunciar sentència de viva veu, que es consignarà en l'acta amb el contingut i els requisits establits en l'article 97.2 d'esta llei. També podrà limitar-se a pronunciar la decisió, que es documentarà en l'acta, sense perjuí de la redacció posterior de la sentència dins del termini i en la forma legalment previstos.»

«3. Les parts quedaran notificades de les sentències dictades oralment. Si, coneguda la decisió, les parts expressen la seua decisió de no recórrer, el jutge en el mateix acte declararà la fermesa de la sentència.»

Trenta-cinc. L'article 51 queda redactat de la manera següent:

«Article 51.

Tota resolució inclourà la menció del lloc i la data en què s'adopte, el nom de qui la dicte, l'expressió de si és o no ferma i, si és el cas, els recursos que corresponguen, l'òrgan davant del qual han d'interposar-se i el termini i requisits per a això, així com els depòsits i les consignacions que siguen necessaris i la manera de realitzar-los.»

Trenta-sis. L'article 52 es deixa sense contingut.

Trenta-set. L'apartat 1 de l'article 53 queda redactat de la manera següent:

«1. Els actes de comunicació s'efectuaran en la forma establida en el capítol V del títol V del llibre I de la Llei d'Enjudiciament Civil, amb les especialitats previstes en esta llei.»

Trenta-huit. Els apartats 1 i 3 de l'article 54 queden redactats de la manera següent:

«1. Les resolucions processals es notificaran el mateix dia de la seua data, o de la publicació, si és el cas, a tots els qui siguen part en el juí, i si no fóra possible el dia hàbil següent.»

«3. Si, durant el procés, el jutge o la sala han d'adoptar mesures tendents a garantir els drets que puguen correspondre a les parts o assegurar l'efectivitat de la resolució judicial, i la notificació immediata a l'afectat de les actuacions processals o la mesura cautelar, preventiva o executiva adoptada pot posar en perill la seua efectivitat, l'òrgan judicial podrà, motivadament, acordar la demora en la realització de la notificació durant el temps indispensable per a aconseguir la dita efectivitat.»

Trenta-nou. L'article 55 queda redactat de la manera següent:

«Article 55.

Les citacions a dia cert, notificacions, citacions a termini i requeriments es faran en el local de l'oficina judicial, si hi compareixen per iniciativa pròpia els interessats i, en qualsevol altre cas, en el domicili assenyalat a estos efectes.»

Quaranta. L'article 57 queda redactat de la manera següent:

«Article 57.

1. Si els actes de comunicació no poden efectuar-se en la forma indicada, es realitzaran entregant la còpia de la resolució o de la cèdula al destinatari; si no és trobat s'ha d'entregar aquella al parent més pròxim o familiar o empleat, majors de catorze anys, que es troben en el domicili i, si no hi ha cap d'estos, al porter o conserge de la finca.

2. Sense necessitat de constituir-se en el domicili de l'interessat, es pot entregar la còpia de la resolució o la cèdula a qualsevol de les persones mencionades abans i a qui per la seua relació amb el destinatari puga garantir el compliment eficaç de l'acte de comunicació.

3. S'ha de fer saber al receptor que ha de complir el deure públic que se li encomana; que està obligat a entregar la còpia de la resolució o la cèdula al destinatari d'esta, o a avisar-lo si sap on és, amb advertència que pot ser sancionat amb una multa de vint a dos-cents euros si es nega a la recepció o no fa l'entrega tan prompte com puga; que ha de comunicar a l'oficina judicial la impossibilitat d'entregar la comunicació a l'interessat, i que té dret al rescabament dels gastos que se li ocasionen.

4. En tot cas, la comunicació per mitjà d'entrega de còpia de la resolució o cèdula s'ha de realitzar d'acord amb el que estableix l'article 161 de la Llei d'Enjudiciament Civil.»

Quaranta-u. L'article 58 queda redactat de la manera següent:

«Article 58.

1. Les cèdules contindran els requisits següents:

a) El jutge, tribunal o secretari judicial que haja dictat la resolució, la data d'esta i l'assumpte en què haja recaigut.

b) El nom i cognoms de la persona a qui es faça la citació a dia cert o citació a termini.

c) L'objecte de la citació a dia cert o citació a termini.

d) Lloc, dia i hora en què haja de comparéixer el citat, o el termini dins del qual haja de realitzar-se l'actuació a què es referisca la citació a termini.

e) La prevenció que si no compareix l'afectarà el perjudic que siga procedent en dret.

f) Data d'expedició de la cèdula i firma.

2. L'entrega de la còpia de la resolució o de la cèdula es documentarà per mitjà d'una diligència en què es farà constar:

a) Data de la diligència.

b) Nom de la persona destinatària.

c) Nom i firma de la persona a qui s'haja fet l'entrega i, si no és l'interessat, el seu número del document nacional d'identitat en el cas d'espanyols o el seu número d'identitat reflectit en la documentació equivalent i que acredite la identitat i nacionalitat de l'interessat en el cas d'estrangers, domicili i relació amb el destinatari.

d) Firma del funcionari.»

Quaranta-dos. L'article 59 queda redactat de la manera següent:

«Article 59.

1. Quan una vegada intentat l'acte de comunicació i havent-se utilitzat els mitjans oportuns per a la investigació del domicili, incloent-hi si és procedent l'esbrinament a través dels registres, organismes, col·legis professionals, entitats i empreses, estos hagen resultat infructuosos i no conste el domicili de l'interessat o s'ignore on es troba, s'ha de consignar per diligència.

2. En este cas, el secretari judicial ha de manar que l'acte de comunicació es faça per mitjà d'edictes, inserint un extracte suficient de la resolució o de la cèdula en el butlletí oficial corresponent, amb l'advertència que les següents comunicacions es faran fixant una còpia de la resolució o de la cèdula en el tauler d'anuncis de l'oficina judicial, excepte en el supòsit de la comunicació de les resolucions que hagen de revestir forma d'interlocutòria o sentència o quan es tracte de citació a termini.»

Quaranta-tres. L'article 60 queda redactat de la manera següent:

«Article 60.

1. En les notificacions, citacions a dia cert i citacions a termini no s'ha d'admetre ni consignar cap resposta de l'interessat, llevat que s'haja manat en la resolució. En els requeriments s'ha d'admetre la resposta que done el requerit, i consignar-ho succintament en la diligència.

2. Quan els actes de comunicació s'hagen d'entendre amb una persona jurídica es practican, si és el cas, en les delegacions, sucursals, representacions o agències establides en la població on radique el jutjat o tribunal que conega de l'assumpte, encara que les persones que estiguen al capdavant no tinguen poder per a comparéixer en juí.

3. Els actes de comunicació amb l'advocat de l'Estat, així com amb els lletrats de l'Administració de la Seguretat Social, s'han de practicar en el seu despatx oficial. Quan disposen dels mitjans tècnics a què es referix l'apartat 5 de l'article 56 d'esta llei, els actes de comunicació podran efectuar-se per aquells mitjans.

Estos actes s'han d'entendre, respecte de les comunitats autònomes, amb qui establisca la seua legislació pròpia.

4. Quan es tracte de comitès d'empresa, les diligències esmentades s'entendran amb el seu president o secretari i, si no n'hi ha, amb qualsevol dels seus membres.»

Quaranta-quatre. L'article 62 queda redactat de la manera següent:

«Article 62.

El secretari haurà d'expedir oficis, exhorts, manaments i qualssevol altres actes de comunicació que s'acorden en interès de la realització d'actuacions.»

Quaranta-cinc. L'apartat 1 de l'article 64 queda redactat de la manera següent:

«1. S'exceptuen d'este requisit els processos que exigisquen la reclamació prèvia en via administrativa, els que versen sobre Seguretat Social, els relatius al gaudi de vacances i a matèria electoral, mobilitat geogràfica, modificació substancial de les condicions de treball, els de drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral als quals es referix l'article 138 bis, els iniciats d'ofici, els d'impugnació de convenis col·lectius, els d'impugnació dels estatuts dels sindicats o de la seua modificació i els de tutela dels drets fonamentals. També s'exceptua l'exercici de les accions laborals derivades dels drets establits en la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere.»

Quaranta-sis. L'article 68 queda redactat de la manera següent:

«Article 68.

El que s'acorde en conciliació constituïx títol per a iniciar accions executives sense necessitat de ratificació davant del jutge o tribunal, i pot portar-se a terme pels tràmits previstos en el llibre IV d'esta llei.»

Quaranta-set. L'article 70 queda redactat de la manera següent:

«Article 70.

1. S'exceptuen d'este requisit els processos relatius al gaudi de vacances i a matèria electoral, els de mobilitat geogràfica, modificació substancial de les condicions de treball, els de drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral als quals es referix l'article 138 bis, els iniciats d'ofici, els de conflicte col·lectiu, els d'impugnació de convenis col·lectius, els d'impugnació d'estatuts dels sindicats o de la seua modificació, els de tutela de la llibertat sindical i altres drets fonamentals i les reclamacions contra el Fons de Garantia Salarial, a l'empara del que preveu l'article 33 del Text Refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors.

2. També s'exceptua l'exercici de les accions laborals derivades dels drets establits en la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere.»

Quaranta-huit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 74, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els jutges i tribunals de l'orde jurisdiccional social i els secretaris judicials en la seua funció d'ordenació del procediment i la resta de competències atribuïdes per l'article 456 de la Llei Orgànica del Poder Judicial interpretaran i aplicaran les normes reguladores del procés laboral ordinari segons els principis d'immediatesa, oralitat, concentració i celeritat.»

Quaranta-nou. Es modifica la rúbrica del capítol I del títol I del llibre II, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL I

Dels actes preparatoris, de l'anticipació i assegurament de la prova i de l'embargament preventiu»

Cinquanta. Es modifica la rúbrica de la secció 2a del capítol I del títol I del llibre II, que queda redactada de la manera següent:

«*Secció 2a. De l'anticipació i assegurament de la prova*»

Cinquanta-u. S'afeg una secció 3a al capítol I del títol I del llibre II, que precedix a l'article 79 amb la redacció següent:

«*Secció 3a. De l'embargament preventiu*»

Cinquanta-dos. L'article 81 queda redactat de la manera següent:

«Article 81.

1. El secretari judicial advertirà la part dels defectes o omissions de caràcter formal en què haja incorregut en redactar la demanda, a fi que els esmene dins del termini de quatre dies.

2. Si la demanda no va acompanyada de la certificació de l'acte de conciliació prèvia, el secretari judicial advertirà el demandant que ha d'acreditar la celebració o l'intent de l'expressat acte en el termini de quinze dies, comptats a partir de l'endemà de la recepció de la notificació.

3. Realitzada l'esmena, el secretari judicial admetrà la demanda. En qualsevol altre cas, ha de comunicar-ho al tribunal perquè resolga sobre la seua admissió.»

Cinquanta-tres. L'article 82 queda redactat de la manera següent:

«Article 82.

1. Admesa la demanda, una vegada verificada la concurrència dels requisits exigits per l'article 80.1 en els seus apartats c) i d), el secretari judicial assenyalarà, dins dels deu dies següents al de la seua presentació, el dia i l'hora en què hagen de tindre lloc successivament els actes de conciliació i juí, establint un mínim de quinze dies entre la citació i la celebració efectiva dels dits actes. En l'assenyalament de les vistes i els juís, el secretari judicial ha d'atindre's als criteris establits en l'article 182 de la Llei d'Enjudiciament Civil.

2. La celebració dels actes de conciliació i juí, el primer davant del secretari judicial i el segon davant del jutge o magistrat, tindrà lloc en una única però successiva convocatòria, i a este efecte s'ha de realitzar la citació de la manera adequada, amb entrega als demandats, als interessats i, si és el cas, al ministeri fiscal, d'una còpia de la demanda i la resta de documents. En les cèdules de citació es farà constar que els actes de conciliació i juí no poden suspendre per incompareixença del demandat,

així com que els litigants han de comparéixer al juí amb tots els mitjans de prova de què intenten valdre's.

3. Quan la representació i la defensa en juí siguen atribuïdes a l'advocat de l'Estat, se li concedirà un termini de vint-i-dos dies per a la consulta a l'Advocacia General de l'Estat Direcció del Servei Jurídic de l'Estat. Quan la representació i defensa en juí siguen atribuïdes al lletrat de l'Administració de la Seguretat Social, se li concedirà igualment un termini de vint-i-dos dies per a la consulta a la Direcció del Servei Jurídic de l'Administració de la Seguretat Social. Este mateix termini s'entendrà, respecte de les comunitats autònomes, per a consulta a l'organisme que establisca la seua legislació pròpia.

L'assenyalament del juí es farà de manera que tinga lloc en una data posterior al termini indicat.»

Cinquanta-quatre. L'article 83 queda redactat de la manera següent:

«Article 83.

1. Només a petició d'ambdós parts o per motius justificats, acreditats davant del secretari judicial, este podrà suspendre per una sola vegada els actes de conciliació i juí, que s'han d'assenyalar novament dins dels deu dies següents a la data de la suspensió. Excepcionalment i per circumstàncies greus adequadament provades, podrà acordar-se una segona suspensió.

2. Si l'actor, citat de manera adequada, no compareix ni al·lega cap causa justa que motive la suspensió de l'acte de conciliació o del juí, el secretari judicial en el primer cas i el jutge o tribunal en el segon, l'han de tenir per desistit de la seua demanda.

3. La incompareixença injustificada del demandat no impedirà la celebració dels actes de conciliació i juí, el qual ha de continuar sense necessitat de declarar la seua rebel·lia.»

Cinquanta-cinc. L'article 84 queda redactat de la manera següent:

«Article 84.

1. El secretari judicial intentarà la conciliació, duent a terme la tasca mediadora que li és pròpia, i advertirà les parts dels drets i obligacions que puguen correspondre'ls. Si les parts assolixen l'avinença, dictarà un decret en què aprobe i dispose, a més, l'arxivament de les actuacions.

2. Si el secretari judicial considera que allò que s'ha convingut és constitutiu de lesió greu per a alguna de les parts, de frau de llei o d'abús de dret, no pot aprovar l'acord en el decret, i haurà d'advertir les parts que han de comparéixer a presència judicial per a la celebració de l'acte del juí.

3. En cas de no haver-hi avinença davant del secretari judicial i es procedisca a la celebració del juí, l'aprovació de l'acord que, si és el cas, assolisquen les parts correspondrà al jutge o tribunal i només serà possible una nova intervenció del secretari judicial en què aprobe un acord entre les parts si l'acte del juí s'arriba a suspendre per qualsevol causa.

4. De l'acte de conciliació s'estendrà l'acta corresponent.

5. L'acord es portarà a efecte pels tràmits de l'execució de sentències.

6. L'acció per a impugnar la validesa de l'avinença s'exercirà davant del mateix jutjat o tribunal al qual haja correspost la demanda, pels tràmits i amb els recursos establits en esta llei. L'acció caduca al cap de quinze dies de la data de la seua celebració. Per als possibles perjudicats el termini comptarà des que hagen conegut l'acord.»

Cinquanta-sis. Es modifica l'apartat 1 i s'afig un apartat 5 a l'article 85, que queden redactats de la manera següent:

«1. Si no hi ha avinença en conciliació, es passarà a continuació a juí i es comunicaran les actuacions. A continuació, el demandant ratificarà o ampliarà la seua demanda, encara que en cap cas hi podrà fer cap variació substancial.»

«5. Si no se susciten qüestions processals o si, suscitades, s'hagen contestat, les parts o els seus defensors amb el tribunal fixaran els fets sobre els quals hi haja conformitat o disconformitat dels litigants.»

Cinquanta-set. Els apartats 2 i 3 de l'article 86 queden redactats de la manera següent:

«2. En cas que una de les parts al·legue la falsedat d'un document que puga ser de notòria influència en el pleit, perquè no puga prescindir-se de la resolució de la causa criminal per a la deguda decisió o en condicione directament el contingut, continuarà l'acte de juí fins al final, i en cas que el jutge o tribunal considere que el document pot ser decisiu per a resoldre sobre el fons de l'assumpte, acordarà la suspensió de les actuacions posteriors i concedirà un termini de huit dies a l'interessat perquè aporte el document que acredite haver presentat la querella. La suspensió durarà fins que es dicte sentència o interlocutòria de sobreseïment en la causa criminal, fet que haurà de ser posat en coneixement del jutge o tribunal per qualsevol de les parts.»

«3. Si qualsevol altra qüestió prejudicial penal dóna lloc a sentència absolutòria per inexistència del fet o per no haver-hi participat el subjecte, quedarà oberta contra la sentència dictada pel jutge o sala social la via de la revisió regulada en la Llei d'Enjudiciament Civil.»

Cinquanta-huit. L'article 88 queda redactat de la manera següent:

«Article 88.

1. Acabat el juí, i dins del termini per a dictar sentència, el jutge o tribunal podrà acordar la pràctica de qualsevol prova que considere necessària, com a diligència final, amb intervenció de les parts. En la mateixa provisió es fixarà el termini dins del qual ha de practicar-se la prova, durant el qual es posarà de manifest a les parts el resultat de les diligències a fi que estes puguen al·legar per escrit tot el que consideren convenient sobre el seu abast o importància. Transcorregut eixe termini sense haver-se pogut portar a efecte, l'òrgan judicial dictarà una nova provisió, en què s'ha de fixar un nou termini per a l'execució de l'acord, i haurà de lliurar les comunicacions oportunes. Si dins d'este tampoc s'ha pogut practicar la prova, el jutge o tribunal, amb l'audiència prèvia de les parts, acordarà que les actuacions queden definitivament concluses per a sentència.

2. Si la diligència consistix en l'interrogatori d'una part o a demanar algun document a una part i esta no compareix o no el presenta sense causa justificada en el termini que s'haja fixat, podran considerar-se provades les al·legacions fetes per la contrària en relació amb la prova acordada.»

Cinquanta-nou. L'article 89 queda redactat de la manera següent:

«Article 89.

1. El desenrotllament de les sessions del juí oral es registrarà en un suport apte per a l'enregistrament i la reproducció del so i de la imatge. El secretari judicial ha de custodiar el document electrònic que servisca de suport a l'enregistrament. Les parts podran demanar, a costa seua, còpia dels enregistraments originals.

2. Sempre que es dispose dels mitjans tecnològics necessaris, el secretari judicial garantirà l'autenticitat i integritat del que s'ha enregistrat o reproduït per mitjà de la utilització de la firma electrònica reconeguda o un altre sistema de seguretat que d'acord amb la llei oferisca estes garanties. En este cas, la celebració de l'acte no requerirà la presència en la sala del secretari judicial llevat que l'hagen sol·licitat les parts, almenys dos dies abans de la celebració de la vista, o que excepcionalment ho considere necessari el secretari judicial, tenint en compte la complexitat de l'assumpte, el nombre i la naturalesa de les proves a practicar, el nombre d'interventors, la possibilitat que es produïsquen incidències que no puguen

registrar-se, o a la concurrència d'altres circumstàncies igualment excepcionals que la justifiquen; supòsit en el qual el secretari judicial estendrà una acta succinta en els termes que preveu l'apartat següent.

3. Si els mecanismes de garantia previstos en l'apartat anterior no es poden utilitzar, el secretari judicial haurà de consignar en l'acta, almenys, les dades següents: lloc i data de celebració, jutge o tribunal que presidix l'acte, peticions i propostes de les parts, mitjans de prova proposats per estes, declaració de la seua pertinència o impertinència, resolucions que adopte el jutge o tribunal, així com les circumstàncies i incidències que no puguen constar en aquell suport.

4. Quan els mitjans de registre previstos en este article no es puguen utilitzar per qualsevol causa, el secretari judicial estendrà una acta de cada sessió, en la qual es farà constar:

a) Lloc, data, jutge o tribunal que presidix l'acte, parts compareixents, representants i defensors que els assistixen.

b) Breu resum de les al·legacions de les parts, mitjans de prova proposats per estes, declaració expressa de la seua pertinència o impertinència, raons de la negació i protesta, si és el cas.

c) Quant a les proves admeses i practicades:

1r) Resum suficient de les d'interrogatori de part i de testimonis.

2n) Relació circumstanciada dels documents presentats, o dades suficients que permeten identificar-los, en cas que el seu excessiu nombre faça desaconsellable l'esmentada relació.

3r) Relació de les incidències plantejades en el juí respecte de la prova documental.

4t) Resum suficient dels informes pericials, així com també de la resolució del jutge o tribunal quant a les recusacions proposades dels pèrits.

5t) Resum de les declaracions dels assessors, en cas que el dictamen d'estos no haja sigut elaborat per escrit i incorporat a les diligències.

d) Conclusions i peticions concretes formulades per les parts; en cas que siguen de condemna a quantitat, hauran d'expressar-se en l'acta les quantitats que en siguen objecte.

e) Declaració feta pel jutge o tribunal de conclusió de les actuacions, i manar portar-los a la vista per a sentència.

5. L'acta prevista en els apartats 3 i 4 d'este article s'estendrà per procediments informàtics, sense que puga ser manuscrita més que en les ocasions en què la sala en què s'estiga celebrant l'actuació no tinga mitjans informàtics. El secretari judicial resoldrà, sense ulterior recurs, qualsevol observació que es faça sobre el contingut de l'acta. L'acta serà firmada pel jutge o tribunal en unió de les parts o dels seus representants o defensors i dels pèrits, fent constar si algun d'ells no firma perquè no pot, no vol o no hi és present, i l'ha de firmar finalment el secretari.

6. De l'acta del juí haurà d'entregar-se còpia als qui hagen sigut parts en el procés, si ho sol·liciten.»

Seixanta. L'apartat 2 de l'article 90 queda redactat de la manera següent:

«2. Podran així mateix sol·licitar, almenys amb deu dies d'antelació a la data del juí, aquelles proves que s'hi han de practicar i requereixen diligències de citació o requeriment.»

Seixanta-u. L'article 91 queda redactat de la manera següent:

«Article 91.

1. Les preguntes per a la prova d'interrogatori de part es proposaran verbalment, sense admissió de plecs.

2. Si el cridat a l'interrogatori no compareix sense causa justa a la primera citació, refusa declarar o persistix a no respondre afirmativament o negativament, a pesar de l'advertència que se li haja fet, podran considerar-se reconeguts com a certs en la sentència els fets a què es referixen les preguntes, sempre que l'interrogat hi haja intervingut personalment i la seua fixació com a certs li resulte perjudicial en tot o en part.

3. L'interrogatori de les persones jurídiques privades es practicarà per qui legalment les represente i tinga facultats per a respondre a este interrogatori.

4. En cas que l'interrogatori no es referisca a fets personals, s'admetrà que el responga un tercer que conega personalment els fets, si la part així ho sol·licita i accepta la responsabilitat de la declaració.»

Seixanta-dos. L'apartat 1 de l'article 92 queda redactat de la manera següent:

«1. No s'admetran escrits de preguntes i repreguntes per a la prova d'interrogatori de testimonis. Quan el nombre de testimonis siga excessiu i, a criteri de l'òrgan judicial, les seues manifestacions puguen constituir inútil la reiteració del testimoni sobre fets suficientment aclarits, aquell podrà limitar-los discrecionalment.»

Seixanta-tres. L'apartat 1 de l'article 93 queda redactat de la manera següent:

«1. La pràctica de la prova pericial es durà a terme en l'acte del juí, on els pèrits han de presentar el seu informe i ratificar-lo.»

Seixanta-quatre. Els apartats 1 i 3 de l'article 95 queden redactats de la manera següent:

«1. El jutge o tribunal, si ho considera procedent, pot escoltar el dictamen d'una o diverses persones expertes en la qüestió objecte del pleit, en el moment de l'acte del juí o, acabat este, com a diligència final.»

«3. Quan en el procés s'haja suscitat una qüestió de discriminació per raó de sexe, origen racial o ètnic, religió o conviccions, discapacitat, edat o orientació sexual, el jutge o tribunal podrà demanar el dictamen dels organismes públics competents.»

Seixanta-cinc. L'apartat 3 de l'article 97 queda redactat de la manera següent:

«3. La sentència, motivadament, pot imposar al litigant que va obrar de mala fe o amb notòria temeritat una sanció pecuniària la quantia màxima, en la instància, no superior a sis-cents euros. En estos casos, i quan el condemnat siga l'empresari, haurà d'abonar també els honoraris dels advocats.»

Seixanta-sis. L'article 100 queda redactat de la manera següent:

«Article 100.

En el text de la sentència s'indicarà si esta és o no ferma i, si és el cas, els recursos que siguen procedents, l'òrgan davant del qual han d'interposar-se i el termini i requisits per a fer-ho, així com els depòsits i les consignacions que siguen necessaris i la manera d'efectuar-los.»

Seixanta-set. L'article 101 queda redactat de la manera següent:

«Article 101.

Si la sentència és condemnatòria per a l'empresari, este està obligat a abonar al demandant que personalment haja comparegut l'import dels salaris corresponents als dies en què s'hagen celebrat els actes de conciliació i juí davant del secretari judicial, jutge o tribunal i, si és el cas, la conciliació prèvia davant de l'òrgan corresponent.»

Seixanta-huit. L'apartat 3 de l'article 110 queda redactat de la manera següent:

«3. L'opció haurà d'exercir-se per mitjà d'un escrit o compareixença davant de l'oficina del jutjat social, dins del termini de cinc dies des de la notificació de la sentència que declare l'acomiadament improcedent, sense esperar a la fermesa d'esta, si és la d'instància.»

Seixanta-nou. L'apartat 1 de l'article 118 queda redactat de la manera següent:

«1. Admesa la demanda, el secretari judicial ha d'assenyalar dia per al juí en els cinc següents, i citar a l'efecte el treballador, l'empresari i l'advocat de l'Estat, sense que se suspenga el procediment perquè este pugua elevar consulta a la Direcció General del Servei Jurídic de l'Estat.»

Setanta. Es reestructura l'apartat 2 de l'article 122, que passa a tindre la numeració següent:

2. La decisió extintiva serà nul·la quan:

a) No s'hagen complit les formalitats legals de la comunicació escrita, amb menció de causa.

b) No s'haja posat a disposició del treballador la indemnització corresponent, excepte en aquells supòsits en els quals este requisit no estiga legalment exigít.

c) Resulte discriminatòria o contrària als drets fonamentals i llibertats públiques del treballador.

d) S'haja efectuat en frau de llei eludint les normes establides pels acomiadaments col·lectius, en els casos a què es referix l'últim paràgraf de l'article 51.1 del Text Refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors.

e) La dels treballadors durant el període de suspensió del contracte de treball per maternitat, risc durant l'embaràs, risc durant la lactància natural, malalties causades per l'embaràs, part o lactància natural, adopció o acolliment o paternitat a què es referix la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 45 del Text Refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, o el notificat en una data tal que el termini de preavís concedit finalitze dins del dit període.

f) La de les treballadores embarassades, des de la data d'inici de l'embaràs fins al començament del període de suspensió a què es referix la lletra e), i la dels treballadors que hagen sol·licitat un dels permisos a què es referixen els apartats 4, 4 bis i 5 de l'article 37 de l'Estatut dels Treballadors, o n'estiguen gaudint, o hagen sol·licitat o estiguen gaudint de l'excedència prevista en l'apartat 3 de l'article 46 de l'Estatut dels Treballadors; i la de les treballadores víctimes de violència de gènere per l'exercici dels drets de reducció o reordenació del seu temps de treball, de mobilitat geogràfica, de canvi de centre de treball o de suspensió de la relació laboral, en els termes i condicions reconeguts en l'Estatut dels Treballadors.

g) La dels treballadors després d'haver-se reintegrat al treball en finalitzar els períodes de suspensió del contracte per maternitat, adopció o acolliment o paternitat, sempre que no hagen transcorregut més de nou mesos des de la data de naixement, adopció o acolliment del fill.

El que establixen les lletres e), f) i g) és aplicable, llevat que, en eixos casos, es declare la procedència de la decisió extintiva per motius no relacionats amb l'embaràs o amb l'exercici del dret als permisos i excedències assenyalats.

Setanta-u. Es modifica la rúbrica del capítol V del títol II del Llibre II que passa a tindre la redacció següent:

«CAPÍTOL V

Vacacions, matèria electoral, mobilitat geogràfica, modificacions substancials de condicions de treball i drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral reconeguts de manera legal o convencional»

Setanta-dos. L'article 126 queda redactat de la manera següent:

«Article 126.

El procediment serà urgent i se li donarà tramitació preferent. L'acte de la vista haurà de ser assenyalat pel secretari judicial dins dels cinc dies següents al de l'admissió de la demanda. La sentència, que no té recurs, ha de ser dictada en el termini de tres dies.»

Setanta-tres. L'article 130 queda redactat de la manera següent:

«Article 130.

Si, examinada la demanda, el secretari judicial considera que pot no haver sigut dirigida contra tots els afectats, citarà les parts perquè compareguen davant de l'òrgan judicial, l'endemà, a una audiència preliminar en què este, oint les parts sobre la possible situació de litisconsorci passiu necessari, resoldrà sobre esta en l'acte.»

Setanta-quatre. L'apartat 1 de l'article 132 queda redactat de la manera següent:

«1. Este procés es tramitarà amb urgència i tindrà les especialitats següents:

a) En admetre la demanda, s'acordarà demanar de l'oficina pública el text del laude arbitral, així com una còpia de l'expedient administratiu relatiu al procés electoral. La documentació esmentada haurà de ser enviada pel requerit dins del dia següent.

b) L'acte del juí haurà de celebrar-se dins dels cinc dies següents a l'admissió de la demanda. La sentència, contra la qual no pot interposar-se recurs, haurà de dictar-se en el termini de tres dies, i haurà de ser comunicada a les parts i a l'oficina pública.

c) La substanciació d'este procés no suspèn el desenrotllament del procediment electoral, llevat que ho acorde motivadament el jutge, a petició d'una part, en cas que es done una causa justificativa.»

Setanta-cinc. L'apartat 1 de l'article 135 queda redactat de la manera següent:

«1. Este procés es tramitarà amb urgència. En la resolució per la qual s'admeta la demanda es requerirà a l'oficina pública competent l'enviament de l'expedient administratiu, que haurà de ser remés en el termini de dos dies.»

Setanta-sis. L'apartat 2 de l'article 137 queda redactat de la manera següent:

«2. En la resolució per la qual s'admeta la demanda, se sol·licitarà un informe de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, a la qual s'ha d'enviar una còpia de la demanda i els documents que l'acompanyen. L'informe versarà sobre els fets invocats i les circumstàncies concurrents relatives a l'activitat de l'actor i haurà d'emetre's en el termini de quinze dies.»

Setanta-set. L'apartat 4 de l'article 138 queda redactat de la manera següent:

«4. El procediment serà urgent i se li donarà tramitació preferent. L'acte de la vista haurà d'assenyalar-se dins dels cinc dies següents al de l'admissió de la demanda.

La sentència, que no tindrà recurs excepte en el supòsit i amb els requisits previstos en la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 189, i que serà immediatament executiva, haurà de ser dictada en el termini de cinc dies.»

Setanta-huit. Es modifica la rúbrica de la secció 5a del capítol V del títol II del llibre II, que passa a tindre la redacció següent:

«Secció 5a. Drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral reconeguts de manera legal o convencional»

Setanta-nou. Es modifica l'article 138 bis, que passa a tindre la redacció següent:

«Article 138 bis.

El procediment per a l'exercici dels drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral reconeguts de manera legal o convencional es regirà per les regles següents:

- a) El treballador disposarà d'un termini de vint dies, a partir que l'empresari li comuniqui la seua disconformitat amb la concreció horària i el període de gaudi proposat per aquell, per a presentar demanda davant del jutjat social.
- b) El procediment serà urgent i se li donarà tramitació preferent. L'acte de la vista haurà d'assenyalar-se dins dels cinc dies següents al de l'admissió de la demanda. La sentència, que serà ferma, haurà de ser dictada en el termini de tres dies.»

Huitanta. L'article 139 queda redactat de la manera següent:

«Article 139.

En les demandes formulades en matèria de Seguretat Social contra les entitats gestores o servicis comuns, incloent-hi aquelles en què s'invoque la lesió d'un dret fonamental, s'acreditarà haver complit el tràmit de la reclamació prèvia regulat en l'article 71 d'esta llei. En cas d'ometre's, el secretari judicial disposarà que s'esmene el defecte en el termini de quatre dies. Realitzada l'esmena, s'admetrà la demanda. En qualsevol altre cas, ho haurà de comunicar al tribunal perquè resolga sobre l'admissió de la demanda.»

Huitanta-u. L'article 141 queda redactat de la manera següent:

«Article 141.

1. Si en les demandes per accident de treball o malaltia professional no es consigna el nom de l'entitat gestora o, si és el cas, de la mútua d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, el secretari judicial, abans de l'assenyalament del juí, requerirà l'empresari demandat perquè en un termini de quatre dies presente el document acreditatiu de la cobertura de risc. Si transcorregut este termini no el presenta, vistes les circumstàncies que concorren i després d'escoltar la Tresoreria General de la Seguretat Social, el jutge acordarà l'embargament de béns de l'empresari en quantitat suficient per a assegurar el resultat del juí.

2. En els processos per accidents de treball, en la resolució per la qual s'admeta la demanda a tràmit s'haurà de sol·licitar a la inspecció provincial de treball i Seguretat Social, si no figura ja en les diligències, un informe relatiu a les circumstàncies en què es va produir l'accident, treball que realitzava l'accidentat, salari que percebia i base de cotització, que serà expedit necessàriament en el termini màxim de deu dies. Abans de la celebració del juí, el secretari judicial haurà de reiterar la presentació del dit informe si este no ha tingut encara entrada en les diligències.»

Huitanta-dos. L'apartat 1 de l'article 142 queda redactat de la manera següent:

«1. A l'admetre's a tràmit la demanda es reclamarà a l'entitat gestora o servici comú la remissió de l'expedient original o una còpia, o de les actuacions i, si és el cas, un informe dels antecedents que tinga en relació amb el contingut de la

demanda, en un termini de deu dies. Si es remet l'expedient original, el secretari judicial el tornarà a l'entitat de procedència, quan siga ferma la sentència, i anotar-ho en les diligències.»

Huitanta-tres. L'article 144 queda redactat de la manera següent:

«Article 144.

La falta de remissió de l'expedient serà notificada pel secretari judicial al director de l'entitat gestora o del servici comú, a l'efecte de la possible exigència de responsabilitat disciplinària al funcionari.»

Huitanta-quatre. Els apartats 2 i 3 de l'article 145 bis queden redactats de la manera següent:

«2. El secretari judicial examinarà la demanda, a l'efecte de comprovar si reuneix tots els requisits exigits, i advertir a l'entitat gestora, si és el cas, els defectes o omissions de caràcter formal que patisca, a fi que siguen esmenats en el termini de deu dies. Realitzada l'esmena, s'admetrà la demanda. En qualsevol altre cas, haurà de comunicar-ho al tribunal perquè resolga sobre l'admissió de la demanda.

3. Admesa a tràmit la demanda, continuarà el procediment d'acord amb les normes generals de la present llei, amb les especialitats següents:

a) L'empresari i el treballador que hagen subscrit els reiterats contractes temporals tindran la consideració de part en el procés, si bé no podran sol·licitar la suspensió del procés ni el treballador desistir. Inclús sense la seua assistència, el procediment se seguirà d'ofici.

b) Les afirmacions de fets que continga la comunicació base del procés fan fe, excepte prova en contra, i la càrrega de la prova incumbeix a l'empresari demandat.»

Huitanta-cinc. L'apartat 2 de l'article 147 queda redactat de la manera següent:

«2. Sempre que les expressades demandes afecten més de deu treballadors, el secretari judicial els requerirà perquè designen representants en la forma prevista en l'article 19 d'esta llei.»

Huitanta-sis. L'article 148 queda redactat de la manera següent:

«Article 148.

1. El secretari judicial examinarà la demanda, a l'efecte de comprovar si reuneix tots els requisits formals exigits, i advertir a l'autoritat laboral, si és el cas, els defectes o omissions que patisca a fi que siguen esmenats en el termini de deu dies. Realitzada l'esmena, admetrà la demanda. En qualsevol altre cas, ho comunicarà al tribunal perquè resolga sobre l'admissió de la demanda.

2. Admesa a tràmit la demanda, continuarà el procediment d'acord amb les normes generals del present text, amb les especialitats següents:

a) El procediment se seguirà d'ofici, inclús sense assistència dels treballadors perjudicats, que tindran la consideració de part, si bé no podran desistir ni sol·licitar la suspensió del procés.

b) La conciliació tan sols podrà ser autoritzada pel secretari judicial quan siga complidament satisfeta la totalitat dels perjudicats causats per la infracció.

c) Els pactes entre treballadors i empresaris posteriors a l'acta d'infracció tan sols tindran eficàcia en el cas que hagen sigut subscrits a presència de l'inspector de treball que va alçar l'acta, o de l'autoritat laboral.

d) Les afirmacions de fets que continga la resolució o comunicació base del procés faran fe excepte prova en contra, i tota la càrrega de la prova incumbrà a la part demandada.

e) Les sentències que es dicten en estos processos hauran d'executar-se sempre d'ofici.»

Huitanta-set. L'article 156 queda redactat de la manera següent:

«Article 156.

El procés podrà iniciar-se també per mitjà d'una comunicació de l'autoritat laboral, a instància de les representacions mencionades en l'article 152. En la dita comunicació es contindran idèntics requisits als exigits per a la demanda en l'article anterior. El secretari judicial advertirà l'autoritat laboral dels defectes o omissions de caràcter formal que pugua contindre la comunicació, a fi que s'esmenen en el termini de deu dies.»

Huitanta-huit. L'article 157 queda redactat de la manera següent:

«Article 157.

Este procés tindrà caràcter urgent. La preferència en el despatx d'estos assumptes serà absoluta sobre qualssevol altres, excepte els de tutela de la llibertat sindical i la resta de drets fonamentals.»

Huitanta-nou. L'apartat 1 de l'article 158 queda redactat de la manera següent:

«1. Una vegada admesa la demanda o la comunicació de l'autoritat laboral, el secretari judicial citarà les parts per a la celebració de l'acte del juí, que haurà de tindre lloc, en única convocatòria, dins dels cinc dies següents al de l'admissió a tràmit de la demanda.»

Noranta. L'article 159 queda redactat de la manera següent:

«Article 159.

Contra les resolucions que es dicten en la seua tramitació no podrà interposar-se recurs, excepte el de declaració inicial d'incompetència.»

Noranta-u. L'article 160 queda redactat de la manera següent:

«Article 160.

Si el jutjat o tribunal reben una comunicació de les parts del fet que el conflicte ha quedat solucionat, el secretari judicial ha de procedir sense més ni més a l'arxivament de les actuacions, siga quin siga l'estat de la seua tramitació anterior a la sentència.»

Noranta-dos. L'apartat 3 de l'article 162 queda redactat de la manera següent:

«3. El secretari judicial advertirà l'autoritat laboral dels defectes o omissions de caràcter formal que pugua contindre la comunicació, a fi que se solucionen en el termini de deu dies.»

Noranta-tres. L'apartat 1 de l'article 164 queda redactat de la manera següent:

«1. Admesa a tràmit la comunicació d'ofici o la demanda, el secretari judicial assenyalarà per a juí, amb citació del ministeri fiscal i, si és el cas, de les parts a què es referix l'apartat 4 de l'article 162 d'esta llei. En la seua compareixença a juí, les dites parts al·legaran en primer terme la postura processal que adopten, de conformitat o oposició, respecte de la pretensió interposada.»

Noranta-quatre. L'article 168 queda redactat de la manera següent:

«Article 168.

Dins del següent dia hàbil a l'admissió de la demanda, el secretari judicial requerirà a l'oficina pública competent l'enviament de l'expedient, que haurà de ser remés en el termini de cinc dies.»

Noranta-cinc. L'article 172 queda redactat de la manera següent:

«Article 172.

Admesa la demanda, el secretari judicial requerirà a l'oficina pública corresponent la remissió de la còpia autoritzada de l'expedient, i l'oficina l'ha d'enviar en el termini de cinc dies.»

Noranta-sis. Es modifica la rúbrica del capítol XI del títol II del llibre II, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL XI

De la tutela dels drets fonamentals»

Noranta-set. L'apartat 2 de l'article 178 queda redactat de la manera següent:

«2. Dins de l'endemà de l'admissió de la demanda, el secretari judicial citarà les parts i el ministeri fiscal perquè, el dia i l'hora que s'assenyale dins de les quaranta-huit hores següents, compareguen a una audiència preliminar, en la qual només s'admetran al·legacions i proves sobre la suspensió sol·licitada.»

Noranta-huit. L'apartat 1 de l'article 179 queda redactat de la manera següent:

«1. Admesa a tràmit la demanda, el secretari judicial citarà les parts per als actes de conciliació i juí, que hauran de tindre lloc dins del termini improrrogable dels cinc dies següents al de l'admissió de la demanda. En tot cas, hauran de passar un mínim de dos dies entre la citació i l'efectiva celebració d'aquells actes.»

Noranta-nou. L'article 182 queda redactat de la manera següent:

«Article 182.

No obstant el que disposen els articles anteriors, les demandes per acomiadament i per les altres causes d'extinció del contracte de treball, les de modificacions substancials de condicions de treball, les de gaudi de vacances, les de matèria electoral, les d'impugnació d'estatuts dels sindicats o de la modificació d'estos, les de mobilitat geogràfica, les de drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral a les quals es referix l'article 138 bis i les d'impugnació de convenis col·lectius en què s'invoque lesió de la llibertat sindical o un altre dret fonamental es tramitaran inexcusablement, d'acord amb la modalitat processal corresponent.»

Cent. Es modifica la rúbrica del capítol I del llibre III, que queda redactada com següent:

«CAPÍTOL I

Dels recursos contra providències, interlocutòries, diligències d'ordenació i decrets»

Cent u. L'article 184 queda redactat com següent:

«Article 184.

1. Contra les diligències d'ordenació i decrets no definitius podrà interposar-se un recurs de reposició davant del secretari judicial que va dictar la resolució contra la qual es recorre, excepte en els casos en què la llei preveja un recurs directe de revisió.

2. Contra totes les providències i interlocutòries podrà interposar-se un recurs de reposició davant del mateix jutge o tribunal que va dictar la resolució contra la qual es recorre.

3. La interposició del recurs de reposició no tindrà efectes suspensius respecte de la resolució contra la qual es recorre.

4. No es podrà interposar recurs de reposició contra les providències, interlocutòries, diligències d'ordenació i decrets que es dicten en els processos de conflictes col·lectius i en els d'impugnació de convenis col·lectius.»

Cent dos. L'article 185 queda redactat com següix:

«Article 185.

1. El recurs de reposició haurà d'interposar-se en el termini de cinc dies, i s'hi expressarà la infracció en què la resolució haja incorregut segons el parer del recurrent.

2. Si no es complixen els requisits establits en l'apartat anterior, s'inadmetrà, per mitjà de providència no susceptible de recurs, la reposició interposada davant de providències i interlocutòries, i mitjançant un decret directament recurrible en revisió la formulada contra diligències d'ordenació i decrets no definitius.

3. Admés a tràmit el recurs de reposició, el secretari judicial concedirà a les altres parts personades un termini comú de cinc dies per a impugnar-lo, si ho consideren convenient.

4. Transcorregut el termini d'impugnació, tant si s'han presentat escrits com si no, el jutge o tribunal si es tracta de reposició interposada davant de providències o interlocutòries, o el secretari judicial si ha sigut formulada davant de diligències d'ordenació o decrets, resoldran sense més tràmits per mitjà d'interlocutòria o decret, respectivament, en un termini de cinc dies.

5. Contra la interlocutòria resolutòria del recurs de reposició no es donarà un nou recurs, excepte en els supòsits expressament establits en la present llei, sense perjudi de la responsabilitat civil que si és el cas corresponga.»

Cent tres. L'article 186 queda redactat com següix:

«Article 186.

1. Contra el decret resolutiu de la reposició no es donarà cap recurs, sense perjudi de reproduir la qüestió al recórrer, si és procedent, la resolució definitiva.

Podrà interposar-se un recurs directe de revisió contra els decrets pels quals es pose fi al procediment o n'impedisquen la continuació. El dit recurs no tindrà efectes suspensius sense que, en cap cas, siga procedent actuar en sentit contrari a aquell en què s'haja resolt.

Es podrà interposar igualment un recurs directe de revisió contra els decrets en aquells casos en què expressament es preveja.

2. El recurs de revisió haurà d'interposar-se en el termini de cinc dies per mitjà d'un escrit en el qual haurà de mencionar-se la infracció en què la resolució haja incorregut.

Complits els anteriors requisits, el secretari judicial, per mitjà de diligència d'ordenació, admetrà el recurs, i concedirà a les altres parts personades un termini comú de cinc dies per a impugnar-lo si ho consideren convenient.

Si no es complixen els requisits d'admissibilitat del recurs, el jutge o tribunal l'inadmetrà per mitjà de providència.

Transcorregut el termini per a la impugnació, tant si s'han presentat escrits com si no, el jutge o tribunal resoldrà sense més tràmits, per mitjà d'interlocutòria, en un termini de cinc dies.

Contra les resolucions sobre admissió o inadmissió no podrà interposar-se cap recurs.

3. Contra la interlocutòria dictada on es resol el recurs de revisió únicament podrà interposar-se un recurs de suplicació o de cassació quan així expressament es preveja en esta llei.»

Cent quatre. L'article 187 queda redactat com seguix:

«Article 187.

Els recursos de queixa de què coneguen les sales socials dels tribunals superiors de justícia o la Sala Social del Tribunal Suprem, segons els casos, es tramitaran sempre de conformitat amb el que disposa la Llei d'Enjudiciament Civil per a recórrer en queixa.»

Cent cinc. Es modifiquen el número 1 en el seu paràgraf primer i en la lletra c) i el número 2 de l'article 189, que queden redactats com seguix:

«Són recurribles en suplicació:

1. Les sentències que dicten els jutjats socials en els processos que es tramiten davant d'estos, siga quina siga la naturalesa de l'assumpte, excepte les que recaiguen en els processos relatius a la data de gaudi de les vacances, concreció horària i determinació del període de gaudi en permisos pels drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral als quals es referix l'article 138 bis, en els de matèria electoral, en els de classificació professional, en els d'impugnació de sanció per falta que no siga molt greu, així com per falta molt greu no confirmada judicialment, i les dictades en reclamacions la quantia litigiosa de les quals no excedisca els mil huit-cents euros. Serà procedent en tot cas la suplicació:»

«c) En els processos que versen sobre reconeixement o denegació del dret a obtindre prestacions de la Seguretat Social, incloent-hi les de desocupació, així com sobre el grau d'incapacitat permanent aplicable.»

«2. Les interlocutòries que decidisquen sobre el recurs de reposició interposat contra les que en execució de sentència dicten els jutjats socials i el recurs de revisió interposat contra els decrets del secretari judicial sempre que la sentència executòria haja sigut recurrible en suplicació, quan resolguen punts substancials no controvertits en el pleit, no decidits en la sentència o que contradiguen el que confirma.»

Cent sis. Els apartats 2, 3 i 4 de l'article 192 queden redactats com seguix:

«2. En les sentències dictades en matèria de Seguretat Social que reconeguen el beneficiari el dret a percebre prestacions, perquè puga recórrer el condemnat al pagament de la dita prestació serà necessari que haja ingressat en la Tresoreria General de la Seguretat Social corresponent el capital import de la prestació declarada en la fallada, a fi d'abonar-la als beneficiaris durant la substanciació del recurs, presentant en l'oficina judicial l'oportú resguard, que es testimoniarà en actes, i quedarà sota la custòdia del secretari.»

«3. En el supòsit mencionat en el número anterior i una vegada anunciat el recurs, el secretari judicial dictarà diligència en què ordenarà que es trasllade a l'entitat gestora o servici comú perquè es fixe el capital import de la pensió a percebre. Rebuda esta comunicació, la notificarà al recurrent perquè en el termini de cinc dies efectue la consignació requerida en la Tresoreria General de la Seguretat Social, amb l'advertència que si no ho fa així es posarà fi al tràmit del recurs.»

«4. Si en la sentència es condemna l'entitat gestora, esta quedarà exempta de l'ingrés previst en el número 2, però haurà de presentar davant de l'oficina judicial, a l'anunciar el seu recurs, una certificació acreditativa del fet que comença l'abonament de la prestació de pagament periòdic i que el prosseguirà puntualment durant la tramitació del recurs. Si no es complix efectivament este abonament, es posarà fi al tràmit del recurs.»

Cent set. L'article 193 queda redactat com següeix:

«Article 193.

1. Si la resolució és recurrible en suplicació i la part ha anunciat el recurs dins del termini i en la forma escaient i ha complit les altres prevencions establides en esta llei, el secretari judicial tindrà per anunciat el recurs i acordarà posar les actuacions a disposició del lletrat o graduat social col·legiat designat perquè en el termini d'una audiència es faça càrrec d'aquells i interpose el recurs en els deu dies següents al del venciment de la dita audiència. Este termini correrà siga quin siga el moment en què el lletrat o el graduat social col·legiat arreplegue els actes posats a la seua disposició.

2. Si la resolució impugnada no és recurrible en suplicació, si el recurrent infringix el seu deure de consignar o d'assegurar la quantitat objecte de condemna, o si el recurs no s'ha anunciat en temps, l'òrgan judicial declararà, per mitjà d'interlocutòria motivada, tindre per no anunciat el recurs. La mateixa regla s'aplicarà quan el recurs verse sobre prestacions de la Seguretat Social i s'ometen les prevencions contingudes en l'article anterior. Contra esta interlocutòria podrà recórrer-se en queixa davant de la sala.

3. Si el recurrent ha incorregut en defectes o omissions consistents en la insuficiència de consignar la condemna o d'assegurar-la, o de presentar el resguard del depòsit a què es referix l'article 227 d'esta llei, o no s'acredita la representació deguda pel qui anuncia el recurs, el secretari judicial concedirà a la part el temps que considere pertinent per a l'aportació dels documents omesos o per a l'esmena dels defectes apreciats, que en cap cas serà superior a cinc dies. Si no ho fa, es dictarà interlocutòria que pose fi al tràmit del recurs, i quedarà ferma la sentència impugnada. Contra la dita interlocutòria podrà recórrer-se en queixa davant de la sala.»

Cent huit. L'article 195 queda redactat com següeix:

«Article 195.

Interposat el recurs dins del termini i en la forma escaient o esmenats els seus defectes o omissions, el secretari judicial proveirà en el termini de dos dies traslladant d'este a la part o parts contra les quals s'ha recorregut per un termini únic de cinc dies per a totes. Transcorregut este termini, tant si s'han presentat o com si no escrits d'impugnació, s'elevaran les interlocutòries a la Sala del Social del Tribunal Superior de Justícia, junt amb el recurs i amb aquells escrits, dins dels dos dies següents.»

Cent nou. L'article 197 queda redactat com següeix:

«Article 197.

Si, rebudes les actuacions, el secretari judicial aprecia defectes o omissions esmenables en el recurs, concedirà a la part el termini que considere suficient i en cap cas superior a huit dies perquè s'aporten els documents omesos o s'esmenen els defectes apreciats. Si no es fa això, la sala dictarà interlocutòria en què declararà la inadmissió del recurs i la fermesa de la resolució contra la qual es recorre, amb devolució del depòsit constituït i remissió de les actuacions al jutjat de procedència. Contra la dita interlocutòria només pot interposar-se un recurs de reposició.»

Cent deu. L'apartat 3 de l'article 198 queda redactat com següeix:

«3. La resolució d'inadmissió del recurs haurà de dictar-se motivadament dins dels tres dies següents al transcurs del termini d'audiència concedit a la part, tant si s'han emés les al·legacions com si no. Contra la interlocutòria d'inadmissió no pot interposar-se un recurs de reposició, i es notificarà a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia.»

Cent onze. L'apartat 2 de l'article 199 queda redactat com segueix:

«2. Quan la sentència siga ferma, el secretari judicial acordarà la devolució de les actuacions, junt amb la certificació d'aquella, al jutjat de procedència.»

Cent dotze. L'article 204 queda redactat com segueix:

«Article 204.

Són recurribles en cassació:

Primer.– Les sentències dictades en única instància per les sales a què es referix l'article anterior.

Segon.– Les interlocutòries que decidisquen sobre el recurs de reposició interposat contra les que en execució de sentència dicten les dites sales i les interlocutòries que decidisquen sobre el recurs de revisió interposat contra els decrets del secretari judicial, quan resolguen punts substancials no controvertits en el pleit, no decidits en la sentència o que contradiguen el que confirma.

Tercer.– Les interlocutòries que resolguen sobre el recurs de reposició interposat contra la resolució en què la sala, immediatament després de la presentació de la demanda, es declare incompetent per raó de la matèria.»

Cent tretze. Els apartats 1 i 3 de l'article 207 queden redactats com segueix:

«1. Complits els requisits establits per a recórrer, el secretari judicial tindrà per preparat el recurs o els recursos de cassació. En qualsevol altre cas, en donarà compte a la sala, perquè resolga el que corresponga. Preparat el recurs, el secretari judicial emplaçarà les parts perquè compareguen personalment o per mitjà d'advocat o representant davant de la Sala Social del Tribunal Suprem en el termini de quinze dies hàbils, si tenen el seu domicili a la Península, o de vint quan residisquen fora d'esta, i les actuacions seran remeses pel secretari judicial dins dels cinc dies següents al de la citació a termini.»

«3. Si el recurrent ha incorregut en defectes o omissions esmenables, el secretari judicial li concedirà el temps suficient perquè s'esmenen els defectes apreciats, que en cap cas serà superior a deu dies. Si no ho fa, la Sala dictarà una interlocutòria que pose fi al tràmit del recurs, i la sentència impugnada quedarà ferma. Contra la dita interlocutòria podrà recórrer-se en queixa.»

Cent catorze. L'apartat 3 de l'article 208 queda redactat com segueix:

«3. Si el recurrent no comprés en el número anterior deixa transcórrer el temps concedit per a la citació a termini sense comparéixer davant de la sala social, el secretari judicial declararà desert el recurs i tornarà les actuacions a la sala de procedència.»

Cent quinze. L'article 209 queda redactat com segueix:

«Article 209.

Si no s'han presentat els poders que acrediten la representació de la part o el resguard d'haver constituït el depòsit legalment exigit, o si s'hi aprecia algun defecte, el secretari judicial concedirà a la part el termini que considere pertinent, sense que excedisca els deu dies, perquè s'aporten els documents omesos o esmene els defectes apreciats. Si no es fa això, la sala dictarà una interlocutòria on declararà la inadmissió del recurs i la fermesa de la resolució contra la qual es recorre, amb devolució del depòsit constituït i remissió de les actuacions a la sala de procedència. Contra la dita interlocutòria només pot interposar-se un recurs de reposició.»

Cent setze. L'article 210 queda redactat com segueix:

«Article 210.

Rebudes les actuacions en la Sala Quarta, el secretari judicial acordarà que s'entreguen a l'advocat del recurrent perquè formalitze el recurs en el termini de vint dies, termini que començarà a transcórrer, siga quin siga el moment en què els retire, a partir de la data en què se li notifique que estan les actuacions a la seua disposició.»

Cent dèssset. L'apartat 3 de l'article 211 queda redactat com segueix:

«3. L'audiència sobre la inadmissió del recurs l'emetrà la part dins dels tres dies següents a aquell en què li va ser notificada la resolució de la sala, i el secretari judicial conferirà trasllat de les actuacions al ministeri fiscal per un termini de huit dies perquè informe sobre la inadmissió de tots els motius del recurs o d'algun d'estos.»

Cent díhuit. Els apartats 1, 2 i 3 de l'article 212 queden redactats com segueix:

«1. Si s'admet parcialment o totalment el recurs, el secretari judicial entregará les actuacions per un termini de deu dies a la part o parts contra les quals es recorre i s'han personat, perquè formalitzen un escrit d'impugnació, termini que començarà a transcórrer, siga quin siga el moment en què es retiren, a partir de la data en què se'ls notifique que estan les actuacions a la seua disposició.»

«2. Si el ministeri fiscal no ha sigut part en el pleit, el secretari li passarà a continuació les actuacions perquè en el termini de deu dies informe sobre la procedència o improcedència de la cassació pretesa.»

«3. Tornades les actuacions pel ministeri fiscal, junt amb el seu informe, si la sala ho considera necessari el secretari judicial assenyalarà dia i hora per a la celebració de la vista. En qualsevol altre cas, el tribunal assenyalarà dia i hora per a deliberació, votació i veredicta, havent de celebrar-se una o altres dins dels deu dies següents.»

Cent dènou. L'article 220 queda redactat com segueix:

«Article 220.

Complits els requisits per a recórrer, es tindrà per preparat el recurs i s'hauran de seguir els tràmits establits en els articles 207, 208 i 209 de la present llei.»

Cent vint. L'apartat 1 de l'article 221 queda redactat com segueix:

«1. La part que haja preparat el recurs presentarà davant de la Sala Social del Tribunal Suprem, dins dels vint dies següents a la data en què se li va fer la citació a termini, l'escrit d'interposició del recurs. Si no ho fa així, el secretari judicial dictarà decret en què posarà fi al tràmit del recurs.»

Cent vint-i-u. L'article 222 queda redactat com segueix:

«Article 222.

L'escrit d'interposició del recurs haurà de contindre una relació precisa i circumstanciada de la contradicció al·legada, amb aportació certificada de la sentència o sentències contràries i amb fonamentació de la infracció legal comesa en la sentència impugnada, així com del trencament produït en la unificació de la interpretació del dret i la formació de la jurisprudència. La no aportació de la certificació de la sentència o sentències contràries haurà d'esmenar-se en el termini de deu dies, a menys que la part acredite haver-la sol·licitat en temps oportú i no haver-se-li expedit, i en este cas el secretari de la Sala Quarta del Tribunal Suprem la reclamarà d'ofici.»

Cent vint-i-dos. L'apartat 3 de l'article 223 queda redactat com segueix:

«3. Quan la sala entenguera que el recurs es va interposar amb propòsit dilatori, podrà imposar a més al recurrent una sanció pecuniària que no podrà excedir els nou-cents euros.»

Cent vint-i-tres. L'article 224 queda redactat com segueix:

«Article 224.

1. Si s'admet el recurs, el secretari judicial traslladarà l'escrit d'interposició a la part o parts personades perquè formalitzen la seua impugnació dins del termini de deu dies, que començarà a transcórrer, siga quin siga el moment en què es retiren, a partir de la data en què se li notifique que estan les actuacions a la seua disposició.

2. Si el ministeri fiscal no és el recurrent, el secretari li passarà a continuació les actuacions perquè en el termini de deu dies informe sobre la procedència o improcedència de la cassació pretesa.»

Cent vint-i-quatre. Els apartats 1 i 2 de l'article 227 queden redactats com segueix:

«1. Tot el qui, sense tindre la condició de treballador o drethavent seu o beneficiari del règim públic de la Seguretat Social, intente interposar un recurs de suplicació o cassació, consignarà com a depòsit:

- a) Cent cinquanta euros, si es tracta de recurs de suplicació.
- b) Tres-cents euros, si el recurs és el de cassació, incloent-hi el de cassació per a la unificació de doctrina.»

«2. Els depòsits es constituïran en el compte de depòsits i consignacions corresponent a l'òrgan que haja dictat la resolució contra la qual es recorre. El secretari judicial verificarà en el compte la realització de l'ingrés, i haurà de quedar constància de la dita actuació en el procediment.

Si no es constituïren estos depòsits en la forma indicada, caldrà ajustar-se al que estableix esta llei.»

Cent vint-i-cinc. L'article 228 queda redactat com segueix:

«Article 228.

Quan la sentència impugnada haja condemnat al pagament de quantitat, serà indispensable que el recurrent que no gaudisca del dret d'assistència jurídica gratuïta acredite, a l'anunciar el recurs de suplicació o al preparar el recurs de cassació, haver consignat en l'oportuna entitat de crèdit i en el compte de depòsits i consignacions obert a nom de l'òrgan jurisdiccional la quantitat objecte de la condemna, i podrà substituir-se la consignació en metàl·lic per l'assegurament per mitjà d'aval bancari, en el qual haurà de fer-se constar la responsabilitat solidària de l'avalista. En este últim cas, el document d'assegurament quedarà registrat i depositat en l'oficina judicial. El secretari n'expedirà un testimoni per a ser unit a les actuacions, i facilitarà l'oportú rebut.»

Cent vint-i-sis. L'article 229 queda redactat com segueix:

«1. Si el recurs que s'entaula és el de suplicació, el nomenament de lletrat o de graduat social col·legiat es farà davant del jutjat en el moment d'anunciar-lo. Si el recurs és el de cassació, tant ordinari com per a la unificació de doctrina, el nomenament de lletrat es realitzarà davant de la sala social de procedència si es verifica dins del termini assenyalat per a preparar-lo, o davant de la Sala Social del Tribunal Suprem dins del de citació a termini.

2. La designació es podrà fer per compareixença o per escrit. En este cas, i si no s'adjunta un poder notarial, no hi haurà necessitat de ratificar-se.

3. Si no hi ha designació expressa de representant, s'entendrà que el lletrat o el graduat social col·legiat porta també la representació del seu defès.

4. Quan el recurrent no faça designació expressa de lletrat o de graduat social col·legiat, si és un treballador o un empresari que gaudix del dret d'assistència jurídica gratuïta li serà nomenat lletrat d'ofici el jutjat l'endemà del dia en què concloga el termini per a anunciar el recurs, o per la Sala Quarta del Tribunal Suprem dins del dia següent a aquell en què vença el temps de la citació a termini.»

Cent vint-i-set. L'apartat 1 de l'article 230 queda redactat com segueix:

«1. Si el lletrat recurrent ha sigut designat d'ofici, el secretari judicial li entregarà les interlocutòries a fi que interpose el recurs de suplicació o formalitze el de cassació dins del termini de deu o vint dies, respectivament. Estos terminis començaran a transcórrer des de la data en què se li notifique que estan les interlocutòries a la seua disposició.

2. Si el lletrat d'ofici considera improcedent el recurs, ho exposarà per escrit sense raonar la seua opinió en el termini de tres dies. En este cas, dins dels dos següents es nomenarà nou lletrat, i si este opina com l'anterior, la qual cosa exposarà en la forma i en el termini abans indicat, es farà saber a la part el resultat perquè dins dels tres dies següents pugua valdre's, si així ho desitja, d'advocat de la seua lliure designació, que haurà de formalitzar el dit recurs dins del termini assenyalat en la llei. La part comunicarà la designació d'advocat al jutjat o a la sala dins del mateix termini de tres dies, i estos acordaran l'entrega de les actuacions al designat en la forma en què es disposa en l'apartat anterior. En qualsevol altre cas, es posarà fi al tràmit del recurs. Si el recurs que s'entaula és el de suplicació, la part també podrà valdre's per a la seua representació tècnica de graduat social col·legiat de la seua lliure designació.»

Cent vint-i-huit. L'apartat 1 de l'article 231 queda redactat com segueix:

«1. La sala no admetrà a les parts cap document ni alegacions de fets que no resulten de les actuacions. No obstant això, si el recurrent presenta algun document dels compresos en l'article 270 de la Llei d'Enjudiciament Civil o escrit que continga elements de juí necessaris per a evitar la vulneració d'un dret fonamental, la sala, oïda la part contrària dins del termini de tres dies, disposarà en els dos dies següents el que corresponga per mitjà d'interlocutòria motivada, contra la qual no podrà interposar-se recurs de reposició.»

Cent vint-i-nou. L'apartat 1 de l'article 232 queda redactat com segueix:

«1. La sala podrà acordar d'ofici i haurà de decretar si és a instància de part, abans de l'assenyalament per a votació i veredicta, o per a vista si és el cas, l'acumulació dels recursos en tràmit en què hi haja identitat d'objecte i d'alguna de les parts. Abans d'acordar el que corresponga sobre l'acumulació, la sala oirà, dins del termini únic i comú de cinc dies, les parts que han comparegut en els recursos a acumular. L'audiència versarà sobre l'existència o no d'identitat objectiva.»

Cent trenta. L'apartat 1 de l'article 233 queda redactat com segueix:

«1. La sentència imposarà les costes a la part vençuda en el recurs, excepte quan gaudisca del benefici de justícia gratuïta. Les costes inclouran els honoraris de l'advocat o del graduat social col·legiat de la part contrària que ha actuat en el recurs, sense que estos honoraris puguen superar la quantitat de sis-cents euros en recurs de suplicació, i de nou-cents euros en recurs de cassació.»

Cent trenta-u. Es modifica la rúbrica del capítol VI del llibre III, que queda redactada com seguix:

«CAPÍTOL VI

De la revisió de sentències»

Cent trenta-dos. L'article 234 queda redactat com seguix:

«Article 234.

Contra qualsevol sentència dictada pels òrgans de l'orde jurisdiccional social serà procedent la revisió prevista en la Llei d'Enjudiciament Civil, que se sol·licitarà a la Sala Social del Tribunal Suprem i haurà de ser resolta d'acord amb el que disposa la dita Llei d'Enjudiciament, si bé el depòsit per a recórrer tindrà la quantia que en la present llei s'assenyala per als recursos de cassació.»

Cent trenta-tres. L'article 236 queda redactat com seguix:

«Article 236.

Les qüestions incidentals que es promoguen en execució se substanciaran citant de compareixença, en el termini de cinc dies, les parts, que podran al·legar i provar tot allò que convinga al seu dret, i conclouran per interlocutòria o, si és el cas, per decret, que hauran de dictar-se en el termini de tres dies.

Quan la compareixença es realitze davant del magistrat, es registrarà en un suport apte per a la gravació i reproducció del so i de la imatge d'acord amb el que preveu l'article 89.»

Cent trenta-quatre. L'apartat 2 de l'article 237 queda redactat com seguix:

«2. Iniciada l'execució, esta es tramitarà d'ofici, i es dictaran a este efecte les resolucions necessàries.»

Cent trenta-cinc. Els apartats 1 i 2 de l'article 239 queden redactats com seguix:

«1. L'execució es portarà a efecte en els mateixos termes establits en el títol que s'executa.»

«2. Enfront de la part que, requerida a este efecte, deixe transcórrer injustificadament el termini concedit sense efectuar allò que s'ha ordenat, i mentres no complisca o no acredite la impossibilitat del seu compliment específic, el secretari judicial, a fi d'obtindre i assegurar el compliment de l'obligació que execute, podrà després d'audiència de les parts imposar constrenyiments pecuniaris quan execute obligacions de donar, fer o no fer o per a obtindre el compliment de les obligacions legals imposades en una resolució judicial. Per a fixar la quantia d'estos constrenyiments, es tindrà en compte la seua finalitat, la resistència al compliment i la capacitat econòmica del requerit, i podrà modificar-se o deixar-se sense efecte, ateses la ulterior conducta i la justificació que sobre aquells punts puga efectuar el constret. La quantitat fixada, que s'ingressarà en el Tresor Públic, no podrà excedir, per cada dia de retard en el compliment, la suma de tres-cents euros.»

Cent trenta-sis. L'apartat 2 de l'article 242 queda redactat com seguix:

«2. Suspés o paralytatzat el procés a petició o per causa imputable a l'executant i havent transcorregut un mes sense que haja instat a la seua continuació, el secretari judicial requerirà a este que manifeste, en el termini de cinc dies, si l'execució ha de continuar avant i sol·licite el que convinga al seu dret, amb l'advertència que, transcorregut este últim termini, s'arxivaran provisionalment les actuacions.»

Cent trenta-set. L'apartat 1 de l'article 243 queda redactat com segueix:

«1. Si el compliment immediat de l'obligació que s'executa pot ocasionar a treballadors dependents de l'executat perjuís desproporcionats en relació amb el que a l'executant es derivarien del no compliment exacte, per posar en perill cert la continuïtat de les relacions laborals subsistents en l'empresa deutora, el secretari judicial, mitjançant un decret recurrible directament en revisió, podrà, amb audiència prèvia dels interessats i en les condicions que establisca, concedir un ajornament pel temps imprescindible.»

Cent trenta-huit. L'apartat 1 de l'article 247 queda redactat com segueix:

«1. L'executat està obligat a efectuar, a requeriment del secretari judicial, una manifestació sobre els seus béns o drets, amb la precisió necessària per a garantir les seues responsabilitats. Així mateix, haurà d'indicar les persones que tenen drets de qualsevol naturalesa sobre els seus béns i, si estan subjectes a un altre procés, concretar els aspectes d'este que puguen interessar a l'execució.»

Cent trenta-nou. L'article 248 queda redactat com segueix:

«Article 248.

1. Si no es té coneixement de l'existència de béns suficients, el secretari judicial haurà de dirigir-se als pertinents organismes i registres públics a fi que faciliten la relació de tots els béns o drets del deutor de què tinguen constància, després de la realització per estos, si és necessari, dels esbrinaments legalment possibles.

2. També podrà el secretari judicial, dins dels límits del dret a la intimitat personal, dirigir-se o demanar la informació necessària per a aconseguir l'efectivitat de l'obligació pecuniària que execute, d'entitats financeres o depositàries o d'altres persones privades que per l'objecte de la seua normal activitat o per les seues relacions jurídiques amb l'executat hagen de tindre constància dels béns o drets d'este o en puguen resultar deutores.»

Cent quaranta. L'article 250 queda redactat com segueix:

«Article 250.

Atesa la quantitat objecte de constrenyiment, les actuacions en què es despatxe l'execució i les resolucions en què es decreten embargaments es notificaran als representants dels treballadors de l'empresa deutora, a l'efecte que puguen comparéixer en el procés.»

Cent quaranta-u. Els apartats 1 i 3 de l'article 251 queden redactats com segueix:

«1. El Fons de Garantia Salarial i les entitats gestores o servicis comuns de la Seguretat Social, quan estiguen legitimats per a intervindre en el procés, queden obligats a assumir el depòsit, l'administració, intervenció o peritatge dels béns embargats, i designaran amb este fi una persona idònia, des que els els requerisca el secretari judicial mitjançant un decret. D'esta obligació podran alliberar-se'n si justifiquen davant del secretari la impossibilitat de complir-la o la seua desproporcionada gravositat.»

«3. Les actuacions materials relatives al depòsit, conservació, transport, administració i publicitat per a la seua venda dels béns judicialment embargats podrà encomanar-se a entitats autoritzades administrativament amb tal fi o a les entitats previstes a este fi en la Llei d'Enjudiciament Civil, si així ho acorda el secretari judicial.»

Cent quaranta-dos. L'article 253 queda redactat com segueix:

«Article 253.

1. Si els béns embargats són immobles o altres d'inscriptibles en registres públics, el secretari judicial ordenarà d'ofici que es lliure i remeta directament al registrador manament perquè relitze l'assentament que corresponga relatiu a

l'embargament efectuat, expedisca certificació d'haver-ho fet, de la titularitat dels béns i, si és el cas, de les seues càrregues i gravàmens.

2. El registrador haurà de comunicar a l'oficina judicial l'existència d'ulteriors assentaments que puguen afectar l'embargament anotat.»

Cent quaranta-tres. Es modifiquen els apartats 2 i 3 i s'afeg un apartat 4 en l'article 254, amb la redacció següent:

«2. Amb este fi, el secretari judicial citarà de compareixença davant de si mateix les parts perquè arriben a un acord i, una vegada aconseguit si és el cas, establirà mitjançant un decret els termes de l'administració judicial d'acord amb l'acord.»

«3. Per al supòsit que no s'aconsegueixca l'acord, el secretari els convocarà a compareixença davant del jutge o magistrat que va dictar l'orde general d'execució, a fi que efectuen les al·legacions i proves que consideren oportunes sobre la necessitat o no de nomenament d'administrador o interventor, persona que haja d'exercir este càrrec, exigència o no de fiança, forma d'actuació, rendició de comptes i retribució procedent, i es resoldrà per mitjà d'interlocutòria el que siga procedent.»

«4. L'administrador o, si és el cas, l'interventor nomenat haurà de retre compte final de la seua gestió.»

Cent quaranta-quatre. L'article 255 queda redactat com seguix:

«Article 255.

Pot ser designat depositari l'executant o l'executat, excepte oposició justificada de la part contrària. També podrà el secretari judicial aprovar la designació com a depositari d'un tercer, si hi ha comú acord de les parts o a proposta d'una d'estes, sense oposició justificada de la contrària.»

Cent quaranta-cinc. Els apartats 1 i 2 de l'article 256 queden redactats com seguix:

«1. Si els béns estan prèviament embargats, el secretari judicial que haja acordat el reembargament adoptarà les mesures oportunes per a la seua efectivitat.»

«2. L'oficina judicial o administrativa a la qual es comuniquen el reembargament acordarà allò que corresponga per a garantir-lo i, en el termini màxim de deu dies, informarà el reembargador sobre les circumstàncies i valor dels béns, quantitat objecte de constrenyiment de què responguen i estat de les seues actuacions.»

Cent quaranta-sis. L'apartat 1 de l'article 257 queda redactat com seguix:

«1. El secretari judicial, després de la dació de compte pel gestor processal i administratiu de la diligència d'embargament positiva, ratificarà o modificarà allò que haja efectuat la comissió executiva, i acordarà, si és el cas, l'adopció de les garanties necessàries per a assegurar la trava segons la naturalesa dels béns embargats.»

Cent quaranta-set. L'apartat 3 de l'article 258 queda redactat com seguix:

«3. Admesa la sol·licitud, se seguirà el tràmit incidental regulat en esta llei. El secretari judicial suspendrà les actuacions relatives a la liquidació dels béns discutits fins a la resolució de l'incident.»

Cent quaranta-huit. L'apartat 1 de l'article 259 queda redactat com seguix:

«1. Quan siga necessari taxar els béns embargats prèviament a la seua realització, el secretari judicial designarà el perit taxador que corresponga entre els que presten servici en l'Administració de justícia, i a més o si no n'hi ha podrà requerir la designació de persona idònia a les entitats obligades legalment a assumir la peritatge.»

Cent quaranta-nou. L'apartat 1 de l'article 261 queda redactat com seguix:

«1. Per a la liquidació dels béns embargats, podran emprar-se estos procediments:

a) Per venda en una entitat autoritzada administrativament o en les entitats previstes en la Llei d'Enjudiciament Civil amb este fi, si així ho acorda el secretari judicial, siga quin siga el valor dels béns.

b) Per subhasta davant de fedatari públic en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

c) Per mitjà de subhasta judicial, en els casos en què no s'empren els procediments anteriors.»

Cent cinquanta. L'article 262 queda redactat com seguix:

«Article 262.

La realització dels béns embargats s'ajustarà al que disposa la legislació processal civil, amb l'única excepció que per al cas de resultar deserta la subhasta tindran els executants o, si no n'hi ha, els responsables legals solidaris o subsidiaris, el dret a adjudicar-se els béns pel 30 per cent de l'avaluació, i se'ls donarà, amb este fi, el termini comú de deu dies. Si no es fa ús d'este dret, s'alçarà l'embargament.»

Cent cinquanta-u. L'article 265 queda redactat com seguix:

«Article 265.

1. No serà preceptiu documentar en escriptura pública el decret d'adjudicació.

2. Serà títol suficient per a la inscripció el testimoni del decret d'adjudicació, expedit pel secretari judicial.»

Cent cinquanta-dos. L'apartat 2 de l'article 266 queda redactat com seguix:

«2. Si ho ha aprovat prèviament el jutge, el secretari judicial podrà anticipar al pagament del principal l'abonament dels gastos que necessàriament haja requerit la mateixa execució i el dels acreditats per tercers obligats a prestar la col·laboració judicialment requerida.»

Cent cinquanta-tres. Els apartats 2 i 3 de l'article 269 queden redactats com seguix:

«2. Si les quantitats obtingudes no són suficients per a cobrir la totalitat dels crèdits, es procedirà de la manera següent:

a) Si cap dels creditors concurrents no al·lega preferència per al cobrament, el secretari judicial disposarà la distribució proporcional de quantitats segons es vagen obtenint.

b) Si algun d'ells al·lega preferència, podran presentar els creditors o requerir-los el secretari judicial que ho facen, en el termini que se'ls fixe, una proposta comuna de distribució.»

«3. No presentant-se o no coincidint les propostes formulades, el secretari judicial, en el termini de cinc dies, dictarà un decret on establirà provisionalment els criteris de distribució i concretarà les quantitats corresponents a cada creditor d'acord amb aquells.»

Cent cinquanta-quatre. L'article 270 queda redactat com seguix:

«Article 270.

1. La proposta comuna o de la formulada pel secretari judicial, es traslladarà si és el cas, als creditors no proponentes, a l'executat i al Fons de Garantia Salarial, perquè manifesten la seua conformitat o disconformitat en el termini de tres dies.

2. Si no es formula oposició, el secretari judicial haurà d'aprovar la proposta comuna presentada o es considerarà definitiva la distribució per ell efectuada. Si es

formula aquella, es convocarà a tots els interessats a una compareixença, i es traslladaran els escrits presentats.»

Cent cinquanta-cinc. L'article 271 queda redactat com seguix:

«Article 271.

1. Si en la compareixença s'aconsegueix un acord de distribució, podrà ser aprovat en el mateix acte pel secretari judicial. Als interessats que no compareguen injustificadament se'ls tindrà per conformes amb el que hagen acordat els compareixents.

2. Si no s'aconsegueix cap acord, el secretari citarà els interessats a una compareixença davant del jutge o tribunal, que continuarà l'incident, i s'efectuaran les alegacions i proves relatives, si és el cas, a l'existència o subsistència de les preferències invocades. Es resoldran, per mitjà d'interlocutòria, les qüestions plantejades i s'establirà la forma de distribució.»

Cent cinquanta-sis. Es modifiquen els apartats 1, 2, 3, i 4 de l'article 274, que queden redactats com seguix:

«1. Prèviament a la declaració d'insolvència, si el Fons de Garantia Salarial no ha sigut cridat amb anterioritat, el secretari judicial li donarà audiència, per un termini màxim de quinze dies, perquè pugui instar la realització de les diligències que al seu dret convinga i designe béns del deutor principal que li consten.»

«2. Dins dels trenta dies següents a la realització de les diligències instades pel Fons de Garantia Salarial, el secretari judicial dictarà decret on declararà, quan siga procedent, la insolvència total o parcial de l'executat, i fixarà en este cas el valor pericial dau als béns embargats. La insolvència es considerarà a tots els efectes com a provisional fins que es coneguen béns a l'executat o es realitzen els béns embargats.»

«3. Declarada la insolvència d'una empresa, això constituirà una base suficient per a estimar la seua pervivència en altres execucions, i es podrà dictar el decret d'insolvència sense necessitat de reiterar els tràmits d'esbrinament de béns establits en l'article 248 d'esta llei, si bé en tot cas s'haurà de donar audiència prèvia a la part actora i al Fons de Garantia Salarial perquè puguen assenyalar l'existència de nous béns.»

«4. Si estan determinades en la sentència que s'execute les quantitats legalment a càrrec del Fons de Garantia Salarial, ferma la declaració d'insolvència, el secretari judicial li requerirà si és el cas d'abonament, en el termini de deu dies i, si no ho fa, continuarà l'execució contra aquell.»

Cent cinquanta-set. L'article 278 queda redactat com seguix:

«Article 278.

Instada l'execució del veredict, el jutge competent dictarà interlocutòria on es contindrà l'orde general d'execució i es despatxarà esta. A continuació, el secretari citarà de compareixença les parts davant del jutge dins dels quatre dies següents. El dia de la compareixença, si els interessats han sigut citats en forma i no assistix el treballador o persona que el represente, se li tindrà per desistit de la seua sol·licitud; si no compareix l'empresari o el seu representant, es realitzarà l'acte sense la seua presència.»

Cent cinquanta-huit. L'apartat 2 de l'article 280 queda redactat com seguix:

«2. Amb este fi, en qualsevol dels supòsits mencionats en el número anterior, una vegada sol·licitada la readmissió, el jutge competent dictarà interlocutòria on es contindrà l'orde general d'execució i es despatxarà esta, i acordarà requerir a l'empresari que repose el treballador en el seu lloc en el termini de tres dies, sense perjuí que adopte, a instància de part, les mesures que disposa l'article 282.»

Cent cinquanta-nou. L'apartat 1 de l'article 281 queda redactat com seguix:

«1. En els supòsits a què es referix l'article anterior, si l'empresari no procedix a la readmissió o ho fa en condicions diferents de les que regien abans de produir-se l'acomiadament, el treballador podrà acudir davant del jutjat social, sol·licitant l'execució regular del veredict, dins dels vint dies següents al tercer que, com a termini màxim per a la reincorporació, disposa l'article precedent.»

Cent seixanta. L'article 282 queda redactat com seguix:

«Article 282.

Quan l'empresari no complisca l'orde de reposició a què es referix l'article anterior, el secretari judicial acordarà les mesures següents:

a) Que el treballador continue percebent el seu salari amb la mateixa periodicitat i quantia que la declarada en la sentència, amb els increments que per via de conveni col·lectiu o per mitjà de norma estatal es produïsquen fins a la data de la readmissió en forma deguda. Amb este fi, donarà efecte a l'autorització continguda en la interlocutòria despatxant l'execució en tantes ocasions com siga necessari, per una quantitat equivalent a sis mesos de salari, i es faran efectives al treballador amb càrrec a aquella les retribucions que vagen vencent, fins que, una vegada efectuada la readmissió en forma regular, acorde la devolució a l'empresari del saldo existent en eixa data.

b) Que el treballador continue en alta i amb cotització en la Seguretat Social, de la qual cosa informarà l'entitat gestora o servici comú als efectes procedents.

c) Que el delegat de personal, membre del comitè d'empresa o delegat sindical continue exercint, al si de l'empresa, les funcions i activitats pròpies del seu càrrec, advertint l'empresari que, si impediex este exercici o hi posa algun obstacle, es posaran els fets en coneixement de l'autoritat laboral a l'efecte de sancionar la seua conducta d'acord amb el que disposa la Llei d'Infraccions i Sancions en l'Orde Social.»

Cent seixanta-u. L'apartat 1 de l'article 283 queda redactat com seguix:

«1. Quan recaiga una resolució ferma en què es declare l'extinció del contracte de treball, si el treballador ocupa una vivenda per raó d'este haurà d'abandonar-la en el termini d'un mes. El secretari judicial, si hi ha motiu fundat, podrà prorrogar este termini per dos mesos més.»

Cent seixanta-dos. L'article 286 queda redactat com seguix:

«Article 286.

1. En els processos seguits per prestacions de pagament periòdic de la Seguretat Social, una vegada siga ferma la sentència condemnatòria a la constitució de capital, el secretari judicial remetrà una còpia certificada a l'entitat gestora o servici comú competent.

2. L'indicat organisme, en el termini màxim de deu dies, haurà de comunicar a l'oficina judicial l'import del capital a ingressar, la qual cosa es notificarà a les parts; el secretari requerirà a la condemnada que l'ingresse en el termini de deu dies.»

Cent seixanta-tres. Els apartats 2 i 3 de l'article 288 queden redactats com seguix:

«2. Si per a recórrer la sentència que provisionalment s'execute s'ha efectuat una consignació en metàl·lic, per mitjà d'aval o per qualsevol altre mitjà admés, el secretari judicial disposarà l'anticipament amb càrrec a aquella, i l'Estat garantirà la devolució a l'empresari, si és el cas, de les quantitats que s'abonen al treballador.

Si l'import de la condemna s'ha garantit per mitjà d'aval o per qualsevol altre mitjà admés, el secretari judicial, abans de disposar avançament que preveu el paràgraf anterior, requerirà a l'empresa que, en el termini de quatre dies, procedisca a consignar en metàl·lic la quantitat a anticipar, i disposarà, després d'haver sigut

acreditada la consignació, la devolució de l'aval o del corresponent mitjà de garantia inicialment constituït, contra entrega simultània del nou aval o mitjà de garantia per la menor quantia relictada. En este supòsit regirà igualment la garantia per l'Estat en els termes establits en el paràgraf anterior.»

«3. Si no ha sigut preceptiu consignar per a recórrer, l'avançament l'abonarà al treballador directament l'Estat. En este supòsit, el secretari judicial remetrà a l'organisme gestor un testimoni suficient del que ha fet i li requerirà que en el termini de deu dies efectue l'abonament al treballador.»

Cent seixanta-quatre. L'apartat 1 de l'article 291 queda redactat com seguix:

«1. Si s'incomplix l'obligació de reintegrament, serà títol suficient per a iniciar l'execució destinada a fer-la efectiva la resolució ferma en què s'acordava l'execució provisional junt amb la certificació, lliurada pel secretari judicial o per l'organisme gestor, en què es determinaren les quantitats abonades.»

Cent seixanta-cinc. L'article 301 queda redactat com seguix:

«Article 301.

Les sentències que recaiguen en els processos de conflictes col·lectius, en els d'impugnació dels convenis col·lectius i en els de tutela de la llibertat sindical i la resta de drets fonamentals seran executives des que es dicten, segons la naturalesa de la pretensió reconeguda, no obstant el recurs que contra estes puga interposar-se.»

Cent seixanta-sis. L'article 302 queda redactat com seguix:

«Article 302.

Davant de les resolucions dictades pel jutge o tribunal en execució provisional, només serà procedent el recurs de reposició.

Davant de les resolucions dictades pel secretari judicial en execució provisional serà procedent el recurs de reposició, llevat que siguen directament recurribles en revisió.»

Cent seixanta-set. L'apartat 2 de la disposició addicional segona queda redactat com seguix:

«2. Igualment, i després dels informes mencionats, podrà modificar les quantitats que s'establixen en esta llei respecte dels honoraris a què tenen dret els lletrats i graduats socials col·legiats de les parts contra les quals s'ha recorregut, de les sancions pecuniàries i multes, i de la quantia dels depòsits per a recórrer en suplicació, cassació i revisió.»

Cent seixanta-huit. Se suprimeix la disposició addicional quinta.

Article onze. *Modificació de la Llei 35/1995, d'11 de desembre, d'Ajudes i Assistència a les Víctimes de Delictes Violents i contra la Llibertat Sexual.*

L'apartat 4 de l'article 15 de la Llei 35/1995, d'11 de desembre, d'Ajudes i Assistència a les Víctimes de Delictes Violents i contra la Llibertat Sexual, queda redactat com seguix:

«4. El secretari judicial procurarà que la víctima d'un fet que presente caràcters de delictes, en el mateix moment de realitzar la denúncia o, en tot cas, en la seua primera compareixença davant de l'òrgan competent, siga informada en termes clars de les possibilitats d'obtindre en el procés penal la restitució i reparació del dany patit i de les possibilitats d'aconseguir el benefici de la justícia gratuïta. Igualment, procurarà que la víctima siga informada de la data i el lloc de celebració del juí corresponent i que li siga notificada personalment la resolució que recaiga, encara que no siga part en el procés.»

Article dotze. *Modificació de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'Assistència Jurídica Gratuïta.*

La Llei 1/1996, de 10 de gener, d'Assistència Jurídica Gratuïta, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 3 de l'article 7 queda redactat com segueix:

«3. Quan la competència per al coneixement dels recursos a què es referix l'apartat anterior corresponga a un òrgan jurisdiccional la seu del qual es trobe en distinta localitat, el secretari judicial, una vegada rebut l'expedient judicial, requerirà als respectius col·legis la designació d'advocat i procurador d'ofici que exercisquen en la dita seu jurisdiccional.»

Dos. El paràgraf segon de l'article 16 queda redactat com segueix:

«No obstant això, a fi d'evitar que el transcurs dels terminis pugua provocar la preclusió d'un tràmit o la indefensió de qualsevol de les parts, el jutge, d'ofici o a petició d'estes, podrà decretar la suspensió fins que es produïska la decisió sobre el reconeixement o la denegació del dret a litigar gratuïtament, o la designació provisional d'advocat i procurador si la seua intervenció és preceptiva o requerida en interès de la justícia, sempre que la sol·licitud del dret s'haja formulat en els terminis establits en les lleis processals.»

Tres. Els paràgrafs tercer i quart de l'article 20 queden redactats com segueix:

«Rebut l'escrit d'impugnació i els documents i certificació a què al·ludix el paràgraf anterior, el secretari judicial citarà de compareixença les parts i l'advocat de l'Estat o el lletrat de la comunitat autònoma corresponent quan d'esta depenga la Comissió d'Assistència Jurídica Gratuïta, dins dels huit dies següents i, el jutge o tribunal, després d'oïr-los i efectuar la prova que considere pertinent en el termini dels cinc dies següents, dictarà interlocutòria en el termini dels cinc dies següents en què mantindrà o revocarà la resolució impugnada.»

«El jutge o tribunal competent per a conèixer de la impugnació, en la interlocutòria per la qual resolga sobre esta, podrà imposar a qui l'haja promoguda de manera temerària o amb abús de dret una sanció pecuniària de 30 a 300 euros.»

Quatre. El paràgraf segon de l'article 21 queda redactat com segueix:

«El secretari judicial comunicarà la dita resolució pel mitjà més ràpid possible als col·legis d'Advocats i de Procuradors, i es tramitarà a continuació la sol·licitud segons el que preveuen els articles precedents.»

Cinc. L'apartat 3 de l'article 46 queda redactat com segueix:

«3. En l'àmbit d'aplicació d'este capítol, les seues disposicions prevaldran entre els estats membres sobre els convenis i tractats multilaterals i bilaterals ratificats per estos. En les relacions amb els altres estats, l'aplicació d'este capítol no afectarà la resta de convenis i tractats multilaterals i bilaterals ratificats per Espanya.»

Article tretze. *Modificació de la Llei 7/1998, sobre Condicions Generals de la Contractació.*

L'article 22 de la Llei 7/1998, sobre Condicions Generals de la Contractació es modifica en els termes següents:

«En tot cas en què haja prosperat una acció col·lectiva o una acció individual de nul·litat o no incorporació relativa a condicions generals, el secretari judicial dirigirà un manament al titular del Registre de Condicions Generals de la Contractació per a la inscripció de la sentència en este.»

Article catorze. *Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa.*

Es modifica la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa, en els termes següents:

U. S'afeg un paràgraf segon a la regla segona de l'apartat 1 de l'article 14, amb la redacció següent:

«Quan el recurs tinga com a objecte actes de les administracions de les comunitats autònomes o de les entitats de l'Administració local, l'elecció a què es referix esta regla segona es considerarà limitada a la circumscripció del tribunal superior de justícia en què tinga la seua seu l'òrgan que haja dictat l'acte originari impugnat.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 35 queda redactat com seguix:

«2. Si el secretari judicial no considera pertinent l'acumulació, en donarà compte al tribunal, que, si és el cas, ordenarà a la part que interpose per separat els recursos en el termini de trenta dies. Si no ho efectua, el jutge tindrà per caducat aquell recurs respecte del qual no s'haja donat compliment al que ordena.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 36 queda redactat com seguix:

«2. Esta petició, que produirà la suspensió del curs del procediment, el secretari judicial la traslladarà a les parts perquè presenten al·legacions en el termini comú de cinc dies.»

Quatre. Els apartats 2 i 3 de l'article 37 queden redactats com seguix:

«2. Quan davant d'un jutge o tribunal estiga pendent una pluralitat de recursos amb idèntic objecte, l'òrgan jurisdiccional, si no s'han acumulat, haurà de tramitar-ne un o més amb caràcter preferent amb audiència prèvia de les parts per un termini comú de cinc dies, i suspensarà el curs dels altres fins que es dicte sentència en els primers.

3. Una vegada ferma, el secretari judicial portarà testimoni de la sentència als recursos suspesos i la notificarà als recurrents afectats per la suspensió a fi que en el termini de cinc dies puguen interessar l'extensió dels seus efectes en els termes que preveu l'article 111 la continuació del procediment o bé desistir del recurs.»

Cinc. L'apartat 2 de l'article 38 queda redactat com seguix:

«2. El secretari judicial informarà el jutge o tribunal dels processos que es tramiten en l'oficina judicial en què puguen concórrer els supòsits d'acumulació que prevé el present capítol.»

Sis. L'article 40 queda redactat com seguix:

«Article 40.

1. El secretari judicial fixarà la quantia del recurs contenciós administratiu una vegada formulats els escrits de demanda i contestació, en els quals les parts podran exposar, per mitjà de petició, el seu parer respecte d'això.

2. Si no es fa així, el secretari judicial requerirà al demandant que fixe la quantia, i li concedirà a este efecte un termini no superior a deu dies, transcorregut el qual sense haver-ho realitzat caldrà ajustar-se a la que fixe el secretari judicial, amb audiència prèvia del demandat.

3. Quan el demandat no està d'acord amb la quantia fixada pel demandant, ho exposarà per escrit dins del termini de deu dies, i el secretari judicial resoldrà allò que corresponga. En este cas, el jutge o tribunal, en la sentència, resoldrà definitivament sobre la qüestió.

4. La part perjudicada per la resolució prevista en l'apartat anterior podrà fundar el recurs de queixa en la indeguda determinació de la quantia si per causa d'esta no es té per preparat el recurs de cassació o no s'admet el recurs de cassació per a la unificació de doctrina o el d'apel·lació.»

Set. L'apartat 2 de l'article 42 es modifica en els termes següents:

«2. Es reputaran de quantia indeterminada els recursos dirigits a impugnar directament les disposicions generals, incloent-hi els instruments normatius de planejament urbanístic, els que es referisquen als funcionaris públics quan no versen sobre drets o sancions susceptibles de valoració econòmica, així com aquells en els quals junt amb pretensions avaluables econòmicament se n'acumulen d'altres no susceptibles de la dita valoració.

També es reputaran de quantia indeterminada els recursos interposats contra actes, en matèria de Seguretat Social, que tinguen com a objecte la inscripció d'empreses, formalització de la protecció davant de riscos professionals, tarifació, cobertura de la prestació d'incapacitat temporal, afiliació, alta, baixa i variacions de dades de treballadors.»

Huit. L'apartat 3 de l'article 45 queda redactat com segueix:

«3. El secretari judicial examinarà d'ofici la validesa de la compareixença tan prompte com s'haja presentat l'escrit d'interposició. Si considera que és vàlida, admetrà a tràmit el recurs. Si amb l'escrit d'interposició no s'adjunten els documents expressats en l'apartat anterior o els presentats són incomplets i, en general, sempre que el secretari judicial considere que no concorren els requisits exigits per esta llei per a la validesa de la compareixença, requerirà immediatament l'esmena d'estos, i assenyalarà un termini de deu dies perquè el recurrent pugua portar-la a efecte, i, si no ho fa, el jutge o tribunal es pronunciarà sobre l'arxivament de les actuacions.»

Nou. L'article 47 queda redactat com segueix:

«Article 47.

1. Una vegada complit el que disposa l'article 45.3, el secretari judicial el següent dia hàbil acordarà, si ho sol·licita el recurrent, que s'anuncie la interposició del recurs, i remetrà l'ofici per a la seua publicació per l'òrgan competent, sense perjudi que siga costejada pel recurrent, en el periòdic oficial que siga procedent atenent l'àmbit territorial de competència de l'òrgan autor de l'activitat administrativa contra la qual es recorre. El secretari judicial podrà també acordar d'ofici la publicació, si ho considera convenient.

2. Si s'ha iniciat el recurs per mitjà de demanda en els supòsits previstos per l'article 45.5 i este es dirigix contra una disposició general, haurà de procedir-se a la publicació de l'anunci d'interposició d'aquell, en el qual es concediran quinze dies per a la personació dels qui tinguen interès legítim a sostindre la conformitat a dret de la disposició, acte o conducta impugnats. Transcorregut este termini, el secretari judicial procedirà a traslladar la demanda i els documents que l'acompanyen perquè siga contestada primer per l'Administració i després pels altres demandats que s'hagen personat.»

Deu. Els apartats 1, 5 i 7 de l'article 48 queden redactats com segueix:

«1. El secretari judicial, a l'acordar el que preveu l'apartat 1 de l'article anterior, o per mitjà de diligència si la publicació no és necessària, requerirà a l'Administració que li remeta l'expedient administratiu, i li ordenarà que efectue les citacions previstes en l'article 49. L'expedient es reclamarà a l'òrgan autor de la disposició o acte impugnat o a aquell a qui s'impute la inactivitat o via de fet. Es farà sempre una còpia autenticada dels expedients tramitats en graus o fases anteriors, abans de tornar-los a la seua oficina de procedència.»

«5. Quan el recurs contra la disposició s'haja iniciat per demanda, el tribunal podrà demanar d'ofici o a petició de l'actor l'expedient d'elaboració. Rebut l'expedient, el secretari judicial ho posarà de manifest a les parts en un termini de cinc dies perquè formulen al·legacions.»

«7. Transcorregut el termini de remissió de l'expedient sense haver-se rebut complet, es reiterarà la reclamació i, si no s'envia en el termini de deu dies comptats com disposa l'apartat 3, després de constatar-se la seua responsabilitat, amb advertència prèvia del secretari judicial notificat personalment per a formulació d'al·legacions, el jutge o tribunal imposarà una multa coercitiva de tres-cents a mil dos-cents euros a l'autoritat o empleat responsable. La multa serà reiterada cada vint dies, fins al compliment del que requerix.

Si es dóna la causa d'impossibilitat de determinació individualitzada de l'autoritat o empleat responsable, l'Administració serà la responsable del pagament de la multa sense perjudi que es repercutisca contra el responsable.»

Onze. Els apartats 3 i 4 de l'article 49 queden redactats com seguix:

«3. Rebut l'expedient, el secretari judicial, a la vista del resultat de les actuacions administratives i del contingut de l'escrit d'interposició i documents annexos, comprovarà que s'han efectuat les degudes notificacions per a la citació a termini i, si advertix que són incompletes, ordenarà a l'Administració que es realitzen les necessàries per a assegurar la defensa dels interessats que siguen identificables.

4. Quan no haja sigut possible citar a algun interessat en el domicili que conste, el secretari judicial manarà inserir el corresponent edicte en el periòdic oficial que corresponga atenent l'àmbit territorial de competència de l'òrgan autor de l'activitat administrativa contra la qual es recorre. Els citats per edictes podran personar-se fins al moment en què haja de comunicar-se'ls per a contestar a la demanda.»

Dotze. L'incís primer de l'apartat 1 de l'article 51 queda redactat com seguix:

«1. El jutjat o sala, després de l'examen de l'expedient administratiu, declararà que no pertoca l'admissió del recurs quan conste de manera inequívoca i manifesta:»

Tretze. L'apartat 1 de l'article 52 queda redactat com seguix:

«1. Rebut l'expedient administratiu en el jutjat o tribunal i comprovades, i si és el cas completades, les citacions, el secretari judicial acordarà que s'entregue al recurrent perquè es deduïska la demanda en el termini de vint dies, llevat que concórrega algun dels supòsits de l'article 51, i en este cas en donarà compte al tribunal perquè resolga el que corresponga. Quan els recurrents siguen diversos, i encara que no actuen sota una mateixa direcció, la demanda serà formulada simultàniament per tots ells. L'entrega de l'expedient s'efectuarà en original o còpia.»

Catorze. L'article 53 queda redactat com seguix:

«Article 53.

1. Transcorregut el terme per a la remissió de l'expedient administratiu sense que este haja sigut enviat, la part recurrent podrà demanar, per si o a iniciativa del secretari judicial, que se li concedisca un termini per a formalitzar la demanda.

2. Si després que la part demandant haja usat el dret establert en l'apartat anterior es rep l'expedient, el secretari judicial posarà este de manifest a les parts demandants i, si és el cas, demandades per un termini comú de deu dies perquè puguen efectuar les al·legacions complementàries que consideren oportunes.»

Quinze. L'article 54 queda redactat com seguix:

«Article 54.

1. Presentada la demanda, el secretari judicial traslladarà esta, amb entrega de l'expedient administratiu, a les parts demandades que hagen comparegut, perquè

la contesten en el termini de vint dies. Si la demanda s'ha formalitzat sense haver-se rebut l'expedient administratiu, citarà l'Administració demandada per a contestar, i li advertirà que no s'admetrà la contestació si no va acompanyada del dit expedient.

2. Si el defensor de l'Administració demandada considera que la disposició o actuació administrativa contra la qual es recorre pot no ajustar-se a dret, podrà sol·licitar la suspensió del procediment per un termini de vint dies per a comunicar el seu parer raonat a aquella. El secretari judicial, amb audiència prèvia del demandant, acordarà allò que corresponga.

3. La contestació la formularà primer l'Administració demandada. Quan hagen de fer-ho, a més de l'Administració, altres demandats, i encara que no actuen sota una mateixa direcció, la contestació serà formulada simultàniament per tots ells. En este cas no pertocarà l'entrega de l'expedient administratiu, que serà posat de manifest en l'oficina judicial, però sí de la còpia d'este, amb els gastos a càrrec d'estos demandats.

4. Si l'Administració demandada és una entitat local i no s'ha personat en el procés a pesar d'haver sigut citada, se li traslladarà, no obstant això, la demanda perquè, en el termini de vint dies, pugua designar representant en juí o comunicar a l'òrgan judicial, per escrit, els fonaments pels quals considera improcedent la pretensió de l'actor.»

Setze. L'apartat 3 de l'article 55 queda redactat com segueix:

«3. El secretari judicial resoldrà el que corresponga en el termini de tres dies. L'Administració, al remetre novament l'expedient, haurà d'indicar en l'índex a què es referix l'article 48.4 els documents que s'hi han addicionat.»

Dèsset. L'apartat 2 de l'article 56 queda redactat com segueix:

«2. El secretari judicial examinarà d'ofici la demanda i requerirà que s'esmenen les faltes que patisca en termini no superior a deu dies. Realitzada l'esmena, admetrà la demanda. En qualsevol altre cas, en donarà compte al jutge perquè resolga el que corresponga sobre la seua admissió.»

Díhuit. L'article 57 queda redactat com segueix:

«Article 57.

El secretari judicial declararà conclús el pleit, sense més tràmit, per a sentència una vegada contestada la demanda, llevat que el jutge o tribunal faça ús de la facultat que li atribueix l'article 61 en els supòsits següents:

1r. Si l'actor demana per petició en la seua demanda que el recurs es falle sense necessitat de recepció a prova ni tampoc de vista o conclusions i la part demandada no s'hi oposa.

2n. Si en els escrits de demanda i contestació no se sol·licita la recepció a prova ni els tràmits de vista o conclusions, llevat que el jutge o tribunal, excepcionalment, atesa l'índole de l'assumpte, acorde la celebració de vista o la formulació de conclusions escrites.

En els dos supòsits anteriors, si el demandat sol·licita la inadmissió del recurs, es traslladarà al demandant perquè en el termini de cinc dies formule les al·legacions que considere procedents sobre la possible causa d'inadmissió, i a continuació es declararà conclús el pleit.»

Dènou. Els apartats 1 i 4 de l'article 59 queden redactats com segueix:

«1. El secretari judicial traslladarà l'escrit on es formulen al·legacions prèvies en un termini de cinc dies a l'actor, el qual podrà esmenar el defecte, si és procedent, en el termini de deu dies.»

«4. La interlocutòria estimatòria de les al·legacions prèvies declararà la inadmissibilitat del recurs i, una vegada ferma, el secretari judicial ordenarà la devolució de l'expedient administratiu a l'oficina d'on procedisca. Si s'ha declarat la falta de jurisdicció o de competència, caldrà ajustar-se al que determinen els articles 5t.3 i 7m.3.»

Vint. Els apartats 2 i 6 de l'article 60 queden redactats com segueix:

«2. Si de la contestació a la demanda resulten nous fets de transcendència per a la resolució del pleit, el recurrent podrà demanar la recepció a prova dins dels cinc dies següents a aquell en què s'haja traslladat esta, sense perjudi que pugua fer ús del seu dret a aportar documents d'acord amb el que disposa l'apartat 4 de l'article 56.»

«6. En l'acte d'emissió de la prova pericial, el jutge atorgarà, a petició de qualsevol de les parts, un termini no superior a cinc dies perquè les parts puguen sol·licitar aclariments al dictamen emés.»

Vint-i-u. L'apartat 4 de l'article 61 queda redactat com segueix:

«4. Si el jutge o tribunal fa ús de la seua facultat d'acordar d'ofici la realització d'una prova i les parts no tenen oportunitat per a al·legar sobre això en la vista o en l'escrit de conclusions, el secretari judicial posarà de manifest el resultat de la prova a les parts, les quals podran, en el termini de cinc dies, al·legar tot allò que consideren convenient sobre el seu abast i importància.»

Vint-i-dos. Els apartats 2 i 3 de l'article 62 queden redactats com segueix:

«2. La dita sol·licitud haurà de formular-se per mitjà de petició en els escrits de demanda o contestació o per escrit presentat en el termini de cinc dies comptats des que es notifique la diligència d'ordenació en què es declare conclús el període de prova.»

«3. El secretari judicial proveirà segons el que coincidentment hagen sol·licitat les parts. En qualsevol altre cas, només acordarà la celebració de vista o la formulació de conclusions escrites quan ho sol·licite el demandant o quan, havent-se efectuat la prova, ho sol·licite qualsevol de les parts; tot això sense perjudi del que disposa l'apartat 4 de l'article 61.»

Vint-i-tres. L'article 63 queda redactat com segueix:

«Article 63.

1. Si s'acorda la celebració de vista, el secretari judicial assenyalarà la data de l'audiència per rigorós orde d'antiguitat dels assumptes, excepte els referents a matèries que per prescripció de la llei o per acord motivat de l'òrgan jurisdiccional, fundat en circumstàncies excepcionals, hagen de tindre preferència, els quals, estant conclusos, podran ser anteposats als altres l'assenyalament dels quals encara no s'haja fet. En l'assenyalament de les vistes el secretari judicial atindrà així mateix els criteris establits en l'article 182 de la Llei d'Enjudiciament Civil.

2. En l'acte de la vista, es donarà la paraula a les parts pel seu orde perquè de manera succinta exposen les seues al·legacions. El jutge o el president de la sala, per si o a través del magistrat ponent, podrà invitar els defensors de les parts, abans o després dels informes orals, que concreten els fets i puntualitzen, aclarisquen o rectifiquen tot el que siga necessari per a delimitar l'objecte de debat.

3. El desenrotllament de la vista es registrarà en suport apte per a la gravació i reproducció del so i de la imatge. El secretari judicial haurà de custodiar el document electrònic que servisca de suport a la gravació. Les parts podran demanar, a costa seua, còpia de les gravacions originals.

4. Sempre que es compte amb els mitjans tecnològics necessaris, el secretari judicial garantirà l'autenticitat i integritat del que s'ha gravat o reproduït per mitjà de

la utilització de la firma electrònica reconeguda o un altre sistema de seguretat que d'acord amb la llei oferisca les dites garanties. En este cas, la celebració de l'acte no requerirà la presència en la sala del secretari judicial, llevat que ho hagen sol·licitat les parts, almenys dos dies abans de la celebració de la vista, o que excepcionalment el secretari judicial ho considere necessari, atenent la complexitat de l'assumpte, al nombre i naturalesa de les proves a realitzar, al nombre d'intervinents, a la possibilitat que es produïsquen incidències que no puguen registrar-se, o a la concurrència d'altres circumstàncies igualment excepcionals que ho justifiquen, supòsit en el qual el secretari judicial estendrà acta succinta en els termes que preveu l'apartat següent.

5. Si els mecanismes de garantia previstos en l'apartat anterior no es poden utilitzar, el secretari judicial haurà de consignar en l'acta els punts següents: número i classe de procediment; lloc i data de celebració; temps de duració; assistents a l'acte; al·legacions de les parts; resolucions que adopte el jutge o tribunal, així com les circumstàncies i incidències que no puguen constar en aquell suport. A esta acta s'incorporaran els suports de la gravació de les sessions.

6. Quan els mitjans de registre previstos en este article no es puguen utilitzar per qualsevol causa, el secretari judicial estendrà acta de cada sessió, en la qual arreplegarà, amb l'extensió i el detall necessaris, les al·legacions de les parts, les incidències i reclamacions produïdes i les resolucions adoptades.

7. L'acta prevista en els apartats 5 i 6 d'este article s'estendrà per procediments informàtics, sense que pugua ser manuscrita més que en les ocasions en què la sala en què es realitze l'actuació no tinga mitjans informàtics. En estos casos, en acabar la sessió el secretari judicial llegirà l'acta, i hi farà les rectificacions que les parts reclamen, si les considera procedents. Esta acta la firmarà el secretari judicial després del jutge o president, les parts, els seus representants o defensors i els pèrits, si és el cas.»

Vint-i-quatre. Els apartats 3, 4 i 8 de l'article 74 queden redactats com següix:

«3. El secretari judicial traslladarà a les altres parts, i en els supòsits d'acció popular al ministeri fiscal, en un termini comú de cinc dies. Si presten la seua conformitat al desistiment o no s'hi oposen, dictarà decret en què declararà acabat el procediment, i ordenarà l'arxivament de les actuacions i la devolució de l'expedient administratiu a l'oficina de procedència.»

«4. En qualsevol altre cas, o quan aprecie dany per a l'interés públic, en donarà compte al jutge o tribunal perquè resolga el que corresponga.»

«8. Havent-se desistit d'un recurs d'apel·lació o de cassació, el secretari judicial, sense més tràmits, declararà acabat el procediment per decret, i ordenarà l'arxivament de les actuacions i la devolució de les actuacions rebudes a l'òrgan jurisdiccional de procedència.»

Vint-i-cinc. L'apartat 2 de l'article 76 queda redactat com següix:

«2. El secretari judicial manarà oir les parts en un termini comú de cinc dies i, amb comprovació prèvia d'allò que s'ha al·legat, el jutge o tribunal dictarà interlocutòria en què declararà acabat el procediment i ordenarà l'arxivament del recurs i la devolució de l'expedient administratiu, si el reconeixement no infringix manifestament l'ordenament jurídic. En este últim cas, dictarà sentència ajustada a dret.»

Vint-i-sis. Es modifiquen els apartats 3, 4, 5, 13, 18, 21 i 22 de l'article 78, que queden redactats de la manera següent:

«3. Presentada la demanda, el secretari judicial, apreciada la jurisdicció i competència objectiva del tribunal, admetrà la demanda. En qualsevol altre cas, en donarà compte a este perquè resolga el que corresponga.

Admesa la demanda, el secretari judicial acordarà que es trasllade al demandat, i citarà les parts per a la celebració de vista, amb indicació de dia i hora, i requerirà a l'Administració demandada que remeta l'expedient administratiu amb almenys quinze

dies d'antelació del terme assenyalat per a la vista. En l'assenyalament de les vistes tindrà en compte els criteris establits en l'article 182 de la Llei d'Enjudiciament Civil.»

«4. Rebut l'expedient administratiu, el secretari judicial el remetrà a l'actor i als interessats que s'hagen personat perquè puguen fer al·legacions en l'acte de la vista.»

«5. Havent comparegut les parts, o alguna d'estes, el jutge declararà oberta la vista.

Si les parts no compareixen o ho fa només el demandat, el jutge o tribunal tindrà l'actor per desistit del recurs i el condemnarà en costes, i si compareix només l'actor, acordarà que prosseguisca la vista en absència del demandat.»

«13. Les preguntes per a la prova d'interrogatori de part es proposaran verbalment, sense admissió de plecs.»

«18. Si el jutge considera que alguna prova rellevant no pot efectuar-se en la vista, sense mala fe per part de qui tinga la càrrega d'aportar-la, la suspèn, i el secretari judicial competent assenyalà, en l'acte i sense necessitat de nova notificació, el lloc, dia i hora en què haja de reprendre's.»

«21. La vista es documentarà en la forma establida en els apartats 3 i 4 de l'article 63.»

«22. Si els mecanismes de garantia previstos en l'apartat anterior no es poden utilitzar, hauran de consignar-se en l'acta els punts següents: número i classe de procediment; lloc i data de celebració; temps de duració; assistents a l'acte; al·legacions de les parts; resolucions que adopte el jutge o tribunal, així com les circumstàncies i incidències que no puguen constar en aquell suport. A esta acta s'incorporaran els suports de la gravació de les sessions.

Quan no es puguen utilitzar els mitjans de registre per qualsevol causa, el secretari judicial estendrà acta de cada sessió, en la qual es farà constar:

a) Lloc, data, jutge que presidix l'acte, parts compareixents, representants, si és el cas, i defensors que les assistixen.

b) Breu resum de les al·legacions de les parts, mitjans de prova proposats per estes, declaració expressa de la seua pertinència o impertinència, raons de la denegació i protesta, si és el cas.

c) Quant a les proves admeses i realitzades:

1r. Resum suficient de les d'interrogatori de part i testifical.

2n. Relació circumstanciada dels documents presentats, o dades suficients que permeten identificar-los, en cas que el seu excessiu nombre faça desaconsellable l'esmentada relació.

3r. Relació de les incidències plantejades en el juí respecte a la prova documental.

4t. Resum suficient dels informes pericials, així com també de la resolució del jutge entorn de les propostes de recusació dels pèrits.

5t. Resum de les declaracions realitzades en la vista.

d) Conclusions i peticions concretes formulades per les parts; en cas que siguen de condemna a quantitat, esta haurà de recollir-se en l'acta.

e) Declaració feta pel jutge de conclusió de les actuacions, on mane portar-los a la vista per a sentència.

Les actes previstes en este apartat s'estendran per procediments informàtics, sense que puguen ser manuscrites més que en les ocasions en què la sala en què es realitze l'actuació no tinga mitjans informàtics. En estos casos, en acabar la sessió el secretari judicial llegirà l'acta, hi farà les rectificacions que les parts reclamen, si les considera procedents. Esta acta la firmarà el secretari judicial després del jutge o president, les parts, els seus representants o defensors i els pèrits, si és el cas.»

Vint-i-set. Es modifica la rúbrica del capítol III del títol IV, que queda redactada com següix:

«CAPÍTOL III

Recursos contra resolucions processals»

Vint-i-huit. Se suprimeix l'apartat 5 i es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 79, que queden redactats com següix:

«2. No és admissible el recurs de reposició contra les resolucions expressament exceptuades d'este en esta llei, ni contra les interlocutòries que resolguen els recursos de reposició i els d'aclariment.»

«4. Interposat el recurs dins del termini i en la forma escaient, el secretari judicial traslladarà les còpies de l'escrit a les altres parts, en un termini comú de cinc dies, a fi que puguen impugnar-lo si ho consideren convenient. Transcorregut el dit termini, l'òrgan jurisdiccional resoldrà per interlocutòria dins del tercer dia.»

Vint-i-nou. L'apartat 1 de l'article 81 queda redactat com següix:

«1. Les sentències dels jutjats contenciosos administratius i dels jutjats centrals contenciosos administratius seran susceptibles de recurs d'apel·lació, llevat que s'hagen dictat en els assumptes següents:

- a) Aquells la quantia dels quals no excedisca els díhuit mil euros.
- b) Els relatius a matèria electoral compresos en l'article 8u.4.»

Trenta. L'apartat 4 de l'article 84 queda redactat com següix:

«4. Amb audiència prèvia de les altres parts en un termini comú de cinc dies, el jutge resoldrà sobre l'execució provisional en el termini dels cinc dies següents.»

Trenta-u. Es modifiquen els apartats 1, 2, 4, 5 i 8 de l'article 85, que queden redactats com següix:

«1. El recurs d'apel·lació s'interposarà davant del jutjat que ha dictat la sentència contra la qual s'apel·le, dins dels quinze dies següents al de la seua notificació, per mitjà d'un escrit raonat que haurà de contindre les al·legacions en què es fonamente el recurs. Transcorregut el termini de quinze dies sense haver-se interposat el recurs d'apel·lació, el secretari judicial declararà la fermesa de la sentència.»

«2. Si l'escrit presentat complix els requisits previstos en l'apartat anterior i es referix a una sentència susceptible d'apel·lació, el secretari judicial dictarà una resolució on admetrà el recurs, contra la qual no podrà interposar-se cap recurs, i traslladarà este a les altres parts perquè, en el termini comú de quinze dies, puguen formalitzar la seua oposició. En qualsevol altre cas, ho comunicarà al jutge, que, si ho considera oportú, en denegarà l'admissió per mitjà d'interlocutòria, contra la qual podrà interposar-se recurs de queixa, que se substanciarà en la forma establida en la Llei d'Enjudiciament Civil.»

«4. En l'escrit d'oposició, la part apel·lada, si considera admesa indègudament l'apel·lació, haurà de fer-ho constar, i en este cas el secretari judicial donarà vista a l'apel·lant, en cinc dies, d'esta al·legació. També podrà l'apel·lat, en el mateix escrit, adherir-se a l'apel·lació, raonant els punts en què crega que li és perjudicial la sentència, i en este cas el secretari traslladarà a l'apel·lant l'escrit d'oposició en un termini de deu dies, a l'únic efecte que puga oposar-se a l'adhesió.»

«5. Transcorreguts els terminis a què es referixen els apartats 2 i 4 anteriors, el jutjat elevarà les actuacions i l'expedient administratiu, en unió dels escrits presentats, i s'ordenarà la citació de les parts per a la seua compareixença en el termini de trenta dies davant de la sala contenciosa administrativa competent, que

resoldrà, si és el cas, el que corresponga sobre la discutida admissió del recurs o sobre la recepció a prova.»

«8. El secretari judicial acordarà la celebració de vista, i en este cas farà l'oportú assenyalament, o la presentació de conclusions si ho han sol·licitat totes les parts o si s'ha efectuat prova. La sala també podrà acordar que se celebre vista, que assenyalara el secretari, o que es presenten conclusions escrites quan ho considere necessari, atesa l'índole de l'assumpte. Serà aplicable a estos tràmits el que disposen els articles 63 a 65.

Celebrada la vista o presentades les conclusions, el secretari judicial declararà que el pleit ha quedat conclús per a sentència.»

Trenta-dos. Es modifica la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 86, que queda redactada com següix:

«b) Les que hagen recaigut, siga quina siga la matèria, en assumptes la quantia dels quals no excedisca els 150.000 euros, excepte quan es tracte del procediment especial per a la defensa dels drets fonamentals, i en este cas serà procedent el recurs siga quina siga la quantia de l'assumpte litigiós.»

Trenta-tres. L'apartat 4 de l'article 89 tindrà la redacció següent:

«4. Transcorregut el termini de deu dies sense haver-se preparat el recurs de cassació, la sentència o resolució quedarà ferma, i ho declararà així el secretari judicial mitjançant un decret.»

Trenta-quatre. L'article 90 queda redactat com següix:

«Article 90.

1. Si l'escrit de preparació complix els requisits previstos en l'article anterior, i es referix a una resolució susceptible de cassació, el secretari judicial tindrà per preparat el recurs. En qualsevol altre cas, en donarà compte a la sala perquè resolga el que corresponga.

Si es té per preparat el recurs, el secretari judicial citarà les parts per a la seua compareixença i interposició del recurs dins del termini de trenta dies davant de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem. Efectuades les citacions, remetrà les actuacions originals i l'expedient administratiu dins dels cinc dies següents.

2. Si no es té per preparat, la sala dictarà una interlocutòria motivada en què denegarà la cita de les parts i la remissió de les actuacions al Tribunal Suprem. Contra esta interlocutòria únicament podrà interposar-se un recurs de queixa, que se substanciarà en la forma establida per la Llei d'Enjudiciament Civil.

3. Contra la resolució en què es tinga per preparat el recurs de cassació, la part contra la qual es recorre no podrà interposar cap recurs, però podrà oposar-se a la seua admissió en el moment de comparéixer davant del Tribunal Suprem, si ho fa dins del termini de la citació.»

Trenta-cinc. Els apartats 3 i 4 de l'article 91 queden redactats com següix:

«3. El jutge o tribunal denegarà l'execució provisional quan pugua crear situacions irreversibles o causar perjudis de difícil reparació.»

«4. Quan es tinga per preparat un recurs de cassació, el secretari judicial deixarà testimoni suficient de les actuacions i de la resolució contra la qual es recorre, als efectes previstos en este article.»

Trenta-sis. Els apartats 2 i 4 de l'article 92 queden redactats com següix:

«2. Transcorregut el dit termini sense presentar l'escrit d'interposició, el secretari judicial declararà desert el recurs, i ordenarà la devolució de les actuacions rebudes a la sala de què procediren.»

«4. Si el recurs no se sosté o no es formula l'escrit d'interposició en el termini abans assenyalat, serà declarat desert pel secretari judicial.»

Trenta-set. L'apartat 1 de l'article 93 tindrà la redacció següent:

«1. Interposat el recurs de cassació, el secretari judicial passarà les actuacions al magistrat ponent perquè s'instruïska i sotmeta a la deliberació de la sala el que haja de resoldre's sobre l'admissió o inadmissió del recurs interposat.»

Trenta-huit. Els apartats 1 i 2 de l'article 94 queden redactats com seguix:

«1. Si s'admet el recurs per tots o algun dels seus motius, el secretari judicial n'entregarà una còpia a la part o parts contra les quals s'ha recorregut i que s'han personat perquè formalitzen per escrit la seua oposició en el termini comú de trenta dies. Durant el dit termini estaran de manifest les actuacions en l'oficina judicial.

En l'escrit d'oposició es podran al·legar causes d'inadmissibilitat del recurs, sempre que no hagen sigut rebutjades pel tribunal en el tràmit establert en l'article 93.»

«2. Transcorregut el termini, tant si s'han presentat escrits d'oposició com si no, el secretari judicial assenyalarà dia i hora per a celebració de la vista si ho acorda així la sala o, si no és així, declararà que el pleit està conclús per a sentència.»

Trenta-nou. L'apartat 3 de l'article 96 queda redactat com seguix:

«3. Només seran susceptibles de recurs de cassació per a la unificació de doctrina aquelles sentències que no siguen recurribles en cassació d'acord amb el que estableix la lletra b) de l'article 86.2, sempre que la quantia litigiosa siga superior a 18.000 euros.»

Quaranta. Els apartats 2, 3, 4 i 6 de l'article 97 queden redactats com seguix:

«2. A este escrit s'hi adjuntarà una certificació de la sentència o sentències al·legades amb menció de la seua fermesa o, en un altra cas, una còpia simple del seu text i justificació documental d'haver-se sol·licitat aquella, i en este cas el secretari judicial la reclamarà d'ofici. Si la sentència ha sigut publicada d'acord amb el que disposa l'article 72.2, bastarà indicar el periòdic oficial en què aparega publicada.»

«3. Si l'escrit d'interposició complix els requisits previstos en els apartats anteriors i es referix a una sentència susceptible de cassació per a la unificació de la doctrina, el secretari judicial admetrà el recurs. En qualsevol altre cas, en donarà compte a la sala perquè resolga el que corresponga.

Admés el recurs, el secretari judicial el traslladarà, amb entrega de còpia, a la part o parts contra les quals s'ha recorregut perquè formalitzen per escrit la seua oposició en el termini de trenta dies, i mentrestant quedaran de manifest les actuacions en l'oficina judicial. El trasllat del recurs a la part o parts contra les quals s'ha recorregut exigirà, si és el cas, que prèviament s'haja portat a les actuacions la certificació reclamada.»

«4. Si no s'admet el recurs es dictarà interlocutòria motivada, però abans de resoldre la sala posarà de manifest succintament la possible causa d'inadmissió a les parts, en el termini comú de cinc dies, perquè formulen les al·legacions que consideren procedents. Contra la interlocutòria d'inadmissió podrà interposar-se recurs de queixa, que se substanciarà d'acord amb el que estableix la Llei d'Enjudiciament Civil.»

«6. Presentats l'escrit o escrits d'oposició al recurs, o transcorregut el termini per a això, la sala sentenciadora elevarà les actuacions i l'expedient administratiu a la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, i s'ordenarà la citació de les parts per a la seua compareixença en el termini de trenta dies.»

Quaranta-u. L'apartat 2 de l'article 99 queda redactat com seguix:

«2. Este recurs únicament serà procedent contra sentències que no siguen susceptibles de recurs de cassació o de recurs de cassació per a la unificació de doctrina per aplicació exclusiva del que preveu l'article 86.4 i quan la quantia litigiosa supere els 18.000 euros.»

Quaranta-dos. Els apartats 3, 4 i 5 de l'article 100 queden redactats com segueix:

«3. El recurs s'interposarà en el termini de tres mesos, directament davant de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, per mitjà d'un escrit raonat en el qual es fixarà la doctrina legal que es postule, i s'hi adjuntarà una còpia certificada de la sentència impugnada en la qual haurà de constar la data de la seua notificació. Si no es complixen estos requisits o el recurs és extemporani, la Sala ordenarà sense més que s'arxive.

4. Interposat el recurs dins del termini i en la forma escaient, el secretari judicial del Tribunal Suprem reclamarà les actuacions originals a l'òrgan jurisdiccional sentenciador i manarà citar tots els qui hagen sigut part en estos, perquè en el termini de quinze dies compareguen en el recurs.

5. El secretari traslladarà l'escrit d'interposició del recurs, amb entrega de còpia, a les parts personades perquè en el termini de trenta dies formulen les al·legacions que consideren procedents, i els posarà mentrestant de manifest les actuacions en l'oficina judicial. Este trasllat es considerarà sempre amb el defensor de l'Administració quan no siga recurrent.»

Quaranta-tres. Es modifica la rúbrica de la secció 6a. del capítol III del títol IV, que queda redactada com segueix:

«Secció 6a. De la revisió de sentències»

Quaranta-quatre. Els apartats 2 i 3 de l'article 102 queden redactats com segueix:

«2. Pel que fa a terminis, procediment i efectes de les sentències dictades en este procediment de revisió, regiran les disposicions de la Llei d'Enjudiciament Civil. No obstant això, només serà procedent la celebració de vista quan ho demanen totes les parts o la sala ho considere necessari.

3. La revisió en matèria de responsabilitat comptable serà procedent en els casos establits en la Llei de Funcionament del Tribunal de Comptes.»

Quaranta-cinc. S'addiciona una nova secció 7a al capítol III del títol IV, amb la redacció següent:

«Secció 7a. Recursos contra les resolucions del secretari judicial

Article 102 bis.

1. Contra les diligències d'ordenació i decrets no definitius del secretari judicial podrà interposar-se un recurs de reposició davant del secretari que va dictar la resolució contra la qual es recorre, excepte en els casos en què la llei preveja un recurs directe de revisió.

El recurs de reposició s'interposarà en el termini de cinc dies a comptar del següent al de la notificació de la resolució impugnada.

Si no es complixen els requisits establits en el paràgraf anterior, s'inadmetrà mitjançant un decret directament recurrible en revisió.

Interposat el recurs dins del termini i en la forma escaient, el secretari judicial traslladarà les còpies de l'escrit a les altres parts, en un termini comú de tres dies, a fi que puguen impugnar-lo si ho consideren convenient. Transcorregut el dit termini, el secretari judicial resoldrà mitjançant un decret dins del tercer dia.

2. Contra el decret resolutiu de la reposició no es donarà cap recurs, sense perjuí de reproduir la qüestió al recórrer, si és procedent, contra la resolució definitiva.

Podrà interposar-se un recurs directe de revisió contra els decrets pels quals es pose fi al procediment o que impedisquen la seua continuació. El dit recurs no tindrà efectes suspensius sense que, en cap cas, siga procedent actuar en sentit contrari a allò que s'haja resolt.

Es podrà interposar igualment un recurs directe de revisió contra els decrets en aquells casos en què expressament es preveja.

3. El recurs de revisió haurà d'interposar-se en el termini de cinc dies per mitjà d'un escrit en el qual haurà de mencionar-se la infracció en què la resolució haja incorregut.

Complits els anteriors requisits, el secretari judicial, per mitjà de diligència d'ordenació, admetrà el recurs, i concedirà a les altres parts personades un termini comú de cinc dies per a impugnar-lo, si ho consideren convenient.

Si no es complixen els requisits d'admissibilitat del recurs, el jutjat o tribunal l'inadmetrà per mitjà de providència.

Transcorregut el termini per a impugnació, tant si s'han presentat escrits com si no, el jutjat o tribunal resoldrà sense més tràmits, per mitjà d'interlocutòria, en un termini de cinc dies.

Contra les resolucions sobre admissió o inadmissió no podrà interposar-se cap recurs.

4. Contra la interlocutòria dictada on es resolga el recurs de revisió únicament podrà interposar-se un recurs d'apel·lació i de cassació en els supòsits previstos en els articles 80 i 87 d'esta llei, respectivament.»

Quaranta-sis. L'apartat 1 de l'article 104 queda redactat com seguix:

«Article 104.

1. Després que siga ferma una sentència, el secretari judicial ho comunicarà en el termini de deu dies a l'òrgan que haja realitzat l'activitat objecte del recurs, a fi que, una vegada acusada la recepció de la comunicació en idèntic termini des de la recepció, la porte a efecte requerit i efectue el que exigisca el compliment de les declaracions contingudes en el veredict, i en el mateix termini indique l'òrgan responsable del compliment d'aquell.»

Quaranta-set. L'article 107 queda redactat com seguix:

«Article 107.

1. Si la sentència ferma anul·la totalment o parcialment l'acte impugnat, el secretari judicial disposarà, a instància de part, la inscripció del veredict en els registres públics a què haja tingut accés l'acte anul·lat, així com la seua publicació en els periòdics oficials o privats, si concorre una causa suficient per a això, a costa de la part executada. Quan la publicació siga en periòdics privats, s'haurà d'acreditar davant de l'òrgan jurisdiccional un interès públic que ho justifique.

2. Si la sentència anul·la totalment o parcialment una disposició general o un acte administratiu que afecte una pluralitat indeterminada de persones, el secretari de l'òrgan judicial ordenarà que siga publicada en un diari oficial en el termini de deu dies a comptar de la fermesa de la sentència.»

Quaranta-huit. L'apartat 2 de l'article 109 queda redactat com seguix:

«2. El secretari traslladarà l'escrit on es plantege la qüestió incidental judicial a les parts perquè, en termini comú que no excedirà els vint dies, al·leguen el que consideren procedent.»

Quaranta-nou. L'apartat 4 de l'article 110 queda redactat com seguix:

«4. Abans de resoldre, en els vint dies següents, el secretari judicial demanarà de l'Administració els antecedents que crega oportuns i, en tot cas, un informe detallat sobre la viabilitat de l'extensió sol·licitada, i posarà de manifest el resultat d'eixes actuacions a les parts perquè al·leguen en un termini comú de cinc dies, amb citació si és el cas dels interessats directament afectats pels efectes de l'extensió. Una vegada realitzat el tràmit, el jutge o tribunal resoldrà sense més per mitjà d'interlocutòria, en la qual no podrà reconèixer-se una situació jurídica diferent de la definida en la sentència ferma de què es tracte.»

Cinquanta. L'article 111 queda redactat com seguix:

«Article 111.

Quan s'haja acordat suspendre la tramitació d'un o més recursos d'acord amb el que preveu l'article 37.2, una vegada declarada la fermesa de la sentència dictada en el pleit que s'haja tramitat amb caràcter preferent, el secretari judicial requerirà als recurrents afectats per la suspensió que en el termini de cinc dies sol·liciten l'extensió dels efectes de la sentència o la continuació del pleit suspès, o bé manifesten si desistixen del recurs.

Si se sol·licita l'extensió dels efectes d'aquella sentència, el jutge o tribunal l'acordarà, llevat que concórrega la circumstància prevista en l'article 110.5.b) o alguna de les causes d'inadmissibilitat del recurs previstes en l'article 69 d'esta llei.»

Cinquanta-u. Es modifica el paràgraf segon de l'article 112, que queda redactat com seguix:

«Singularment, acreditada la seua responsabilitat, amb advertència prèvia del secretari judicial notificada personalment per a formulació d'al·legacions, el jutge o la Sala podran:

a) Imposar multes coercitives de cent cinquanta a mil cinc-cents euros a les autoritats, els funcionaris o els agents que incomplisquen els requeriments del jutjat o de la sala, així com reiterar estes multes fins a la completa execució del veredict judicial, sense perjudi d'altres responsabilitats patrimonials que corresponguen. A la imposició d'estes multes li serà aplicable el que preveu l'article 48.

b) Deducir l'oportú testimoni de particulars per a exigir la responsabilitat penal que pugua correspondre.»

Cinquanta-dos. Els apartats 1 i 5 de l'article 116 queden redactats com seguix:

«1. El mateix dia de la presentació del recurs o l'endemà, el secretari judicial requerirà amb caràcter urgent l'òrgan administratiu corresponent, adjuntant una còpia de l'escrit d'interposició, que en el termini màxim de cinc dies a comptar de la recepció del requeriment remeta l'expedient acompanyat dels informes i dades que considere procedents, amb l'advertència de tot el que s'establix en l'article 48.»

«5. Quan l'expedient administratiu es reba en el jutjat o sala una vegada transcorregut el termini establert en l'apartat 1 d'este article, el secretari judicial ho posarà de manifest a les parts en un termini de quaranta-huit hores, en el qual podran fer al·legacions, i sense alteració del curs del procediment.»

Cinquanta-tres. Els apartats 1 i 2 de l'article 117 queden redactats com seguix:

«1. Rebut l'expedient o transcorregut el termini per a la seua remissió i, si és el cas, el de la citació als altres interessats, el secretari judicial, dins del següent dia, dictarà un decret on manarà seguir les actuacions. Si considera que no és procedent l'admissió, en donarà compte al tribunal, el qual, si és el cas, comunicarà a les parts el motiu en què pugua fundar-se la inadmissió del procediment.

2. En el supòsit de possibles motius d'inadmissió del procediment, el secretari judicial convocarà les parts i el ministeri fiscal a una compareixença, que haurà de tindre lloc abans de transcórrer cinc dies, en la qual se'ls escoltarà sobre la procedència de donar al recurs la tramitació prevista en este capítol.»

Cinquanta-quatre. L'article 118 queda redactat com seguix:

«Article 118.

Acordada la prossecució del procediment especial d'este capítol, el secretari judicial posarà de manifest al recurrent l'expedient i la resta d'actuacions perquè en

el termini improrrogable de huit dies puga formalitzar la demanda i adjuntar-hi els documents.»

Cinquanta-cinc. L'article 119 queda redactat com seguix:

«Article 119.

Formalitzada la demanda, el secretari judicial traslladarà esta al ministeri fiscal i a les parts demandades perquè, a la vista de l'expedient, presenten les seues al·legacions en el termini comú i improrrogable de huit dies i hi adjunten els documents que consideren oportuns.»

Cinquanta-sis. L'apartat 2 de l'article 122 queda redactat com seguix:

«2. El secretari judicial, en el termini improrrogable de quatre dies, i posant de manifest l'expedient si s'ha rebut, convocarà el representant legal de l'Administració, el ministeri fiscal i els recurrents o la persona que estos designen com a representant a una audiència en què el tribunal, de manera contradictòria, oirà tots els personats i resoldrà sense ulterior recurs.

En tot el que es referix a la gravació de l'audiència i a la seua documentació, seran aplicables les disposicions contingudes en l'article 63.»

Cinquanta-set. L'article 124 queda redactat com seguix:

«Article 124.

1. Plantejada la qüestió, el secretari judicial remetrà urgentment, junt amb la certificació de la interlocutòria de plantejament, una còpia testimoniada de les actuacions principals i de l'expedient administratiu.

2. Acordarà igualment la publicació de la interlocutòria de plantejament de la qüestió en el mateix periòdic oficial en què ho haja sigut la disposició qüestionada.»

Cinquanta-huit. Els apartats 2 i 3 de l'article 125 queden redactats com seguix:

«2. Acabat el termini de personació i al·legacions, el secretari judicial declararà conclús el procediment. La sentència es dictarà en els deu dies següents a la dita declaració. No obstant això, podrà el tribunal rebutjar, en tràmit d'admissió, per mitjà d'interlocutòria i sense necessitat d'audiència de les parts, la qüestió d'il·legalitat quan falten les condicions processals.»

«3. El termini per a dictar sentència quedarà interromput si, per a millor proveir, el tribunal acorda reclamar l'expedient d'elaboració de la disposició qüestionada o efectuar alguna prova d'ofici. En estos casos el secretari judicial acordarà oir les parts per un termini comú de cinc dies sobre l'expedient o el resultat de la prova.»

Cinquanta-nou. L'apartat 3 de l'article 126 queda redactat com seguix:

«3. Sent ferma la sentència que resolga la qüestió d'il·legalitat, el secretari judicial ho comunicarà al jutge o tribunal que la va plantejar.»

Seixanta. Els apartats 3 i 4 de l'article 127 queden redactats com seguix:

«3. Interposat el recurs o traslladat l'acord suspés, el secretari judicial requerirà a la corporació o entitat que ho haja dictat que en el termini de deu dies remeta l'expedient administratiu, al·legue el que considere convenient en defensa d'aquell i notifique a tots els qui tinguen interès legítim en el seu manteniment o anul·lació l'existència del procediment, a l'efecte de la seua compareixença davant de l'òrgan jurisdiccional en el termini de deu dies.»

«4. Rebut l'expedient administratiu, el secretari judicial ho posarà de manifest junt amb les actuacions als qui han comparegut en el procediment, i els convocarà per a la celebració de la vista, que se celebrarà com a mínim als deu dies de la posada de manifest de l'expedient.»

Seixanta-u. L'apartat 1 de l'article 128 queda redactat com seguix:

«1. Els terminis són improrrogables, i una vegada transcorreguts el secretari judicial corresponent tindrà per caducat el dret i per perdut el tràmit que haja deixat d'utilitzar-se. No obstant això, s'admetrà l'escrit que corresponga, i produirà els seus efectes legals, si es presenta dins del dia en què es notifique la resolució, excepte quan es tracte de terminis per a preparar o interposar recursos.»

Seixanta-dos. L'article 131 queda redactat com seguix:

«Article 131.

L'incident cautelar se substanciarà en peça separada, amb audiència de la part contrària, que ordenarà el secretari judicial en un termini que no excedirà els deu dies, i serà resolt per interlocutòria dins dels cinc dies següents. Si l'Administració demandada encara no haguera comparegut, l'audiència es considerarà amb l'òrgan autor de l'activitat impugnada.»

Seixanta-tres. S'afeg un paràgraf segon a l'article 135, amb la redacció següent:

«Pel que fa a la gravació de la compareixença i a la seua documentació, seran aplicables les disposicions contingudes en l'article 63.»

Seixanta-quatre. L'apartat 2 de l'article 136 queda redactat com seguix:

«2. En els supòsits de l'apartat anterior, les mesures també podran sol·licitar-se abans de la interposició del recurs, i es tramitaran d'acord amb el que disposa l'article precedent. En este cas l'interessat haurà de demanar la seua ratificació a l'interposar el recurs, la qual cosa haurà de fer-se inexcusablement en el termini de deu dies a comptar de la notificació de l'adopció de les mesures cautelars. En els tres dies següents, el secretari judicial convocarà la compareixença a què fa referència l'article anterior.

Si no s'interposa el recurs, quedaran automàticament sense efecte les mesures acordades, i el sol·licitant haurà d'indemnitzar dels danys i perjuís que la mesura cautelar haja produït.»

Seixanta-cinc. L'apartat 2 de l'article 138 queda redactat com seguix:

«2. Quan el jutjat o tribunal d'ofici aprecie l'existència d'algun defecte esmenable, el secretari judicial dictarà una diligència d'ordenació en què ho ressenye i atorgue el mencionat termini per a l'esmena, amb suspensió, si és el cas, del fixat per a dictar sentència.»

Seixanta-sis. Els apartats 5 i 7 de la disposició addicional quarta queden redactats com seguix:

«5. Els actes administratius dictats per l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, Comissió Nacional d'Energia, Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, Consell Econòmic i Social, Institut Cervantes, Consell de Seguretat Nuclear i Consell d'Universitats, directament, en única instància, davant de la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.»

«7. Les resolucions administratives dictades pel ministre d'Indústria, Turisme i Comerç que resolen recursos d'alçada contra actes dictats per la Comissió Nacional d'Energia, així com les disposicions dictades per l'esmentada entitat, directament, en única instància, davant de la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.»

Seixanta-set. S'introdueix una disposició addicional octava amb el contingut següent:

«Octava. Referències al recurs de súplica.

Les referències en l'articulat d'esta llei al recurs de súplica es consideraran fetes al recurs de reposició.»

Article quinze. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.*

La Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 3 de l'article 13 queda redactat com següent:

«3. Admesa la intervenció, no es retrotrauran les actuacions, però l'intervinent serà considerat part en el procés a tots els efectes i podrà defensar les pretensions formulades pel seu litisconsort o les que el mateix intervinent formule, si té oportunitat processal per a això, encara que el seu litisconsort renuncie, s'aplane, desistisca o s'aparte del procediment per qualsevol altra causa.

També es permetran a l'intervinent les al·legacions necessàries per a la seua defensa, que no haja efectuat per correspondre a moments processals anteriors a la seua admissió en el procés. El secretari judicial traslladarà estes al·legacions, en tot cas, a les altres parts, en un termini de cinc dies.

L'intervinent podrà, així mateix, utilitzar els recursos que siguen procedents contra les resolucions que considere perjudicials al seu interès, encara que les consenta el seu litisconsort.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 14 queda redactat com següent:

«2. Quan la llei permetja al demandat cridar un tercer perquè intervinga en el procés, es procedirà d'acord amb les regles següents:

1a. El demandat sol·licitarà del tribunal que siga notificada al tercer la litispendència del juí. La sol·licitud haurà de presentar-se dins del termini atorgat per a contestar a la demanda o, quan es tracte de juí verbal, almenys cinc dies abans de la vista.

2a. El secretari judicial ordenarà la interrupció del termini per a contestar a la demanda o la suspensió de l'acte de juí cas que siga verbal i acordarà oir el demandant en el termini de deu dies, i el tribunal resoldrà per mitjà d'interlocutòria el que corresponga.

3a. El termini concedit al demandat per a contestar a la demanda es reprendrà amb la notificació al demandat de la desestimació de la seua petició o, si és estimada, amb el trasllat de l'escrit de contestació presentat pel tercer i, en tot cas, en expirar el termini concedit a este últim per a contestar a la demanda. Si es tracta d'un juí verbal i el tribunal ha estimat la sol·licitud, el secretari judicial farà un nou assenyalament per a la vista, i citarà les parts i el tercer cridat al procés.

4a. Si, havent comparegut el tercer, el demandat considera que el seu lloc en el procés ha de ser ocupat per aquell, es procedirà d'acord amb el que disposa l'article 18.

5a. Cas que en la sentència resulte absolt el tercer, les costes es podran imposar a qui va sol·licitar la seua intervenció d'acord amb els criteris generals de l'article 394 d'esta llei.»

Tres. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 15, que queden redactats de la manera següent:

«1. En els processos promoguts per associacions o entitats constituïdes per a la protecció dels drets i interessos dels consumidors i usuaris, o pels grups d'afectats, es cridarà al procés als qui tinguen la condició de perjudicats per haver sigut consumidors del producte o usuaris del servei que va donar origen al procés, perquè facen valdre el seu dret o interès individual. Esta crida la farà el secretari judicial publicant l'admissió de la demanda en mitjans de comunicació amb difusió en l'àmbit territorial en què s'haja manifestat la lesió d'aquells drets o interessos.

2. Quan es tracte d'un procés en què estiguen determinats o siguen fàcilment determinables els perjudicats pel fet danyós, el demandant o demandants hauran d'haver comunicat prèviament el seu propòsit de presentació de la demanda a tots els interessats. En este cas, després de la crida, el consumidor o usuari podrà

intervindre en el procés en qualsevol moment, però només podrà realitzar els actes processals que no hagen preclòs.

3. Quan es tracte d'un procés en què el fet danyós perjudique una pluralitat de persones indeterminades o de difícil determinació, la crida suspèn timerà el curs del procés per un termini que no excedirà els dos mesos i que el secretari judicial determinarà en cada cas atenent les circumstàncies o complexitat del fet i les dificultats de determinació i localització dels perjudicats. El procés es reprendrà amb la intervenció de tots aquells consumidors que hagen acudit a la crida, i no s'admetrà la personació individual de consumidors o usuaris en un moment posterior, sense perjudi que estos puguen fer valdre els seus drets o interessos d'acord amb el que disposen els articles 221 i 519 d'esta llei.»

Quatre. L'article 16 queda redactat com se guix:

«Article 16. *Successió processal per mort.*

1. Quan es transmeta "mortis causa" el que siga objecte del juí, la persona o persones que succeïsquen el causant podran continuar ocupant en el dit juí la mateixa posició que este, a tots els efectes.

Comunicada la defunció de qualsevol litigant per qui haja de succeir-li, el secretari judicial acordarà la suspensió del procés i ho traslladarà a les altres parts. Acreditats la defunció i el títol successori i complits els tràmits pertinents, el secretari judicial tindrà, si és el cas, per personat el successor en nom del litigant difunt, i el tribunal ho tindrà en compte en la sentència que dicte.

2. Quan la defunció d'un litigant conste al tribunal que coneix de l'assumpte i no es persone el successor en el termini dels cinc dies següents, el secretari judicial, per mitjà de diligència d'ordenació, permetrà a les altres parts demanar, amb identificació dels successors i del seu domicili o residència, que se'ls notifique l'existència del procés, i els citarà per a comparéixer en el termini de deu dies.

En la mateixa resolució del secretari judicial per la qual s'acorde la notificació, s'acordarà la suspensió del procés fins que compareguen els successors o finalitze el termini per a la compareixença.

3. Quan el litigant difunt siga el demandat i les altres parts no coneguen els successors o estos no puguen ser localitzats o no vullguen comparéixer, el procés seguirà avant, i el secretari judicial declararà la rebel·lia de la part demandada.

Si el litigant difunt és el demandant i els seus successors no es personen per qualsevol de les dos primeres circumstàncies expressades en el paràgraf anterior, el secretari judicial dictarà decret en què tenint per desistit el demandant, s'ordene l'arxivament de les actuacions, llevat que el demandat s'opose, i en este cas s'aplicarà el que disposa l'apartat tercer de l'article 20. Si la no personació dels successors es deu al fet que no vullguen comparéixer, s'entendrà que la part demandant renuncia a l'acció exercida.»

Cinc. L'apartat 1 de l'article 17 queda redactat com se guix:

«1. Quan s'haja transmés, pendent un juí, allò que siga objecte d'este, l'adquirent podrà sol·licitar, acreditant la transmissió, que se li tinga com a part en la posició que ocupava el transmetent. El secretari judicial dictarà diligència d'ordenació per la qual acordarà la suspensió de les actuacions i atorgarà un termini de deu dies a l'altra part perquè al·legue el que convinga al seu dret.

Si esta no s'hi oposa dins del dit termini, el secretari judicial, mitjançant un decret, alçarà la suspensió i disposarà que l'adquirent ocupe en el juí la posició que el transmetent tinga en este.»

Sis. L'article 18 queda redactat com se guix:

«Article 18. *Successió en els casos d'intervenció provocada.*

En el cas a què es referix la regla 4a de l'apartat 2 de l'article 14, el secretari judicial traslladarà la sol·licitud presentada pel demandat a les altres parts perquè

al·leguen el que al seu dret convinga, per un termini de cinc dies, i el tribunal decidirà a continuació, per mitjà d'interlocutòria, el que siga procedent amb vista a la conveniència o no de la successió.»

Set. L'apartat 4 de l'article 19 queda redactat com seguix:

«4. Així mateix, les parts podran sol·licitar la suspensió del procés, que serà acordada pel secretari judicial mitjançant un decret sempre que no perjudique l'interés general o un tercer i que el termini de la suspensió no supere els seixanta dies.»

Huit. L'apartat 3 de l'article 20 queda redactat com seguix:

«3. Citat el demandat, se li traslladarà l'escrit de desistiment en un termini de deu dies.

Si el demandat presta la seua conformitat al desistiment o no s'hi oposa dins del termini expressat en el paràgraf anterior, el secretari judicial dictarà decret on s'acordarà el sobreseïment i l'actor podrà promoure un nou juí sobre el mateix objecte.

Si el demandat s'oposa al desistiment, el jutge resoldrà el que crega oportú.»

Nou. Es modifica l'apartat 1, el paràgraf primer de l'apartat 2 i el paràgraf primer de l'apartat 4 de l'article 22, que queden redactats com seguix:

«1. Quan, per circumstàncies sobrevingudes a la demanda i a la reconvenió, deixe d'haver-hi interés legítim a obtindre la tutela judicial pretesa, perquè s'hagen satisfet, fora del procés, les pretensions de l'actor i, si és el cas, del demandat reconvinent o per qualsevol altra causa, es posarà de manifest esta circumstància i, si hi ha acord de les parts, el secretari judicial decretarà la terminació del procés, sense que siga procedent condemna en costes.»

«2. Si alguna de les parts sosté la subsistència d'interés legítim, negant motivadament que s'haja donat satisfacció extraprocessal a les seues pretensions o amb altres arguments, el secretari judicial convocarà les parts, en el termini de deu dies, a una compareixença davant del tribunal que versarà sobre eixe únic objecte.»

«4. Els processos de desdonament de finca urbana o rústica per falta de pagament de les rendes o quantitats degudes per l'arrendatari acabaran mitjançant un decret dictat a este efecte pel secretari judicial si, abans de la celebració de la vista, l'arrendatari paga a l'actor o posa a la seua disposició en el tribunal o notarialment l'import de les quantitats reclamades en la demanda i el de les que dega en el moment del dit pagament enervador del desdonament. Si el demandant s'oposara a l'enervació per no complir-se els anteriors requisits, les parts seran citades a la vista previnguda en l'article 443 d'esta llei, després de la qual el jutge dictarà una sentència per la qual declararà enervada l'acció o, en qualsevol altre cas, estimarà la demanda i serà procedent el desdonament.»

Deu. S'afig un nou apartat 3 a l'article 23 amb la redacció següent:

«3. El procurador legalment habilitat podrà comparéixer en qualsevol tipus de processos sense necessitat d'advocat, quan ho realitze només als efectes de sentir i rebre actes de comunicació i efectuar compareixences de caràcter no personal dels representats que hagen sigut sol·licitats pel jutge, tribunal o secretari judicial. Al realitzar els dits actes no podrà formular cap sol·licitud. És incompatible l'exercici simultani de les professions d'advocat i procurador dels tribunals.»

Onze. L'article 24 queda redactat com seguix:

«Article 24. *Apoderament del procurador.*

1. El poder en què la part atorgue la seua representació al procurador haurà d'estar autoritzat per notari o ser conferit per compareixença davant del secretari judicial de qualsevol oficina judicial.

2. L'escriptura de poder s'adjuntarà al primer escrit que el procurador presente o, si és el cas, al realitzar la primera actuació; i l'atorgament "apud acta" haurà de ser efectuat al mateix temps que la presentació del primer escrit o, si és el cas, abans de la primera actuació, sense necessitat que al dit atorgament concórrega el procurador.»

Dotze. S'introdueix un ordinal 8u a l'apartat 2 de l'article 26, que queda redactat de la manera següent:

«8u. A la realització dels actes de comunicació i altres actes de cooperació amb l'Administració de justícia que el seu representat li sol·licite, de conformitat amb el que preveuen les lleis processals.»

Tretze. L'apartat 2 de l'article 29 queda redactat de la manera següent:

«2. Si, després d'iniciat un procés, el poderdant no habilita el seu procurador amb els fons necessaris per a continuar-lo, este pot demanar que aquell siga instant a verificar-lo.

Esta pretensió s'ha de deduir davant del tribunal que conega de l'assumpte. Deduïda la dita pretensió, el secretari judicial l'ha de traslladar al poderdant per un termini de deu dies i el secretari judicial ha de resoldre mitjançant un decret el que siga procedent, i fixar, si és el cas, la quantitat que considere necessària i el termini en què s'haja d'entregar, sota l'advertiment de constrenyiment.»

Catorze. L'apartat 1 de l'article 30 queda redactat de la manera següent:

«1. El procurador cessa en la seua representació:

1r. Per la revocació expressa o tàcita del poder, després que conste en les actuacions. Es considera revocat tàcitament el poder pel nomenament posterior d'un altre procurador que s'haja personat en l'assumpte.

Si, en este últim cas, el procurador que està actuant en el juí suscita una qüestió sobre l'existència efectiva o sobre la validesa de la representació que s'atribuïska el que pretenga substituir-lo, amb l'audiència prèvia de la persona o persones que apareguen com a atorgants dels poders respectius, s'ha de resoldre la qüestió per mitjà d'un decret.

2n. Per renúncia voluntària o perquè cessa en la professió o és sancionat amb la suspensió en el seu exercici. En els dos primers casos, el procurador està obligat a posar el fet, amb anticipació i de manera fefaent, en coneixement del seu poderdant i del tribunal. En cas de suspensió, el col·legi de procuradors corresponent ho ha de fer saber al tribunal.

Mentres no acredite en les actuacions la renúncia o la cessació i se'l considere renunciant o cessant, el procurador no pot abandonar la representació del seu poderdant, en la qual ha de continuar fins que aquell proveïska a la designació d'un altre dins del termini de deu dies.

Transcorregut este termini, sense que s'haja designat un nou procurador, el secretari judicial ha de dictar una resolució en què considere aquell definitivament apartat de la representació que tenia.

3r. Per mort del poderdant o del procurador.

En el primer cas, el procurador està obligat a posar el fet en coneixement del tribunal, i acreditar en forma la mort i, si no presenta nou poder dels hereus o drethavents del mort, cal atindre's al que disposa l'article 16.

Si mor el procurador, el secretari judicial ha de fer saber al poderdant la defunció, a fi que procedisca a la designació d'un nou procurador en el termini de deu dies.

4t. Perquè el poderdant se separa de la pretensió o de l'oposició que haja formulat i, en tot cas, perquè ha acabat l'assumpte o s'ha dut a terme l'acte per al qual s'ha atorgat el poder.»

Quinze. L'apartat 5 de l'article 32 queda redactat de la manera següent:

«5. Quan la intervenció d'advocat i procurador no siga preceptiva, de l'eventual condemna en costes de la part contrària a la que s'haja servit dels dits professionals s'hi ha d'excloure els drets i honoraris meritats per estos, llevat que el tribunal aprecie temeritat en la conducta del condemnat en costes o que el domicili de la part representada i defensa estiga en un lloc diferent d'aquell en què s'ha tramitat el juí; en este últim cas, operen les limitacions a què es referix l'apartat 3 de l'article 394 d'esta llei. També se n'exclouran, en tot cas, els drets meritats pel procurador com a conseqüència d'aquelles actuacions de caràcter merament facultatiu que hagen pogut realitzar les oficines judicials.»

Setze. L'apartat 2 de l'article 33 queda redactat de la manera següent:

«2. No obstant això, el litigant que no tinga dret a l'assistència jurídica gratuïta pot demanar que se li designe advocat, procurador, o ambdós professionals, quan la seua intervenció siga preceptiva o quan, sense ser-ho, la part contrària haja comunicat al tribunal que actua defensa per un advocat i representada per un procurador.

En cas que la petició la faça el demandat, l'ha de formular en el termini dels tres dies següents de rebre la cèdula de citació o a termini.

Estes peticions s'han de fer i decidir d'acord amb el que disposa la Llei d'Assistència Jurídica Gratuïta, sense necessitat d'acreditar el dret a obtindre la dita assistència, sempre que el sol·licitant es comprometa a pagar els honoraris i drets dels professionals que se li designen.»

Dèsset. Els apartats 1 i 2 de l'article 34 queden redactats de la manera següent:

«1. Quan un procurador haja d'exigir del seu poderdant morós les quantitats que este li deu pels drets i gastos que haja suplít per a l'assumpte, pot presentar davant del secretari judicial del lloc en què este radique un compte detallat i justificat, i manifestar que li són degudes i no satisfetes les quantitats que en resulten i reclame. El mateix dret que els procuradors tindran els seus hereus respecte als crèdits d'esta naturalesa que aquells els deixen.

2. Presentat el compte, el secretari judicial ha de requerir al poderdant perquè pague la dita suma, amb les costes, o impugne el compte, en el termini de deu dies, sota l'advertiment de constrenyiment si no paga ni formula la impugnació.

Si, dins del dit termini esmentat, el poderdant s'hi oposa, el secretari judicial ha d'examinar el compte i les actuacions processals, així com la documentació aportada i dictar, en el termini de deu dies, un decret que determine la quantitat que s'haja de satisfer al procurador, sota advertiment de constrenyiment si el pagament no s'efectua dins dels cinc dies següents a la notificació.

El decret a què es referix el paràgraf anterior no és susceptible de recurs, però no prejutja, ni tan sols parcialment, la sentència que pugua recaure en juí ordinari ulterior.»

Díhuit. L'apartat 2 de l'article 35 queda redactat de la manera següent:

«2. Presentada esta reclamació, el secretari judicial ha de requerir el deutor perquè pague la dita suma, amb les costes, o impugne el compte, en el termini de deu dies, sota advertiment de constrenyiment si no paga ni formula la impugnació.

Si, dins del termini esmentat, els honoraris s'impugnen per indeguts, cal atindre's al que disposen els paràgrafs segon i tercer de l'apartat 2 de l'article anterior.

Si s'impugnen els honoraris per excessius, s'ha de procedir prèviament a la seua regulació d'acord amb el que preveuen els articles 241 i següents, llevat que l'advocat acredite l'existència de pressupost previ en un escrit acceptat per l'impugnant, i s'ha de dictar un decret que fixe la quantitat deguda, sota advertiment de constrenyiment si no es paga dins dels cinc dies següents a la notificació.

El dit decret no és susceptible de recurs, però no prejutja, ni tan sols parcialment, la sentència que pugua recaure en un juí ordinari ulterior.»

Dènou. Es modifiquen els apartats 5 i 6 de l'article 40, que queden redactats de la manera següent:

«5. En el cas a què es referix l'apartat anterior el tribunal no ha d'acordar la suspensió, o el secretari judicial ha d'alçar la que aquell haja acordat, si la part a què puga afavorir el document hi renúncia. Feta la renúncia, el secretari judicial ha d'ordenar que el document siga separat de les actuacions.

6. Les suspensions a què es referix este article les ha d'alçar el secretari judicial quan s'acredite que el juí criminal ha acabat o que es troba paralytat per motiu que n'haja impedit la continuació normal.»

Vint. S'afig un nou apartat 3 a l'article 41 amb el tenor següent:

«3. Contra la resolució del secretari judicial que acorde l'alçament de la suspensió es pot interposar un recurs directe de revisió.»

Vint-i-u. L'apartat 3 de l'article 42 queda redactat de la manera següent:

«3. No obstant el que disposen els apartats precedents, quan ho establisca la llei o ho demanen les parts de comú acord o una d'estes amb el consentiment de l'altra, el secretari judicial ha de suspendre el curs de les actuacions, abans que haja sigut dictada sentència, fins que la qüestió prejudicial siga resolta, en els seus respectius casos, per l'Administració pública competent, pel Tribunal de Comptes o pels tribunals de l'orde jurisdiccional que corresponga. En este cas, el tribunal civil queda vinculat a la decisió dels òrgans indicats sobre la qüestió prejudicial.»

Vint-i-dos. L'apartat 3 de l'article 48 queda redactat en els termes següents:

«3. En els casos a què es referixen els apartats anteriors, el secretari judicial ha de sotmetre a vista les parts i el ministeri fiscal per un termini comú de deu dies, i el tribunal ha de resoldre per mitjà d'interlocutòria.»

Vint-i-tres. L'apartat 2 de l'article 56 queda redactat de la manera següent:

«2. El mandat, pel fet de fer, una vegada personat en el juí després de la interposició de la demanda, qualsevol gestió que no siga la de proposar en forma de declinatòria. També es considera tàcitament sotmés al mandat que, citat a termini o en forma, no comparega en el juí o ho faça quan hi haja preclòs la facultat de proposar la declinatòria.»

Vint-i-quatre. L'article 58 queda redactat de la manera següent:

«Quan la competència territorial estiga fixada per regles imperatives, el secretari judicial ha d'examinar la competència territorial immediatament després de presentada la demanda i, amb l'audiència prèvia del ministeri fiscal i de les parts personades, si entén que el tribunal no té competència territorial per conèixer de l'assumpte, ha de donar-ne compte al jutge perquè resolga el que siga procedent per mitjà d'una interlocutòria, i remetre, si és el cas, les actuacions al tribunal que considere territorialment competent. Si hi són aplicables furs electius, cal atindre's al que manifeste el demandant, després del requeriment que se li ha d'adreçar a estos efectes.»

Vint-i-cinc. L'apartat 1 de l'article 64 queda redactat de la manera següent:

«1. La declinatòria s'ha de proposar dins dels deu primers dies del termini per a contestar la demanda, o en els cinc primers dies posteriors a la citació per a vista, i té l'efecte de suspendre, fins que siga resolta, el termini per a contestar, o el còmput per al dia de la vista, i el curs del procediment principal, suspensió que ha d'acordar el secretari judicial.»

Vint-i-sis. L'apartat 2 de l'article 68 queda redactat de la manera següent:

«2. Els secretaris judicials no permetran que es curse cap assumpte subjecte a repartiment si no hi consta la diligència corresponent. En cas que no conste la dita

diligència, s'ha d'anul·lar, a instància de qualsevol de les parts, qualsevol actuació que no consistisca a ordenar que l'assumpte passe a repartiment.»

Vint-i-set. L'article 69 queda redactat de la manera següent:

«Article 69. Termini en què s'ha d'efectuar el repartiment.

Els assumptes seran repartits i remesos a l'oficina judicial que corresponga dins dels dos dies següents a la presentació de l'escrit o sol·licitud d'incoació de les actuacions.»

Vint-i-huit. L'article 73 queda redactat de la manera següent:

«Article 73. *Admissibilitat per motius processals de l'acumulació d'accions.*

1. Perquè siga admissible l'acumulació d'accions és necessari:

1r. Que el tribunal que haja d'entendre de l'acció principal posseïska jurisdicció i competència per raó de la matèria o per raó de la quantia per a conèixer de l'acumulada o acumulades. No obstant això, a l'acció que s'haja de substanciar en juí ordinari es pot acumular l'acció que, per si sola, s'hauria de tractar, per raó de la seua quantia, en juí verbal.

2n. Que les accions acumulades no s'hagen de tractar, per raó de la seua matèria, en juís de diferent tipus.

3r. Que la llei no prohibisca l'acumulació en els casos en què s'exercisquen determinades accions quant a la seua matèria o per raó del tipus de juí que s'haja de seguir.

2. També s'acumularan en una mateixa demanda distintes accions quan així ho disposen les lleis, per a casos determinats.

3. Si s'han acumulat diverses accions indegudament, el secretari judicial ha de requerir l'actor, abans de procedir a admetre la demanda, perquè esmene el defecte en el termini de cinc dies, mantenint les accions l'acumulació de les quals siga possible. Transcorregut el terme sense que se'n produïsca l'esmena, o si es manté la circumstància de no acumulabilitat entre les accions que pretén mantindre l'actor, n'ha de donar compte al tribunal perquè resolga sobre l'admissió de la demanda.»

Vint-i-nou. L'article 75 queda redactat de la manera següent:

«Article 75. *Legitimació per a sol·licitar l'acumulació de processos. Acumulació acordada d'ofici.*

L'acumulació la pot sol·licitar qui siga part en qualsevol dels processos l'acumulació dels quals es pretén o l'ha d'acordar d'ofici el tribunal, sempre que s'estiga en algun dels casos previstos en l'article següent.»

Trenta. L'article 76 queda redactat de la manera següent:

«Article 76. *Casos en què és procedent l'acumulació de processos.*

1. L'acumulació de processos s'ha d'acordar sempre que:

1r. La sentència que haja de recaure en un dels processos puga produir efectes prejudicials en l'altre.

2n. Entre els objectes dels processos de l'acumulació dels quals es tracte hi haja tal connexió que, si se seguixen per separat, es puguen dictar sentències amb pronunciaments o fonaments contradictoris, incompatibles o mútuament excloents.

2. Així mateix, és procedent l'acumulació en els casos següents:

1r. Quan es tracte de processos incoats per a la protecció dels drets i interessos col·lectius o difusos que les lleis reconeguen a consumidors i usuaris, susceptibles

d'acumulació, d'acord amb el que disposa l'apartat 1.1r d'este article i en l'article 77, quan la diversitat de processos no s'haja pogut evitar per mitjà de l'acumulació d'accions o la intervenció prevista en l'article 15 d'esta llei.

2n. Quan l'objecte dels processos a acumular siga la impugnació d'acords socials adoptats en una mateixa junta o assemblea o en una mateixa sessió d'òrgan col·legiat d'administració. En este cas s'acumularan tots els processos incoats en virtut de demandes en què se sol·licite la declaració de nul·litat o d'anul·labilitat dels dits acords, sempre que s'hagen presentats en un període de temps no superior a quaranta dies des de la presentació de la primera de les demandes.

En tot cas, en els llocs on hi haja més d'un jutjat que tinga assignades competències en matèria mercantil, les demandes que es presenten després d'una altra es repartiran al jutjat a què haja correspost conèixer de la primera.»

Trenta-u. L'apartat 1 de l'article 77 queda redactat de la manera següent:

«1. Excepte el que disposa l'article 555 d'esta llei sobre l'acumulació de processos d'execució, només és procedent l'acumulació de processos declaratius que se substancien pels mateixos tràmits o la tramitació dels quals es puga unificar sense pèrdua de drets processals, sempre que hi concórrega alguna de les causes expressades en este capítol.

S'entén que no hi ha pèrdua de drets processals quan s'acorde l'acumulació d'un juí ordinari i un juí verbal, que prosseguiran pels tràmits del juí ordinari, el tribunal ha d'ordenar en la interlocutòria pel qual acorde l'acumulació, i si és necessari, retrotraure fins al moment de l'admissió de la demanda les actuacions del juí verbal que haja sigut acumulat, a fi que seguisca els tràmits previstos per al juí ordinari.»

Trenta-dos. Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 78, que queden redactats de la manera següent:

«2. Tampoc és procedent l'acumulació de processos a instància de part quan no es justifique que, amb la primera demanda o, si és el cas, amb l'ampliació d'esta o amb la reconvençió, no es va poder promoure un procés que compregua pretensions i qüestions substancialment iguals a les suscitades en els processos distints, l'acumulació dels quals es pretén.»

«4. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable als processos a què es referix el número 2.1r de l'article 76.»

Trenta-tres. L'article 79 queda redactat de la manera següent:

«Article 79. *Procés en què s'ha de demanar o acordar d'ofici l'acumulació.*

1. L'acumulació de processos s'ha de sol·licitar sempre al tribunal que conega del procés més antic, al qual s'acumularan els més moderns. Si s'incomplix este requisit, el secretari judicial ha de dictar un decret que inadmeta la sol·licitud.

Segons el que disposa l'article 75, correspon al tribunal que conega del procés més antic ordenar d'ofici l'acumulació.

2. L'antiguitat es determina per la data de la presentació de la demanda, i junt amb la sol·licitud d'acumulació s'ha de presentar el document que acredite la dita data.

Si les demandes s'han presentat el mateix dia, es considera més antic el procés que s'ha repartit primer.

Si, perquè estan pendents davant de distints tribunals o per qualsevol altra causa, no és possible determinar quina de les demandes es va repartir en primer lloc, la sol·licitud es pot demanar en qualsevol dels processos l'acumulació dels quals es pretén.»

Trenta-quatre. L'apartat 2 de l'article 80 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan l'acumulació es promoga d'ofici, el tribunal, si no ho ha realitzat abans d'acord amb el que preveu la següent secció, ha d'escoltar les parts i resoldre d'acord amb el que disposa el paràgraf anterior.»

Trenta-cinc. El paràgraf segon de l'article 81 queda redactat de la manera següent:

«La sol·licitud d'acumulació de processos no suspén el curs dels que es pretenga acumular, llevat del que estableix l'article 88.2, encara que el tribunal s'ha d'abstindre de dictar sentència en qualsevol d'estos fins que decidisca sobre la procedència de l'acumulació.»

Trenta-sis. L'article 83 queda redactat de la manera següent:

«Article 83. *Substanciació i decisió de l'incident d'acumulació de processos. Recursos.*

1. Sol·licitada en la forma l'acumulació de processos, el secretari judicial l'ha de traslladar a les altres parts personades i a tots els que siguen part en qualsevol dels processos l'acumulació dels quals es pretén, encara que no ho siguen en aquell en què s'ha sol·licitat, a fi que, en el termini comú de deu dies, formulen al·legacions sobre l'acumulació.

2. Transcorregut el dit termini, o rebudes les al·legacions, quan totes les parts de l'incident estiguen d'acord amb la sol·licitud d'acumulació, el tribunal, si entén que hi concorren els pressupostos necessaris, n'ha d'acordar l'acumulació, dins dels cinc dies següents.

3. Quan entre les parts no hi haja un acord, o quan cap d'estes formule al·legacions, el tribunal ha de resoldre el que considere procedent, atorgant o denegant l'acumulació sol·licitada.

4. Quan l'acumulació siga promoguda d'ofici, el tribunal ha de donar audiència per un termini comú de deu dies a tots els que siguen part en els processos de l'acumulació de què es tracte, a fi que hi formulen al·legacions.

5. Contra la interlocutòria que decidisca sobre l'acumulació sol·licitada només es pot interposar el recurs de reposició.»

Trenta-set. L'apartat 2 de l'article 84 queda redactat de la manera següent:

«2. Si els processos acumulats no estan en la mateixa fase dins de la primera instància, el secretari judicial ha d'acordar la suspensió del que estiga més avançat, fins que els altres es troben en el mateix estat, i, si és el cas, cal atindre's al que disposa l'article 77.1, paràgraf segon.»

Trenta-huit. L'article 88 queda redactat de la manera següent:

«Article 88. *Efecte no suspensiu de la sol·licitud o de l'inici d'actuacions d'ofici per a l'acumulació de processos.*

1. La sol·licitud o inici d'actuacions d'ofici per a l'acumulació de processos no suspén el curs dels processos afectats, excepte des del moment que algun d'estos quede pendent només de sentència. En este cas se suspén el termini per a dictar-la.

2. No obstant això, el tribunal pot acordar la suspensió de l'acte del juí o de la vista a fi d'evitar que la celebració dels dits actes pugua afectar el resultat i desenrotllament de les proves a practicar en els altres processos.

3. Tan prompte com es demane l'acumulació el secretari judicial ha de notificar este fet, pel mitjà més ràpid, a l'altre tribunal, a fi que s'abstinga en tot cas de dictar sentència o pugua decidir sobre la suspensió que preveu l'apartat anterior, fins que es decidisca definitivament sobre l'acumulació pretesa.

4. El secretari judicial ha de traslladar a les altres parts personades la sol·licitud d'acumulació perquè, en el termini comú de deu dies, formulen al·legacions sobre la

procedència de l'acumulació, i després d'això el tribunal ha de resoldre en el termini de cinc dies i segons el que disposa l'article 83 d'esta llei. Quan l'acumulació es denegue, el secretari judicial ho ha de comunicar a l'altre tribunal, que pot dictar sentència o, si és el cas, procedir a la celebració del juí o vista.»

Trenta-nou. L'article 90 queda redactat de la manera següent:

«Article 90. *Recepció del requeriment d'acumulació pel tribunal requerit i vista als litigants.*

1. Rebutts l'ofici i el testimoni pel tribunal requerit, el secretari judicial ha de traslladar-los als litigants que hagen comparegut davant del tribunal.

2. Si algun dels personats davant el tribunal requerit no ho està en el procés davant del tribunal requeridor, disposa d'un termini de cinc dies per a instruir-se de l'ofici i del testimoni en l'oficina judicial, i per a presentar escrit en què manifeste el que convinga al seu dret sobre l'acumulació.»

Quaranta. L'article 92 queda redactat de la manera següent:

«Article 92. *Efectes de l'acceptació de l'acumulació pel tribunal requerit.*

1. Acceptat el requeriment d'acumulació, el secretari judicial ho ha de notificar immediatament als qui siguen parts en el procés seguit davant del tribunal requerit, perquè en el termini de deu dies es puguen personar davant del tribunal requeridor, al qual ha de remetre les actuacions, perquè, si és el cas, seguisquen el seu curs davant seu.

2. Acordada l'acumulació de processos, el secretari ha d'acordar la suspensió del curs del procés més avançat fins que l'altre arribe al mateix estat processal, moment en què s'ha d'efectuar l'acumulació.»

Quaranta-u. L'apartat 2 de l'article 95 queda redactat de la manera següent:

«2. Si s'acorda l'acumulació de processos, s'ha d'ordenar el que establix l'article 92 d'esta llei. Si es denega, els processos hauran de seguir el seu curs per separat, i el secretari judicial ha d'alçar, si és el cas, la suspensió acordada.»

Quaranta-dos. L'apartat 2 de l'article 96 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan un mateix tribunal siga requerit d'acumulació respecte de dos o més procediments seguits en distints jutjats o tribunals, el secretari judicial ha de remetre les actuacions al superior comú a tots estos i ho ha de comunicar a tots els requeridors perquè es diferisca la decisió al superior. En este cas, cal atindre's al que disposen els dos articles anteriors.»

Quaranta-tres. L'apartat 2 de l'article 97 queda redactat de la manera següent:

«2. El secretari judicial ha de rebutjar mitjançant un decret dictat a este efecte la sol·licitud formulada. Si, a pesar de la prohibició anterior, se substancia el nou incident, tan prompte com conste el fet el tribunal ha de declarar la nul·litat de les actuacions a causa de la sol·licitud, amb imposició de les costes a qui l'haja presentat.»

Quaranta-quatre. L'apartat 2 de l'article 100 queda redactat de la manera següent:

«2. El mateix deure tindran el secretari judicial i els funcionaris del cos de gestió processal i administrativa, del cos de tramitació processal i administrativa o del cos d'auxili judicial, el membre del ministeri fiscal o el pèrit designat pel tribunal en els quals es done alguna de les causes que assenyala la llei.»

Quaranta-cinc. Els apartats 2 i 3 de l'article 102 queden redactats de la manera següent:

«2. L'abstenció del jutge o magistrat suspén el curs del procés mentre no es resolga sobre esta, suspensió que ha de ser acordada pel secretari judicial.

3. Si el tribunal a què es referix l'apartat 1 d'este article no considera justificada l'abstenció, ha d'ordenar al jutge o magistrat que continue el coneixement de l'assumpte, sense perjudi del dret de les parts a fer valdre la recusació. Rebuda l'orde, el secretari judicial ha de dictar diligència d'ordenació i posar fi a la suspensió del procés.»

Quaranta-sis. L'article 103 queda redactat de la manera següent:

«Article 103. *Abstenció dels secretaris judicials.*

L'abstenció dels secretaris judicials es regix per les normes establides en la Llei Orgànica del Poder Judicial.»

Quaranta-set. L'article 104 queda redactat de la manera següent:

«Article 104. *Abstenció dels funcionaris pertanyents als cossos de gestió processal i administrativa, tramitació processal i administrativa i auxili judicial.*

1. L'abstenció dels funcionaris que pertanyen als cossos de gestió processal i administrativa, tramitació processal i administrativa i auxili judicial s'ha de comunicar per escrit motivat a qui siga competent per a dictar la resolució que pose terme al pleit o causa en la respectiva instància, que ha de decidir sobre la seua procedència.

2. En cas que siga estimada l'abstenció, el funcionari en qui es done una causa legal ha de ser reemplaçat en el procés per qui legalment l'haja de substituir. Si és desestimada, ha de continuar actuant en l'assumpte.»

Quaranta-huit. L'article 105 queda redactat de la manera següent:

«Article 105. *Abstenció dels pèrits.*

1. El pèrit designat pel jutge, secció o sala que conega de l'assumpte o, si és el cas, pel secretari judicial, s'ha d'abstindre si es dona alguna de les causes legalment previstes. L'abstenció pot ser oral o escrita, sempre que estiga degudament justificada.

2. Si la causa d'abstenció existix en el temps de ser designat, el pèrit no ha d'acceptar el càrrec, i ha de ser substituït en l'acte pel pèrit suplent, quan este haja sigut designat. Si el pèrit suplent també es nega a acceptar el càrrec, perquè s'hi dona la mateixa causa d'abstenció o una altra, s'aplica el que disposa l'apartat 2 de l'article 342 d'esta llei. Si la causa és coneguda o es produïx després de l'acceptació del càrrec de pèrit, l'abstenció s'ha de decidir, amb audiència prèvia de les parts, per qui haja realitzat la designació. Contra la resolució que es dicte no es pot presentar cap recurs.»

Quaranta-nou. Es modifica l'apartat 1 i es crea un apartat 4 en l'article 107, que queden redactats de la manera següent:

«1. La recusació s'ha de proposar tan prompte com es tinga coneixement de la causa en què es fonamenta, perquè, en qualsevol altre cas, no s'admet a tràmit. Concretament, s'inadmetran les recusacions:

1r. Quan no es proposen en el termini de deu dies des de la notificació de la primera resolució per la qual es conega la identitat del jutge o magistrat a recusar, si el coneixement de la concurrència de la causa de recusació és anterior a aquell.

2n. Quan es proposen, estant pendent un procés, si la causa de recusació es coneixia amb anterioritat al moment processal en què la recusació es propose.»

«4. El dia hàbil següent a la finalització del termini previst en l'apartat anterior, el recusat s'ha de pronunciar sobre si admet o no la causa o causes de recusació formulades.»

Cinquanta. L'apartat 1 de l'article 108 queda redactat de la manera següent:

«1. Instruiran els incidents de recusació:

1r. Quan el recusat siga el president o un magistrat del Tribunal Suprem o d'un tribunal superior de justícia, un magistrat de la sala a què pertanga el recusat, designat en virtut d'un torn establert per orde d'antiguitat.

2n. Si el recusat és un president d'una audiència provincial, un magistrat de la sala civil i penal del tribunal superior de justícia corresponent, designat en virtut d'un torn establert per orde d'antiguitat.

3r. Si el recusat és un magistrat d'una audiència, un magistrat d'eixa mateixa audiència, designat en virtut d'un torn establert per orde d'antiguitat, sempre que no pertanga a la mateixa secció que el recusat.

4t. Si són recusats tots els magistrats d'una sala de justícia, un magistrat dels que integren el tribunal corresponent, designat en virtut d'un torn establert per orde d'antiguitat, sempre que no estiga afectat per la recusació.

5t. Si el recusat és un jutge o magistrat titular d'un òrgan unipersonal, un magistrat de l'audiència provincial, designat en virtut d'un torn establert per orde d'antiguitat.

6t. Si el recusat és un jutge de pau, el jutge de primera instància del partit corresponent o, si hi ha diversos jutjats de primera instància, el designat en virtut d'un torn establert per orde d'antiguitat.

L'antiguitat es regix per l'orde d'escalafó en la carrera judicial.»

Cinquanta-u. Es modifiquen l'apartat 1, el paràgraf segon de l'apartat 3 i l'apartat 4 de l'article 109, amb la redacció següent:

«1. Dins del mateix dia en què finalitze el termini a què es referix l'apartat 3 de l'article 107, o el següent dia hàbil, el secretari judicial ha de passar el pleit o la causa al coneixement del substitut, i s'han de remetre al tribunal al qual corresponga instruir l'incident l'escrit i els documents de la recusació.

També s'hi ha d'adjuntar un informe del recusat relatiu a si admet o no la causa de recusació.»

«Rebudes les actuacions pel tribunal competent per a decidir la recusació, el secretari judicial ha de traslladar-les al ministeri fiscal perquè n'emeta un informe en el termini de tres dies. Transcorregut este termini, amb informe o sense del ministeri fiscal, s'ha de decidir l'incident dins dels cinc dies següents. Contra la dita resolució no es pot interposar cap recurs.»

«4. La recusació suspén el curs del pleit fins que es decidisca l'incident de recusació.»

Cinquanta-dos. L'article 110 queda redactat de la manera següent:

«Article 110. *Competència per a decidir l'incident de recusació.*

Decidirán els incidents de recusació:

1r. La sala prevista en l'article 61 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, quan el recusat siga el president del Tribunal Suprem, el president de la Sala Civil o dos o més magistrats de la dita sala.

2n. La Sala Civil del Tribunal Suprem, quan es recuse a un dels magistrats que la integren.

3r. La sala a què es referix l'article 77 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, quan s'haja recusat el president del tribunal Superior de Justícia, el president de la Sala Civil i Penal del dit Tribunal Superior, el president d'Audiència Provincial amb

seu a la comunitat autònoma corresponent o dos o més magistrats de la sala civil i penal dels tribunals superiors de justícia o dos o més magistrats d'una secció o d'una audiència provincial.

4t. La Sala Civil i Penal dels tribunals superiors de Justícia, quan es recuse un o diversos magistrats d'estos tribunals.

Als efectes assenyalats en els apartats anteriors, el recusat no forma part de la sala.

5t. Quan el recusat siga magistrat d'una audiència provincial, l'audiència provincial, sense que en forme part el recusat, o, si esta es compon de dos o més seccions, la secció en què no estiga integrat el recusat o la secció que seguisca en orde numèric a aquella de la qual el recusat forme part.

6t. Quan el recusat siga un jutge de primera instància o jutge mercantil, la secció de l'audiència provincial que conega dels recursos contra les seues resolucions, i, si n'hi ha més d'una, s'ha d'establir un torn començant per la secció primera.

7m. Quan el recusat siga un jutge de pau, resol el mateix jutge instructor de l'incident de recusació.»

Cinquanta-tres. L'apartat 1 de l'article 111 queda redactat de la manera següent:

«1. En els processos que se substancien pels cursos del juí verbal, si el jutge recusat no accepta a l'acte com a certa la causa de recusació, passaran les actuacions al que corresponga instruir l'incident, i mentrestant queda en suspens l'assumpte principal. El secretari judicial ha de revocar les parts a presència de l'instructor, dins dels cinc dies següents, i, oïdes les parts i practicada la prova declarada pertinent, l'instructor ha de resoldre per mitjà de providència en el mateix acte sobre si pertoca o no la recusació.»

Cinquanta-quatre. Es modifica la rúbrica del capítol IV del títol IV que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL IV

De la recusació dels secretaris judicials dels tribunals civils»

Cinquanta-cinc. L'article 114 queda sense contingut.

Cinquanta-sis. L'article 115 queda redactat de la manera següent:

«Article 115. *Recusació. Competència per a instruir i resoldre els incidents de recusació.*

1. Seran aplicables a la recusació dels secretaris les prescripcions que establix la Llei Orgànica del Poder Judicial per a jutges i magistrats, amb les especialitats següents:

a) Els secretaris judicials no podran ser recusats durant la pràctica de qualsevol diligència o actuació que estiguen encarregats.

b) La peça de recusació, l'hauran d'instruir i resoldre els mateixos jutges o magistrats competents per a conèixer de l'abstenció.»

Cinquanta-set. L'article 116 queda redactat de la manera següent:

«Article 116. *Informe del recusat.*

Presentat l'escrit de recusació, el secretari judicial recusat ha d'informar detalladament per escrit si reconeix o no com a certa i legítima la causa al·legada, i ha de traslladar l'escrit a l'instructor perquè este en done compte a la sala o secció que haja de conèixer de la recusació.»

Cinquanta-huit. L'article 118 queda redactat de la manera següent:

«Article 118. *Oposició del recusat i substanciació de la recusació.*

Quan el recusat negue la certesa de la causa al·legada com a fonament de la recusació, si l'instructor admet a tràmit la recusació proposada, ha d'ordenar la pràctica, en el termini de deu dies, de la prova sol·licitada que considere pertinent i útil, i traslladar-la al ministeri fiscal per un termini de tres dies. Transcorregut este termini, amb l'informe del ministeri fiscal o sense, ha de decidir l'incident dins dels cinc dies següents. Contra la dita resolució no es pot interposar cap recurs.»

Cinquanta-nou. Es modifica la rúbrica del capítol V del títol IV, que queda amb la redacció següent:

«CAPÍTOL V

De la recusació dels funcionaris pertanyents als cossos de gestió processal i administrativa, de tramitació processal i administrativa, i d'auxili judicial»

Seixanta. L'article 120 queda sense contingut.

Seixanta-u. L'article 121 queda redactat de la manera següent:

«Article 121. *Recusació. Competència per a instruir i resoldre l'incident de recusació.*

1. La recusació dels funcionaris que pertanyen als cossos de gestió processal i administrativa, de tramitació processal i administrativa, i d'auxili judicial, només és possible per les causes legalment previstes.

2. És competent per a instruir l'incident de recusació el secretari del qual depenguen jeràrquicament, i ho ha de decidir qui siga competent per a dictar la resolució que pose terme al pleit o causa en la respectiva instància. Contra la resolució que resolga l'incident no es pot presentar cap recurs.»

Seixanta-dos. L'article 122 queda redactat de la manera següent:

«Article 122. *Inadmissió de l'escrit de recusació.*

Si, a la vista de l'escrit de recusació, el secretari judicial considera que la causa no és de les tipificades en la llei, ha d'inadmetre a l'acte la petició expressant les raons en què es fonamenta la inadmissió. Contra esta resolució no es pot presentar cap recurs.»

Seixanta-tres. L'article 126 queda redactat de la manera següent:

«Article 126. *Admissió de l'escrit de recusació.*

Proposada la recusació dins del termini i en la forma escaient, s'ha de traslladar una còpia de l'escrit al pèrit recusat i a les parts. El recusat ha de manifestar davant del secretari judicial si és certa o no la causa en què la recusació es fonamenta. Si la reconeix com a certa i el secretari considera fonamentat el reconeixement, l'ha de tindre per recusat sense més tràmits i ha de ser reemplaçat, si és el cas, pel suplent. Si el recusat és el suplent, i reconeix la certesa de la causa, cal atindre's al que disposa l'article 342 d'esta llei.»

Seixanta-quatre. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 127, que queden redactats de la manera següent:

«1. Quan el pèrit negue la certesa de la causa de recusació o no s'accepte el reconeixement realitzat pel pèrit de la concurrència de la dita causa, el secretari judicial ha d'ordenar a les parts que compareguen a presència del tribunal el dia i l'hora que assenyale, amb les proves de què intenten valdre's i assistides dels seus advocats i procuradors, si la seua intervenció és preceptiva en el procés.

2. Si no hi compareix el recusant, el secretari judicial l'ha de tindre per desistit de la recusació.»

Seixanta-cinc. Es modifica el títol i l'apartat 1 de l'article 129, que queda redactat de la manera següent:

«Article 129. *Lloc de les actuacions judicials.*

1. Les actuacions judicials es realitzaran en la seu de l'oficina judicial, excepte aquelles que per la seua naturalesa s'hagen de practicar en un altre lloc.»

Seixanta-sis. L'apartat 2 de l'article 130 queda redactat de la manera següent:

«2. Són dies inhàbils a efectes processals els dissabtes i els diumenges, i els dies 24 i 31 de desembre, els dies de festa nacional i els festius a efectes laborals a la respectiva comunitat autònoma o localitat. També seran inhàbils els dies del mes d'agost.»

Seixanta-set. Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 131, que queden redactats de la manera següent:

«1. D'ofici o a instància de part, els tribunals podran habilitar els dies i hores inhàbils, quan haja causa urgent que ho exigisca. Esta habilitació, la realitzaran els secretaris judicials quan tinga per objecte la realització d'actuacions processals que s'hagen de practicar en matèries de la seua exclusiva competència, quan es tracte d'actuacions per ells ordenades o quan siguen tendents a donar compliment a les resolucions dictades pels tribunals.

4. Contra les resolucions d'habilitació de dies i hores inhàbils no s'admet cap recurs.»

Seixanta-huit. L'apartat 1 de l'article 132 queda redactat de la manera següent:

«1. Les actuacions del procés es practicaran en els termes o dins dels terminis assenyalats per a cada una d'estes.»

Seixanta-nou. Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 133, que queden redactats de la manera següent:

«2. En el còmput dels terminis assenyalats per dies s'exclouran els inhàbils. Per als terminis que s'hagen assenyalat en les actuacions urgents a què es referix l'apartat 2 de l'article 131, no es consideraran inhàbils els dies del mes d'agost i només s'exclouran del còmput els dissabtes, diumenges i festius.

4. Els terminis que concloguen en dissabte, diumenge o un altre dia inhàbil es consideraran prorrogats fins al següent hàbil.»

Setanta. L'apartat 2 de l'article 134 queda redactat de la manera següent:

«2. No obstant això, es podran interrompre els terminis i demorar-se els termes en cas de força major que impedisca complir-los, i se n'ha de reprendre el còmput en el moment en què haja cessat la causa que va determinar la interrupció o demora. La concurrència de força major ha de ser apreciada pel secretari judicial mitjançant un decret, d'ofici o a instància de la part que la va patir, amb audiència de les altres. Contra este decret es pot interposar recurs de revisió que produïx efectes suspensius.»

Setanta-u. En l'article 137, el vigent apartat 3 passa a numerar-se com a 4 i s'hi introduïx un nou apartat 3 amb la redacció següent:

«3. El que disposen els apartats anteriors és aplicable als secretaris judicials respecte d'aquelles actuacions que s'hagen de realitzar únicament davant seu.»

Setanta-dos. S'introdueix un paràgraf segon a l'apartat 3 de l'article 138, que queda redactat de la manera següent:

«Els secretaris judicials podran adoptar mitjançant un decret la mateixa mesura en aquelles actuacions processals que s'hagen de practicar en matèries de la seua exclusiva competència. Davant d'este decret només es pot interposar un recurs de reposició.»

Setanta-tres. L'apartat 1 de l'article 143 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan alguna persona que no conega el castellà ni, si és el cas, la llengua oficial pròpia de la comunitat haja de ser interrogada o prestar alguna declaració, o quan siga necessari donar-li a conèixer personalment alguna resolució, el secretari per mitjà d'un decret pot habilitar com a intèrpret qualsevol persona coneixedora de la llengua de què es tracte, i li ha d'exigir jurament o promesa de traducció fidel.

Sense perjudi de l'anterior, s'ha de garantir en tot cas la prestació dels servicis d'interpretació en els litigis transfronterers a aquella persona que no conega el castellà ni, si és el cas, la llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma, en els termes establits en la Llei 1/1996, de 10 de gener, reguladora de l'Assistència Jurídica Gratuïta.

De les actuacions que en estos casos es practiquen se n'ha d'estendre acta, en la qual constaran els textos en l'idioma original i la seua traducció a l'idioma oficial, i que també ha de ser firmada per l'intèrpret.»

Setanta-quatre. El paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 144 queda redactat de la manera següent:

«2. La dita traducció es pot fer privadament i, en este cas, si alguna de les parts la impugna dins dels cinc dies següents des del seu trasllat i manifesta que no la considera fidel i exacta, i expressa les raons de la discrepància, el secretari judicial ha d'ordenar, respecte de la part que en discrepe, la traducció oficial del document, a costa de qui ho haja presentat.»

Setanta-cinc. L'article 145 queda redactat de la manera següent:

«Article 145. *Fe pública judicial.*

1. Correspon al secretari judicial, amb exclusivitat i plenitud, l'exercici de la fe pública judicial en les actuacions processals.

Concretament, el secretari judicial:

1r. Dóna fe, ell mateix o per mitjà del registre corresponent del funcionament del qual és responsable, de la recepció d'escrits amb els documents i rebuts que s'hi adjunten, i expedix, si és el cas, les certificacions que en esta matèria sol·liciten les parts.

2n. Deixa constància fefaent de la realització d'actes processals en el tribunal o davant d'este i de la producció de fets amb transcendència processal, per mitjà de les oportunes actes i diligències siga quin siga el suport que s'utilitze.

3r. Expedix certificacions o testimonis de les actuacions judicials no declarades secretes ni reservades a les parts, amb expressió del destinatari i la finalitat per la qual se sol·liciten.

4t. Autoritza i documenta, d'acord amb el que preveu l'article 24 d'esta llei, l'atorgament de poders per a pleits.

2. En l'exercici d'estes funcions no requereix la intervenció addicional de testimonis.»

Setanta-sis. Els apartats 1 i 2 de l'article 146 queden redactats de la manera següent:

«1. Les actuacions processals que no consistisquen en escrits i documents es documentaran per mitjà d'actes i diligències. Quan s'utilitzen mitjans tècnics de gravació o reproducció, el secretari judicial ha de garantir l'autenticitat de la gravació o reproducció.»

«2. Quan la llei dispose que se n'estenga acta, s'hi ha de fer constar, amb la necessària extensió i detall, totes les actuacions.

Si es tracta d'actuacions que, d'acord amb esta llei, s'han de registrar en suport apte per a la gravació i reproducció, i el secretari judicial disposa de firma electrònica reconeguda o un altre sistema de seguretat que d'acord amb la llei garantisca l'autenticitat i integritat del que s'haja gravat, el document electrònic generat constitueix l'acta a tots els efectes.

Si els mecanismes de garantia previstos en el paràgraf anterior no es poden utilitzar, el secretari judicial ha de consignar en l'acta els punts següents: número i classe de procediment, lloc i data de celebració, temps de duració, assistents a l'acte, peticions i propostes de les parts, en cas de proposició de proves, declaració de pertinència i orde en la pràctica de les proves, resolucions que adopte el jutge o tribunal, així com les circumstàncies i incidències que no puguin constar en aquell suport.

En estos casos, o quan els mitjans de registre previstos en este article no es puguin utilitzar per qualsevol causa, l'acta s'ha d'estendre per procediments informàtics, i només pot ser manuscrita en les ocasions en què la sala en què s'estiga celebrant l'actuació no tinga mitjans informàtics.»

Setanta-set. L'article 147 queda redactat de la manera següent:

«Article 147. *Documentació de les actuacions per mitjà de sistemes de gravació i reproducció de la imatge i el so.*

Les actuacions orals en vistes, audiències i compareixences celebrades davant del tribunal es registraran en suport apte per a la gravació i reproducció del so i la imatge.

Sempre que es compte amb els mitjans tecnològics necessaris, el secretari judicial ha de garantir l'autenticitat i integritat del que s'haja gravat o reproduït per mitjà de la utilització de la firma electrònica reconeguda o un altre sistema de seguretat que d'acord amb la llei oferisca estes garanties. En este cas, la celebració de l'acte no requereix la presència en la sala del secretari judicial, llevat que ho hagen sol·licitat les parts, almenys dos dies abans de la celebració de la vista, o que excepcionalment ho considere necessari el secretari judicial atenent la complexitat de l'assumpte, el nombre i la naturalesa de les proves a practicar, el nombre d'intervinents, la possibilitat que es produïsquen incidències que no es puguin registrar, o a la concurrència d'altres circumstàncies igualment excepcionals que ho justifiquen. En estos casos, el secretari judicial ha d'estendre acta succincta en els termes previstos en l'article anterior.

El secretari judicial ha de custodiar el document electrònic que servisca de suport a la gravació.

Les parts podran demanar, a costa seua, una còpia de les gravacions originals.»

Setanta-huit. L'article 148 queda redactat de la manera següent:

«Article 148. *Formació, custòdia i conservació de les interlocutòries.*

Els secretaris judicials respondran de la deguda formació de les actuacions, i han de deixar constància de les resolucions que dicten els tribunals, o ells mateixos quan així ho autoritze la llei. Igualment respondran de la conservació i custòdia,

excepte el temps en què estiguen en poder del jutge o magistrat ponent o altres magistrats integrants del tribunal.»

Setanta-nou. L'article 149 queda redactat de la manera següent:

«Article 149. *Classes d'actes de comunicació.*

Els actes processals de comunicació seran:

1r. Notificacions, quan tinguen com a objecte donar notícia d'una resolució o actuació.

2n. Citacions a termini per a personar-se i per a actuar dins d'un termini.

3r. Citacions a dia cert, quan determinen lloc, data i hora per a comparéixer i actuar.

4t. Requeriments per a ordenar, d'acord amb la llei, una conducta o inactivitat.

5t. Manaments, per a ordenar el lliurament de certificacions o testimonis i la pràctica de qualsevol actuació l'execució de la qual corresponga als registradors de la propietat, mercantils, de barcos, de vendes a terminis de béns mobles, notaris, o funcionaris al servici de l'Administració de justícia.

6t. Oficis, per a les comunicacions amb autoritats no judicials i funcionaris diferents dels mencionats en el número anterior.»

Huitanta. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 150, que queden redactats de la manera següent:

«1. Les resolucions processals es notificaran a tots els qui siguen part en el procés.»

«2. Per disposició del tribunal, també s'ha de notificar la litispèndencia del procés a les persones que, segons les mateixes actuacions, es puguen veure afectades per la resolució que pose fi al procediment. Esta comunicació s'ha de portar a terme, amb els mateixos requisits, quan el tribunal advertisca indicis que les parts estan utilitzant el procés amb fins fraudulents.»

Huitanta-u. L'article 152 queda redactat de la manera següent:

«Article 152. *Forma dels actes de comunicació. Resposta.*

1. Els actes de comunicació es realitzaran sota la direcció del secretari judicial, que és el responsable de l'adequada organització del servici. Estos actes els executen:

1r. Els funcionaris del cos d'auxili judicial.

2n. El procurador de la part que així ho sol·licite, a costa seua.

Es consideren vàlidament realitzats estos actes de comunicació quan quede constància suficient d'haver sigut practicats en la persona o en el domicili del destinatari.

A estos efectes, el procurador ha d'acreditar, sota la seua responsabilitat, la identitat i condició del receptor de l'acte de comunicació, i ha de procurar que en la còpia quede constància de la seua firma i de la data en què es realitza.

2. Els actes de comunicació s'efectuaran en alguna de les formes següents, segons dispose esta llei:

1a. A través de procurador, tractant-se de comunicacions als que estiguen personats en el procés amb representació d'aquell.

2a. Tramesa del que s'haja de comunicar per mitjà de correu, telegrama o qualsevol altre mitjà tècnic que permeta deixar constància fefaent, en les actuacions, de la recepció, de la seua data i del contingut del que comunica.

3a. Entrega al destinatari d'una còpia literal de la resolució que se li haja de notificar, del requeriment que el tribunal o el secretari judicial li adrece, o de la cèdula de citació a termini.

3. En la cèdula ha de constar el tribunal o secretari judicial que haja dictat la resolució, i l'assumpte en què s'haja dictat, el nom i els cognoms de la persona a qui es faça la citació a termini, l'objecte d'estos i el lloc, dia i hora en què haja de comparéixer el citat, o el termini dins del qual s'haja de realitzar l'actuació a què es referisca la citació a termini, amb la prevenció dels efectes que, en cada cas, la llei establisca.

4. En les notificacions, citacions a dia cert i citacions a termini no s'admet ni s'hi ha de consignar cap resposta de l'interessat, llevat que així s'haja manat. En els requeriments s'admet la resposta que done el requerit, que s'ha de consignar succintament en la diligència.»

Huitanta-dos. Els apartats 1 i 5 de l'article 155 queden redactats de la manera següent:

«1. Quan les parts no actuen representades per procurador o es tracte de la primera citació a termini o citació al demandat, els actes de comunicació es faran per tramesa al domicili dels litigants. En la cèdula de citació a termini s'ha de fer constar el dret a sol·licitar assistència jurídica gratuïta i el termini per a sol·licitar-la.»

«5. Quan les parts canvien el seu domicili durant la substanciació del procés, ho comunicaran immediatament a l'oficina judicial.

Així mateix hauran de comunicar els canvis relatius al seu número de telèfon, fax, adreça de correu electrònic o semblants, sempre que estos últims estiguen sent utilitzats com a instruments de comunicació amb l'oficina judicial.»

Huitanta-tres. Els apartats 1, 3 i 4 de l'article 156 queden redactats de la manera següent:

«1. En els casos en què el demandant manifeste que li és impossible designar un domicili o residència del demandat, a l'efecte de la seua personació, el secretari judicial ha d'utilitzar els mitjans oportuns per a esbrinar eixes circumstàncies, i es pot adreçar, si és el cas, als registres, organismes, col·legis professionals, entitats i empreses a què es referix l'apartat 3 de l'article 155.

En rebre estes comunicacions, els registres i organismes públics procediran d'acord amb les disposicions que regulen la seua activitat.»

«3. Si de les investigacions a què es referix l'apartat 1 resulta el coneixement d'un domicili o lloc de residència, s'ha de practicar la comunicació de la segona forma establida en l'apartat 2 de l'article 152, i hi és aplicable, si és el cas, el que preveu l'article 158.»

«4. Si estes investigacions són infructuoses, el secretari judicial ha d'ordenar que la comunicació es duga a terme per mitjà d'edictes.»

Huitanta-quatre. L'article 157 queda redactat de la manera següent:

«Article 157. *Registre Central de Rebels Civils.*

1. Quan les investigacions a què es referix l'article anterior hagen resultat infructuoses, el secretari judicial ha d'ordenar que es comuniquen el nom del demandat i les altres dades d'identitat al Registre Central de Rebels Civils, que ha d'existir amb seu en el Ministeri de Justícia, amb indicació de la data de la resolució de comunicació edictal del demandat per a procedir a la seua inscripció.

2. Qualsevol secretari judicial que haja d'esbrinar el domicili d'un demandat es pot adreçar al Registre Central de Rebels Civils per a comprovar si el demandat consta en el dit registre i si les dades que hi consten són els mateixes de què disposa. En este cas, per mitjà de diligència d'ordenació, pot acordar directament la comunicació edictal del demandat.

3. Qualsevol òrgan judicial, a instància de l'interessat o per iniciativa pròpia, que tinga coneixement del domicili d'una persona que figure inscrita en el Registre Central de Rebels Civils s'ha de sol·licitar la cancel·lació de la inscripció i comunicar el domicili al qual se li puguem adreçar les comunicacions judicials. El registre ha de remetre a les oficines judicials en què conste que hi ha procés contra el dit demandat, el domicili indicat per este a efecte de comunicacions; són vàlides les practicades a partir d'eixe moment en eixe domicili.

4. Amb independència de l'anterior, qualsevol tribunal que necessite conèixer el domicili actual del demandat en un procediment, que es trobe en parador desconegut després de la fase de personació, es pot dirigir al Registre Central de Rebels Civils perquè es practique l'oportuna anotació amb l'objectiu que li faciliten el domicili on se li puguem adreçar les comunicacions judicials si esta dada arriba a coneixement de l'esmentat registre.»

Huitanta-cinc. Els apartats 2 i 3 de l'article 159 queden redactats de la manera següent:

«2. Quan conste en els actes del procés el fracàs de la comunicació per mitjà de tramesa o les circumstàncies del cas ho aconsellen, atesos l'objecte de la comunicació i la naturalesa de les actuacions que en depenguen, el secretari judicial ha d'ordenar que es procedisca d'acord amb el que disposa l'article 161.

3. Les persones a què es referix este article hauran de comunicar a l'oficina judicial qualsevol canvi de domicili que es produísca durant la substanciació del procés. En la primera compareixença que efectuen se'ls ha d'informar d'esta obligació.»

Huitanta-sis. L'apartat 1 article 160 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan siga procedent la tramesa de la còpia de la resolució o de la cèdula per correu certificat o telegrama amb justificant de recepció, o per qualsevol altre mitjà semblant que permeta deixar constància fefaent, en les actuacions, si s'ha rebut la notificació, de la data de la recepció, i del seu contingut, el secretari judicial ha de donar fe, a les actuacions, de la tramesa i del contingut del que s'ha remés, i adjuntar-hi, si és el cas, el justificant de recepció o el mitjà a través del qual quede constància de la recepció o la documentació aportada pel procurador que així ho acredite, si este ha procedit a la comunicació.»

Huitanta-set. En l'article 161 es modifiquen el paràgraf segon de l'apartat 1, l'apartat 2, el paràgraf primer de l'apartat 3, i s'introdueix un apartat 5, que queden amb la redacció següent:

«L'entrega s'ha de documentar per mitjà de diligència que ha de ser firmada pel funcionari o, si és el cas, el procurador que l'efectue i per la persona a qui es faça, el nom del qual s'ha de fer constar.»

«2. Quan el destinatari de la comunicació siga trobat en el domicili i es negue a rebre la còpia de la resolució o la cèdula o no vullga firmar la diligència acreditativa de l'entrega, el funcionari o, si és el cas, el procurador que n'assumisca la pràctica, li ha de fer saber que la còpia de la resolució o la cèdula queda a la seua disposició en l'oficina judicial, i que es produïxen els efectes de la comunicació, de tot això ha de quedar constància en la diligència.»

«3. Si el domicili on es pretén practicar la comunicació és el lloc en què el destinatari tinga el seu domicili segons el padró municipal, o a efectes fiscals, o segons registre oficial o publicacions de col·legis professionals, o és la vivenda o local arrendat al demandat, i no s'hi trobara el destinatari, es pot efectuar l'entrega a qualsevol empleat, familiar o persona amb qui convisca, major de 14 anys, que es trobe en eixe lloc, o al conserge de la finca, si en té, i ha d'advertir al receptor que està obligat a entregar la còpia de la resolució o la cèdula al destinatari d'esta, o a avisar-lo, si en sap el parador.»

«5. Quan els actes de comunicació hagen sigut realitzats pel procurador i no els haja pogut entregar al seu destinatari per alguna de les causes previstes en els

apartats 2, 3 i 4 d'este article, aquell ha d'acreditar la concurrència de les circumstàncies a què es referixen els apartats anteriors, per a la qual cosa es pot auxiliar de dos testimonis o de qualsevol altre mitjà idoni.»

Huitanta-huit. Es modifica el paràgraf quart de l'apartat 1 de l'article 162, que queda dividit en dos paràgrafs, amb la redacció següent:

«En tot cas, quan conste la correcta tramesa de l'acte de comunicació pels esmentats mitjans tècnics, excepte els practicats a través dels servicis de notificacions organitzats pels col·legis de procuradors, i transcorren tres dies, sense que el destinatari accedisca al seu contingut, s'entén que la comunicació ha sigut efectuada legalment i desplega plenament els seus efectes.

Se n'exceptuen aquells supòsits en què el destinatari justifique la falta d'accés al sistema de notificacions durant eixe període. Si la falta d'accés és deguda a causes tècniques i estes persistixen en el moment de posar-les en coneixement, l'acte de comunicació s'ha de practicar per mitjà d'entrega de còpia de la resolució. En tot cas, la notificació s'entén vàlidament rebuda en el moment en què conste la possibilitat d'accés al sistema.»

Huitanta-nou. L'article 163 queda redactat de la manera següent:

«Article 163. *Servici Comú Processal d'Actes de Comunicació.*

En les poblacions on estiga establert, el Servei Comú Processal d'Actes de Comunicació ha de practicar els actes de comunicació que haja de realitzar l'oficina judicial, excepte els que resulten encomanats al procurador pel fer d'haver-ho sol·licitat la part a la qual representa.»

Noranta. Es modifica el paràgraf primer de l'article 164, que queda redactat de la manera següent:

«Quan, practicades, si és el cas, les investigacions a què es referix l'article 156, no es puga conèixer el domicili del destinatari de la comunicació, o quan no es puga trobar ni efectuar la comunicació amb tots els seus efectes, d'acord amb el que establixen els articles anteriors, o quan així s'acorde en el cas a què es referix l'apartat 2 de l'article 157, el secretari judicial, consignades estes circumstàncies, ha de manar que es faça la comunicació i ha de fixar la còpia de la resolució o la cèdula en el tauler d'anuncis de l'oficina judicial, salvaguardant en tot cas els drets i interessos de menors, així com altres drets i llibertats que es puguen veure afectats per la publicitat d'estos. Esta publicitat pot ser substituïda, en els termes que reglamentàriament es determinen, per la utilització de mitjans telemàtics, informàtics o electrònics, d'acord amb el que preveu l'article 236 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.»

Noranta-u. L'article 165 queda redactat de la manera següent:

«Article 165. *Actes de comunicació per mitjà d'auxili judicial.*

Quan els actes de comunicació els haja de practicar segons el que disposa l'article 161 d'esta llei un tribunal diferent del que els haja ordenat, s'ha d'adjuntar al despatx la còpia o cèdula corresponent i el que en cada cas siga procedent.

Estos actes de comunicació es formalitzaran en un termini no superior a vint dies, comptats a partir de la seua recepció. Quan no es realitze en el termini indicat, a l'efecte del qual s'ha de requerir al secretari judicial per a la seua observança, s'hauran d'expressar, si és el cas, les causes de la dilació.

Els actes es poden realitzar, a instància de part, per procurador legalment habilitat per a actuar davant de l'òrgan exhortat, que s'encarrega del seu compliment en els mateixos termes i terminis establits en el paràgraf anterior.»

Noranta-dos. L'article 167 queda redactat de la manera següent:

«Article 167. *Tramesa d'oficis i manaments.*

1. Els manaments i oficis els ha de remetre directament el secretari judicial que els expedisca a l'autoritat o funcionari a què vagen adreçats, i es poden utilitzar els mitjans previstos en l'article 162 de la present llei.

No obstant això, si així ho sol·licitaren, les parts podran diligenciar personalment els manaments i oficis.

2. En tot cas, la part a instància de la qual es lliuren els oficis i manaments a què es referix este article ha de satisfer els gastos que requerisca el seu compliment.»

Noranta-tres. L'article 168 queda redactat de la manera següent:

«Article 168. *Responsabilitat dels funcionaris i professionals intervinents en la comunicació processal.*

1. El secretari judicial o el funcionari dels cossos al servici de l'Administració de Justícia que, en l'exercici de les funcions que per este capítol se li assignen, done lloc, per malícia o negligència, a retards o dilacions indegudes, ha de ser corregit disciplinàriament per l'autoritat de qui depenga i incorre a més en responsabilitat pels danys i perjudis que ocasione.

2. El procurador que incórrega en dol, negligència o morositat en els actes de comunicació la pràctica dels quals haja assumit o no respecte alguna de les formalitats legals establides, i cause perjudi a un tercer, és responsable dels danys i perjudis ocasionats i pot ser sancionat d'acord amb el que disposen les normes legals o estatutàries.»

Noranta-quatre. L'article 170 queda redactat de la manera següent:

«Article 170. *Òrgan a què correspon prestar l'auxili judicial.*

Correspon prestar l'auxili judicial a l'oficina del jutjat de primera Instància del lloc en la circumscripció del qual s'haja de practicar. No obstant això, si en el dit lloc té la seu un jutjat de pau, i l'auxili judicial consistix en un acte de comunicació, a este li correspon practicar l'actuació.»

Noranta-cinc. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 171 queda redactat de la manera següent:

«1. L'auxili judicial l'ha sol·licitat el tribunal que ho requerisca per mitjà d'exhort adreçat a l'oficina judicial del que s'haja de prestar i que ha de contindre.»

Noranta-sis. L'article 173 queda redactat de la manera següent:

«Article 173. *Compliment de l'exhort.*

El responsable de l'oficina judicial que reba l'exhort ha de disposar el seu compliment i el que siga necessari perquè es practiquen les actuacions que s'hi interessen dins del termini assenyalat.

Quan no succeïska així, el secretari judicial de l'òrgan exhortant, d'ofici o a instància de part, ha de recordar a l'exhortat la urgència del compliment. Si la situació persistix, l'òrgan per al qual s'haja sol·licitat l'auxili ha de posar els fets en coneixement de la sala de govern corresponent al tribunal exhortat.»

Noranta-set. L'apartat 1 de l'article 177 queda redactat de la manera següent:

«1. Els despatxos per a la pràctica d'actuacions judicials a l'estranger s'han de cursar d'acord amb el que establixen les normes comunitàries que hi siguen aplicables, en els tractats internacionals en què Espanya siga part i, si no n'hi ha, en la legislació interna que hi resulte aplicable.»

Noranta-huit. L'article 178 queda redactat de la manera següent:

«Article 178. *Dació de compte.*

1. Els secretaris judicials han de donar compte a la sala, al ponent o al jutge, en cada cas, dels escrits i documents presentats el mateix dia o el següent dia hàbil, quan continguen peticions o pretensions que exigisquen pronunciament d'aquells.

El mateix han de fer respecte a les actes que s'hagen autoritzat fora de la presència judicial.

2. També han de donar compte, el següent dia hàbil, del transcurs dels terminis processals i del consegüent estat de les interlocutòries quan al seu venciment el jutge o magistrat haja de dictar l'oportuna resolució, així com de les resolucions que hagen dictat que no siguen de mera tramitació.

3. Els funcionaris del cos de gestió processal i administrativa han de donar compte, al seu torn, al secretari judicial de la tramitació dels procediments, en particular quan esta exigisca una interpretació de llei o de normes processals, sense perjudi d'informar-ne el titular de l'òrgan judicial quan siguen requerits per a això.»

Noranta-nou. L'article 179 queda redactat de la manera següent:

«Article 179. *Impuls processal i suspensió del procés per acord de les parts.*

1. Llevat que la llei dispose una altra cosa, el secretari judicial ha de donar d'ofici al procés el curs que corresponga, i dictar a este efecte les resolucions necessàries.

2. El curs del procediment es pot suspendre de conformitat amb el que establix l'apartat 4 de l'article 19 de la present llei, i s'ha de reprendre si ho sol·licita qualsevol de les parts. Si, transcorregut el termini pel qual es va acordar la suspensió, ningú demana, en els cinc dies següents, la represa del procés, el secretari judicial ha d'acordar arxivar provisionalment les actuacions i han de romandre en tal situació mentres no se sol·licite la continuació del procés o es produísca la caducitat d'instància.»

Cent. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 180, que queden redactats de la manera següent:

«1. En els tribunals col·legiats, el secretari judicial ha de determinar, per a cada assumpte, el magistrat ponent, segons el torn establert per a la sala o secció al principi de cada any judicial exclusivament sobre la base de criteris objectius.

2. La designació s'ha de fer en la primera resolució que el secretari judicial dicte en el procés i s'ha de notificar a les parts el nom del magistrat ponent i, si és el cas, del que d'acord amb el torn ja establert el substituísca, amb expressió de les causes que motiven la substitució.»

Cent u. L'article 181 queda redactat de la manera següent:

«Article 181. *Funcions del magistrat ponent.*

En els tribunals col·legiats, correspon al magistrat ponent:

1r. El despatx ordinària i l'atenció de la tramitació dels assumptes que li hagen sigut adjudicats, sense perjudi de l'impuls que corresponga al secretari judicial.

2n. Examinar la proposició de mitjans de prova que les parts presenten i informar sobre la seua admissibilitat, pertinència i utilitat.

3r. Emetre informe sobre els recursos interposats contra les decisions del tribunal i els recursos interposats contra les decisions del secretari judicial que haja de resoldre el tribunal.

4t. Dictar les providències i proposar les altres resolucions que haja de dictar el tribunal.

5t. Redactar les resolucions que dicte el tribunal, sense perjudi del que disposa el paràgraf segon de l'article 203.»

Cent dos. Es modifica la rúbrica de la secció 2a del capítol VII del títol V del Llibre I que té la redacció següent:

«Secció 2a. De les vistes i de les compareixences»

Cent tres. L'article 182 queda redactat de la manera següent:

«Article 182. Assenyalament de les vistes.

1. Correspon als presidents de sala i als de secció dels òrgans col·legiats l'assenyalament de data i hora per a la deliberació i votació dels assumptes que s'hagen de decidir sense celebració de vista.

De la mateixa manera, correspon al jutge o president l'assenyalament quan la decisió de convocar, reprendre o assenyalar novament un juí, vista o tràmit equivalent s'adopte en el transcurs de qualsevol acte processal iniciat i que presidisquen, sempre que la puguen fer en el mateix acte, i tenint en compte les necessitats de l'agenda programada d'assenyalaments.

2. Els titulars d'òrgans jurisdiccionals unipersonals i els presidents de sala o secció en els tribunals col·legiats han de fixar els criteris generals i donar les instruccions concretes i específiques d'acord amb les quals s'han de fer l'assenyalament de les vistes o tràmits equivalents.

3. Eixos criteris i instruccions comprendran:

1r. La fixació dels dies predeterminats per a tal fi, que s'ha de subjectar a la disponibilitat de sala prevista per a cada òrgan judicial i a la necessària coordinació amb la resta d'òrgans judicials.

2n. Hores d'audiència.

3r. Nombre d'assenyalaments.

4t. Duració aproximada de la vista en concret, segons hagen pogut determinar una vegada estudiat l'assumpte o pleit de què es tracte.

5t. Naturalesa i complexitat dels assumptes.

6t. Qualsevol altra circumstància que es considere pertinent.

4. Els secretaris judicials han d'establir la data i hora de les vistes o tràmits equivalents subjectant-se als criteris i les instruccions anteriors i gestionant una agenda programada d'assenyalaments, tenint en compte les circumstàncies següents:

1r. L'orde en què els procediments arriben a un estat en què s'haja de celebrar la vista o el juí, llevat de les excepcions legalment establides o els casos en què l'òrgan jurisdiccional excepcionalment establisca que han de tindre preferència. En estos casos han de ser anteposats als altres l'assenyalament dels quals no s'hagen realitzat.

2n. La disponibilitat de sala prevista per a cada òrgan judicial.

3r. L'organització dels recursos humans de l'oficina judicial.

4t. El temps que siga necessari per a les citacions i compareixences dels pèrits i testimonis.

5t. La coordinació amb el ministeri fiscal en els procediments en què les lleis prevegen la seua intervenció.

5. A mesura que s'incloguen els assenyalaments en l'agenda programada i, en tot cas, abans de notificar-la a les parts, se n'ha de donar compte al jutge o president. En cas que no s'ajusten als criteris i instruccions establits, el jutge o president ha de decidir sobre assenyalament.»

Cent quatre. L'article 183 queda redactat de la manera següent:

«Article 183. *Sol·licitud de nou assenyalament de vista.*

1. Si a qualsevol dels qui hagen d'acudir a una vista li resulta impossible assistir-hi el dia assenyalat, per causa de força major o un altre motiu d'anàloga entitat, ho ha de manifestar immediatament al tribunal, acreditant-ne complidament la causa o motiu i sol·licitant assenyalament de nova vista o resolució que atenga la situació.

2. Quan siga l'advocat d'una de les parts qui considera impossible acudir a la vista, si es considera atendible i acreditada la situació que s'al·legue, el secretari judicial ha de fer un nou assenyalament de vista.

3. Quan siga la part qui al·legue la situació d'impossibilitat, prevista en l'apartat primer, el secretari judicial, si considera atendible i acreditada la situació que s'al·legue, ha d'adoptar una de les resolucions següents:

1a. Si la vista és de processos en què la part no està assistida per un advocat o representada per un procurador, ha d'efectuar un nou assenyalament.

2a. Si la vista és per a actuacions en què, inclús estant la part assistida per un advocat o representada per un procurador, siga necessària la presència personal de la part, ha de fer igualment un nou assenyalament de vista.

En particular, si la part ha sigut citada a la vista per respondre a l'interrogatori regulat en els articles 301 i següents, el secretari judicial ha de fer un nou assenyalament, amb les citacions que siguen procedents. El mateix ha de resoldre quan estiga citada per a interrogatori una part contrària a la que al·legue i acredite la impossibilitat d'assistir.

4. El secretari judicial ha de posar en coneixement del tribunal la data i l'hora fixades per al nou assenyalament, el mateix dia o el dia hàbil següent a aquell en què haja sigut acordat.

5. Quan un testimoni o pèrit que haja sigut citat a vista pel tribunal manifeste i acredite trobar-se en la mateixa situació d'impossibilitat expressada en el primer apartat d'este precepte, el secretari judicial ha de disposar que s'escolten les parts per un termini comú de tres dies sobre si es deixa sense efecte l'assenyalament de la vista i se n'efectua un de nou o si se cita el testimoni o pèrit per a la pràctica de l'actuació probatòria fora de la vista assenyalada. Transcorregut el termini, el tribunal ha de decidir el que considere convenient, i si no considera atendible o acreditada l'excusa del testimoni o del pèrit, ha de mantindre l'assenyalament de la vista i el secretari judicial ho ha de notificar així a aquells, i requerir-los a comparèixer, amb l'advertència que preveu l'apartat segon de l'article 292.

6. Quan el secretari judicial, en resoldre sobre les situacions a què es referixen els apartats 2 i 3 anteriors, entenga que l'advocat o el litigant han pogut procedir amb dilació injustificada o sense cap fonament, ha de donar compte al jutge o tribunal, el qual els pot imposar una multa de fins a sis-cents euros, sense perjudici del que el secretari resolga sobre el nou assenyalament.

La mateixa multa la pot imposar el tribunal en els supòsits previstos en l'apartat 5 d'este article, si entén que concorren les circumstàncies a què s'al·ludix en el paràgraf anterior.»

Cent cinc. L'apartat 1 de l'article 185 queda redactat de la manera següent:

«1. Constituït el tribunal en la forma que disposa esta llei, el jutge o president ha de declarar que es procedisca a celebrar vista pública, excepte quan l'acte se celebra a porta tancada. Iniciada la vista, s'han de relacionar succintament els antecedents del cas o les qüestions que s'hagen de tractar.»

Cent sis. El paràgraf primer de l'article 186 queda redactat de la manera següent:

«Durant el desenrotllament de les vistes, correspon al jutge o president, o al secretari judicial en el cas de vistes celebrades exclusivament davant seu, la direcció dels debats i, en particular:»

Cent set. L'apartat 1 de l'article 187 queda redactat de la manera següent:

«1. El desenrotllament de la vista s'ha de registrar en suport apte per a la gravació i reproducció del so i de la imatge o, si no és possible, només del so, d'acord amb el que disposa l'article 147 d'esta llei.

Les parts poden en tot cas, sol·licitar a costa seu una còpia dels suports en què haja quedat gravada la vista.»

Cent huit. L'article 188 queda redactat de la manera següent:

«Article 188. *Suspensió de les vistes.*

1. La celebració de les vistes el dia assenyalat només es pot suspendre, en els supòsits següents:

1r. Perquè ho impedisca la continuació d'una altra pendent del dia anterior.

2n. Perquè hi falta el nombre de magistrats necessari per a dictar una resolució o per indisposició sobrevinguda del jutge o del secretari judicial, si no pot ser substituït.

3r. Perquè se sol·licita d'acord les parts, al·legant justa causa segons el parer del secretari judicial.

4t. Per impossibilitat absoluta de qualsevol de les parts esmentades per a ser interrogades en el juí o vista, sempre que esta impossibilitat, justificada suficientment segons el parer del secretari judicial, s'haja produït quan ja no és possible sol·licitar un nou assenyalament d'acord amb el que disposa l'article 183.

5t. Per mort, malaltia o impossibilitat absoluta o baixa per maternitat o paternitat de l'advocat de la part que demane la suspensió, justificades suficientment, segons el parer del secretari judicial, sempre que estos fets s'hagen produït quan ja no és possible sol·licitar un nou assenyalament d'acord amb el que disposa l'article 183, sempre que es garantisca el dret a la tutela judicial efectiva i no es cause indefensió.

Igualment, són equiparables als supòsits anteriors i amb els mateixos requisits, altres situacions anàlogues previstes en altres sistemes de previsió social i pel mateix temps pel qual s'atorgue la baixa i la prestació dels permisos previstos en la legislació de la Seguretat Social.

6t. Pel fet de tindre l'advocat defensor dos assenyalaments de vista per al mateix dia en distints tribunals, i siga impossible, per l'horari fixat, que assistisca a ambdós, sempre que acredite suficientment que, a l'empara de l'article 183, va intentar, sense resultat, un nou assenyalament que evitara la coincidència.

En este cas, té preferència la vista relativa a causa criminal amb pres i, en defecte d'esta actuació, la de l'assenyalament més antic, i si els dos assenyalaments són de la mateixa data, se suspén la vista corresponent al procediment més modern.

No es pot acordar la suspensió de la vista si la comunicació de la sol·licitud perquè aquella s'acorde es produïx amb més de tres dies de retard des de la notificació de l'assenyalament que es reba en segon lloc. A estos efectes s'ha d'adjuntar a la sol·licitud una còpia de la notificació de l'esmentat assenyalament.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable a les vistes relatives a causa criminal amb pres, sense perjudici de la responsabilitat en què s'haja pogut incórrer.

7m. Pel fet d'haver-se acordat la suspensió del curs de les actuacions o perquè és procedent la suspensió d'acord amb el que disposa esta llei.

2. Qualsevol suspensió que el secretari judicial acorde s'ha de fer saber el mateix dia o el dia hàbil següent al tribunal i ho ha de comunicar el secretari a les parts personades i als qui hagen sigut citats judicialment en qualitat de testimonis, pèrits o en una altra condició.»

Cent nou. L'apartat 1 de l'article 189 queda redactat de la manera següent:

«1. En cas de suspensió de la vista el secretari judicial ha de fer un nou assenyalament en acordar-se la suspensió i, si no és possible, tan prompte com desaparega el motiu que la va ocasionar.»

Cent deu. S'afig un nou article 189 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 189 bis. *De les compareixences.*

Cal atindre's al contingut dels articles 188 i 189, en el que hi siguen aplicables, per a les compareixences a celebrar exclusivament davant del secretari judicial.»

Cent onze. L'apartat 2 de l'article 190 queda redactat de la manera següent:

«2. Si es formula la recusació a què es referix l'apartat anterior, se suspén la vista i es tramita l'incident segons el que disposa esta llei, i s'ha de fer el nou assenyalament una vegada resolta la recusació.

La recusació que es formule verbalment ha de contindre una expressió succinta de la causa o les causes i s'ha de formalitzar per escrit en el termini de tres dies. Si no es fa dins del dit termini, no ha de ser admesa i s'ha d'imposar al recusant una multa de cent cinquanta a sis-cents euros, i se l'ha de condemnar, a més, al pagament de les costes ocasionades amb la suspensió. El mateix dia en què es dicte l'anterior resolució, el secretari judicial ha de fer el nou assenyalament per a la vista com més prompte millor.»

Cent dotze. S'afig un nou article 192 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 192 bis. *Canvi del secretari judicial després de l'assenyalament. Possible recusació.*

El que disposen els tres articles anteriors és aplicable als secretaris judicials respecte d'aquelles actuacions que s'hagen de celebrar únicament davant d'ells.»

Cent tretze. Els apartats 1 i 3 de l'article 193 queden redactats de la manera següent:

«1. Una vegada iniciada la celebració d'una vista, només es pot interrompre:

1r. Quan el tribunal haja de resoldre alguna qüestió incidental que no puga decidir en l'acte.

2n. Quan s'haja de practicar alguna diligència de prova fora de la seu del tribunal i no es puga verificar en el temps intermedi entre una sessió i l'altra.

3r. Quan no hi compareguen els testimonis o pèrits citats judicialment i el tribunal considere imprescindible la declaració o l'informe d'estos.

4t. Quan, després d'iniciada la vista, es produísca alguna de les circumstàncies que haurien determinat la suspensió de la celebració, i així ho acorde el jutge o president.»

«3. Quan es puga reprendre la vista dins dels vint dies següents a la seua interrupció, així com en tots els casos en què el nou assenyalament es puga realitzar al mateix temps d'acordar la interrupció, ho ha de fer el jutge o president, que ha de tindre en compte les necessitats de l'agenda programada d'assenyalaments i les altres circumstàncies contingudes en l'article 182.4.

Quan no es puga reprendre la vista dins dels vint dies següents a la seua interrupció ni es puga assenyalar una nova data en el mateix acte, la data l'ha de fixar el secretari judicial, d'acord amb les previsions de l'article 182, per a la data més immediata possible.»

Cent catorze. S'afig un nou article 194 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 194 bis. *Secretaris judicials a què corresponga resoldre.*

El que disposa l'article anterior és aplicable als secretaris judicials que hagen de dictar una resolució després de celebrats els actes i les compareixences previstos en esta llei.»

Cent quinze. L'article 200 queda redactat de la manera següent:

«Article 200. *Impediment del jutge o del secretari judicial que haja assistit a la vista o compareixença.*

1. En els tribunals unipersonals, quan després de la vista s'impossibilita el jutge que hi haja assistit i no puga dictar la resolució ni tan sols amb l'assistència del secretari judicial, s'ha de celebrar una nova vista presidida pel jutge que substituïska l'impedit.

El mateix s'ha de fer quan el jutge que haja participat en la vista no puga dictar la resolució perquè està comprés en algun dels casos previstos en l'apartat 2 de l'article 194.

2. L'anterior és aplicable als secretaris judicials que no poguen dictar una resolució, bé perquè s'impossibiliten o perquè incorren en els supòsits previstos en l'article 194 bis, una vegada celebrada la compareixença davant seu.»

Cent setze. Es modifica la rúbrica del capítol VIII del títol V del llibre I, que queda redactat de la manera següent:

«CAPÍTOL VIII

De les resolucions processals»

Cent dèssset. L'article 206 queda redactat de la manera següent:

«Article 206. *Classes de resolucions.*

1. Són resolucions judicials les providències, interlocutòries i sentències dictades pels jutges i tribunals.

En els processos de declaració, quan la llei no expresse la classe de resolució judicial que s'haja d'emprar, s'han d'observar les regles següents:

1a. S'ha de dictar providència quan la resolució es referisca a qüestions processals que requerisquen una decisió judicial perquè així ho establix la llei, sempre que en estos casos no exigisca expressament la forma d'interlocutòria.

2a. S'han de dictar interlocutòries quan es decidisquen recursos contra providències o decrets, quan es resolga sobre admissió o inadmissió de demanda, reconvenió, acumulació d'accions, admissió o inadmissió de la prova, aprovació judicial de transaccions i convenis, mesures cautelars i nul·litat o validesa de les actuacions.

També es revestixen la forma d'interlocutòria les resolucions que versen sobre pressupostos processals, anotacions i inscripcions registrals i qüestions incidentals, tinguen o no assenyalada en esta llei una tramitació especial, sempre que en estos casos la llei exigisca decisió del tribunal, així com les que posen fi a les actuacions d'una instància o un recurs abans que concloga la seua tramitació ordinària, llevat que, respecte d'estes últimes, la llei haja disposat que hagen de finalitzar per decret.

3a. S'ha de dictar sentència per a posar fi al procés, en primera o segona instància, una vegada que haja conclòs la seua tramitació ordinària prevista en la llei. També s'han de resoldre per mitjà de sentència els recursos extraordinaris i els procediments per a la revisió de sentències fermes.

2. Les resolucions dels secretaris judicials es denominen diligències i decrets.

Quan la llei no expresse la classe de resolució que s'haja d'emprar, s'han d'observar les regles següents:

1a. S'ha de dictar diligència d'ordenació quan la resolució tinga com a objecte donar a les actuacions el curs que la llei establixca.

2a. S'ha de dictar decret quan s'admeta a tràmit la demanda, quan es pose terme al procediment del qual el secretari tinga atribuïda competència exclusiva i, en qualsevol classe de procediment, quan siga necessari o convenient raonar el que s'haja resolt.

3a. S'han de dictar diligències de constància, comunicació o execució a l'efecte de reflectir en les actuacions fets o actes amb transcendència processal.

3. En els processos d'execució s'han de seguir, en el que siga aplicable, les regles establides en els apartats anteriors.»

Cent díhuit. L'article 208 queda redactat de la manera següent:

«Article 208. *Forma de les resolucions.*

1. Les diligències d'ordenació i les providències s'han de limitar a expressar el que per estes es mane i han d'incloure a més una succinta motivació quan així ho dispose la llei o qui les haja de dictar ho considere convenient.

2. Els decrets i les interlocutòries han de ser sempre motivats i han de contindre en paràgrafs separats i numerats els antecedents de fet i els fonaments de dret en què es base la subsegüent part dispositiva o decisió.

3. Si es tracta de sentències i interlocutòries s'ha d'indicar el tribunal que les dicta, amb expressió del jutge o magistrats que l'integren i la seua firma i indicació del nom del ponent, quan el tribunal siga col·legiat. En el cas de providències dictades per sales de justícia, n'hi ha prou amb la firma del ponent.

En les resolucions dictades pels secretaris judicials, s'ha d'indicar sempre el nom del que l'haja dictat, amb extensió de la seua firma.

4. Tota resolució ha d'incloure la menció del lloc i la data en què s'adopte i si la esta és ferma o si és possible interposar-hi algun recurs en contra, amb expressió, en este últim cas, del recurs que siga procedent, de l'òrgan davant del qual s'ha d'interposar i del termini per a recórrer.»

Cent dènou. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 210, que queden redactats de la manera següent:

«1. Llevat que la llei permeta diferir el pronunciament, les resolucions que s'hagen de dictar en la celebració d'una vista, audiència o compareixença davant del tribunal o secretari judicial s'han de pronunciar oralment en el mateix acte, i este s'ha de documentar amb expressió de la decisió i motivació succinta d'aquelles resolucions.»

«2. Pronunciada oralment una resolució, si totes les persones que són part en el procés estan presents en l'acte, per elles mateixes o degudament representades, i expressen la decisió de no recórrer, s'ha de declarar, en el mateix acte, la fermesa de la resolució.

Llevat d'este cas, el termini per a recórrer comença a comptar de la notificació de la resolució degudament redactada.»

Cent vint. L'apartat 1 de l'article 211 queda redactat de la manera següent:

«1. Les resolucions de tribunals i secretaris judicials han de ser dictades dins del termini que la llei establisca.»

Cent vint-i-u. L'article 212 queda redactat de la manera següent:

«Article 212. *Publicació i arxivament de les sentències.*

1. Les sentències i la resta de resolucions definitives, una vegada esteses i firmades pels qui les han dictat, seran publicades i depositades en l'oficina judicial, i el secretari judicial n'ha d'ordenar la notificació i arxivament, i donar-los publicitat en la forma permesa o ordenada en la Constitució i les lleis.

2. S'ha de permetre a qualsevol interessat l'accés al text de les sentències o a determinats punts d'estes. Este accés pot quedar restringit quan pugua afectar el dret a la intimitat, els drets de les persones que requerisquen un especial deure de tutela, la garantia de l'anonimat dels perjudicats, quan siga procedent, així com, amb caràcter general, per a evitar que les sentències es puguen utilitzar amb fins contraris a les lleis.

3. Les sentències que es dicten en els procediments sobre l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o els articles 1 i 2 de la Llei de Defensa de la Competència les ha de comunicar el secretari judicial a la Comissió Nacional de la Competència.

4. Els secretaris judicials han de posar en les actuacions la certificació literal de les sentències i la resta de resolucions definitives.»

Cent vint-i-dos. S'hi afig un nou article 213 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 213 bis. *Llibre de decrets.*

En cada tribunal s'ha de portar, sota la responsabilitat i custòdia del secretari judicial, un llibre de decrets, en el qual s'han d'incloure firmats tots els definitius, que seran ordenats cronològicament.»

Cent vint-i-tres. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 214, i s'hi afig un nou apartat 4 amb la redacció següent:

«2. Els aclariments a què es referix l'apartat anterior els poden fer d'ofici, el tribunal o secretari judicial, segons corresponga, dins dels dos dies hàbils següents al de la publicació de la resolució, o a petició de part o del ministeri fiscal formulada dins del mateix termini, i en este cas han de ser resolts per qui haja dictat la resolució de què es tracte dins dels tres dies següents al de la presentació de l'escrit en què se sol·licite l'aclariment.

3. Els errors materials manifestos i els aritmètics en què incorren les resolucions dels tribunals i secretaris judicials poden ser rectificats en qualsevol moment.

4. No es pot interposar cap recurs contra la resolució que decidisca sobre l'aclariment o la correcció, sense perjudici dels recursos que siguen procedents, si és el cas, contra la resolució a què es referisca la sol·licitud o actuació d'ofici.»

Cent vint-i-quatre. Es modifiquen els apartats 2 i 4 i s'introduïx un nou apartat 5 en l'article 215, amb la redacció següent:

«2. Si es tracta de sentències o interlocutòries que han omés manifestament pronunciaments relatius a pretensions oportunament deduïdes i substanciades en el procés, el tribunal, a sol·licitud escrita de part en el termini de cinc dies a comptar de la notificació de la resolució, amb el trasllat previ del secretari judicial de la dita sol·licitud a les altres parts, per a al·legacions escrites per cinc dies més, ha de dictar interlocutòria per la qual resolga completar la resolució amb el pronunciament omés o que no pertoca completar-la.»

«4. De la mateixa manera que estableixen els apartats anteriors, ha de procedir el secretari judicial quan es requerisca esmenar o completar els decrets que haja dictat.»

«5. No es pot interposar cap recurs contra els actes o decrets en què es completen o es denegue completar les resolucions a què es referixen els apartats anteriors d'este article, sense perjudici dels recursos que siguen procedents, si és el cas, contra la sentència, interlocutòria o decret a què es referisca la sol·licitud o l'actuació d'ofici del tribunal o secretari judicial. Els terminis per a estos recursos, si són procedents, s'interrompen des que se'n sol·licite l'aclariment, rectificació, esmena o complement, i continua el còmput des de l'endemà a la notificació de la resolució que reconega o negue l'omissió de pronunciament i acorde o denegue esmenar-la.»

Cent vint-i-cinc. Es deixen sense contingut els articles 223 i 224 que constituïen la secció 3a del capítol VIII del títol V del llibre I.

Cent vint-i-sis. Es modifica la rúbrica del capítol IX del títol V del llibre I, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL IX

De la nul·litat de les actuacions»

Cent vint-i-set. L'article 225 queda redactat de la manera següent:

«Article 225. *Nul·litat de ple dret.*

Els actes processals són nuls de ple dret en els casos següents:

- 1r. Quan siguen produïts per un tribunal o davant d'un tribunal amb falta de jurisdicció o de competència objectiva o funcional.
- 2n. Quan es realitzen sota violència o intimidació.
- 3r. Quan es prescinda de normes essencials del procediment, sempre que, per eixa causa, s'haja pogut produir indefensió.
- 4t. Quan es realitzen sense intervenció d'advocat, en els casos en què la llei ho establisca com a obligatori.
- 5t. Quan se celebren vistes sense la preceptiva intervenció del secretari judicial.
- 6t. Quan es resolguen per mitjà de diligències d'ordenació o decret qüestions que, d'acord amb la llei, hagen de ser resoltes per mitjà de providència, interlocutòria o sentència.
- 7m. En els altres casos en què esta llei així ho establisca.»

Cent vint-i-huit. L'article 228 queda redactat de la manera següent:

«Article 228. *Incident excepcional de nul·litat d'actuacions.*

1. No s'admeten amb caràcter general incidents de nul·litat d'actuacions. No obstant això, excepcionalment, els qui siguen part legítima o hagen hagut de ser poden demanar per escrit que es declare la nul·litat d'actuacions fundada en qualsevol vulneració d'un dret fonamental dels referits en l'article 53.2 de la Constitució, sempre que no s'haja pogut denunciar abans de dictar-se una resolució que pose fi al procés i sempre que la dita resolució no siga susceptible de recurs ordinari ni extraordinari.

És competent per a conèixer d'este incident el mateix tribunal que va dictar la resolució que haja adquirit ferma. El termini per a demanar la nul·litat és de vint dies, des de la notificació de la resolució o, en tot cas, des que es va tindre coneixement del defecte causant d'indefensió, sense que, en este últim cas, es puga sol·licitar la nul·litat d'actuacions després de transcorreguts cinc anys des de la notificació de la resolució.

El tribunal ha d'inadmetre a tràmit, per mitjà de providència succintament motivada, qualsevol incident en què es pretenga suscitar altres qüestions. Contra la resolució per la qual s'inadmet a tràmit l'incident, no es pot interposar cap recurs.

2. Admés a tràmit l'escrit en què es demana la nul·litat fundada en els vicis a què es referix l'apartat anterior d'este article, no queda en suspens l'execució i eficàcia de la sentència o resolució irrecorribles, llevat que s'acorde de manera expressa la suspensió per a evitar que l'incident puga perdre la seua finalitat, pel secretari judicial s'ha de traslladar el dit escrit, junt amb una còpia dels documents que s'hi adjunten, si és el cas, per a acreditar el vici o defecte en què la petició es fonamenta, a les altres parts, que en el termini comú de cinc dies poden formular per escrit les seues al·legacions, a les quals s'han d'adjuntar els documents que es consideren pertinents.

Si es considera la nul·litat, s'han de reposar les actuacions a l'estat immediatament anterior al defecte que l'haja originat i s'ha de seguir el procediment legalment establert. Si es desestima la sol·licitud de nul·litat, s'ha de condemnar, per mitjà d'interlocutòria, el sol·licitant en totes les costes de l'incident i, en cas que el tribunal

entenga que es va promoure amb temeritat, li ha d'imposar, a més, una multa de noranta a sis-cents euros.

Contra la resolució que resolga l'incident no es pot interposar cap recurs.»

Cent vint-i-nou. L'article 230 queda redactat de la manera següent:

«Article 230. *Conservació dels actes.*

La nul·litat d'un acte no implica la dels successius que siguen independents d'aquell ni la d'aquells el contingut dels quals haja romàs invariats sense haver-se comés la infracció que va donar lloc a la nul·litat.»

Cent trenta. L'article 231 queda redactat de la manera següent:

«Article 231. *Esmena.*

El tribunal i el secretari judicial han de tindre cura que puguen ser esmenats els defectes en què incorren els actes processals de les parts.»

Cent trenta-u. Es modifica la rúbrica del capítol X del títol V del llibre I que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL X

De la reconstrucció de les actuacions»

Cent trenta-dos. L'apartat 1 de l'article 232 queda redactat de la manera següent:

«1. És competent per a tramitar la reconstitució total o parcial de tot tipus d'actuacions judicials el secretari de l'oficina judicial on haja esdevingut la desaparició o mutilació.»

Cent trenta-tres. El paràgraf primer de l'article 233 queda redactat de la manera següent:

«El tribunal, o el secretari judicial en actuacions de la seua exclusiva competència, d'ofici, o les parts o els seus hereus, si és el cas, poden instar la reconstrucció de les actuacions. Si el procediment s'inicia a instància de part, ha de començar per mitjà d'un escrit que ha de contindre els punts següents:»

Cent trenta-quatre. L'article 234 queda redactat de la manera següent:

«Article 234. *Citació a compareixença de les parts. Efectes de la seua inassistència.*

1. Acordat pel tribunal per mitjà de providència o, si és el cas, pel secretari judicial per mitjà de diligència, l'inici del procediment de reconstrucció de les actuacions, el secretari judicial ha de manar citar les parts, a una compareixença davant d'ell mateix, que s'ha de celebrar dins del termini màxim de deu dies. A este acte hi han d'assistir les parts i els seus advocats, sempre que la intervenció d'estos siga preceptiva en el procés les actuacions del qual es pretenen reconstruir.

2. La inassistència d'alguna de les parts no impedeix la prossecció de la compareixença amb les que hi estiguen presents. Quan no n'hi comparega cap, el tràmit s'ha de substanciar amb el ministeri fiscal.»

Cent trenta-cinc. L'article 235 queda redactat de la manera següent:

«Article 235. *Inici de la compareixença. Inexistència de controvèrsia. Prova i decisió.*

1. La compareixença s'inicia requerint les parts perquè manifesten la seua conformitat o disconformitat amb l'exactitud dels escrits i documents presentats per

la part que insta el procediment, així com amb aquells que hagen pogut aportar les altres parts en el mateix acte.

2. El secretari judicial, oïdes les parts i examinats els escrits i documents presentats, amb l'informe previ del fiscal, ha de determinar els punts en què hi haja hagut acord entre els litigants i aquells altres en què, prescindint de diferències accidentals, hi haja hagut disconformitat.

3. Quan no hi haja cap controvèrsia sobre els punts als quals afecte la reconstrucció, el secretari judicial ha de dictar decret en què declare reconstituïdes les actuacions i fixe la situació processal de la qual s'haja de partir per a l'ulterior curs del juí de què es tracte.

4. Quan entre les parts hi haja desacord total o parcial, el secretari judicial ha de convocar les parts i el ministeri fiscal a vista davant del tribunal, que s'ha de celebrar en els deu dies següents i en la qual s'ha de proposar la prova que siga necessària, que s'ha de practicar en el mateix acte, o si això no és possible, en el termini de quinze dies. El tribunal ha de resoldre per mitjà d'interlocutòria la forma com han de quedar reconstituïdes les actuacions, o la impossibilitat de la seua reconstitució. Contra esta interlocutòria es pot interposar recurs d'apel·lació.»

Cent trenta-sis. L'apartat 2 de l'article 237 queda redactat en els termes següents:

«2. Contra el decret que declare la caducitat només es pot interposar recurs de revisió.»

Cent trenta-set. L'apartat 3 de l'article 242 queda redactat de la manera següent:

«3. Una vegada ferma la resolució en què s'haja imposat la condemna, els procuradors, advocats, pèrits i la resta de persones que hagen intervingut en el juí i que tinguen algun crèdit contra les parts que haja de ser inclòs en la taxació de costes poden presentar davant de l'oficina judicial la minuta detallada dels seus drets o honoraris i el compte detallat i justificat dels gastos que hagen avançat.»

Cent trenta-huit. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 243, que queden redactats de la manera següent:

«1. En tot tipus de processos i instàncies, la taxació de costes l'ha de practicar el secretari del tribunal que haja conegut del procés o recurs, respectivament, o, si és el cas, el secretari judicial encarregat de l'execució.»

«2. No s'han d'incloure en la taxació els drets corresponents a escrits i actuacions que siguen inútils, superflus o no autoritzats per la llei, ni les partides de les minuts que no s'expressen detalladament o que es referisquen a honoraris que no s'hagen meritat en el pleit.

Tampoc s'han d'incloure en la taxació de costes els drets dels procuradors meritats per actuacions merament facultatives, que haurien pogut ser practicades en un altre cas per les oficines judicials.

El secretari judicial ha de reduir l'import dels honoraris dels advocats i la resta de professionals que no estiguen subjectes a tarifa o aranzel, quan els reclamats excedisquen el límit a què es referix l'apartat 3 de l'article 394 i no s'haja declarat la temeritat del litigant condemnat a costes.»

Cent trenta-nou. Es modifica la rúbrica de l'article 244 i s'hi afeg un nou apartat 3 amb la redacció següent:

«Article 244. *Trasllat a les parts. Aprovació.*»

«3. Transcorregut el termini establert en l'apartat primer sense haver sigut impugnada la taxació de costes practicada, el secretari judicial l'ha d'aprovar mitjançant un decret. Contra esta resolució es pot interposar recurs directe de revisió, i contra la interlocutòria en què es resolga el recurs de revisió no es pot interposar cap recurs.»

Cent quaranta. L'apartat 4 de l'article 245 queda redactat de la manera següent:

«4. En l'escrit d'impugnació s'han de mencionar els comptes o les minuts i les partides concretes a què es referisca la discrepància i les raons d'esta. Si no s'efectua la menció, el secretari judicial, mitjançant un decret, ha d'inadmetre la impugnació a tràmit. Contra este decret només es pot interposar recurs de reposició.»

Cent quaranta-u. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 246, que queden redactats de la manera següent:

«3. El secretari judicial, tenint en compte les actuacions i els dictàmens emesos, ha de dictar decret mantenint la taxació realitzada o, si és el cas, introduir-hi les modificacions que considere oportunes.

Si la impugnació és totalment desestimada, s'han d'imposar les costes de l'incident a l'impugnant. Si és totalment o parcialment estimada, s'han d'imposar a l'advocat o al pèrit els honoraris del qual s'hagen considerat excessius.

Contra el dit decret, es pot interposar recurs de revisió.

Contra la interlocutòria que resolga el recurs de revisió, no es pot interposar cap recurs.

4. Quan siga impugnada la taxació pel fet d'haver-s'hi inclòs partides de drets o honoraris indeguts, o pel fet de no haver-s'hi inclòs gastos degudament justificats i reclamats, el secretari judicial ha de traslladar a l'altra part per tres dies perquè es pronuncie sobre la inclusió o exclusió de les partides reclamades.

El secretari judicial ha de resoldre en els tres dies següents mitjançant un decret. Davant d'esta resolució es pot interposar recurs directe de revisió i contra la interlocutòria que resolga el recurs de revisió, no es pot interposar cap recurs.»

Cent quaranta-dos. Es modifica l'apartat 3 i s'afeg un nou apartat 5 en l'article 247, amb la redacció següent:

«3. Si els tribunals consideren que alguna de les parts ha actuat conculcant les regles de la bona fe processal, li poden imposar, en peça separada, mitjançant un acord motivat, i respectant el principi de proporcionalitat, una multa que pot oscil·lar de cent huitanta a sis mil euros, sense que en cap cas puga superar la tercera part de la quantia del litigi.

Per a determinar la quantia de la multa, el tribunal ha de tindre en compte les circumstàncies del fet de què es tracte, així com els perjudis que al procediment o a l'altra part s'hagen pogut causar.

En tot cas, el secretari judicial ha de fer constar el fet que motive l'actuació correctora, les al·legacions de l'implicat i l'acord que s'adopte el jutge o la sala.»

«5. Les sancions imposades a l'empara d'este article se sotmeten al règim de recursos previstos en el títol V del llibre VII de la Llei Orgànica del Poder Judicial.»

Cent quaranta-tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 249, que queda redactat de la manera següent:

«2. També s'han de decidir en el juí ordinari les demandes la quantia de les quals excedisquen els sis mil euros i aquelles l'interés econòmic de les quals siga impossible de calcular, ni tan sols de manera relativa.»

Cent quaranta-quatre. L'última regla de l'apartat 1 passa a ser la regla 13a. L'apartat 2 de l'article 250 queda redactat de la manera següent:

«2. També s'han de decidir en el juí verbal les demandes la quantia de les quals no excedisca els sis mil euros i no es referisquen a cap de les matèries previstes en l'apartat 1 de l'article anterior.»

Cent quaranta-cinc. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 4 de l'article 254, que queden redactats de la manera següent:

«1. Al juí se li ha de donar inicialment la tramitació que haja indicat l'actor en la seua demanda.

No obstant això, si a la vista de les al·legacions de la demanda el secretari judicial advertix que el juí triat per l'actor no correspon al valor assenyalat o a la matèria a què es referix la demanda, ha d'acordar per diligència d'ordenació que es done a l'assumpte la tramitació que corresponga. Contra esta diligència es pot interposar recurs directe de revisió davant del tribunal, que no produïska efectes suspensius.

El tribunal no està vinculat pel tipus de juí sol·licitat en la demanda.»

«2. Si, en contra de l'assenyalat per l'actor, el secretari judicial considera que la demanda és de quantia inestimable o no determinable, ni inclús en forma relativa, i que, per tant, no és procedent seguir els cursos del juí verbal, ha de donar d'ofici, per mitjà de diligència, a l'assumpte la tramitació del juí ordinari, sempre que hi conste la designació de procurador i la firma d'un advocat.»

«4. El tribunal no pot inadmetre en cap cas la demanda perquè entenga inadequat el procediment per raó de la quantia. Però si la demanda es limita a indicar sense més la classe de juí que correspon, o si, després d'apreciar-se d'ofici pel secretari que la quantia fixada és incorrecta, no hi ha en aquella elements suficients per a calcular-la correctament, no s'ha de donar curs a les actuacions fins que l'actor no esmene el defecte de què es tracte.

El termini per a l'esmena és de deu dies, passats els quals el tribunal ha de resoldre el que siga procedent.»

Cent quaranta-sis. L'apartat 3 de l'article 258 queda redactat de la manera següent:

«3. Si la caució ordenada pel tribunal no es presta en tres dies, comptats des que es dicte la interlocutòria en què es concedisca les diligències, el secretari judicial ha de procedir, mitjançant un decret dictat a este efecte, a l'arxivament definitiu de les actuacions.»

Cent quaranta-set. Els apartats 1 i 2 de l'article 259 queden redactats de la manera següent:

«1. En la interlocutòria en la qual s'accedisca a la sol·licitud, s'ha de citar i requerir els interessats perquè, en la seu de l'oficina judicial o en el lloc i de la manera que es consideren oportuns, i dins dels deu dies següents, duguen a terme la diligència que haja sigut sol·licitada i acordada.

2. Per a l'examen dels documents i títols a què es referixen les diligències assenyalades en l'apartat 1 de l'article 256, el sol·licitant pot acudir a la seu de l'oficina judicial assessorat per un expert en la matèria, que actuarà sempre a costa del sol·licitant.»

Cent quaranta-huit. Es modifica l'apartat 2 de l'article 271, que queda redactat de la manera següent:

«2. S'exceptuen del que disposa l'apartat anterior les sentències o resolucions judicials o d'autoritat administrativa, dictades o notificades en una data no anterior al moment de formular les conclusions, sempre que puguen resultar condicionants o decisives per a resoldre en primera instància o en qualsevol recurs.

Estes resolucions es poden presentar inclús dins del termini previst per a dictar sentència, i s'han de traslladar per diligència d'ordenació a les altres parts, perquè, en el termini comú de cinc dies, puguen al·legar i demanar el que consideren convenient, amb suspensió del termini per a dictar sentència.

El tribunal ha de resoldre sobre l'admissió i abast del document en la mateixa sentència.»

Cent quaranta-nou. El paràgraf segon de l'article 275 queda redactat de la manera següent:

«L'omissió l'ha de fer notar el secretari judicial a la part, que ha d'esmenar-la en el termini de cinc dies. Quan l'omissió no se solucione dins del dit termini, el secretari judicial ha d'expedir les còpies dels escrits i documents a costa de la part que haja deixat de presentar-les, llevat que es tracte dels escrits de demanda o resposta, o dels documents que els hagen d'acompanyar, i en este cas, aquells es tenen per no presentats o estos per no aportats, a tots els efectes.»

Cent cinquanta. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 276, que queden redactats de la manera següent:

«1. Quan les parts estiguen representades per un procurador, cada un d'estos ha de traslladar amb caràcter previ als procuradors de les altres parts les còpies dels escrits i documents que haja de presentar al tribunal.

2. El procurador ha d'efectuar el trasllat entregant al servici de recepció de notificacions a què al·ludix l'apartat 3 de l'article 28, la còpia o les còpies dels escrits i documents, que vagen destinades als procuradors de les altres parts i litisconsorts. L'encarregat del servici ha de rebre les còpies presentades, que ha de datar i segellar, i a més, ha d'entregar al presentant un justificant que s'ha dut a terme el trasllat. El dit justificant s'ha d'entregar junt amb els escrits i documents que es presenten al tribunal.

Quan s'utilitzen els mitjans tècnics a què es referixen els apartats 5 i 6 de l'article 135 d'esta llei, el trasllat de còpies s'ha de fer de forma simultània a la presentació telemàtica de l'escrit i els documents de què es tracte i s'entén efectuat en la data i l'hora que conste en el resguard acreditatiu de la presentació. En cas que el trasllat tinga lloc el dia i l'hora inhàbil a efectes processals d'acord amb la llei, s'entén efectuat el primer dia i hora hàbil següent.»

Cent cinquanta-u. L'article 277 queda redactat de la manera següent:

«Article 277. *Efectes de l'omissió del trasllat per mitjà de procurador.*

Quan siguen aplicables els dos primers apartats de l'article anterior, el secretari judicial no ha d'admetre la presentació d'escrits i documents si no consta que s'haja realitzat el trasllat de les còpies corresponents a les altres parts personades.»

Cent cinquanta-dos. L'apartat 1 de l'article 279 queda redactat de la manera següent:

«1. Les pretensions de les parts s'han de deduir en vista de les còpies dels escrits, dels documents i de les resolucions del tribunal o secretari judicial, que cada litigant ha de conservar en el seu poder.»

Cent cinquanta-tres. L'apartat 2 de l'article 286 queda redactat de la manera següent:

«2. El secretari judicial ha de traslladar a la part contrària l'escrit d'ampliació de fets, perquè, dins del quint dia, manifeste si reconeix com a cert el fet al·legat o el nega. En este cas, pot adduir tot el que aclarisca o desvirtue el fet que s'afirma en l'escrit d'ampliació.»

Cent cinquanta-quatre. L'apartat 3 de l'article 289 queda redactat de la manera següent:

«3. S'han de portar a terme davant del secretari judicial la presentació de documents originals o còpies autèntiques, l'aportació d'altres mitjans o instruments

probatoris, el reconeixement de l'autenticitat d'un document privat, la formació de cossos d'escriptura per a la confrontació de lletres i la mera ratificació de l'autoria del dictamen pericial, sempre que tinguen lloc fora de la vista pública o el secretari judicial estiga present en l'acte. Però el tribunal ha d'examinar pel seu compte la prova documental, els informes i dictàmens escrits i qualssevol altres mitjans o instruments que s'aporten.»

Cent cinquanta-cinc. L'article 290 queda redactat de la manera següent:

«Article 290. *Assenyament per a actes de prova que es practiquen separatament.*

Totes les proves s'han de practicar en una unitat d'acte. Excepcionalment, el tribunal pot acordar, per mitjà de providència, que determinades proves se celebren fora de l'acte de juí o vista; en estos casos, el secretari judicial ha d'assenyalar, amb almenys cinc dies d'antelació, el dia i l'hora en què s'han de practicar els actes de prova que no siga possible dur a terme en el juí o vista. Si, excepcionalment, la prova no es practica en la seu del tribunal, s'ha de determinar i notificar el lloc de què es tracte.

Estes proves s'han de practicar en tot cas abans del juí o vista.»

Cent cinquanta-sis. Els apartats 1 i 2 de l'article 292 queden redactats de la manera següent:

«1. Els testimonis i els pèrits citats tindran el deure de comparéixer en el juí o vista que finalment s'haja assenyalat. La infracció d'este deure se sanciona pel tribunal, amb audiència prèvia per cinc dies, amb multa de cent huitanta a sis-cents euros.

2. En el moment d'imposar la multa a què es referix l'apartat anterior, el tribunal ha de requerir, per mitjà de providència, el multat perquè comparega quan el secretari judicial el torne a citar, amb l'avertència de procedir contra ell per desobediència a l'autoritat.»

Cent cinquanta-set. L'apartat 2 de l'article 294 queda redactat de la manera següent:

«2. Si el tribunal considera fonamentada la petició, hi ha d'accedir, disposant, per mitjà de providència, que les actuacions es practiquen quan es considere necessari, sempre amb anterioritat a la celebració del juí o vista, i el secretari judicial ha de fer l'assenyament oportú.»

Cent cinquanta-huit. El paràgraf tercer de l'apartat 1 de l'article 330 queda redactat de la manera següent:

«Quan estiguen disposats a exhibir-los voluntàriament, no se'ls ha d'obligar que els presenten en l'oficina judicial, sinó que, si així ho exigixen, el secretari judicial ha d'anar al seu domicili per a testimoniar-los.»

Cent cinquanta-nou. L'apartat 1 de l'article 337 queda redactat de la manera següent:

«1. Si no és possible a les parts aportar dictàmens elaborats per pèrits designats per estes, junt amb la demanda o resposta, s'han d'expressar en una o altra els dictàmens que, si és el cas, pretenguen valdre's, que han d'aportar, per al seu trasllat a la part contrària, quan en disposen, i en tot cas, cinc dies abans d'iniciar-se l'audiència prèvia al juí ordinari o de la vista en el verbal.»

Cent seixanta. L'apartat 2 de l'article 338 queda redactat de la manera següent:

«2. Els dictàmens la necessitat o la utilitat dels quals estiga suscitada per la contestació a la demanda o pel que s'al·lega i es pretén en l'audiència prèvia al juí, s'han d'aportar per les parts perquè siguen traslladats a les contràries, amb almenys

cinc dies d'antelació a la celebració del juí o de la vista, en els juís verbals amb tràmit de contestació escrita, manifestant les parts al tribunal si consideren necessari que concórreguen als esmentats juís o a la vista els pèrits autors dels dictàmens, amb expressió del que s'assenyala en l'apartat 2 de l'article 337.

El tribunal podrà acordar també en este cas la presència dels pèrits en el juí o la vista en els termes assenyalats en l'apartat 2 de l'article anterior.»

Cent seixanta-u. Els apartats 1 i 2 de l'article 339 queden redactats de la manera següent:

«1. Si qualsevol de les parts és titular del dret d'assistència jurídica gratuïta, no ha d'aportar amb la demanda o la resposta el dictamen pericial, sinó simplement anunciar-ho perquè es procedisca a la designació judicial d'un pèrit, d'acord amb el que estableix la Llei d'Assistència Jurídica Gratuïta.

Si es tracta de juís verbals sense tràmit de contestació escrita, el demandat beneficiari de justícia gratuïta ha de sol·licitar la designació judicial d'un pèrit almenys amb deu dies d'antelació al que s'haja assenyalat per a la celebració de l'acte de la vista, a fi que el pèrit designat pugua emetre el seu informe amb anterioritat a l'esmentat acte.

2. El demandant o el demandat, encara que no estiguen en el cas de l'apartat anterior, també poden sol·licitar en els respectius escrits inicials o el demandat amb l'antelació prevista en el paràgraf segon de l'apartat anterior d'este article, que es procedisca a la designació judicial d'un pèrit, si entenen convenient o necessari per als seus interessos l'emissió d'un informe pericial. En este cas, el tribunal procedirà a la designació, sempre que considere pertinent i útil el dictamen pericial sol·licitat. El dictamen serà a costa de qui l'haja demanat, sense perjudici del que pugua acordar-se en matèria de costes.

Llevat que es referisca a al·legacions o pretensions no contingudes en la demanda, no es pot sol·licitar, amb posterioritat a la demanda o a la resposta o una vegada transcorregut el termini assenyalat en els apartats 1 i 2 d'este article per a la prova pericial dels juís verbals sense contestació escrita, cap informe pericial elaborat pel pèrit designat judicialment.

La designació judicial del pèrit s'ha de fer en el termini de cinc dies des de la presentació de la resposta a la demanda, amb independència de qui haja sol·licitat la designació, o en el termini de dos dies a comptar de la presentació de la sol·licitud en els supòsits previstos en el paràgraf segon de l'apartat 1 i en l'apartat 2 d'este precepte. Quan les dos parts l'hagen demanat inicialment, el tribunal pot designar, si aquelles hi estan d'acord, un únic pèrit que emeta l'informe sol·licitat. En este cas, l'abonament dels honoraris del pèrit correspon realitzar-lo als dos litigants per parts iguals, sense perjudici del que pugua acordar-se en matèria de costes.»

Cent seixanta-dos. L'article 342 queda redactat de la manera següent:

«Article 342. Crida al pèrit designat, acceptació i nomenament. Provisió de fons.

1. El mateix dia o el dia hàbil següent a la designació, el secretari judicial ha de comunicar-la al pèrit titular, i l'ha de requerir perquè en el termini de dos dies manifeste si accepta el càrrec. En cas afirmatiu, s'ha de fer el nomenament i el pèrit ha de fer, en la forma que es dispose, la manifestació sota jurament o promesa que ordena l'apartat 2 de l'article 335.

2. Si el pèrit designat adduïx una causa justa que li impedisca l'acceptació, i el secretari judicial la considerara suficient, ha de ser substituït pel següent de la llista, i així successivament, fins que se'n pugua efectuar el nomenament.

3. El pèrit designat podrà sol·licitar, en els tres dies següents al seu nomenament, la provisió de fons que considere necessària, que és a càrrec de la liquidació final. El secretari judicial, mitjançant un decret, ha de decidir sobre la provisió sol·licitada i ha d'ordenar a la part o a les parts que hagen proposat la prova pericial i no tinguen

dret a l'assistència jurídica gratuïta, que procedisquen a abonar la quantitat fixada en el compte de depòsits i consignacions del tribunal, en el termini de cinc dies.

Transcorregut este termini, si no s'ha depositat la quantitat establida, el pèrit queda eximit d'emetre el dictamen, sense que es puga procedir a una nova designació.

Quan el pèrit haja estat designat de comú acord i un dels litigants no realitze la part de la consignació que li corresponga, el secretari judicial ha d'oferir a l'altre litigant la possibilitat de completar la quantitat que falte, i indicar-li en este cas els punts sobre els quals s'ha de pronunciar el dictamen, o de recuperar la quantitat depositada, cas en què s'ha d'aplicar el que disposa el paràgraf anterior.»

Cent seixanta-tres. L'article 346 queda redactat de la manera següent:

«Article 346. Emissió i ratificació del dictamen pel pèrit que el tribunal designe.

El pèrit que el tribunal designe ha d'emetre per escrit el seu dictamen, que ha de fer arribar al tribunal en el termini que se li haja assenyalat. El dictamen l'ha de traslladar el secretari judicial a les parts per si consideren necessari que el pèrit concórrega al juí o a la vista als efectes d'aportar-hi els aclariments o les explicacions que siguen oportuns. El tribunal pot acordar, en tot cas, mitjançant providència, que considera necessària la presència del pèrit en el juí o la vista per a comprendre i valorar millor el dictamen realitzat.»

Cent seixanta-quatre. L'apartat 3 de l'article 353 queda redactat de la manera següent:

«3. Acordada pel tribunal la pràctica del reconeixement judicial, el secretari ha d'assenyalar amb cinc dies d'antelació, com a mínim, el dia i l'hora en què s'haja de practicar este.»

Cent seixanta-cinc. El paràgraf primer de l'article 359 queda redactat de la manera següent:

«S'ha d'utilitzar mitjans de gravació d'imatge i so o altres instruments semblants per a deixar constància del que siga objecte de reconeixement judicial i de les manifestacions dels que hi intervinguen, però no s'ha d'ometre la confecció de l'acta i s'hi ha de consignar tot el que siga necessari per a la identificació de les gravacions, reproduccions o exàmens portats a terme, que ha de conservar el secretari judicial, de manera que no tinguen alteracions.»

Cent seixanta-sis. L'apartat 1 de l'article 368 queda redactat de la manera següent:

«1. Les preguntes que es plantegen al testimoni s'han de formular oralment i amb la deguda claredat i precisió. No han d'incloure valoracions ni qualificacions, i si estes s'hi incorporen, s'han de considerar no realitzades.»

Cent seixanta-set. L'article 375 queda redactat de la manera següent:

«Article 375. Indemnitzacions als testimonis.

1. Els testimonis que atenen la citació realitzada compareguen davant del tribunal tenen dret a obtindre de la part que els va proposar una indemnització pels gastos i perjuís que la seua compareixença els haja originat, sense perjudi del que puga acordar-se en matèria de costes. Si diverses parts proposen un mateix testimoni, l'import de la indemnització s'ha de prorratejar entre les parts.

2. L'import de la indemnització el fixa el secretari judicial mitjançant un decret que ha de tindre en compte les dades i les circumstàncies que s'hagen aportat. El decret s'ha de dictar una vegada finalitzat el juí o la vista.

Si la part o les parts que hagen d'indemnitzar no ho fan en el termini de deu dies des que siga ferma la resolució esmentada en el paràgraf anterior, el testimoni pot acudir directament al procediment de constrenyiment.»

Cent seixanta-huit. El paràgraf tercer de l'apartat 2 de l'article 381 queda redactat de la manera següent:

«Una vegada rebudes les respostes escrites, el secretari judicial les ha de traslladar a les parts, als efectes previstos en l'apartat següent.»

Cent seixanta-nou. L'apartat 2 de l'article 383 queda redactat de la manera següent:

«2. El material que continga la paraula, la imatge o el so reproduïts ha de ser conservat pel secretari judicial, amb referència als actes del juí, de manera que no tinga alteracions.»

Cent setanta. L'apartat 3 de l'article 393 queda redactat de la manera següent:

«3. El secretari judicial ha de traslladar l'escrit en què es plantege la qüestió a les altres parts, les quals poden contestar el que estimen oportú en el termini de cinc dies i, transcorregut este termini, el secretari assenyalarà dia i hora per citar les parts a una compareixença davant del tribunal, que s'ha de celebrar d'acord amb el que es disposa per a les vistes dels juís verbals.»

Cent setanta-u. L'article 404 queda redactat de la manera següent:

«Article 404. *Admissió de la demanda, citació a termini del demandat i termini per a la resposta.*

1. El secretari judicial, examinada la demanda, ha de dictar un decret en què admeta la demanda i l'ha de traslladar al demandat perquè la conteste en el termini de vint dies.

2. Tanmateix, el secretari judicial ha de donar compte al tribunal perquè resolga sobre l'admissió en els casos següents:

1) Quan estime falta de jurisdicció o competència del tribunal o

2) Quan la demanda tinga defectes formals i no els haja solucionat l'actor en el termini concedit per a fer-ho pel secretari judicial.

3. En els processos en què s'apliquen els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o els articles 1 i 2 de la Llei de Defensa de la Competència, el secretari judicial ha de traslladar a la Comissió Nacional de la Competència la resolució en què admeta la demanda en el termini previst en el paràgraf primer.»

Cent setanta-dos. S'afig un nou apartat 4 a l'article 405 amb la redacció següent:

«4. Quant a l'esmena dels possibles defectes de l'escrit de contestació a la demanda, hi és aplicable el que disposa el subapartat 2 de l'apartat 2 de l'article anterior.»

Cent setanta-tres. L'apartat 2 de l'article 408 queda redactat de la manera següent:

«2. Si el demandat adduïx en la seua defensa fets determinants de la nul·litat absoluta del negoci en què es fonamenta la pretensió o pretensions de l'actor i en la demanda s'ha donat per suposada la validesa del negoci, l'actor pot demanar al secretari judicial contestar la referida al·legació de nul·litat en el mateix termini establert per a la resposta a la reconvecció, i així ho ha de disposar el secretari judicial mitjançant un decret.»

Cent setanta-quatre. L'apartat 1 de l'article 414 queda redactat de la manera següent:

«1. Una vegada contestada la demanda i, si és el cas, la reconvecció, o transcorreguts els terminis corresponents, el secretari judicial, dins del tercer dia, ha

de convocar les parts a una audiència, que s'ha de celebrar en el termini de vint dies des de la convocatòria.

Esta audiència s'ha de portar a terme, de conformitat amb el que establixen els articles següents, per a intentar un acord o una transacció de les parts que pose fi al procés, examinar les qüestions processals que puguen obstar a la prossecució d'este i a la seua terminació per mitjà de sentència sobre el seu objecte, fixar amb precisió l'objecte i els aspectes, de fet o de dret, sobre els quals hi ha controvèrsia entre les parts i, si és el cas, proposar i admetre la prova.»

Cent setanta-cinc. L'apartat 4 de l'article 420 queda redactat de la manera següent:

«4. Transcorregut el termini atorgat a l'actor per a constituir el litisconsorci sense haver aportat còpies de la demanda i els documents annexos, dirigits a nous demandats, s'ha de posar fi al procés per mitjà d'una interlocutòria i s'ha de procedir a l'arxivament definitiu de les actuacions.»

Cent setanta-sis. El paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 422 queda redactat de la manera següent:

«Si correspon seguir els tràmits del juí verbal, el jutge ha de posar fi a l'audiència i ha de procedir a assenyalar una data per a la vista de l'esmentat juí, llevat que la demanda aparega interposada fora del termini de caducitat que, per raó de la matèria, establisca la llei. En este cas, el jutge declararà sobresegut el procés.

Sempre que l'assenyalament pugua fer-se en el mateix acte, el jutge l'ha de fer, tenint en compte les necessitats de l'agenda programada d'assenyalaments i les altres circumstàncies contingudes en l'article 182.4.

En els altres casos, el secretari judicial n'ha de fixar la data, d'acord amb el que preveu l'article 182.»

Cent setanta-set. L'apartat 3 de l'article 423 queda redactat de la manera següent:

«3. Si el procediment adequat és el del juí verbal, en declarar-ho així s'ha de disposar que el secretari judicial cite les parts per a la vista, llevat que la demanda aparega interposada fora del termini de caducitat que, per raó de la matèria, establisca la llei. En este cas, el procés s'ha de declarar sobresegut.

El tribunal també ha de disposar el sobreseïment si, en iniciar-se la vista, no apareixen complits els requisits especials que les lleis exigisquen, per raó de la matèria, per a l'admissió de la demanda.»

Cent setanta-huit. Els apartats 2, 3 i 7 de l'article 429 queden redactats de la manera següent:

«2. Una vegada admeses les proves pertinents i útils, s'ha de procedir a assenyalar la data del juí, que s'ha de celebrar en el termini d'un mes des de la conclusió de l'audiència.

Sempre que l'assenyalament pugua fer-se en el mateix acte, el jutge l'ha de fer tenint en compte les necessitats de l'agenda programada d'assenyalaments i les altres circumstàncies contingudes en l'article 182.4.

En els altres casos, el secretari judicial n'ha de fixar la data, d'acord amb el que preveu l'article 182.»

«3. A sol·licitud d'una part, quan tota la prova o una gran part d'esta s'haja de realitzar fora del lloc en què tinga la seu el tribunal que conega del pleit, el tribunal pot acordar que el secretari judicial assenyalare el juí perquè se celebri dins del termini de dos mesos.»

«7. Quan, de manera excepcional i motivada, i per raó de les proves admeses, es preveja que el juí no pot finalitzar en una sola sessió dins del dia assenyalat, la citació ho ha d'expressar i ha d'indicar si la sessió o sessions ulteriors s'han de portar a terme el dia o els dies immediatament successius o en altres, que ha

d'assenyalar el secretari judicial, amb expressió en tot cas de l'hora en què han de començar les sessions del juí.»

Cent setanta-nou. L'apartat 1 de l'article 436 queda redactat de la manera següent:

«1. Les diligències que s'acorden segons el que disposen els articles anteriors, s'han de portar a terme dins del termini de vint dies i en la data que assenyalen amb esta finalitat, si és necessari, el secretari judicial, en la forma establida en esta llei per a les proves de la seua classe. Una vegada practicades, les parts poden presentar, dins del quint dia, un escrit en què resumisquen i valoren el resultat.»

Cent huitanta. Es modifica l'apartat 1 de l'article 440, que queda amb la redacció següent:

«1. El secretari judicial, examinada la demanda, l'ha d'admetre o donar-ne compte al tribunal perquè resolga el que siga procedent, d'acord amb el que preveu l'article 404. Admesa la demanda, el secretari judicial citarà les parts per a la celebració d'una vista el dia i l'hora que a este efecte assenyalen, i han de transcórrer deu dies, almenys, des de l'endemà de la citació i sense que puguen excedir els vint.

En la citació s'ha de fer constar que la vista no se suspendrà per inassistència del demandat i s'ha d'advertir els litigants que hi han de comparéixer amb els mitjans de prova de què intenten valdre's, amb la prevenció que si no hi assistixen i es proposa i s'admet la seua declaració, es poden considerar admesos els fets de l'interrogatori, d'acord amb el que disposa l'article 304. Així mateix, s'ha de previndre el demandant i el demandat d'allò que disposa l'article 442, per al cas que no compareguen a la vista.

La citació també ha d'indicar a les parts que, en el termini dels tres dies següents a la recepció de la citació, han d'indicar les persones que pel fet de no poder-les presentar elles mateixes, han de ser citades pel secretari judicial a la vista perquè declaren en qualitat de parts o de testimonis. Amb esta finalitat, han de facilitar totes les dades i circumstàncies necessàries per a dur a terme la citació. En el mateix termini de tres dies, les parts poden demanar respostes escrites a càrrec de persones jurídiques o entitats públiques pels tràmits establits en l'article 381 d'esta llei.»

Cent huitanta-u. Es modifiquen els apartats 1, 3 i 4 de l'article 441, que queden redactats de la manera següent:

«1. Interposada la demanda en el cas del número 3r de l'apartat 1 de l'article 250, el secretari judicial ha de cridar els testimonis proposats pel demandant i, segons les seues declaracions, el tribunal ha de dictar una interlocutòria en la qual denegue o atorgue, sense perjuí de millor dret, la possessió sol·licitada, i ha de portar a terme les actuacions que considere conduents a esta finalitat. La interlocutòria ha de ser publicada per edictes, que s'han d'inserir en un lloc visible de la seu del tribunal, en el butlletí oficial de la província i en un dels periòdics de més circulació de la mateixa província, a costa del demandant, en què inste els interessats a comparéixer i reclamar, en el termini de quaranta dies, si consideren tindre millor dret que el demandant.

Si no hi compareix ningú, es confirma el demandant en la possessió; però en el cas que s'hi presenten reclamants, el secretari judicial, amb el trasllat previ dels seus escrits al demandant, l'ha de citar, amb tots els compareixents, a la vista, i substanciar en avant les actuacions tal com disposen els articles següents.»

«3. En els casos del número 7 de l'apartat 1 de l'article 250, tan prompte com s'admeta la demanda, el tribunal ha d'adoptar les mesures sol·licitades que, segons les circumstàncies, siguen necessàries per a assegurar en tot cas el compliment de la sentència que es dicte.»

«4. En el cas del número 10 de l'apartat 1 de l'article 250, admesa la demanda, el tribunal ha d'ordenar l'exhibició dels béns al seu posseïdor, amb l'advertència d'incórrer en desobediència a l'autoritat judicial, i el seu immediat embargament preventiu, que s'ha d'assegurar per mitjà d'un depòsit, d'acord amb el que preveu

esta llei. Quan, a l'empara del que disposa el número 11 de l'apartat 1 de l'article 250, s'exercisquen accions basades en l'incompliment d'un contracte d'arrendament financer o contracte de venda a terminis amb reserva de domini, admesa la demanda, el tribunal ha d'ordenar el depòsit del bé l'entrega del qual es reclama. No s'exigix caució al demandant per a l'adopció d'estes mesures cautelars, ni s'admet oposició del demandat a estes. Tampoc s'admeten sol·licituds de modificació o de substitució de les mesures per caució.

A més del que disposa el paràgraf anterior, el secretari judicial ha de citar a termini el demandat per cinc dies perquè es persone en les actuacions, per mitjà de procurador, a fi d'anunciar la seua oposició a la demanda per alguna de les causes previstes en l'apartat 3 de l'article 444. Si el demandat deixa transcórrer el termini sense anunciar la seua oposició, o si pretén fonamentar-la en una causa no compresa en l'apartat 3 de l'article 444, s'ha de dictar, sense més tràmits, una sentència estimatòria de les pretensions de l'actor.

Quan el demandat anuncie la seua oposició a la reclamació, d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior, el secretari judicial ha de citar les parts per a la vista i, si el demandat no hi assistix sense que hi haja una causa justa o hi assistix, però no hi formula cap oposició o pretén fonamentar-la en una causa no compresa en l'apartat 3 de l'article 444, s'ha de dictar, sense més tràmits, una sentència estimatòria de les pretensions de l'actor. En estos casos, el demandat ha de ser, a més, sancionat amb una multa de fins a la quinta part del valor de la reclamació, amb un mínim de cent huitanta euros.

Contra la sentència que es dicte en els casos d'absència d'oposició a què es referixen els dos paràgrafs anteriors no hi ha cap recurs.»

Cent huitanta-dos. L'apartat 1 de l'article 448, queda redactat de la manera següent:

«1. Contra les resolucions dels tribunals i els secretaris judicials que els afecten desfavorablement, les parts poden interposar els recursos previstos en la llei.»

Cent huitanta-tres. L'apartat 6 de l'article 449 es modifica en els termes següents:

«6. En els casos dels apartats anteriors, abans de ser rebutjats o de declarar-se deserts els recursos, el secretari judicial ha d'atindre's al que disposa l'article 231 d'esta llei quan el recurrent haja manifestat la seua voluntat d'abonar, consignar, depositar o avalar les quantitats corresponents, però no acredite documentalment el compliment d'estos requisits.»

Cent huitanta-quatre. Es modifica la rúbrica del capítol II del títol IV del llibre II que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL II

Dels recursos de reposició i revisió»

Cent huitanta-cinc. L'article 451 queda redactat de la manera següent:

«Article 451. *Resolucions recurribles en reposició. Inexistència d'efectes suspensius.*

1. Contra les diligències d'ordenació i els decrets no definitius es pot interposar un recurs de reposició davant del secretari judicial que va dictar la resolució recorreguda, excepte en els casos en què la llei preveja el recurs directe de revisió.

2. Contra totes les providències i interlocutòries no definitives podrà interposar-se recurs de reposició davant del mateix tribunal que va dictar la resolució recorreguda.

3. La interposició del recurs de reposició no té efectes suspensius respecte a la resolució recorreguda.»

Cent huitanta-sis. L'article 452 queda redactat de la manera següent:

«Article 452. *Termini, forma i inadmissió del recurs de reposició.*

1. El recurs de reposició ha d'interposar-se en el termini de cinc dies, i hi ha de constar la infracció en què la resolució haja incorregut segons el parer del recurrent.
2. Si no es complixen els requisits establits en l'apartat anterior, s'ha d'inadmetre, per mitjà d'una providència no susceptible de recurs, la reposició interposada contra providències i interlocutòries no definitives, i mitjançant un decret que es pot recórrer directament en revisió, la formulada contra diligències d'ordenació i decrets no definitius.»

Cent huitanta-set. L'article 453 queda redactat de la manera següent:

«Article 453. *De l'audiència a les parts recorregudes i de la resolució.*

1. Admés a tràmit el recurs de reposició pel secretari judicial, s'ha de concedir a les altres parts personades un termini comú de cinc dies per a impugnar-lo, si ho estimen convenient.
2. Transcorregut el termini d'impugnació, tant si s'hi han presentat escrits com si no, el tribunal, si es tracta d'una reposició interposada contra providències o interlocutòries, o el secretari judicial, si ha sigut formulada contra diligències d'ordenació o decrets, han de resoldre sense cap altre tràmit, per mitjà d'una interlocutòria o un decret, respectivament, en un termini de cinc dies.»

Cent huitanta-huit. Es modifica la rúbrica de l'article 454, que queda redactada de la manera següent:

«Article 454. *Irrecorribilitat de la interlocutòria que resol la reposició contra les resolucions judicials.*»

Cent huitanta-nou. S'afeg un nou article 454 bis amb la redacció següent:

«Article 454 bis. *Recurs de revisió.*

1. Contra el decret resolutiu de la reposició no es pot presentar cap recurs, sense perjudi de reproduir la qüestió en recórrer, si és procedent, la resolució definitiva. Esta reproducció s'ha de fer, necessàriament, en la primera audiència davant del tribunal després de prendre la decisió i, si no és possible per l'estat de les actuacions, es pot sol·licitar abans de dictar-se la resolució definitiva perquè s'hi resolga.

Es pot interposar un recurs directe de revisió contra els decrets pels quals es pose fi al procediment o n'impedisquen la continuació. El recurs manca d'efectes suspensius sense que, en cap cas, siga procedent actuar en sentit contrari al que s'haja resolt.

També es pot interposar un recurs directe de revisió contra els decrets en aquells casos en què es preveja expressament.

2. El recurs de revisió s'ha d'interposar en el termini de cinc dies per mitjà d'un escrit en el qual s'ha de citar la infracció en què la resolució haja incorregut. Complits els requisits anteriors, el secretari judicial, per mitjà d'una diligència d'ordenació, ha d'admetre el recurs i concedir a les altres parts personades un termini comú de cinc dies per a impugnar-lo, si ho estimen convenient.

Si no es complixen els requisits d'admissibilitat del recurs, el tribunal ha d'inadmetre'l per mitjà de providència.

Transcorregut el termini per a la impugnació i després d'haver-se presentat o no els escrits, el tribunal ha de resoldre sense més tràmits, per mitjà d'una interlocutòria, en un termini de cinc dies.

Contra les resolucions sobre admissió o inadmissió no es pot interposar cap recurs.

3. Contra la interlocutòria dictada per a resoldre el recurs de revisió només es pot interposar un recurs d'apel·lació quan pose fi al procediment o impedisca la seua continuació.»

Cent noranta. Es modifiquen els apartats 3, 4 i 5 de l'article 457, que queden redactats de la manera següent:

«3. Si la resolució impugnada és apel·lable i el recurs s'ha preparat dins del termini, el secretari judicial ha de tindre per preparat el recurs i citar la part recurrent per vint dies perquè l'interpose, d'acord amb el que disposen els articles 458 i següents.

4. Si el secretari judicial entén que no es complixen els requisits a què es referix l'apartat anterior respecte a la preparació del recurs, ho ha de posar en coneixement del tribunal perquè es pronuncie sobre la preparació del recurs.

Si el tribunal entén que es complixen els requisits de l'apartat 3, ha de dictar providència i tindre'l per preparat; en cas contrari, ha de dictar una interlocutòria en què es denegue. Contra esta interlocutòria només podrà interposar-se el recurs de queixa.

5. Contra la diligència d'ordenació o providència per les quals es tinga per preparada l'apel·lació no podrà interposar-se cap recurs, però la part recorreguda podrà al·legar la inadmissibilitat de l'apel·lació en el tràmit d'oposició al recurs a què es referix l'article 461 d'esta llei.»

Cent noranta-u. L'apartat 2 de l'article 458 queda redactat de la manera següent:

«2. Si l'apel·lant no presenta l'escrit d'interposició dins del termini establert, el secretari judicial ha de declarar desert el recurs d'apel·lació i queda ferma la resolució recorreguda.

La resolució que declare deserta l'apel·lació ha d'imposar a l'apel·lant les costes causades, si n'hi ha.»

Cent noranta-dos. Els apartats 1 i 4 de l'article 461 queden redactats de la manera següent:

«1. El secretari judicial ha de traslladar l'escrit d'interposició del recurs d'apel·lació a les altres parts, i les ha de citar per deu dies perquè presenten, davant del tribunal que va dictar la resolució apel·lada, un escrit d'oposició al recurs o, si és el cas, d'impugnació de la resolució apel·lada en allò que li siga desfavorable.»

«4. El secretari judicial ha de traslladar a l'apel·lant principal els escrits d'impugnació a què es referixen els apartats 1 i 2 d'este article perquè en el termini de deu dies manifeste el que considere convenient sobre l'admissibilitat de la impugnació i, si és el cas, sobre els documents aportats i les proves proposades per l'apel·lat.»

Cent noranta-tres. L'article 463 queda redactat de la manera següent:

«1. Interposats els recursos d'apel·lació i presentats, si és el cas, els escrits d'oposició o impugnació, el secretari judicial ha d'ordenar la remissió de les actuacions al tribunal competent per a resoldre l'apel·lació, amb citació de les parts per un termini de trenta dies.

Si l'apel·lant no compareix dins de termini assenyalat, el secretari judicial ha de declarar desert el recurs d'apel·lació i queda ferma la resolució recorreguda.

2. Si s'ha sol·licitat l'execució provisional, ha de quedar testimoni en el de primera instància del que siga necessari per a l'execució.

Quan s'haja sol·licitat després d'haver-se remés les actuacions al tribunal competent per a resoldre l'apel·lació, el sol·licitant ha d'obtindre prèviament d'este testimoni del que siga necessari per a l'execució.»

Cent noranta-quatre. L'article 464 queda redactat de la manera següent:

«Article 464. *Admissió de proves i assenyalament de la vista.*

1. Rebudes les actes pel tribunal que ha de resoldre sobre l'apel·lació, si s'han aportat nous documents o proposat una prova, ha d'acordar el que siga procedent sobre la seua admissió en el termini de deu dies. Si ha de practicar-se una prova, el secretari judicial ha d'assenyalar un dia per a la vista, que s'ha de celebrar dins del mes següent, d'acord amb el que es preveu per al juí verbal.

2. Si no es proposa una prova o si tota la proposta no ha sigut admesa, pot acordar-se també, per mitjà d'una providència, la celebració de la vista sempre que així ho haja sol·licitat alguna de les parts o el tribunal ho considere necessari. En cas d'acordar-se'n la celebració, el secretari judicial ha d'assenyalar el dia i l'hora per a este acte.»

Cent noranta-cinc. L'article 465 queda redactat de la manera següent:

«Article 465. *Resolució de l'apel·lació.*

1. El tribunal ha de resoldre sobre el recurs d'apel·lació per mitjà d'una interlocutòria quan este s'haja interposat contra una interlocutòria i per mitjà de sentència, en cas contrari.

2. La resolució ha de ser dictada dins dels deu dies següents a la finalització de la vista. Si no s'ha celebrat la vista, la interlocutòria o la sentència han de dictar-se en el termini d'un mes a comptar de l'endemà a aquell en què s'hagen rebut les actuacions en el tribunal competent per a l'apel·lació.

3. Si la infracció processal al·legada s'ha comés en dictar sentència en la primera instància, el tribunal d'apel·lació, després de revocar la sentència apel·lada, ha de resoldre sobre la qüestió o les qüestions que siguen objecte del procés.

4. Quan no s'aplique el que disposa l'apartat anterior d'este article i la infracció processal és de les que originen la nul·litat radical de les actuacions o de part d'estes, el tribunal ho ha de declarar així per mitjà d'una providència, i les ha de reposar a l'estat en què estaven quan la infracció es va cometre.

No s'ha de declarar la nul·litat d'actuacions si el vici o defecte processal pot ser esmenat en la segona instància, per a la qual cosa el tribunal ha de concedir un termini no superior a deu dies, llevat que el vici es pose de manifest en la vista i siga esmenat a l'acte.

Produïda l'esmena i, si és el cas, escoltades les parts i practicada la prova admissible, el tribunal d'apel·lació ha de dictar una resolució sobre la qüestió o les qüestions objecte del pleit.

5. La interlocutòria o la sentència que es dicte en apel·lació s'ha de pronunciar exclusivament sobre els punts i les qüestions plantejats en el recurs i, si és el cas, en els escrits d'oposició o impugnació a què es referix l'article 461. La resolució no podrà perjudicar l'apel·lant, llevat que el perjuí provinga d'estimar la impugnació de la resolució de què es tracte, formulada per l'apel·lat inicialment.

6. Es pot suspendre el termini per a dictar sentència en els procediments sobre l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o dels articles 1 i 2 de la Llei de Defensa de la Competència quan el tribunal tinga coneixement de l'existència d'un expedient administratiu davant de la Comissió Europea, la Comissió Nacional de la Competència o els òrgans competents de les comunitats autònomes i siga necessari conèixer el pronunciament de l'òrgan administratiu. La dita suspensió s'ha d'adoptar motivadament, amb audiència prèvia de les parts, i s'ha de notificar a l'òrgan administratiu. Este, al seu torn, ha de traslladar la seua resolució al tribunal.

Contra la interlocutòria de suspensió del procés només es pot presentar recurs de reposició.»

Cent noranta-sis. Els apartats 2, 3 i 4 de l'article 470 queden redactats de la manera següent:

«2. Presentat l'escrit de preparació del recurs i transcorreguts els terminis de què disposen totes les parts per a preparar el recurs extraordinari per infracció processal, el secretari judicial l'ha de tindre per preparat sempre que la resolució siga recurrible, s'al·legue algun dels motius previstos en l'article 469 i, si és el cas, s'haja procedit d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'esmentat article.

3. Si el secretari judicial entén que no es complixen els requisits a què es referix l'apartat anterior, ho ha de posar en coneixement del tribunal perquè es pronuncie sobre la preparació del recurs.

Si el tribunal entén que es complixen els requisits de l'apartat 2, ha de dictar una providència que el considere preparat; en cas contrari, ha de dictar una interlocutòria en què la denegue. Contra esta interlocutòria únicament es pot interposar recurs de queixa.

4. Contra la diligència d'ordenació o providència en la qual es tinga per preparat el recurs extraordinari per infracció processal, la part recorreguda no pot interposar-hi cap recurs, però pot oposar-se a l'admissió del recurs extraordinari per infracció processal en comparéixer davant del Tribunal Superior de Justícia.»

Cent noranta-set. El paràgraf tercer de l'article 471 queda redactat de la manera següent:

«Finalitzat el termini per a interposar el recurs sense haver presentat l'escrit d'interposició, el secretari judicial l'ha de declarar desert i condemnar el recurrent a les costes causades, si n'hi ha.»

Cent noranta-huit. S'afig un segon paràgraf a l'article 472 amb el contingut següent:

«Si el recurrent no compareix dins del termini assenyalat, el secretari judicial ha de declarar desert el recurs i queda ferma la resolució recorreguda.»

Cent noranta-nou. L'article 480 queda redactat de la manera següent:

«1. Si el recurs o recursos de cassació que s'han preparat complixen els requisits establits en l'article anterior, el secretari judicial els ha de tindre per preparats. Si els requisits no es complixen, ho ha de posar en coneixement del tribunal perquè es pronuncie sobre la preparació del recurs.

Si el tribunal entén que es complixen els requisits, ha de dictar providència i tindre'l per preparat; en cas contrari, ha de dictar una interlocutòria en què el rebutge. Contra esta interlocutòria únicament podrà interposar-se recurs de queixa.

2. Contra la diligència d'ordenació o providència en què es tinga per preparat el recurs de cassació, la part recorreguda no hi pot interposar cap recurs, però pot oposar-se a l'admissió del recurs en comparéixer davant del tribunal de cassació.»

Dos-cents. L'apartat 4 de l'article 481 queda redactat de la manera següent:

«4. Finalitzat el termini per a interposar el recurs de cassació sense haver presentat l'escrit d'interposició, el secretari judicial ha de declarar desert el recurs i imposar al recurrent les costes causades, si n'hi ha.»

Dos-cents u. L'article 482 queda redactat en els termes següents:

«Article 482. *Remissió de les actuacions. Negativa a expedir certificacions.*

1. Presentat l'escrit d'interposició, dins dels cinc dies següents el secretari judicial ha de remetre totes les actuacions originals al tribunal competent per a conèixer del recurs de cassació, amb citació de les parts pel termini de trenta dies.

Si el recurrent no compareix dins del termini assenyalat, el secretari judicial ha de declarar desert el recurs i queda ferma la resolució recorreguda.»

«2. Si el recurrent no ha pogut obtindre la certificació de sentència a què es referix l'article 481, s'ha d'efectuar no obstant la remissió de les actuacions disposada en l'apartat anterior. La negativa o resistència a expedir la certificació ha de ser corregida disciplinàriament i, si es necessari, la sala de cassació les ha de reclamar al secretari judicial que l'haja d'expedir.»

Dos-cents dos. L'article 485 queda redactat en els termes següents:

«Article 485. *Admissió i trasllat a les altres parts.*

Admés el recurs de cassació, el secretari judicial ha de traslladar l'escrit d'interposició, amb els seus documents adjunts, a la part o les parts recorregudes perquè hi formalitzen l'oposició per escrit en el termini de vint dies i manifesten si consideren necessària la celebració de la vista.

En l'escrit d'oposició també es poden al·legar les causes d'inadmissibilitat del recurs que es consideren existents i que no hagen sigut rebutjades pel tribunal.»

Dos-cents tres. L'article 486 queda redactat en els termes següents:

«Article 486. *Votació i sentència. Vista eventual.*

1. Transcorregut el termini a què es referix l'article anterior, tant si s'han presentat els escrits d'oposició com si no, si totes les parts han sol·licitat la celebració de la vista, el secretari judicial ha d'assenyalar el dia i l'hora per a la seua celebració. De la mateixa manera s'ha de procedir quan el tribunal haja resolt, per mitjà d'una providència, que considera convenient per a impartir millor justícia, la celebració de l'esmentat acte. En cas contrari, la sala ha d'assenyalar el dia i l'hora per a la votació i sentència del recurs de cassació.

2. La vista ha de començar amb l'informe de la part recurrent, per a després procedir al de la part recorreguda. Si les parts recurrents són diverses, cal atindre's a l'orde d'interposició dels recursos, i si són diverses les parts recorregudes, cal atindre's a l'orde de les compareixences.»

Dos-cents quatre. L'apartat 3 de l'article 492 queda redactat de la manera següent:

«3. L'escrit o els escrits d'interposició, amb els seus documents annexos, els ha de traslladar el secretari judicial als qui s'hagen personat com a parts en els processos en què s'hagen dictat les sentències objecte del recurs, perquè, dins del termini de vint dies, puguen formular-hi al·legacions expressant els criteris jurídics que consideren més fonamentats.»

Dos-cents cinc. L'apartat 1 de l'article 496 queda redactat de la manera següent:

«1. El secretari judicial ha de declarar en rebel·lia el demandat que no comparega en la forma adequada en la data o en el termini assenyalat en la citació a dia cert o en la citació a termini, excepte en els supòsits que preveu esta llei en què la declaració de rebel·lia corresponga al tribunal.»

Dos-cents sis. Es modifica l'apartat 2 i s'introdueixen els apartats 3 i 4 en l'article 497 amb el contingut següent:

«2. La sentència o resolució que pose fi al procés s'ha de notificar al demandat personalment, en la forma prevista en l'article 161 d'esta llei. Però si el demandat està en parador desconegut, la notificació s'ha de fer a través de la publicació d'un extracte d'esta per mitjà d'un edicte, que s'ha de publicar en el butlletí oficial de la comunitat autònoma o en el "Boletín Oficial del Estado".

Això també és aplicable a les sentències dictades en apel·lació, en un recurs extraordinari per infracció processal o en cassació.

3. No és necessària la publicació d'edictes en el butlletí oficial de la comunitat autònoma o en el "Boletín Oficial del Estado" en els procediments en què la sentència

no tinga efecte de cosa jutjada. En estos casos és suficient la publicitat de l'edicta en el tauler d'anuncis de l'oficina judicial.

4. Esta publicació pot ser substituïda, en els termes que reglamentàriament es determinen, per la utilització de mitjans telemàtics, informàtics o electrònics, d'acord amb el que preveu l'article 236 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.»

Dos-cents set. El paràgraf segon de l'article 500 queda redactat en els termes següents:

«Els mateixos recursos pot utilitzar el demandat rebel a qui no haja sigut notificada personalment la sentència, però en este cas el termini per a interposar-los es compta des de l'endemà de la publicació de l'edicta de notificació de la sentència en el "Boletín Oficial del Estado", butlletí oficial de la comunitat autònoma o butlletí oficial de la província o, si és el cas, pels mitjans telemàtics, informàtics o electrònics a què es referix l'apartat 2 de l'article 497 d'esta llei o de la manera establida en l'apartat 3 del mateix article.»

Dos-cents huit. L'apartat 2 de l'article 513 queda redactat de la manera següent:

«2. La falta o insuficiència del depòsit mencionat, quan no se solucione dins del termini que el secretari judicial assenyal a este efecte, que no ha de ser en cap cas superior a cinc dies, determina que el tribunal repel·lisca de ple la demanda.»

Dos-cents nou. L'apartat 1 de l'article 514 queda redactat de la manera següent:

«1. Presentada i admesa la demanda de revisió, el secretari judicial ha de sol·licitar que es remeten al tribunal totes les actuacions del pleit la sentència del qual s'impugna, i ha de citar tots els que hi hagen litigat, o els seus drethavents, perquè dins del termini de vint dies contesten a la demanda i hi exposen el que convinga al seu dret.»

Dos-cents deu. L'article 518 queda redactat de la manera següent:

«Article 518. *Caducitat de l'acció executiva fonamentada en una sentència judicial o resolució arbitral.*

L'acció executiva fonamentada en una sentència, en una resolució del tribunal o del secretari judicial que aprobe una transacció judicial o un acord aconseguit en el procés o en una resolució arbitral, caduca si no s'hi interposa la corresponent demanda executiva dins dels cinc anys següents a la fermesa de la sentència o resolució.»

Dos-cents onze. Els apartats 1 i 5 de l'article 524 queden redactats de la manera següent:

«1. L'execució provisional s'insta per una demanda o per simple sol·licitud, segons el que disposa l'article 549 de la present llei.»

«5. L'execució provisional de les sentències en què es tutel en els drets fonamentals té caràcter preferent.»

Dos-cents dotze. Els apartats 1 i 2 de l'article 527 queden redactats de la manera següent:

«1. L'execució provisional pot demanar-se en qualsevol moment des de la notificació de la resolució en què es tinga per preparat el recurs d'apel·lació o, si és el cas, des del trasllat a la part apel·lant de l'escrit de l'apel·lat adherint-se al recurs, i sempre abans que s'haja dictat sentència en este.

2. Quan se sol·licite l'execució provisional després d'haver-se remés les actuacions al tribunal competent per a resoldre l'apel·lació, el sol·licitant ha d'obtindre d'este prèviament testimoni del que siga necessari per a l'execució i adjuntar l'esmentat testimoni a la sol·licitud.

Si l'execució provisional s'ha sol·licitat abans de la remissió de les actuacions a què es referix el paràgraf anterior, el secretari judicial ha d'expedir el testimoni abans de fer la remissió.»

Dos-cents tretze. L'apartat 2, el tercer paràgraf de l'apartat 3 i l'apartat 4 de l'article 528, queden redactats de la manera següent:

«2. L'oposició a l'execució provisional es pot fonamentar únicament, i sense perjudi del que estableix l'apartat 4 d'este article, en les causes següents:

1r. En tot cas, haver-se despatxat l'execució provisional amb infracció de l'article anterior.

2n. Si la sentència és de condemna no dinerària, perquè resulta impossible o d'extrema dificultat, atesa la naturalesa de les actuacions executives, restaurar la situació anterior a l'execució provisional o compensar econòmicament l'executat mitjançant el rescabament dels danys i perjudis que se li causen, si la sentència és revocada.»

«Si l'executat no indica mesures alternatives ni oferix prestar caució, no és procedent en cap cas l'oposició a l'execució i així ho ha de decretar immediatament el secretari judicial. Contra l'esmentat decret pot interposar-se un recurs directe de revisió que no produïx efectes suspensius.»

«4. A més de les causes esmentades en els apartats que precedixen, l'oposició pot estar fonamentada en el pagament o el compliment del que ordena la sentència, la qual cosa s'ha de justificar documentalment, així com en l'existència de pactes o transaccions que s'hagen convingut i documentat en el procés per a evitar l'execució provisional. Estes causes d'oposició es tramitaran d'acord amb el que es disposa per a l'execució ordinària o definitiva.»

Dos-cents catorze. L'article 531 queda redactat de la manera següent:

«Article 531. *Suspensió de l'execució provisional en cas de condemnes dineràries.*

El secretari judicial ha de suspendre mitjançant un decret l'execució provisional de pronunciaments de condemna al pagament de quantitats de diners líquids quan l'executat pose a disposició del jutjat, per a la seua entrega a l'executant, sense perjudi del que disposa la secció següent, la quantitat a la qual haja sigut condemnat, més els interessos corresponents i les costes per les quals es va despatxar l'execució. Liquidats els interessos i taxades les costes, el secretari judicial responsable de l'execució provisional ha de decidir sobre la continuació o l'arxivament de l'execució. El decret dictat a este efecte és susceptible de recurs directe de revisió davant del tribunal que haja autoritzat l'execució.»

Dos-cents quinze. L'apartat 1 de l'article 533 queda redactat de la manera següent:

«1. Si el pronunciament provisionalment executat és de condemna al pagament de diners i es revoca totalment, s'ha de sobreseure pel secretari judicial l'execució provisional i l'executant ha de retornar la quantitat que, si és el cas, haja percebut, reintegrar a l'executat les costes de l'execució provisional que este haja satisfet i rescabalar-lo dels danys i perjudis que la dita execució li haja ocasionat.»

Dos-cents setze. L'apartat 2 de l'article 539 queda redactat de la manera següent:

«2. En les actuacions del procés d'execució per a les quals esta llei preveja expressament un pronunciament sobre les costes, les parts han de satisfer els gastos i les costes que els corresponguen, d'acord amb el que preveu l'article 241 d'esta llei, sense perjudi dels reemborsaments que siguen procedents després de la decisió del tribunal o, si és el cas, del secretari judicial sobre les costes.

Les costes del procés d'execució no compreses en el paràgraf anterior són a càrrec de l'executat sense necessitat d'expressa imposició, però, fins a la seua

liquidació, l'executant ha de satisfer els gastos i les costes que es produïsquen, llevat dels que corresponguen a actuacions que es realitzen a instància de l'executat o d'altres subjectes, que ha de pagar qui haja sol·licitat l'actuació de què es tracte.»

Dos-cents dèsset. L'apartat 3 de l'article 540 queda redactat de la manera següent:

«3. Si la successió no consta en els documents fefaents o el tribunal no els considerara suficients, la petició que deduïska l'executant ha de manar que el secretari judicial la trasllade a qui conste com a executat en el títol i a qui es pretén que n'és el successor i, escoltats tots ells en compareixença assenyalada pel secretari, el tribunal ha de decidir el que siga procedent sobre la successió només als efectes del despatx de l'execució.»

Dos-cents díhuit. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 4 i s'introdueixen els nous apartats 5, 6 i 7 en l'article 545, amb la redacció següent:

«1. Si el títol executiu consistix en resolucions judicials, resolucions dictades pels secretaris judicials a les quals esta llei reconeix caràcter de títol executiu o transaccions i acords judicialment homologats o aprovats, és competent per a dictar la interlocutòria que continga l'orde general d'execució i el despatx d'esta el tribunal que va conèixer de l'assumpte en primera instància o en el qual es va homologar o es va aprovar la transacció o l'acord.»

«2. Quan el títol siga un laude arbitral, serà competent per a denegar o autoritzar l'execució i el corresponent despatx el jutjat de primera instància del lloc on s'haja dictat el laude.»

«4. En tots els casos assenyalats en els apartats anteriors correspon al secretari judicial la concreció dels béns de l'executat als quals ha d'estendre's el despatx de l'execució, l'adopció de totes les mesures necessàries per a l'efectivitat del despatx, i ordenar els mitjans que siguen necessaris per a esbrinar el patrimoni, d'acord amb el que estableixen els articles 589 i 590 d'esta llei, així com les mesures executives concretes que siguen procedents.»

«5. En els processos d'execució han d'adoptar la forma d'interlocutòria les resolucions del tribunal que:

1r. Continguen l'orde general d'execució per la qual s'autoritza i es despatxa esta.

2n. Decidisquen sobre oposició a l'execució definitiva basada en motius processals o de fons.

3r. Resolguen les terceries de domini.

4t. Aquelles altres que s'assenyalen en esta llei.»

«6. Han d'adoptar la forma de decret les resolucions del secretari judicial que determinen els béns de l'executat als quals ha d'estendre's el despatx de l'execució i aquelles altres que s'assenyalen en esta llei.»

«7. El tribunal ha de decidir per mitjà de providència en els supòsits en què així s'assenyale expressament, i en els altres casos, les resolucions que siguen procedents, les ha de dictar el secretari judicial a través de diligències d'ordenació, llevat que siga procedent resoldre per decret.»

Dos-cents dènou. L'article 548 queda redactat de la manera següent:

«Article 548. *Termini d'espera de l'execució de resolucions processals o arbitrals.*

No s'ha de despatxar cap execució de resolucions processals o arbitrals dins dels vint dies posteriors a aquell en què la resolució de condemna o d'aprovació del conveni haja sigut notificada a l'executat.»

Dos-cents vint. L'apartat 2 de l'article 549 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan el títol executiu siga una resolució del secretari judicial o una sentència o resolució dictada pel tribunal competent per a conèixer de l'execució, la demanda

executiva es pot limitar a la sol·licitud que es despatxe l'execució, i ha d'identificar la sentència o la resolució l'execució de la qual es pretén.»

Dos-cents vint-i-u. Es modifica l'ordinal primer de l'apartat 1 de l'article 550, que queda redactat de la manera següent:

«1r. El títol executiu, llevat que l'execució es fonamente en una sentència, decret, acord o transacció que conste en les actuacions.

Quan el títol siga un laude, s'hi han d'adjuntar, a més, el conveni arbitral i els documents acreditatius de la notificació d'aquell a les parts.»

Dos-cents vint-i-dos. L'article 551 queda redactat de la manera següent:

«Article 551. *Orde general d'execució i despatx de l'execució.*

1. Presentada la demanda executiva, el tribunal, sempre que hi concórreguen els pressupòsits i requisits processals, el títol executiu no tinga cap irregularitat formal i els actes d'execució que se sol·liciten siguen conformes amb la naturalesa i el contingut del títol, dictarà una interlocutòria que ha de contindre l'orde general d'execució i el despatx d'esta.

2. En esta interlocutòria ha de constar:

1r. La persona o les persones a favor de les quals es despatxa l'execució i la persona o persones contra les quals es despatxa esta.

2n. Si l'execució es despatxa en forma mancomunada o solidària.

3r. La quantitat, si és el cas, per la qual es despatxa l'execució, per tots els conceptes.

4t. Les precisions que s'hagen de fer respecte a les parts o el contingut de l'execució, segons el que disposa el títol executiu, i així mateix respecte als responsables personals del deute o els propietaris de béns especialment afectes al seu pagament o als qui ha d'estendre's l'execució, segons el que estableix l'article 538 d'esta llei.

3. Dictada la interlocutòria pel jutge o el magistrat, el secretari judicial responsable de l'execució, el mateix dia o el dia hàbil següent a aquell en què haja sigut dictada la interlocutòria en què es despatxe l'execució, ha de dictar un decret que ha de contindre:

1r. Les mesures executives concretes que siguen procedents, fins i tot si és possible l'embargament de béns.

2n. Les mesures de localització i esbrinament dels béns de l'executat que siguen procedents, d'acord amb el que preveuen els articles 589 i 590 d'esta llei.

3r. El contingut del requeriment de pagament que ha de fer-se al deutor, en els casos en què la llei estableisca este requeriment.

4. Contra la interlocutòria en què s'autoritza i es despatxa l'execució no es pot presentar cap recurs, sense perjuí de l'oposició que hi puga formular l'executat.

5. Contra el decret dictat pel secretari judicial es pot interposar recurs directe de revisió, sense efecte suspensiu, davant del tribunal que haja dictat l'orde general d'execució.»

Dos-cents vint-i-tres. L'article 553 queda redactat de la manera següent:

«Article 553. *Notificació.*

La interlocutòria que autoritze i despatxe una execució, així com el decret que, si és el cas, haja dictat el secretari judicial, junt amb la còpia de la demanda executiva, han de ser notificats simultàniament a l'executat o, si és el cas, al procurador que el represente, sense citació a dia cert ni a termini, perquè en qualsevol moment puga personar-se en l'execució, i han d'entendre's amb ell, en este cas, per a les ulteriors actuacions.»

Dos-cents vint-i-quatre. L'article 554 queda redactat de la manera següent:

«Article 554. *Mesures immediates després de la interlocutòria de despatx de l'execució.*

1. En els casos en què no s'establisca el requeriment de pagament, les mesures a què es referix el número 2n de l'apartat 3 de l'article 551, s'han de portar a terme immediatament, sense escoltar prèviament l'executat ni esperar la notificació del decret dictat amb eixa finalitat.

2. Encara que haja d'efectuar-se un requeriment de pagament, també s'ha de procedir en la forma prevista en l'apartat anterior quan així ho sol·licite l'executant, justificant, segons el parer del secretari judicial responsable de l'execució, que qualsevol demora en la localització i la investigació de béns podria frustrar el bon fi de l'execució.»

Dos-cents vint-i-cinc. Els apartats 1 i 2 de l'article 555 queden redactats de la manera següent:

«1. A instància de qualsevol de les parts, o d'ofici, el secretari judicial ha d'acordar l'acumulació dels processos d'execució pendents entre el mateix creditor executant i el mateix deutor executat.

2. Els processos d'execució que se seguisquen contra el mateix executat es poden acumular, a instància de qualsevol dels executants, si el secretari judicial competent en el procés més antic ho considera més convenient per a la satisfacció de tots els creditors executants.»

Dos-cents vint-i-sis. L'article 556 queda redactat de la manera següent:

«Article 556. *Oposició a l'execució de resolucions processals o arbitrals.*

1. Si el títol executiu és una resolució processal o arbitral de condemna, l'executat, dins dels deu dies següents a la notificació de la interlocutòria en què es despatxe l'execució, s'hi pot oposar per escrit al·legant el pagament o el compliment d'allò que ordena la sentència, la qual cosa ha de justificar documentalment.

2. L'oposició que es formule en els casos de l'apartat anterior no suspén el curs de l'execució.

3. No obstant el que disposen els apartats anteriors, quan l'execució s'haja despatxat en virtut de la interlocutòria a què es referix el número 8 de l'apartat 2 de l'article 517, una vegada el secretari judicial haja tingut per formulada l'oposició a l'execució, en la mateixa resolució n'ordenarà la suspensió. Esta oposició pot fonamentar-se en qualsevol de les causes previstes en l'article següent i en les que s'expressen a continuació:

1a. Culpa exclusiva de la víctima.

2a. Força major estranya a la conducció o al funcionament del vehicle.

3a. Concurrència de culpes.»

Dos-cents vint-i-set. L'apartat 2 de l'article 557 queda redactat de la manera següent:

«2. Si es formula l'oposició prevista en l'apartat anterior, el secretari judicial, per mitjà de diligència d'ordenació, ha de suspendre el curs de l'execució.»

Dos-cents vint-i-huit. L'article 558 queda redactat de la manera següent:

«Article 558. *Oposició per pluspetició. Especialitats.*

1. L'oposició fonamentada exclusivament en pluspetició o excés no suspén el curs de l'execució, si no és que l'executat posa a disposició del tribunal, per a la seua immediata entrega pel secretari judicial a l'executant, la quantitat que considere deguda. Llevat d'este cas, l'execució ha de continuar el seu curs, però el producte de la venda

de béns embargats, en el que excedisca la quantitat reconeguda com a deguda per l'executat, no s'ha d'entregar a l'executant mentre l'oposició no haja sigut resolta.

2. En els casos a què es referixen els articles 572 i 574, sobre saldos de comptes i interessos variables, el secretari judicial encarregat de l'execució, a sol·licitud de l'executat, podrà designar per mitjà d'una diligència d'ordenació un pèrit que, amb la provisió de fons prèvia, emeta dictamen sobre l'import del deute. Este dictamen s'ha de traslladar a les dos parts perquè en el termini comú de cinc dies presenten les seues al·legacions sobre el dictamen emés. Si ambdós parts estan conformes amb el que s'ha dictaminat o no hi han presentat al·legacions en el termini concedit per a fer-ho, el secretari judicial ha de dictar un decret de conformitat amb el dictamen. Contra este decret es pot interposar un recurs directe de revisió, sense efectes suspensius, davant del tribunal.

En cas de controvèrsia o quan només una de les parts hi haja presentat al·legacions, el secretari judicial ha d'assenyalar el dia i l'hora per a la celebració de la vista davant del tribunal que haja dictat l'orde general d'execució.»

Dos-cents vint-i-nou. El paràgraf segon de l'article 560 queda redactat de la manera següent:

«Les parts, en els seus respectius escrits d'oposició i d'impugnació d'esta, poden sol·licitar la celebració de la vista, que el tribunal ha d'acordar mitjançant providència si la controvèrsia sobre l'oposició no pot resoldre's amb els documents aportats, i el secretari judicial ha d'assenyalar el dia i l'hora per a la celebració de la vista dins dels deu dies següents a la conclusió del tràmit d'impugnació.»

Dos-cents trenta. Es modifiquen els ordinals 1r i 3r de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 562, els quals queden redactats de la manera següent:

«1r. Per mitjà del recurs de reposició establert en la present llei, si la infracció consta o es comet en resolució del tribunal de l'execució o del secretari judicial.»

«3r. Per mitjà d'un escrit dirigit al tribunal si no hi ha resolució expressa contra la qual recórrer. En l'escrit ha de constar amb claredat la resolució o l'actuació que es pretén per a esmenar la infracció al·legada.»

«2. Si s'al·lega que la infracció comporta la nul·litat de les actuacions o el tribunal ho considera així, cal atindre's al que disposen els articles 225 i següents. Quan la dita nul·litat haja sigut al·legada davant del secretari judicial o este entenga que hi ha causa per a declarar-la, n'ha de donar compte al tribunal que va autoritzar l'execució perquè resolga sobre això.»

Dos-cents trenta-u. L'article 563 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan s'haja despatxat una execució en virtut de sentències o resolucions judicials, i el tribunal competent per a l'execució proveísca en contradicció amb el títol executiu, la part perjudicada hi pot interposar recurs de reposició i, si es desestima, d'apel·lació.

Si la resolució contrària al títol executiu està dictada pel secretari judicial, es pot presentar contra esta recurs directe de revisió.

2. En els casos de l'apartat anterior, la part que recorre pot demanar la suspensió de l'activitat executiva concreta impugnada, que s'ha de concedir si, segons el parer del tribunal, presta caució suficient per a respondre dels danys que el retard pugua causar a l'altra part.

Pot constituir-se la caució en qualsevol de les formes previstes en el paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 529.»

Dos-cents trenta-dos. Els apartats 2 i 3 de l'article 566 queden redactats de la manera següent:

«2. S'ha d'alçar la suspensió de l'execució i s'ha d'ordenar que continue quan conste al secretari judicial responsable de l'execució la desestimació de la revisió o de la demanda de rescissió de sentència dictada en rebel·lia.»

«3. El secretari judicial ha de sobreseure l'execució quan s'estime la revisió o quan, després de rescindida la sentència dictada en rebel·lia, es dicte sentència absoluta del demandat.»

Dos-cents trenta-tres. L'article 567 queda redactat de la manera següent:

«Article 567. *Interposició de recursos ordinaris i suspensió.*

La interposició de recursos ordinaris no suspén, per si mateixa, el curs de les actuacions executives. No obstant això, si l'executat acredita que la resolució contra la qual recorre li produïx un dany de difícil reparació, pot sol·licitar del tribunal que va despatxar l'execució la suspensió de l'actuació recorreguda, prestant, en les formes permeses per esta llei, caució suficient per a respondre dels perjudis que el retard puga produir.»

Dos-cents trenta-quatre. L'article 568 queda redactat de la manera següent:

«Article 568. *Suspensió en cas de situacions concursals.*

1. No s'ha de dictar cap interlocutòria que autoritze i despatxe l'execució quan el tribunal constate que el demandat està en situació de concurs.

2. El secretari judicial ha de decretar la suspensió de l'execució en l'estat en què estiga quan li siga notificat que l'executat es troba en situació de concurs. L'inici de l'execució i la continuació del procediment iniciat que es dirigisca exclusivament contra béns hipotecats i pignorats estan subjectes a tot el que estableix la llei concursal.

3. Si hi ha diversos demandats, i només algun o alguns d'ells estan en el supòsit al qual es referixen els dos apartats anteriors, l'execució no se suspén respecte als altres.»

Dos-cents trenta-cinc. El paràgraf segon de l'apartat 1 i l'apartat 3 de l'article 569 queden redactats de la manera següent:

«Tanmateix, si està pendent una causa criminal en què s'investiguen fets d'aparença delictiva que, si foren certs, determinarien la falsedat o la nul·litat del títol o la invalidesa o il·licitud del despatx de l'execució, el tribunal que la va autoritzar, escoltades les parts i el ministeri fiscal, ha d'acordar la suspensió de l'execució.»

«3. No obstant el que disposa l'apartat primer d'este article, l'execució pot seguir avant si l'executant presta, en qualsevol de les formes previstes en el paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 529, caució suficient, segons el parer del tribunal que la va despatxar, per a respondre del que perceba i dels danys i perjudis que l'execució produísca a l'executat.»

Dos-cents trenta-sis. S'afig un apartat nou a l'article 570, que queda redactat de la manera següent:

«L'execució forçosa només acaba amb la completa satisfacció del creditor executant, la qual cosa s'acorda per decret del secretari judicial, contra el qual pot interposar-se un recurs directe de revisió.»

Dos-cents trenta-set. L'article 580 queda redactat de la manera següent:

«Article 580. *Casos en què no és procedent el requeriment de pagament.*

Quan el títol executiu consistisca en resolucions del secretari judicial, resolucions judicials o arbitrals o que aproven transaccions o convenis aconseguits dins del

procés, que obliguen a entregar quantitats determinades de diners, no és necessari requerir de pagament l'executat per a procedir a l'embargament dels seus béns.»

Dos-cents trenta-huit. L'apartat 1 de l'article 581 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan l'execució per a l'entrega de quantitats determinades de diners no es fonamenta en resolucions processals o arbitrals, despatxada l'execució, s'ha de requerir de pagament l'executat per la quantitat reclamada en concepte de principal i interessos meritats, si és el cas, fins a la data de la demanda, i si no paga en l'acte, el tribunal ha de procedir a l'embargament dels seus béns en la mesura suficient per a respondre de la quantitat per la qual s'haja despatxat l'execució i les costes d'esta.»

Dos-cents trenta-nou. Es modifica l'apartat 1 de l'article 583 i s'hi afeg un nou apartat 3, que queden redactats de la manera següent:

«1. Si l'executat paga en l'acte del requeriment o abans del despatx de l'execució, el secretari judicial ha de posar la suma de diners corresponents a disposició de l'executant, i entregar a l'executat un justificant del pagament realitzat.»

«3. Satisfets els interessos i les costes, si se n'han meritats, el secretari judicial ha de dictar un decret en què done per acabada l'execució.»

Dos-cents quaranta. L'apartat 1 de l'article 587 queda redactat de la manera següent:

«1. L'embargament s'entén fet des que el decreta el secretari judicial o es ressenya la descripció d'un bé en l'acta de la diligència d'embargament, encara que no s'hagen adoptat mesures de garantia o publicitat de l'embargament. El secretari judicial ha d'adoptar immediatament les dites mesures de garantia i publicitat, i expedir d'ofici els despatxos necessaris, els quals, si és el cas, ha d'entregar al procurador de l'executant que així ho haja sol·licitat.»

Dos-cents quaranta-u. L'apartat 2 de l'article 588 queda redactat de la manera següent:

«2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, poden embargar-se els depòsits bancaris i els saldos favorables que llancen els comptes oberts en entitats de crèdit, sempre que, en raó del títol executiu, el secretari judicial determine una quantitat com a límit màxim.

L'executat pot disposar lliurement del que excedisca eixe límit.»

Dos-cents quaranta-dos. Els apartats 1 i 3 de l'article 589 queden redactats de la manera següent:

«1. Llevat que l'executant assenyale béns l'embargament dels quals estime suficient per al fi de l'execució, el secretari judicial ha de requerir d'ofici l'executat per mitjà de diligència d'ordenació perquè manifeste relacionadament béns i drets suficients per a cobrir la quantia de l'execució, amb expressió, si és el cas, de càrregues i gravàmens, així com, en el cas d'immobles, si estan ocupats, per quines persones i amb quin títol.»

«3. El secretari judicial podrà també, mitjançant un decret, imposar multes coercitives periòdiques a l'executat que no responga degudament al requeriment a què es referix l'apartat anterior.

Per a fixar la quantia de les multes, s'ha de tindre en compte la quantitat per la qual s'haja despatxat l'execució, la resistència a la presentació de la relació de béns i la capacitat econòmica del requerit, i es pot modificar o deixar sense efecte el constrenyiment econòmic en atenció a la ulterior conducta del requerit i a les al·legacions que pot efectuar per a justificar-se.

Contra estes resolucions del secretari pot interposar-se un recurs directe de revisió, sense efecte suspensiu, davant del tribunal que conega de l'execució.»

Dos-cents quaranta-tres. L'article 590 queda redactat de la manera següent:

«Article 590. *Investigació judicial del patrimoni de l'executat.*

A instàncies de l'executant que no puga designar béns de l'executat suficients per al fi de l'execució, el secretari judicial ha d'acordar, per diligència d'ordenació, dirigir-se a les entitats financeres, organismes i registres públics i persones físiques i jurídiques que l'executant indique, perquè faciliten la relació de béns o drets de l'executat dels quals tinguen constància. En formular estes indicacions, l'executant ha d'expressar succintament les raons per les quals estima que l'entitat, organisme, registre o persona de què es tracte disposa d'informació sobre el patrimoni de l'executat. Quan ho sol·licite l'executant i a costa seua, el seu procurador pot interindre en el diligenciament dels oficis que hagen sigut lliurats amb eixa finalitat i rebre'n la formalització, sense perjudi del que preveu l'apartat 1 de l'article següent.

El secretari judicial no ha de reclamar dades d'organismes i registres quan l'executant les puga obtindre pel seu compte, o a través del seu procurador, degudament facultat a este efecte pel seu poderdant.»

Dos-cents quaranta-quatre. L'article 591 queda redactat de la manera següent:

«Article 591. *Deure de col·laboració.*

1. Totes les persones i entitats públiques i privades estan obligades a prestar la seua col·laboració en les actuacions d'execució i a entregar al secretari judicial encarregat de l'execució o al procurador de l'executant, quan ho sol·licite el seu representat i a costa seua, tots els documents i dades que tinguen en el seu poder, l'entrega dels quals haja sigut acordada pel secretari judicial, sense altres limitacions que les que imposen el respecte als drets fonamentals o als límits que, per a casos determinats, expressament imposen les lleis. Quan estes persones o entitats al·leguen raons legals o de respecte als drets fonamentals per a no realitzar l'entrega i deixen sense atendre la col·laboració que els haja sigut requerida, el secretari judicial n'ha de donar compte al tribunal perquè este acorde el que siga procedent.

2. El tribunal, amb audiència prèvia dels interessats, pot acordar, en una peça separada, la imposició de multes coercitives periòdiques a les persones i entitats que no presten la col·laboració que el tribunal els haja requerit, d'acord amb l'apartat anterior. En l'aplicació d'estos constreyniments, el tribunal ha de tindre en compte els criteris previstos en l'apartat 3 de l'article 589.

3. Les sancions imposades a l'empara d'este article se sotmeten al règim de recursos previstos en el títol V del llibre VII de la Llei Orgànica del Poder Judicial.»

Dos-cents quaranta-cinc. L'apartat 1 de l'article 592 queda redactat de la manera següent:

«1. Si el creditor i el deutor no han pactat una altra cosa, dins o fora de l'execució, el secretari judicial responsable de l'execució ha d'embargar els béns de l'executat procurant tindre en compte la major facilitat de la seua alienació i la mínima onerositat d'esta per a l'executat.»

Dos-cents quaranta-sis. L'article 593 queda redactat de la manera següent:

«Article 593. *Pertinença a l'executat. Prohibició d'alçament d'ofici de l'embargament.*

1. Per a jutjar sobre la pertinença a l'executat dels béns que es propose embargar, el secretari judicial, sense necessitat d'investigacions ni altres actuacions, s'ha de basar en indicis i signes externs dels quals raonablement puga deduir aquella.

2. Quan per percepció directa o per manifestacions de l'executat o d'altres persones, el secretari judicial tinga motius racionals per a entendre que els béns que es proposa embargar poden pertànyer a un tercer, ha d'ordenar per mitjà de diligència d'ordenació que se li faça saber la imminència de l'embargament. Si, en el termini de cinc dies, el tercer no compareix o no dóna raons, el secretari judicial ha de dictar un decret d'embargament dels béns, llevat que les parts, dins del mateix termini concedit al tercer, hagen manifestat la seua conformitat que no es realitze l'embargament. Si el tercer s'oposa raonadament a l'embargament i aporta, si és el cas, els documents que justifiquen el seu dret, el secretari judicial, amb el trasllat previ a les parts per un termini comú de cinc dies, ha de remetre les actuacions al tribunal perquè resolga el que siga procedent.

3. Si es tracta de béns el domini dels quals siga susceptible d'inscripció registral, se n'ha d'ordenar, en tot cas, l'embargament, llevat que el tercer acredite ser-ne titular registral mitjançant la certificació corresponent del registrador, i queda salvat el dret dels eventuais titulars no inscrits, que pot exercir-se contra qui corresponga i com corresponga.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el bé de l'embargament del qual es tracte siga l'habitatge familiar del tercer i este presente al tribunal el document privat que justifica la seua adquisició, el secretari judicial l'ha de traslladar a les parts i, si estes, en el termini de cinc dies, manifesten la seua conformitat en el fet que no es realitze l'embargament, el secretari s'ha d'abstindre d'acordar-lo.»

Dos-cents quaranta-set. Els apartats 1, 2 i 3 de l'article 598 queden redactats de la manera següent:

«1. L'admissió de la demanda de tercera només suspén l'execució respecte al bé a què es referisca, i el secretari judicial ha d'adoptar les mesures necessàries per a complir la suspensió acordada.»

«2. Admesa la demanda pel secretari judicial, el tribunal, amb audiència prèvia de les parts si ho considera necessari, pot condicionar la suspensió de l'execució respecte al bé a què es referix la demanda de tercera al fet que el tercerista preste caució pels danys i perjuís que puga produir al creditor executant. Esta caució pot atorgar-se en qualsevol de les formes previstes en el paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 529.

3. L'admissió d'una tercera de domini serà raó suficient perquè el secretari judicial, a instància d'una part, ordene, mitjançant un decret, la millora de l'embargament.»

Dos-cents quaranta-huit. L'article 599 queda redactat de la manera següent:

«Article 599. *Competència i substanciació.*

La tercera de domini, que ha d'interposar-se davant del secretari judicial responsable de l'execució, l'ha de resoldre el tribunal que va dictar l'orde general i el despatx d'esta, i se substancia pels tràmits previstos per al juí ordinari.»

Dos-cents quaranta-nou. Es modifica el paràgraf segon de l'article 600, que queda redactat de la manera següent:

«Encara que no s'haja dirigit la demanda de tercera a l'executat, este pot intervenir en el procediment amb els mateixos drets processals que les parts de la tercera, per a la qual cosa se li ha de notificar en tot cas l'admissió a tràmit de la demanda perquè puga tindre la intervenció que convinga al seu dret.»

Dos-cents cinquanta. Es modifiquen els apartats 3 i 4 i s'afeg un nou apartat 7 a l'article 607, que queden redactats de la manera següent:

«3. Si l'executat és beneficiari de més d'una percepció, s'han d'acumular totes estes per a deduir una sola vegada la part inembargable. Igualment, són acumulables els salaris, sous i pensions, retribucions o equivalents dels cònjuges quan el règim econòmic que els regisca no siga el de separació de béns i rendes de qualsevol classe, circumstància que han d'acreditar al secretari judicial.»

«4. Atenent les càrregues familiars de l'executat, el secretari judicial pot aplicar una rebaixa d'entre un 10 a un 15 per cent en els percentatges establits en els números 1r, 2n, 3r i 4t de l'apartat 2 del present article.»

«7. Les quantitats embargades, de conformitat amb el que preveu este precepte, poden ser entregades directament a la part executant, en el compte que esta designe prèviament, si així ho acorda el secretari judicial encarregat de l'execució.

En este cas, tant la persona o l'entitat que practique la retenció i la seua posterior entrega com l'executant, han d'informar trimestralment el secretari judicial sobre les sumes remeses i rebudes, respectivament, i queden salvades en tot cas les al·legacions que l'executat pugua formular, ja siga perquè considere que el deute està abonat totalment i en conseqüència s'ha de deixar sense efecte l'embargament, o perquè les retencions o entregues no s'estan fent de conformitat amb el que ha acordat el secretari judicial.

Contra la resolució del secretari judicial en què s'acorde esta entrega directa pot interposar-se recurs directe de revisió davant del tribunal.»

Dos-cents cinquanta-u. Es modifica el paràgraf segon de l'article 609, que queda redactat de la manera següent:

«L'executat pot denunciar esta nul·litat davant del tribunal per mitjà dels recursos ordinaris o per simple compareixença davant del secretari judicial si no s'ha personat en l'execució ni vol fer-ho, i el tribunal ha de resoldre sobre la nul·litat denunciada.»

Dos-cents cinquanta-dos. L'apartat 3 de l'article 610 queda redactat de la manera següent:

«3. Els executants dels processos en què es decrete l'embargament poden sol·licitar al secretari judicial que adopte mesures de garantia d'este embargament sempre que no entrebanquen una execució anterior i no siguen incompatibles amb les adoptades a favor de qui primer va aconseguir l'embargament.»

Dos-cents cinquanta-tres. Es modifica el paràgraf segon de l'article 611, que queda redactat de la manera següent:

«La quantitat que se n'obtinga s'ha d'ingressar en el compte de depòsits i consignacions per a la seua disposició en el procés on es va ordenar l'embargament del sobrant.»

Dos-cents cinquanta-quatre. Es modifica l'apartat 2 i s'introdueix un nou apartat 3 en l'article 612, amb la redacció següent:

«2. El secretari judicial ha de resoldre mitjançant un decret sobre estes peticions. Contra este decret pot interposar-se recurs directe de revisió que no produïx efectes suspensius.»

«3. També pot acordar-se la millora de l'embargament en els casos previstos en l'apartat quart de l'article següent.»

Dos-cents cinquanta-cinc. S'afeg un apartat 3 a l'article 617 amb la redacció següent:

«3. Encara que no siga demandat, s'ha de notificar en tot cas a l'executat l'admissió a tràmit de la demanda, a fi que pugua fer-hi la intervenció que al seu dret convinga.»

Dos-cents cinquanta-sis. L'article 619 queda redactat de la manera següent:

«Article 619. Aplanament i desistiment de l'executant. Participació del tercerista de preferència en els costos de l'execució.»

1. Quan el crèdit del tercerista conste en títol executiu, si l'executant s'aplana a la tercera de millor dret, s'ha de dictar, sense més tràmits, una interlocutòria en què s'ordene seguir avant l'execució per a satisfer en primer terme el tercerista, però el secretari judicial no li ha de fer entrega de cap quantitat sense haver satisfet abans a l'executant les tres quintes parts de les costes i els gastos originats per les actuacions dutes a terme a instància seua fins a la notificació de la demanda de tercera.

Si el crèdit del tercerista no consta en el títol executiu, l'executat que estiga personat en la tercera ha d'expressar la seua conformitat o disconformitat amb l'aplanament de l'executant dins dels cinc dies següents a aquell en què se li haja traslladat l'escrit d'aplanament. Si l'executat es mostra conforme amb l'aplanament o deixa transcórrer el termini sense expressar la seua disconformitat, s'ha de procedir d'acord amb el que disposa el paràgraf anterior. Quan l'executat s'opose a l'aplanament, s'ha de dictar una interlocutòria en què es tinga per aplanat l'executant i en què es mane seguir la tercera amb l'executat.

2. Si, notificada la demanda de tercera, l'executant desistix de l'execució, sempre que el crèdit del tercerista conste en el títol executiu, el secretari judicial ha de dictar un decret ordenant seguir avant l'execució per a satisfer en primer terme el tercerista. Si no és així, ha de dictar decret de desistiment del procés d'execució, i donar-la per finalitzada, llevat que l'executat es mostre d'acord que prossegueisca per a satisfer el crèdit del tercerista.»

Dos-cents cinquanta-set. Els apartats 2 i 3 de l'article 621 queden redactats de la manera següent:

«2. Quan s'embarquen saldos favorables en comptes de qualsevol classe oberts en entitats de crèdit, estalvi o finançament, el secretari judicial responsable de l'execució ha d'enviar a l'entitat una orde de retenció de les quantitats concretes que siguen embargades o amb el límit màxim a què es referix l'apartat segon de l'article 588. Esta orde pot ser diligenciada pel procurador de la part executant. L'entitat requerida ha de formalitzar-la en el mateix moment de la seua presentació, i ha d'expedir un rebut acreditatiu de la recepció de l'orde en el qual ha de fer constar les quantitats que l'executat, en eixe instant, disposa en l'entitat. El rebut s'ha d'entregar en este acte al procurador de la part executant que n'haja assumit el diligenciamment; si no és així, s'ha de remetre directament a l'òrgan de l'execució pel mitjà més ràpid possible.»

«3. Si es tracta de l'embargament de sous, pensions o altres prestacions periòdiques, s'ha de tindre en compte, si és el cas, el que preveu el número 7 de l'article 607. En cas contrari, s'ha d'ordenar a la persona, entitat o oficina pagadora que els retinga a disposició del tribunal i els transferisca al compte de depòsits i consignacions.»

Dos-cents cinquanta-huit. Els apartats 2 i 3 de l'article 622 queden redactats de la manera següent:

«2. El secretari judicial només ha d'acordar mitjançant un decret l'administració judicial en garantia de l'embargament de fruits i rendes, quan la naturalesa dels béns i els drets productius, la importància dels interessos, les rendes o els fruits embargats o les circumstàncies en què es trobe l'executat raonablement ho aconsellen.»

«3. El secretari judicial també pot acordar l'administració judicial quan es comprove que l'entitat pagadora o perceptora o, si és el cas, el mateix executat, no

complixen l'orde de retenció o ingrés dels fruits i rendes a què es referix l'apartat primer d'este article.»

Dos-cents cinquanta-nou. Es modifica l'ordinal primer de l'apartat 1 de l'article 624, el qual queda redactat de la manera següent:

«1r. Relació dels béns embargats, amb descripció, tan detallada com siga possible, de la seua forma i aspecte, característiques principals, estat d'ús i conservació, així com la clara existència de defectes o tares que puguen influir en una disminució del seu valor. Amb eixa finalitat, s'han d'utilitzar els mitjans de documentació gràfica o visual de què l'oficina judicial dispose o li facilite qualsevol de les parts per a la seua millor identificació.»

Dos-cents seixanta. Els apartats 2 i 4 de l'article 626 queden redactats de la manera següent:

«2. Si els béns mobles embargats estan en poder d'un tercer, se l'ha de requerir mitjançant un decret perquè els conserve a disposició del tribunal i se l'ha de nomenar depositari judicial, llevat que el secretari judicial resolga motivadament una altra cosa.»

«4. En casos diferents dels previstos en els anteriors apartats o quan ho considere més convenient, el secretari judicial pot nomenar mitjançant un decret depositari dels béns embargats el creditor executant o bé, després d'escoltar-lo, nomenar-ne un tercer.

El nomenament pot recaure en els col·legis de procuradors del lloc on se seguisca l'execució, sempre que disposen d'un servici adequat per a assumir les responsabilitats legalment establides per al depositari. Si es fa així, el col·legi queda facultat per a procedir a la localització, gestió i depòsit dels béns i s'ha d'expedir a este efecte la credencial necessària.»

Dos-cents seixanta-u. L'apartat 1 de l'article 627 queda redactat de la manera següent:

«1. El depositari judicial està obligat a conservar els béns amb la deguda diligència a disposició del tribunal, a exhibir-los en les condicions que el secretari judicial indique i a entregar-los a la persona que este designe.

A instància d'una part o, d'ofici, si no complix les seues obligacions, el secretari judicial encarregat de l'execució, mitjançant un decret, pot remoure del seu càrrec el depositari, i designar-ne un altre, sense perjudi de la responsabilitat penal i civil en què haja pogut incórrer el depositari remogut.»

Dos-cents seixanta-dos. L'article 628 queda redactat de la manera següent:

«Article 628. *Gastos del depòsit.*

1. Si el depositari és una persona diferent de l'executant, de l'executat i del tercer posseïdor del bé moble objecte del depòsit, té dret al reembossament dels gastos ocasionats pel transport, conservació, custòdia, exhibició i administració dels béns, i el secretari judicial encarregat de l'execució pot acordar, per mitjà de diligència d'ordenació, l'avançament d'alguna quantitat per l'executant, sense perjudi del seu dret al reintegrament en concepte de costes.

El tercer depositari també té dret a ser rescabalat dels danys i perjudis que patisca a causa del depòsit.

2. Quan les coses es depositen en una entitat o un establiment adequats, segons el que preveu l'apartat 1 de l'article 626, el secretari judicial responsable de l'execució ha de fixar la remuneració per mitjà d'una diligència d'ordenació, d'acord amb les tarifes i els preus usuls. L'executant ha de fer-se càrrec d'esta remuneració, sense perjudi del seu dret al reintegrament en concepte de costes.»

Dos-cents seixanta-tres. L'apartat 1 de l'article 629 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan l'embargament recaiga sobre béns immobles o altres béns o drets susceptibles d'inscripció registral, el secretari judicial encarregat de l'execució, a instància de l'executant, ha de lliurar un manament perquè es faça l'anotació preventiva d'embargament en el Registre de la Propietat o l'anotació d'equivalent eficàcia en el registre que corresponga. El mateix dia de la seua expedició el secretari judicial ha de remetre al Registre de la Propietat el manament per fax, o en qualsevol de les formes previstes en l'article 162 d'esta llei. El registrador ha d'estendre el corresponent assentament de presentació, i queda en suspens la pràctica de l'anotació fins que es presente el document original en la forma prevista per la legislació hipotecària.»

Dos-cents seixanta-quatre. Els apartats 1 i 2 de l'article 631 queden redactats de la manera següent:

«1. Per a constituir l'administració judicial, s'ha de citar de compareixença les parts davant del secretari judicial encarregat de l'execució i, si és el cas, els administradors de les societats, quan estes no siguen la part executada, així com els socis o partícips les accions o participacions dels quals no s'hagen embargat, a fi que arriben a un acord o efectuen les al·legacions i les proves oportunes sobre el nomenament d'administrador, la persona que haja d'exercir el càrrec, l'exigència o no de caució, la forma d'actuació, el manteniment o no de l'administració preexistent, la rendició de comptes i la retribució procedent.

Els interessats que no hi compareguen injustificadament es considera que estan conformes amb el que hagen acordat els compareixents.

Si hi ha acord, el secretari judicial ha d'establir per mitjà d'un decret els termes de l'administració judicial, segons l'acord. Per a la resolució dels punts en què no hi haja acord o hi haja oposició d'alguna de les parts, si pretenen practicar alguna prova, se'ls ha de convocar perquè compareguen davant del tribunal que va dictar l'orde general d'execució, que ha de resoldre, per mitjà d'una interlocutòria, el que considere procedent sobre l'administració judicial. Si no es pretén la pràctica de prova, s'ha de passar les actuacions al tribunal perquè resolga directament el que siga procedent.»

«2. Si s'acorda l'administració judicial d'una empresa o un grup d'empreses, el secretari judicial ha de nomenar un interventor designat pel titular o els titulars de l'empresa o les empreses embargades i si només s'embarga la majoria del capital social o la majoria dels béns o els drets pertanyents a una empresa o els adscrits a la seua explotació, s'han de nomenar dos interventors, un designat pels afectats majoritaris, i un altre, pels minoritaris.»

Dos-cents seixanta-cinc. L'article 632 queda redactat de la manera següent:

«Article 632. *Contingut del càrrec d'administrador.*

1. Quan substituïska els administradors preexistents i no es dispose d'una altra cosa, els drets, obligacions, facultats i responsabilitats de l'administrador judicial són els que corresponguen amb caràcter ordinari als substituïts, però necessita l'autorització del secretari judicial responsable de l'execució per a alienar o gravar participacions en l'empresa o d'esta en altres, béns immobles o qualssevol altres que per la seua naturalesa o importància haja assenyalat expressament el secretari judicial.

2. Si hi ha interventors designats pels afectats per a l'alienació o el gravamen, l'administrador els ha de convocar a una compareixença, i el secretari judicial ha de resoldre mitjançant un decret.

3. Les resolucions previstes en els dos números anteriors són susceptibles de recurs directe de revisió davant del tribunal que va dictar l'orde general d'execució.»

Dos-cents seixanta-sis. L'article 633 queda redactat de la manera següent:

«Article 633. *Forma d'actuació de l'administrador.*

1. Acordada l'administració judicial, el secretari ha de donar immediata possessió al designat, i ha de requerir l'executat perquè cesse en l'administració que fins llavors portava.

2. Les discrepàncies que sorgisquen sobre els actes de l'administrador han de ser resoltes pel secretari judicial responsable de l'execució mitjançant un decret, després de sentir els afectats i sense perjudi del dret d'oposar-se al compte final que ha de retre l'administrador.

3. Del compte final justificat que presente l'administrador, s'ha de donar vista a les parts i als interventors, els quals poden impugnar-lo en el termini de cinc dies, prorrogables fins a trenta, segons la seua complexitat.

Si hi ha oposició, s'ha de resoldre després de citar els interessats de compareixença. El decret que es dicte es pot recórrer directament en revisió davant del tribunal.»

Dos-cents seixanta-set. L'article 634 queda redactat de la manera següent:

«Article 634. *Entrega directa a l'executant.*

1. El secretari judicial responsable de l'execució ha d'entregar directament a l'executant, pel seu valor nominal, els béns embargats que siguen:

1r. Diners efectius.

2n. Saldos de comptes corrents i d'altres d'immediata disposició.

3r. Divises convertibles, prèvia conversió, si és el cas.

4t. Qualsevol altre bé el valor nominal del qual coincidisca amb el seu valor de mercat, o que, encara que siga inferior, el creditor accepte l'entrega del bé pel seu valor nominal.

2. Quan es tracte de saldos favorables en compte, amb venciment diferit, el secretari judicial ha d'adoptar les mesures oportunes per a aconseguir-ne el cobrament, i pot designar un administrador quan siga convenient o necessari per a la seua realització.

3. En l'execució de sentències que condemnen al pagament de les quantitats degudes per incompliment de contractes de venda a terminis de béns mobles, si l'executant ho sol·licita, el secretari judicial li ha de fer entrega immediatament del bé o béns mobles venuts o finançats a terminis pel valor que resulte de les taules o índexs referencials de depreciació que s'hagen establert en el contracte.»

Dos-cents seixanta-huit. L'apartat 1 de l'article 635 queda redactat de la manera següent:

«1. Si els béns embargats són accions, obligacions o altres valors admesos a negociació en el mercat secundari, el secretari judicial ha d'ordenar que s'alienen, d'acord amb les lleis que regixen estos mercats.

El mateix s'ha de fer si el bé embargat cotitza en qualsevol mercat reglat o pot accedir a un mercat amb preu oficial.»

Dos-cents seixanta-nou. Els apartats 1 i 3 de l'article 636 queden redactats de la manera següent:

«1. Els béns o els drets no compresos en els articles anteriors s'han de realitzar en la forma convinguda entre les parts i els interessats, forma que ha de ser aprovada pel secretari judicial encarregat de l'execució, d'acord amb el que preveu esta llei.

3. Sense perjudi del que disposen els apartats anteriors, una vegada embargats els béns pel secretari judicial, s'han de practicar les actuacions necessàries per a la subhasta judicial d'estos, que s'ha de produir el dia assenyalat si abans no se

sol·licita i s'ordena, d'acord amb el que preveu esta llei, que la realització forçosa es porte a terme de manera diferent.»

Dos-cents setanta. L'article 638 queda redactat de la manera següent:

«Article 638. *Nomenament de pèrit taxador, recusació i intervenció d'executant i executat en la taxació.*

1. Per a valorar els béns, el secretari judicial encarregat de l'execució ha de designar el pèrit taxador que corresponga d'entre els que presten servici en l'Administració de justícia. Quan estos hi manquen, pot encomanar-se la taxació a organismes o servicis tècnics dependents de les administracions públiques que disposen de personal qualificat i hagen assumit el compromís de col·laborar, a estos efectes, amb l'Administració de justícia i, si tampoc pot recórrer-se a estos organismes o servicis, s'ha de nomenar un pèrit taxador d'entre les persones físiques o jurídiques que figuren en una relació, que s'ha de formar amb les llistes que subministren les entitats públiques competents per a conferir habilitacions per a la valoració de béns, així com els col·legis professionals els membres dels quals estiguen legalment capacitats per a la valoració.

2. El pèrit designat pel secretari judicial pot ser recusat per l'executant i l'executat que haja comparegut.

3. El pèrit designat pot sol·licitar, en els tres dies següents al seu nomenament, la provisió de fons que considere necessària, que ha de ser a càrrec de la liquidació final. El secretari judicial ha de decidir sobre la provisió sol·licitada i amb l'abonament previ d'esta el pèrit ha d'emetre dictamen.»

Dos-cents setanta-u. Els apartats 2 i 4 de l'article 639 queden redactats de la manera següent:

«2. El pèrit ha d'entregar la valoració dels béns embargats al tribunal en el termini de huit dies a comptar de l'acceptació de l'encàrrec. Només per causes justificades, que el secretari judicial ha d'assenyalar mitjançant un decret, pot ampliar-se este termini en funció de la quantia o complexitat de la valoració.»

«4. Fins que hagen transcorregut cinc dies des que el pèrit designat haja entregat la valoració dels béns, les parts i els creditors a què es referix l'article 658 poden presentar al·legacions a la dita valoració, així com informes, subscrits pel pèrit taxador, en els quals s'expresse la valoració econòmica del bé o els béns que són objecte de l'avaluació. En este cas, el secretari judicial, a la vista de les al·legacions formulades i apreciand tots els informes segons les regles de la sana crítica, ha de determinar, mitjançant un decret, la valoració definitiva als efectes de l'execució.

La resolució dictada pel secretari judicial és susceptible de recurs directe de revisió davant del tribunal que va dictar l'orde general d'execució.»

Dos-cents setanta-dos. L'article 640 queda redactat de la manera següent:

«Article 640. *Conveni de realització aprovat pel secretari judicial.*

1. L'executant, l'executat i qui acredite un interès directe en l'execució poden demanar al secretari judicial responsable que convoque una compareixença amb la finalitat d'acordar la forma de realització més eficaç dels béns hipotecats, pignorats o embargats, contra els quals es dirigix l'execució.

2. Si l'executant es mostra conforme amb la compareixença i el secretari judicial no troba motius raonables per a denegar-la, l'ha d'acordar per mitjà d'una diligència d'ordenació, sense suspensió de l'execució, i ha de convocar les parts i els que conste en el procés que hi puguen estar interessats.

En la compareixença, a la qual poden acudir altres persones, per invitació d'executant o executat, els assistents poden proposar qualsevol forma de realització dels béns subjectes a l'execució i presentar una persona que, consignand o fiançant,

s'ofersca a adquirir els esmentats béns per un preu previsiblement superior al que es podria aconseguir per mitjà de la subhasta judicial. També es poden proposar altres formes de satisfacció del dret de l'executant.

3. Si s'arriba a un acord entre l'executant i l'executat que no puga causar perjudici per a un tercer els drets del qual protegix esta llei, l'ha d'aprovar el secretari judicial mitjançant un decret i ha de suspendre l'execució respecte al bé o béns objecte de l'acord. També ha d'aprovar l'acord, amb el mateix efecte suspensiu, si inclou la conformitat dels subjectes, diferents d'executant i executat, als quals afecte.

Quan el conveni es referisca als béns susceptibles d'inscripció registral, és necessària, per a la seua aprovació, la conformitat dels creditors i els tercers posseïdors que hagen inscrit o anotat els seus drets en el registre corresponent després del gravamen que s'executa.

4. Quan s'acredite el compliment de l'acord, el secretari judicial ha de sobreseure l'execució respecte al bé o béns a què es fa referència. Si l'acord no es complix dins del termini pactat o, per qualsevol causa, no s'aconsegueix la satisfacció de l'executant en els termes convinguts, este pot demanar que s'alce la suspensió de l'execució i es procedisca a la subhasta, en la forma prevista en esta llei.

5. Si no s'aconsegueix l'acord a què es referix l'apartat tercer d'este article, la compareixença per a intentar-ho es pot repetir, en les condicions previstes en els dos primers apartats d'este article, quan les circumstàncies del cas ho aconsellen, segons el parer del secretari judicial, per a la millor realització dels béns.»

Dos-cents setanta-tres. L'article 641 queda redactat de la manera següent:

«Article 641. *Realització per persona o entitat especialitzada.*

1. A petició de l'executant o de l'executat amb consentiment de l'executant i quan les característiques del bé embargat ho aconsellen, el secretari judicial responsable de l'execució pot acordar, per mitjà d'una diligència d'ordenació, que el bé el realitze una persona especialitzada i coneixedora del mercat en què es compren i es venen eixos béns i en qui concórreguen els requisits legalment exigits per a operar en el mercat de què es tracte.

El secretari judicial també pot acordar, quan així se sol·licite en els termes que preveu el paràgraf anterior, que el bé s'aliene per mitjà d'una entitat especialitzada pública o privada. Quan així es dispose, l'alienació s'ha d'ajustar a les regles i els usos de la casa o l'entitat que subhasta o aliene, sempre que no siguen incompatibles amb el fi de l'execució i amb l'adequada protecció dels interessos de l'executant i l'executat.

A estos efectes, els col·legis de procuradors poden ser designats com a entitat especialitzada en la subhasta de béns.

2. En els casos de l'apartat anterior, la persona o l'entitat especialitzada ha de prestar caució en la quantia que el secretari judicial determine per a respondre del compliment de l'encàrrec. No s'exigirà caució quan la realització s'encomane a una entitat pública o als col·legis de procuradors.

3. La realització s'ha d'encomanar a la persona o l'entitat designada en la sol·licitud, sempre que reunisca els requisits legalment exigits. En la mateixa resolució s'han de determinar les condicions en què ha d'efectuar-se la realització, de conformitat amb el que les parts hagen acordat. Si no hi ha acord, els béns no podran ser alienats per un preu inferior al 50 per cent de l'avaluació.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan els béns a realitzar siguen immobles, la determinació de la persona o l'entitat a la qual s'haja de confiar la realització i la de les condicions en què esta haja d'efectuar-se, s'ha de fer amb una compareixença prèvia a la qual han de ser convocades les parts i els que conste en el procés que hi poden estar interessats. El secretari judicial ha de resoldre per mitjà d'un decret el que considere procedent, a la vista de les manifestacions dels qui

assistisquen a la compareixença, però no pot autoritzar que l'alienació es realitze per un preu inferior al 70 per cent del valor que s'haja donat a l'immoble, d'acord amb el que preveu l'article 666, llevat que hi conste l'acord de les parts i de tots els interessats, hagen assistit o no a la compareixença.

4. Tan prompte com es consume la realització dels béns, la persona o entitat corresponent ha de procedir a ingressar en el compte de depòsits i consignacions la quantitat obtinguda, descomptant-ne els gastos efectuats i el que corresponga a aquelles per la seua intervenció. El secretari judicial ha d'aprovar l'operació o, si és el cas, sol·licitar les justificacions oportunes sobre la realització i les seues circumstàncies. Aprovada l'operació, s'ha de retornar la caució que haja prestat la persona o entitat a la qual s'haja encomanat la realització.

5. Quan, transcorreguts sis mesos des de l'encàrrec, la realització no s'haja dut a terme, el secretari judicial ha de dictar un decret revocant l'encàrrec, llevat que es justifique per la persona o entitat a la qual s'haja efectuat este que la realització no ha sigut possible en el termini indicat per motius que no li siguen imputables i que, pel fet d'haver desaparegut ja els motius o per ser previsible la seua ràpida desaparició, l'encàrrec pot complir-se dins del termini que s'oferisca, que no pot excedir els sis mesos següents. Transcorregut este últim termini sense que s'haja complit l'encàrrec, el secretari judicial ha de revocar-lo definitivament.

Revocat l'encàrrec, la caució s'aplica als fins de l'execució, llevat que la persona o entitat que l'haja prestat acredite que la realització del bé no ha sigut possible per causes que no li són imputables.»

Dos-cents setanta-quatre. L'apartat 2 de l'article 642 queda redactat de la manera següent:

«2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, les alienacions que es produïsqen d'acord amb el que preveuen els dos articles anteriors han de ser aprovades pel secretari judicial encarregat de l'execució, mitjançant un decret, amb la comprovació prèvia que la transmissió del bé es va produir amb coneixement, per part de l'adquirent, de la situació registral que resulte de la certificació de càrregues.

Aprovada la transmissió, cal atindre's al que es disposa per a la subhasta d'immobles pel que fa a la distribució de les sumes recaptades, inscripció del dret de l'adquirent i manament de cancel·lació de càrregues.

És manament suficient per al Registre de la Propietat el testimoni del decret pel qual s'aprova la transmissió del bé.»

Dos-cents setanta-cinc. L'article 644 queda redactat de la manera següent:

«Article 644. *Convocatòria de la subhasta.*

Una vegada fixat el preu just dels béns mobles embargats, el secretari judicial ha de fixar la data per a la celebració de la subhasta, amb expressió de l'hora i el lloc en què haja de celebrar-se.»

Dos-cents setanta-sis. L'apartat 1 de l'article 645 queda redactat de la manera següent:

«1. A qualsevol subhasta se li ha de donar publicitat per mitjà d'edictes, que s'han de fixar en el lloc destacat, públic i visible en la seu de l'oficina judicial i en llocs públics de costum.

A més, a instància de l'executant o de l'executat i si el secretari judicial responsable de l'execució ho considera convenient, s'ha de donar a la subhasta la publicitat que siga raonable, utilitzant els mitjans públics i privats que siguen més adequats a la naturalesa i valor dels béns que es pretén realitzar.»

Dos-cents setanta-set. L'apartat 3 de l'article 647 queda redactat de la manera següent:

«3. Només l'executant pot fer postura i reservar-se la facultat de cedir la rematada a un tercer. La cessió ha de verificar-se mitjançant compareixença davant del secretari judicial responsable de l'execució, amb assistència del cessionari, el qual l'ha d'acceptar, i tot això prèviament o simultàniament al pagament del preu de la rematada, que s'ha de fer constar documentalment.

La mateixa facultat té l'executant en els casos en què se sol·licite l'adjudicació dels béns embargats d'acord amb el que preveu esta llei.»

Dos-cents setanta-huit. Es modifica l'apartat 2 de l'article 649, que queda redactat de la manera següent:

«2. El secretari judicial ha d'anunciar el bé o lot de béns que se subhasta i les successives postures que es produïsquen. Si hi ha mitjans tècnics i amb la finalitat d'aconseguir la millor realització, en l'acte de la subhasta poden realitzar-se licitacions electròniques sota la direcció del secretari judicial.»

Dos-cents setanta-nou. Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 650 i s'hi afeg un nou apartat 6, que queden redactats de la manera següent:

«1. Quan la millor postura siga igual o superior al 50 per cent de l'avaluació, el secretari judicial, mitjançant decret, el mateix dia o l'endemà, ha d'aprovar la rematada en favor del millor postor. El rematant ha de consignar l'import de la postura, menys el del depòsit, dins del termini de deu dies i, realitzada esta consignació, se l'ha de posar en possessió dels béns.»

«4. Quan la millor postura oferida en la subhasta siga inferior al 50 per cent de l'avaluació, l'executat, dins del termini de deu dies, pot presentar un tercer que millore la postura oferint una quantitat superior al 50 per cent del valor de taxació o que, si és inferior a este import, siga suficient per a aconseguir la satisfacció completa del dret de l'executant.

Transcorregut este termini sense que l'executat realitze el que preveu el paràgraf anterior, l'executant pot demanar, en el termini de cinc dies, l'adjudicació dels béns per la mitat del seu valor de taxació o per la quantitat que se li dega per tots els conceptes, sempre que esta quantitat siga superior a la millor postura.

Quan l'executant no faça ús d'esta facultat, s'ha d'aprovar la rematada a favor del millor postor, sempre que la quantitat que haja oferit supere el 30 per cent del valor de taxació o, si és inferior, cobrisca, almenys, la quantitat per la qual s'haja despatxat l'execució, incloent-hi la previsió per a interessos i costes. Si la millor postura no complix estos requisits, el secretari judicial responsable de l'execució, escoltades les parts, ha de resoldre sobre l'aprovació de la rematada a la vista de les circumstàncies del cas i tenint en compte especialment la conducta del deutor en relació amb el compliment de l'obligació per la qual es procedix, les possibilitats d'aconseguir la satisfacció del creditor mitjançant la realització d'altres béns, el sacrifici patrimonial que l'aprovació de la rematada supose per al deutor i el benefici que n'obtinga el creditor. En este últim cas, contra el decret que aprobe la rematada pot interposar-se recurs directe de revisió davant del tribunal que va dictar l'orde general d'execució.

Quan el secretari judicial denegue l'aprovació de la rematada, s'ha de procedir d'acord amb el que disposa l'article següent.»

«6. Aprovada la rematada i consignada, quan siga procedent, en el compte de depòsits i consignacions, la diferència entre el que s'ha depositat i el preu total de la rematada, s'ha de dictar decret d'adjudicació en el qual conste, si és el cas, que s'ha consignat el preu, així com les altres circumstàncies necessàries per a la inscripció d'acord amb la legislació hipotecària.»

Dos-cents huitanta. Es modifica el segon paràgraf de l'article 651, que queda redactat de la manera següent:

«Quan el creditor, en el termini de vint dies, no faça ús d'eixa facultat, el secretari judicial ha de procedir a l'alçament de l'embargament, a instància de l'executat.»

Dos-cents huitanta-u. L'apartat 1 de l'article 652 queda redactat de la manera següent:

«1. Finalitzat l'acte de la subhasta, el secretari judicial ha de retornar les quantitats depositades pels postors excepte la que corresponga al millor postor, la qual s'ha de reservar en depòsit com a garantia del compliment de la seua obligació, i, si és el cas, com a part del preu de la venda.

No obstant això, si els altres postors ho sol·liciten, també s'han de mantindre a disposició del tribunal les quantitats depositades per ells, perquè, si el rematant no entrega dins del termini establert la resta del preu, puga aprovar-se la rematada a favor dels que el seguisquen, per l'orde de les seues respectives postures.»

Dos-cents huitanta-dos. Els apartats 2 i 3 de l'article 653 queden redactats de la manera següent:

«2. Els depòsits dels rematants que van provocar la fallida de la subhasta els ha d'aplicar el secretari judicial als fins de l'execució, d'acord amb el que disposen els articles 654 i 672, però el sobrant, si n'hi ha, l'ha d'entregar als depositants. Quan els depòsits no arriben a satisfer el dret de l'executant i les costes, han de destinar-se, en primer lloc, a satisfer els gastos que origine la nova subhasta i la resta s'ha d'adjuntar a les sumes obtingudes en aquella i s'ha d'aplicar de conformitat amb el que disposen els articles 654 i 672. En este últim cas, si hi ha sobrant, s'ha d'entregar a l'executat fins a completar el preu ofert en la subhasta i, si és el cas, se l'ha de compensar de la disminució del preu que s'haja produït en la nova rematada; només després d'efectuada esta compensació, s'ha de retornar el que quede als depositants.»

«3. Quan el rematant que haja fet la designació a què es referix l'apartat segon de l'article anterior deixe transcórrer el termini assenyalat per al pagament del preu de la rematada sense efectuar-lo, la persona designada per a rebre la devolució del depòsit pot sol·licitar que el decret d'aprovació de la rematada es dicte a favor seu, i consignar simultàniament la diferència entre el que ha depositat i el preu de la rematada, per a la qual cosa disposa del mateix termini concedit al rematant per a efectuar el pagament, que es compta des de l'expiració d'este.»

Dos-cents huitanta-tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 656 i s'hi afeg un nou apartat 3, que queden redactats de la manera següent:

«1. Quan l'objecte de la subhasta estiga comprés en l'àmbit d'esta secció, el secretari judicial responsable de l'execució ha d'entregar un manament al registrador a càrrec del qual estiga el registre de què es tracte perquè remeta al jutjat un certificat en el qual consten els punts següents:

1r. La titularitat del domini i la resta de drets reals del bé o dret gravat.

2n. Els drets de qualsevol naturalesa que hi haja sobre el bé registrable embargat, en especial, relació completa de les càrregues inscrites que el graven o, si és el cas, que està lliure de càrregues.»

«3. Sense perjuí d'això, el procurador de la part executant, degudament facultat pel secretari judicial i una vegada anotat l'embargament, pot sol·licitar el certificat a què es referix l'apartat 1 d'este precepte, l'expedició del qual també ha de ser objecte d'una nota marginal.»

Dos-cents huitanta-quatre. L'article 657 queda redactat com seguix:

«Article 657. *Informació de càrregues extingides o disminuïdes.*

1. El secretari judicial responsable de l'execució s'ha de dirigir d'ofici als titulars dels crèdits anteriors que siguen preferents al que va servir per al despatx de l'execució

i a l'executat perquè informen sobre la subsistència actual del crèdit garantit i la seua actual quantia. Aquells als quals es reclame esta informació han d'indicar amb la màxima precisió si el crèdit subsistix o s'ha extingit per qualsevol causa i, en cas de subsistir, quina quantitat resta pendent de pagament, la data de venciment i, si és el cas, els terminis i les condicions en què el pagament ha d'efectuar-se. Si el crèdit ha vençut i no està pagat, també s'ha d'informar dels interessos moratoris vençuts i de la quantitat a la qual puguen els interessos que es meriten per cada dia de retard. Quan la preferència resulte d'una anotació d'embargament anterior, s'ha d'expressar la quantitat pendent de pagament per principal i interessos vençuts a la data en què es produísca la informació, així com la quantitat a què ascendisquen els interessos moratoris que es meriten per cada dia que transcórrega sense que s'efectue el pagament al creditor i la previsió de costes.

Els oficis que s'expedisquen en virtut del que disposa el paràgraf anterior s'entregaran al procurador de l'executant perquè s'encarregue del seu compliment.

2. A la vista del que l'executat i els creditors a què es referix l'apartat anterior declaren sobre la subsistència i quantia actual dels crèdits, si hi ha conformitat sobre això, el secretari judicial encarregat de l'execució, a instància de l'executant, ha d'expedir els manaments que siguen procedents als efectes previstos en l'article 144 de la Llei Hipotecària. Si hi ha disconformitat els ha de convocar a una vista davant del tribunal, que ha de celebrar-se dins dels tres dies següents, que ha de resoldre's mitjançant interlocutòria, no susceptible de recurs, en els cinc dies següents.

3. Transcorreguts vint dies des del requeriment a l'executat i als creditors sense que cap d'ells haja contestat, s'entén que la càrrega, només als efectes de l'execució, està actualitzada en el moment del requeriment en els termes fixats en el títol preferent.»

Dos-cents huitanta-cinc. Es modifica el paràgraf primer de l'article 658, que queda redactat de la manera següent:

«Si del certificat que expedisca el registrador resulta que el bé embargat està inscrit a nom d'una persona diferent de l'executat, el secretari judicial, escoltades les parts personades, ha d'ordenar alçar l'embargament, llevat que el procediment se seguisca contra l'executat en concepte d'hereu de qui aparega com a propietari en el Registre o que l'embargament s'haja travat tenint en compte este concepte.»

Dos-cents huitanta-sis. Els apartats 2 i 3 de l'article 659 queden redactats de la manera següent:

«2. Als titulars de drets inscrits després de l'expedició de la certificació de domini i càrregues no se'ls ha de fer cap comunicació, però, acreditant el secretari judicial responsable de l'execució la inscripció del seu dret, se'ls ha de donar intervenció en l'avaluació i en les altres actuacions del procediment que els afecten.»

«3. Quan els titulars de drets inscrits després del gravamen que s'executa satisfacen abans de la rematada l'import del crèdit, interessos i costes, dins del límit de responsabilitat que resulte del Registre, queden subrogats en els drets de l'actor fins on arribe l'import satisfet. S'han de fer constar el pagament i la subrogació al marge de la inscripció o anotació del gravamen en què els creditors se subroguen i les dels seus crèdits o drets respectius, mitjançant la presentació en el Registre de l'acta notarial d'entrega de les quantitats indicades o de l'oportú manament expedit pel secretari judicial, si és el cas.»

Dos-cents huitanta-set. L'apartat 1 de l'article 660 queda redactat de la manera següent:

«1. Les comunicacions a les quals fan referència els articles 657 i 659 es practicaran en el domicili que conste en el Registre, per correu o telègraf amb el justificant de recepció, o per un altre mitjà fefaent.

La certificació a què es referix l'article 656, ja siga remesa directament pel registrador o aportada pel procurador de l'executant, ha d'expressar la realització de les dites comunicacions.

En el cas que el domicili no conste en el Registre o que la comunicació siga tornada al Registre per qualsevol motiu, el registrador ha de practicar una nova comunicació mitjançant un edicte en el tauler d'anuncis del Registre, que es publicarà durant un termini de quinze dies.»

Dos-cents huitanta-huit. L'apartat 1 de l'article 661 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan, per la manifestació de béns de l'executat, per indicació de l'executant o de qualsevol altra forma, conste en el procediment l'existència i identitat de persones, distintes de l'executat, que ocupen l'immoble embargat, se'ls ha de notificar l'existència de l'execució, perquè, en el termini de deu dies, presenten davant del tribunal els títols que justifiquen la seua situació.

En l'anunci de la subhasta s'ha d'expressar, de la manera més detallada possible, la situació possessòria de l'immoble o que, al contrari, està desocupat, si s'acredita complidament esta circumstància al secretari judicial responsable de l'execució.»

Dos-cents huitanta-nou. L'apartat 1 de l'article 662 queda redactat de la manera següent:

«1. Si abans de vendre o adjudicar en l'execució un bé immoble i després d'haver-se anotat el seu embargament o de consignar registralment el començament del procediment de constrenyiment, passe aquell bé a poder d'un tercer posseïdor, este, acreditant la inscripció del seu títol, pot demanar que se li exhibisquen les actuacions en l'oficina judicial, la qual cosa s'ha d'acordar pel secretari judicial sense paraitzar el curs del procediment, entenent-se també amb ell les actuacions ulteriors.»

Dos-cents noranta. Es modifica el paràgraf primer de l'article 663, que queda redactat com següent:

«1. En la mateixa resolució en què es mane expedir certificat de domini i càrregues dels béns immobles embargats, el secretari judicial podrà requerir l'executat, per mitjà de diligència d'ordenació, d'ofici o a instància de part, perquè en el termini de deu dies presente els títols de propietat de què dispose, si el bé està inscrit en el Registre.

2. Quan la part ho sol·licite, el procurador de la part executant podrà practicar el requeriment previst en el número anterior.»

Dos-cents noranta-u. Es modifica el paràgraf primer de l'article 664, que queda redactat com següent:

«Si l'executat no ha presentat els títols dins del termini abans assenyalat, el secretari judicial, a instància de l'executant, podrà utilitzar els constrenyiments que considere conduents per a obligar-lo a presentar-los, i obtindre'ls, si és el cas, dels registres o arxius on es troben, per a la qual cosa es podrà facultar el procurador de l'executant si els arxius i registres són públics.»

Dos-cents noranta-dos. L'apartat 2 de l'article 666 queda redactat com següent:

«2. Si el valor de les càrregues o gravàmens iguala o excedix el determinat per al bé, el secretari judicial deixarà en suspens l'execució sobre eixe bé.»

Dos-cents noranta-tres. L'ordinal primer de l'article 668 queda redactat com següent:

«1r. Que el certificat registral i, si és el cas, la titulació sobre l'immoble o immobles que se subhasten està de manifest en l'oficina judicial seu de l'òrgan de l'execució.»

Dos-cents noranta-quatre. Es modifiquen els apartats 1, 4 i 6 de l'article 670 i s'hi afegix un nou apartat 8 amb la redacció següent:

«1. Si la millor postura és igual o superior al 70 per cent del valor pel qual el bé ha eixit a subhasta, el secretari judicial responsable de l'execució, mitjançant decret, el mateix dia o l'endemà, aprovarà la rematada a favor del millor postor. En el termini de vint dies, el rematant haurà de consignar en el compte de depòsits i consignacions la diferència entre el que ha depositat i el preu total de la rematada.

4. Quan la millor postura oferida en la subhasta siga inferior al 70 per cent del valor pel qual el bé ha eixit a subhasta, l'executat, en el termini de deu dies, en podrà presentar un tercer que millore la postura oferint una quantitat superior al 70 per cent del valor de taxació o que, si és inferior a este import, siga suficient per a aconseguir la completa satisfacció del dret de l'executant.

Transcorregut el termini indicat sense que l'executat realitze el que preveu el paràgraf anterior, l'executant, en el termini de cinc dies, podrà demanar l'adjudicació de l'immoble pel 70 per cent del dit valor o per la quantitat que se li dega per tots els conceptes, sempre que esta quantitat siga superior a la millor postura.

Quan l'executant no faça ús d'esta facultat, s'aprovarà la rematada a favor del millor postor, sempre que la quantitat que haja oferit supere el 50 per cent del valor de taxació o, si és inferior, cobrisca, almenys, la quantitat per la qual s'haja despatxat l'execució, incloent-hi la previsió per a interessos i costes. Si la millor postura no complix estos requisits, el secretari judicial responsable de l'execució, escoltades les parts, resoldrà sobre l'aprovació de la rematada a la vista de les circumstàncies del cas i tenint en compte especialment la conducta del deutor en relació amb el compliment de l'obligació per la qual es procedix, les possibilitats d'aconseguir la satisfacció del creditor per mitjà de la realització d'altres béns, el sacrifici patrimonial que l'aprovació de la rematada supose per al deutor i el benefici que n'obtinga el creditor. En este últim cas, contra el decret que aprobe la rematada es pot interposar un recurs directe de revisió davant del tribunal que va dictar l'orde general d'execució. Quan el secretari judicial denegue l'aprovació de la rematada, es procedirà d'acord amb el que disposa l'article següent.

6. Quan siga reclamat per a constituir la hipoteca a què es referix el número 12é de l'article 107 de la Llei Hipotecària, el secretari judicial expedirà immediatament testimoni del decret d'aprovació de la rematada, fins i tot abans d'haver-se'n pagat el preu, i farà constar la finalitat per a la qual s'expedix. La sol·licitud suspendrà el termini per a pagar el preu de la rematada, que es reprendrà una vegada entregat el testimoni al sol·licitant.

8. Aprovada la rematada i consignada, quan siga procedent, en el compte de depòsits i consignacions, la diferència entre el que s'ha depositat i el preu total de la rematada, es dictarà decret d'adjudicació en què s'expresse, si és el cas, que s'ha consignat el preu, així com les altres circumstàncies necessàries per a la inscripció d'acord amb la legislació hipotecària.»

Dos-cents noranta-cinc. El paràgraf segon de l'article 671 queda redactat com seguix:

«Si en l'acte de la subhasta no hi ha cap postor, el creditor podrà demanar l'adjudicació dels béns per una quantitat igual o superior al 50 per cent del seu valor de taxació o per la quantitat que se li dega per tots els conceptes.

Quan el creditor, en el termini de vint dies, no faça ús d'eixa facultat, el secretari judicial procedirà a l'alçament de l'embargament, a instància de l'executat.»

Dos-cents noranta-sis. L'article 672 queda redactat com seguix:

«Article 672. *Destinació de les sumes obtingudes en la subhasta d'immobles.*

1. El secretari judicial donarà al preu de la rematada la destinació prevista en l'apartat 1 de l'article 654, però el romanent, si n'hi ha, es retindrà per al pagament

dels qui tinguen el seu dret inscrit o anotat després del de l'executant. Si satisfets estos creditors, encara hi ha sobrant, s'entregarà a l'executat o al tercer posseïdor.

El que disposa este article s'entén sense perjudi de la destinació que calga donar al romanent quan s'haja ordenat la seua retenció en alguna altra execució singular o en qualsevol procés concursal.

2. El secretari judicial encarregat de l'execució requerirà els titulars de crèdits posteriors perquè, en el termini de trenta dies, acrediten la subsistència i exigibilitat dels seus crèdits i presenten una liquidació d'estos.

El secretari judicial traslladarà les liquidacions presentades a les parts perquè hi al·leguen el que convinga al seu dret i aporten la prova documental de què disposen en el termini de deu dies. Transcorregut este termini, el secretari judicial resoldrà per mitjà de decret recurrible el que siga procedent, només a l'efecte de la distribució de les sumes recaptades en l'execució i deixant estalvies les accions que puguen correspondre als creditors posteriors per a fer valdre els seus drets com i contra qui corresponga. El decret només serà recurrible en reposició i estaran legítimats per a interposar-lo els tercers creditors que hagen presentat liquidació.»

Dos-cents noranta-set. L'article 673 queda redactat com seguix:

«Article 673. *Subhasta simultània.*

Quan ho aconsellen les circumstàncies, i a sol·licitud de qualsevol de les parts, el secretari judicial encarregat de l'execució podrà ordenar que s'anuncie i se celebre una subhasta de manera simultània en la seu de l'oficina judicial executora i, per mitjà d'exhort, en una o diverses oficines judicials de distints partits judicials, on radiquen, totalment o parcialment, els béns immobles subhastats. En estos casos els postors podran acudir lliurement a qualsevol de les seus de celebració i el secretari judicial no aprovarà la rematada fins que conega, per qualsevol mitjà de comunicació, les postures efectuades en totes estes, citant personalment els postors que hagen realitzat la mateixa postura perquè compareguen davant d'ell a fer una licitació diriment entre ells, si l'empat no s'ha pogut resoldre per mitjà de comunicació telefònica, o de qualsevol altra classe, durant la realització de les subhastes simultànies.»

Dos-cents noranta-huit. L'article 674 queda redactat com seguix:

«Article 674. *Inscripció de l'adquisició: títol. Cancel·lació de càrregues.*

1. Serà títol suficient per a la inscripció en el Registre de la Propietat el testimoni, expedit pel secretari judicial, del decret d'adjudicació, compresiu de la resolució d'aprovació de la rematada, de l'adjudicació al creditor o de la transmissió per conveni de realització o per una persona o entitat especialitzada, i en què s'expressa, si és el cas, que s'ha consignat el preu, així com les altres circumstàncies necessàries per a la inscripció d'acord amb la legislació hipotecària.

El testimoni expressarà, si és el cas, que el rematant ha obtingut crèdit per a atendre el pagament del preu de la rematada i, si és el cas, el depòsit previ, indicant els imports finançats i l'entitat que haja concedit el préstec, als efectes previstos en l'article 134 de la Llei Hipotecària.

2. A instància de l'adquirent, s'expedirà, si és el cas, un manament de cancel·lació de l'anotació o inscripció del gravamen que haja originat la rematada o l'adjudicació.

Així mateix, el secretari judicial manarà la cancel·lació de totes les inscripcions i anotacions posteriors, fins i tot les que s'hagen verificat després d'expedit el certificat previst en l'article 656, i farà constar en el mateix manament que el valor del que s'ha venut o adjudicat és igual o inferior a l'import total del crèdit de l'actor i, en el cas d'haver-lo superat, que s'ha retingut el romanent a disposició dels interessats.

També s'expressaran en el manament les altres circumstàncies que la legislació hipotecària exigisca per a la inscripció de la cancel·lació.»

Dos-cents noranta-nou. Els apartats 2 i 3 de l'article 675 queden redactats com segueix:

«2. Si l'immoble està ocupat, el secretari judicial acordarà immediatament el llançament quan el tribunal haja resolt, d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 661, que l'ocupant o ocupants no tenen dret a romandre-hi. Els ocupants desallotjats podran exercir els drets que creguen que els assistixen en el juí que corresponga.

Quan, estant l'immoble ocupat, no s'haja procedit prèviament d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 661, l'adquirent podrà demanar al tribunal de l'execució el llançament dels qui, tenint en compte el que disposa l'article 661, es puguen considerar ocupants de mer fet o sense títol suficient. La petició s'haurà de fer en el termini d'un any des de l'adquisició de l'immoble pel rematant o adjudicatari, transcorregut el qual la pretensió de desallotjament només es podrà fer valdre en el juí que corresponga.

3. La petició de llançament a què es referix l'apartat anterior es notificarà als ocupants indicats per l'adquirent, amb citació a una vista que assenyalarà el secretari judicial dins del termini de deu dies, en què podran al·legar i provar el que consideren oportú respecte de la seua situació. El tribunal, per mitjà d'interlocutòria, sense ulterior recurs, resoldrà sobre el llançament, que decretarà en tot cas si l'ocupant o ocupants citats no hi compareixen sense causa justa.»

Tres-cents. L'article 676 queda redactat com segueix:

«Article 676. *Constitució de l'administració.*

1. En qualsevol moment, l'executant podrà demanar al secretari judicial responsable de l'execució que entregue en administració tots o part dels béns embargats per a aplicar els seus rendiments al pagament del principal, interessos i costes de l'execució.

Si l'executant decidix que l'administració siga realitzada per terceres persones, el secretari judicial fixarà, per mitjà de decret i a costa de l'executat, la seua retribució.

2. El secretari judicial, mitjançant decret, acordarà l'administració per a pagament quan la naturalesa dels béns ho aconselle i disposarà que, amb un inventari previ, es pose l'executant en possessió dels béns, i que es done a conèixer a les persones que el mateix executant designe.

Abans d'acordar l'administració es donarà audiència, si és el cas, als tercers titulars de drets sobre el bé embargat inscrits o anotats després del de l'executant.

3. El secretari judicial, a instància de l'executant, podrà imposar multes coercitives a l'executat que impedisca o dificulte l'exercici de les facultats de l'administrador, sense perjudi de les altres responsabilitats en què aquell haja pogut incórrer. Igualment a instància de l'executant, el tribunal podrà imposar multes coercitives als tercers que impedisquen o dificulten l'exercici de les facultats de l'administrador, cas en què se seguirà el procediment establert en els apartats 2 i 3 de l'article 591.»

Tres-cents u. L'article 678 queda redactat com segueix:

«Article 678. *Rendició de comptes.*

1. Llevat que el secretari judicial responsable de l'execució o les parts acorden una altra cosa, el creditor retrà comptes anualment de l'administració per a pagament al secretari judicial. Dels comptes presentats pel creditor es donarà vista a l'executat, per un termini de quinze dies. Si este hi formula al·legacions, es

traslladaran a l'executant perquè, en un termini de nou dies, manifeste si hi està d'acord o no.

2. Si no hi ha acord entre ells, el secretari judicial convocarà ambdós a una compareixença en el termini de cinc dies, en la qual s'admetran les proves que es proposen i es consideren útils i pertinents, i fixarà per a practicar-les el temps que es considere prudencial, que no podrà excedir els deu dies.

Practicada, si és el cas, la prova admesa, el secretari judicial dictarà decret, en el termini de cinc dies, en què resoldrà allò que siga procedent sobre l'aprovació o rectificació dels comptes presentats. Contra este decret es podrà interposar un recurs directe de revisió.»

Tres-cents dos. L'article 679 queda redactat com seguix:

«Article 679. *Controvèrsies sobre l'administració.*

Excepte les controvèrsies sobre rendició de comptes, totes les altres qüestions que puguen sorgir entre el creditor i l'executat, amb motiu de l'administració de les finques embargades, se substanciaran pels tràmits establits per al juí verbal davant del tribunal que va autoritzar l'execució.»

Tres-cents tres. L'apartat 3 de l'article 680 queda redactat com seguix:

«3. Si l'executant no aconseguix la satisfacció del seu dret per mitjà de l'administració, podrà demanar que el secretari judicial encarregat de l'execució pose terme a esta i que, amb la rendició prèvia de comptes, procedisca a la realització forçosa per altres mitjans.»

Tres-cents quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 686 i s'hi afig un nou apartat 3 amb la redacció següent:

«1. En la interlocutòria per la qual s'autoritze i es despatxe l'execució es manarà requerir de pagament el deutor i, si és el cas, l'hipotecant no deutor o el tercer posseïdor contra els quals s'haja dirigit la demanda, en el domicili que resulte vigent en el Registre.

3. Intentat sense efecte el requeriment en el domicili que resulte del Registre, si no es pot realitzar amb les persones a què es referix l'apartat anterior, es procedirà a ordenar la publicació d'edictes en la forma prevista en l'article 164 d'esta llei.»

Tres-cents cinc. Els apartats 1 i 2 de l'article 687 queden redactats com seguix:

«1. Quan el procediment tinga com a objecte deutes garantits per penyora o hipoteca de vehicles de motor, el secretari judicial manarà que els béns pignorats o els vehicles hipotecats es depositen en poder del creditor o de la persona que este designe.

Els vehicles depositats es precintaran i no podran ser utilitzats, llevat que això no siga possible per disposicions especials, cas en què el secretari judicial nomenarà un interventor.

2. El depòsit a què es referix l'apartat anterior s'acordarà mitjançant decret pel secretari judicial si s'ha requerit extrajudicialment de pagament el deutor. En qualsevol altre cas, s'ordenarà requerir de pagament el deutor d'acord amb el que preveu esta llei i, si este no atén el requeriment, es manarà constituir el depòsit.»

Tres-cents sis. Els apartats 2 i 3 de l'article 688 queden redactats com seguix:

«2. El registrador farà constar per una nota marginal en la inscripció d'hipoteca que s'ha expedit el certificat de domini i càrregues, i expressarà la seua data i l'existència del procediment a què es referix.

Fins que no es cancel·le per manament del secretari judicial la nota marginal, el registrador no podrà cancel·lar la hipoteca per causes diferents de la mateixa execució.

3. Si del certificat resulta que la hipoteca en què l'executant fonamenta la seua reclamació no existix o ha sigut cancel·lada, el secretari judicial dictarà decret que posarà fi a l'execució.»

Tres-cents set. Els apartats 2, 3 i 4 de l'article 690 queden redactats com seguix:

«2. Si els creditors són més d'un, l'administració correspondrà al que siga preferent, segons el Registre, i si són de la mateixa prelación podrà demanar-la qualsevol d'ells en benefici comú, aplicant els fruits, rendes i productes segons determina l'apartat anterior, a prorrata entre els crèdits de tots els actors. Si ho demanen diversos de la mateixa prelación, decidirà el secretari judicial mitjançant un decret al seu prudent arbitri.

3. La duració de l'administració i possessió interina que es concedisca al creditor no excedirà, com a norma general, els dos anys, si la hipoteca és immobiliària, i un any, si és mobiliària o naval. Al seu terme, el creditor retrà comptes de la seua gestió al secretari judicial responsable de l'execució, el qual els aprovarà, si és procedent. Sense este requisit no podrà prosseguir-se l'execució. Contra la resolució del secretari es podrà interposar un recurs directe de revisió.

4. Quan se seguisca el procediment per deute garantit amb hipoteca sobre un vehicle de motor, el secretari judicial només acordarà l'administració a què es referixen els apartats anteriors si el creditor que la sol·licite presta una caució suficient en qualsevol de les formes previstes en el paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 529.»

Tres-cents huit. L'apartat 2 de l'article 691 queda redactat com seguix:

«La subhasta s'anunciarà almenys amb vint dies d'antelació. L'assenyalament del lloc, dia i hora per a la rematada es notificarà al deutor, amb la mateixa antelació, en el domicili que conste en el Registre o, si és el cas, en la forma en què s'haja practicat el requeriment d'acord amb el que preveu l'article 686 d'esta llei.»

Tres-cents nou. L'apartat 3 de l'article 693 queda redactat com seguix:

«3. En el cas a què es referix l'apartat anterior, el creditor podrà sol·licitar que, sense perjuí que l'execució es despatxe per la totalitat del deute, es comunique al deutor que, fins al dia assenyalat per a la celebració de la subhasta, podrà alliberar el bé per mitjà de la consignació de la quantitat exacta que per principal i interessos estiga vençuda en la data de presentació de la demanda, incrementada, si és el cas, amb els venciments del préstec i els interessos de demora que es vagen produint al llarg del procediment i resulten impagats en tot o en part. A estos efectes, el creditor podrà sol·licitar que es procedisca d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 578.

Si el bé hipotecat és la vivenda familiar, el deutor, fins i tot sense el consentiment del creditor, podrà alliberar el bé per mitjà de la consignació de les quantitats expressades en el paràgraf anterior.

Alliberat un bé per primera vegada, podrà alliberar-se per segona vegada o ulteriors sempre que, almenys, passen cinc anys entre la data de l'alliberament i la del requeriment de pagament judicial o extrajudicial que efectue el creditor.

Si el deutor efectua el pagament en les condicions previstes en els apartats anteriors, es taxaran les costes, que es calcularan sobre la quantia de les quotes endarrerides abonades i interessos vençuts, i, una vegada satisfetes estes, el secretari judicial dictarà un decret que alliberarà el bé i declararà acabat el procediment. El mateix s'acordarà quan el pagament el realitze un tercer amb el consentiment de l'executant.»

Tres-cents deu. L'apartat 2 de l'article 695 queda redactat com seguix:

«2. Formulada l'oposició a què es referix l'apartat anterior, el secretari judicial suspendrà l'execució i convocarà les parts a una compareixença davant del tribunal

que haja dictat l'orde general d'execució, transcorreguts quatre dies des de la citació, compareixença en què el tribunal escoltarà les parts, admetrà els documents que es presenten i acordarà en forma d'interlocutòria el que considere procedent dins del segon dia.»

Tres-cents onze. L'article 700 queda redactat com seguix:

«Article 700. *Embargament de garantia i caució substitutòria.*

Si el requeriment per a fer, no fer o entregar una cosa diferent d'una quantitat de diners no pot tindre compliment immediat, el secretari judicial, a instància de l'executant, podrà acordar les mesures de garantia que resulten adequades per a assegurar l'efectivitat de la condemna.

S'acordarà, en tot cas, quan l'executat ho sol·licite, l'embargament de béns de l'executat en una quantitat suficient per a assegurar el pagament de les eventuais indemnitzacions substitutòries i les costes de l'execució. Contra este decret es pot interposar un recurs directe de revisió sense efecte suspensiu davant del tribunal que va dictar l'orde general d'execució.

L'embargament s'alçarà si l'executat presta caució en quantia suficient fixada pel secretari judicial a l'acordar l'embargament, en qualsevol de les formes previstes en el paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 529.»

Tres-cents dotze. El paràgraf primer de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 701 queden redactats com seguix:

«1. Quan del títol executiu es desprenga el deure d'entregar una cosa moble certa i determinada i l'executat no duga a terme l'entrega dins del termini que se li haja concedit, el secretari judicial responsable de l'execució posarà l'executant en possessió de la cosa deguda, utilitzant per a això els constreyniments que crega necessaris. Si és necessari procedir a l'entrada en llocs tancats, demanarà l'autorització del tribunal que haja ordenat l'execució, i es podrà auxiliar de la força pública si cal.»

«2. Si s'ignora el lloc on es troba la cosa o si no es troba en buscar-la al lloc en què hauria d'estar, el secretari judicial interrogarà l'executat o tercers, amb l'advertència d'incórrer en desobediència, perquè diguen si la cosa està o no en poder seu i si saben on es troba.»

Tres-cents tretze. L'apartat 1 de l'article 702 queda redactat com seguix:

«1. Si el títol executiu es referix a l'entrega de coses genèriques o indeterminades, que poden ser adquirides en els mercats i, passat el termini, no s'ha complit el requeriment, l'executant podrà instar al secretari judicial que el pose en possessió de les coses degudes o que el faculte perquè les adquirisca, a costa de l'executat, i ordene, al mateix temps, l'embargament de béns suficients per a pagar l'adquisició, de la qual l'executant donarà compte justificat.

2. Si l'executant manifesta que l'adquisició tardana de les coses genèriques o indeterminades d'acord amb l'apartat anterior no satisfà ja el seu interès legítim, es determinarà l'equivalent pecuniari, amb els danys i perjuís que s'hagen pogut causar a l'executant, que es liquidaran d'acord amb els articles 712 i següents».

Tres-cents catorze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 703 i s'hi afeg un nou apartat 4, que queda redactat com seguix:

«1. Si el títol disposa la transmissió o entrega d'un bé immoble, una vegada dictada la interlocutòria que autoritze i despatxe l'execució, el secretari judicial responsable d'esta ordenarà immediatament el que siga procedent segons el contingut de la condemna i, si és el cas, disposarà el que calga per a adequar el Registre al títol executiu.

Si en l'immoble que s'haja d'entregar hi ha coses que no són objecte del títol, el secretari judicial requerirà l'executat perquè les retire dins del termini que assenyalé. Si no les retira, es consideraran béns abandonats a tots els efectes.»

«4. Si amb anterioritat a la data fixada per al llançament, en el cas que el títol consistisca en una sentència dictada en un juí de desdonament de finca urbana, s'entrega la possessió efectiva al demandant, acreditant-ho l'arrendador davant del secretari judicial encarregat de l'execució, es dictarà decret que declararà executada la sentència i cancel·larà la diligència, llevat que el demandant interesse el seu manteniment perquè s'alce acta de l'estat en què es troba la finca.»

Tres-cents quinze. El paràgraf primer de l'apartat 1 i el paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 704 queden redactats com seguix:

«1. Quan l'immoble la possessió del qual s'haja d'entregar siga la vivenda habitual de l'executat o dels qui depenguen d'ell, el secretari judicial els donarà un termini d'un mes per a desallotjar-lo. Si hi ha motiu fonamentat, el termini podrà prorrogar-se un mes més.

2. Si l'immoble a l'entrega del qual obliga el títol executiu està ocupat per terceres persones distintes de l'executat i dels qui compartisquen amb ell la utilització d'aquell, el secretari judicial responsable de l'execució, tan prompte com conega la seua existència, els notificarà el despatx de l'execució o la litispendència d'esta, perquè, en el termini de deu dies, presenten els títols que justifiquen la seua situació.»

Tres-cents setze. El paràgraf primer de l'apartat 1 i el paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 706 queden redactats com seguix:

«1. Quan el fer a què obligue el títol executiu no siga personalíssim, si l'executat no ho du a terme en el termini assenyalat pel secretari judicial, l'executant podrà demanar que se'l faculte per a encarregar-ho a un tercer, a costa de l'executat, o reclamar el rescabament de danys i perjuís.»

«2. Si, d'acord amb el que disposa l'apartat anterior, l'executant opta per encarregar el fer a un tercer, es valorarà prèviament el cost del fer per un pèrit taxador designat pel secretari judicial i, si l'executat no deposita la quantitat que este aprobe mitjançant decret, susceptible de recurs directe de revisió sense efecte suspensiu davant del tribunal que va dictar l'orde general d'execució, o no fiança el pagament, es procedirà immediatament a l'embargament de béns i a la seua realització forçosa fins a obtindre la suma que siga necessària.»

Tres-cents dèsset. El paràgraf primer de l'article 707 queda redactat com seguix:

«Quan la sentència ordene la publicació o difusió, total o parcial, del seu contingut en mitjans de comunicació a costa de la part vençuda en el procés, es podrà despatxar l'execució per a obtindre l'efectivitat d'este pronunciament, i el secretari judicial requerirà l'executat perquè contracte els anuncis que siguen procedents.»

Tres-cents díhuit. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 708 queda redactat com seguix:

«1. Quan una resolució judicial o arbitral ferma condemne a emetre una declaració de voluntat, transcorregut el termini de vint dies que estableix l'article 548 sense que haja sigut emesa per l'executat, el tribunal competent, per mitjà d'interlocutòria, resoldrà que es tinga per emesa la declaració de voluntat, si estan predeterminats els elements essencials del negoci. Emesa la declaració, l'executant podrà demanar que el secretari judicial responsable de l'execució lliure, amb testimoni de la interlocutòria, un manament d'anotació o inscripció en el Registre o registres que corresponguen, segons el contingut i l'objecte de la declaració de voluntat.»

Tres-cents dènou. L'apartat 3 de l'article 709 queda redactat com seguix:

«3. Quan s'acorde constrényer l'executat amb multes mensuals, el secretari judicial responsable de l'execució reiterarà trimestralment els requeriments, fins que es complisca un any des del primer. Si, al cap de l'any, l'executat continua rebutjant fer el que dispose el títol, prosseguirà l'execució per a entregar a l'executant un equivalent pecuniari de la prestació o per a l'adopció de qualssevol altres mesures que resulten idònies per a la satisfacció de l'executant i que, a petició d'este i escoltat l'executat, podrà acordar el tribunal.»

Tres-cents vint. L'apartat 1 de l'article 710 queda redactat com seguix:

«1. Si el condemnat a no fer alguna cosa trenca la sentència, serà requerit, a instància de l'executant per part del secretari judicial responsable de l'execució, perquè desfaça el que ha fet malament si és possible, indemnitze els danys i perjuís causats i, si és el cas, s'abstinga de reiterar el trencament, amb l'advertència d'incórrer en el delict de desobediència a l'autoritat judicial.

Es procedirà d'esta manera totes les vegades que incomplisca la condemna i perquè desfaça el que ha fet malament el secretari judicial l'intimarà amb la imposició de multes per cada mes que transcórrega sense desfer-ho.»

Tres-cents vint-i-u. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 711 queda redactat com seguix:

«1. Per a determinar la quantia de les multes previstes en els articles anteriors es tindrà en compte el preu o la contraprestació del fer personalíssim establits en el títol executiu i, si no hi consten o es tracta de desfer el que s'ha fet malament, el cost dinerari que en el mercat s'atribuísca a eixes conductes.»

Tres-cents vint-i-dos. L'apartat 2 de l'article 713 queda redactat com seguix:

«2. L'escrit i la relació de danys i perjuís i la resta de documents seran traslladats pel secretari judicial a qui haja d'abonar els danys i perjuís, perquè, en el termini de deu dies, conteste el que considere convenient.»

Tres-cents vint-i-tres. L'apartat 1 de l'article 714 queda redactat com seguix:

«1. Si el deutor es conforma amb la relació dels danys i perjuís i el seu import, el secretari judicial responsable de l'execució l'aprovarà mitjançant decret, i es procedirà a fer efectiva la suma convinguda en la forma establida en els articles 571 i següents per a l'execució dinerària.»

Tres-cents vint-i-quatre. L'article 715 queda redactat com seguix:

«Article 715. *Oposició del deutor.*

Si, dins del termini legal, el deutor s'oposa motivadament a la petició de l'actor, siga quant a les partides de danys i perjuís, siga quant a la seua valoració en diners, se substanciarà la liquidació de danys i perjuís pels tràmits establits per als juís verbals en els articles 441 i següents, però el tribunal que va dictar l'orde general d'execució podrà nomenar, per mitjà de providència, a instància de part o d'ofici, si ho considera necessari, un pèrit que dictamine sobre l'efectiva producció dels danys i la seua avaluació en diners. En este cas, fixarà el termini perquè emeta dictamen i l'entregue en el jutjat i la vista oral no se celebrarà fins passats deu dies a comptar de l'endemà del trasllat del dictamen a les parts.»

Tres-cents vint-i-cinc. El paràgraf primer de l'article 717 queda redactat com seguix:

«Quan se sol·licite la determinació de l'equivalent pecuniari d'una prestació que no consistisca en l'entrega d'una quantitat de diners, s'expressaran les estimacions

pecuniàries de la prestació i les raons que les fonamenten, acompanyades dels documents que el sol·licitant considere oportuns per a fonamentar la seua petició, que el secretari judicial traslladarà a qui haja de pagar perquè, en el termini de deu dies, conteste el que considere convenient.»

Tres-cents vint-i-sis. L'article 718 queda redactat com següent:

«Article 718. *Liquidació de fruits i rendes. Sol·licitud i requeriment al deutor.*

Si se sol·licita la determinació de la quantitat que es deu en concepte de fruits, rendes, utilitats o productes de qualsevol classe, el secretari judicial responsable de l'execució requerirà el deutor perquè, dins d'un termini que es determinarà segons les circumstàncies del cas, presente la liquidació, atenint-se, si és el cas, a les bases que establisca el títol.»

Tres-cents vint-i-set. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 719 queda redactat com següent:

«1. Si el deutor presenta la liquidació de fruits, rendes, utilitats o productes de qualsevol classe a què es referix l'article anterior, es traslladarà al creditor i, si hi està conforme, s'aprovarà per decret i es procedirà a fer efectiva la suma convinguda en la forma establida en els articles 571 i següents per a l'execució dinerària.»

Tres-cents vint-i-huit. L'article 720 queda redactat com següent:

«Article 720. *Rendició de comptes d'una administració.*

Les disposicions contingudes en els articles 718 i 719 seran aplicables en el cas que el títol executiu es referisca al deure de retre comptes d'una administració i entregar-ne el saldo; però els terminis podran ampliar-se mitjançant un decret pel secretari judicial responsable de l'execució quan ho considere necessari, atesa la importància i complicació de l'assumpte.»

Tres-cents vint-i-nou. L'article 722 queda redactat com següent:

«Article 722. *Mesures cautelars en procediment arbitral i litigis estrangers.*

Podrà demanar al tribunal mesures cautelars qui acredite ser part d'un procés arbitral pendent a Espanya; o, si és el cas, haver demanat la formalització judicial a què es referix l'article 15 de la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'Arbitratge; o en el cas d'un arbitratge institucional, haver presentat la deguda sol·licitud o encàrrec a la institució corresponent segons el seu reglament.»

«Sense perjudici de les regles especials previstes en els tractats i convenis o en les normes comunitàries que hi siguen aplicables, també es podrà sol·licitar d'un tribunal espanyol per qui acredite ser part d'un procés jurisdiccional o arbitral que se seguisca en un país estranger l'adopció de mesures cautelars si es donen els pressupòsits legalment previstos, excepte en els casos en què per a conèixer de l'assumpte principal siguen exclusivament competents els tribunals espanyols.»

Tres-cents trenta. L'apartat 2 de l'article 728 queda redactat com següent:

«2. El sol·licitant de mesures cautelars també haurà de presentar amb la sol·licitud les dades, arguments i justificacions documentals que conduïsquen a fonamentar, per part del tribunal, sense prejudicar el fons de l'assumpte, un jutjament provisional i indiciari favorable al fonament de la seua pretensió. En defecte de justificació documental, el sol·licitant podrà oferir-la per altres mitjans de prova, que haurà de proposar en la forma escaient en el mateix escrit.»

Tres-cents trenta-u. El paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 730 queda redactat com segueix:

«En este cas, les mesures que s'hagen acordat quedaran sense efecte si la demanda no es presenta davant del mateix tribunal que va conèixer de la sol·licitud d'aquelles en els vint dies següents a la seua adopció. El secretari judicial, d'ofici, acordarà mitjançant decret que s'alcen o es revoquen els actes de compliment que hagen sigut realitzats, condemnarà el sol·licitant a pagar les costes i declararà que és responsable dels danys i perjuís que haja produït al subjecte respecte del qual es van adoptar les mesures.»

Tres-cents trenta-dos. L'apartat 1 de l'article 734 queda redactat com segueix:

«1. Rebuda la sol·licitud, el secretari judicial, per mitjà de diligència, excepte els casos del paràgraf segon de l'article anterior, en el termini de cinc dies, comptats des de la notificació d'aquella al demandat, convocarà les parts a una vista, que se celebrarà dins dels deu dies següents sense necessitat de seguir l'orde dels assumptes pendents quan així ho exigisca l'efectivitat de la mesura cautelar.»

Tres-cents trenta-tres. Els paràgrafs primer i segon de l'apartat 2 de l'article 738 queden redactats com segueix:

«2. Si el que s'ha acordat és l'embargament preventiu, es procedirà segons preveuen els articles 584 i següents per als embargaments decretats en el procés d'execució, però sense que el deutor estiga obligat a la manifestació de béns que disposa l'article 589. Les decisions sobre millora, reducció o modificació de l'embargament preventiu hauran de ser adoptades, si és el cas, pel tribunal.

Si el que s'ha acordat és l'administració judicial, es procedirà d'acord amb els articles 630 i següents.»

Tres-cents trenta-quatre. L'apartat 1 de l'article 741 queda redactat com segueix:

«1. L'escrit d'oposició serà traslladat pel secretari judicial al sol·licitant, i es procedirà a continuació d'acord amb el que preveu l'article 734.»

Tres-cents trenta-cinc. L'apartat 1 de l'article 744 queda redactat com segueix:

«1. Absolt el demandat en primera o segona instància, el secretari judicial ordenarà l'alçament immediat de les mesures cautelars adoptades, llevat que el recurrent sol·licite el seu manteniment o l'adopció d'alguna mesura distinta. En eixe cas se'n donarà compte al tribunal i este, escoltada la part contrària, ateses les circumstàncies del cas i amb l'augment previ de l'import de la caució, resoldrà el que siga procedent sobre la sol·licitud del recurrent per mitjà d'interlocutòria.»

Tres-cents trenta-sis. El paràgraf primer de l'article 745 queda redactat com segueix:

«Ferma una sentència absolutòria, siga en el fons o en la instància, el secretari judicial alçarà d'ofici totes les mesures cautelars adoptades i es procedirà d'acord amb el que disposa l'article 742 respecte dels danys i perjuís que haja pogut patir el demandat.»

Tres-cents trenta-set. Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 747, que queda redactat com segueix:

«Després del trasllat al sol·licitant de l'escrit de la mesura cautelar, per cinc dies, el secretari judicial convocarà les parts a una vista sobre la sol·licitud de caució substitutòria, d'acord amb el que disposa l'article 734. Celebrada la vista, el tribunal resoldrà per mitjà d'interlocutòria el que considere procedent, en el termini de cinc dies més.»

Tres-cents trenta-huit. El paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 750 queda redactat com segueix:

«No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan algun dels pactes proposats pels cònjuges no siga aprovat pel tribunal, el secretari judicial requerirà les parts a fi que en el termini de cinc dies manifesten si volen continuar amb la defensa i representació úniques o si, al contrari, preferixen litigar cada una amb la seua pròpia defensa i representació. Així mateix, quan, a pesar de l'acord subscrit per les parts i homologat pel tribunal, una de les parts demane l'execució judicial de l'acord, el secretari judicial requerirà l'altra perquè nomene un advocat i procurador que la defenga i represente.»

Tres-cents trenta-nou. L'article 753 queda redactat com segueix:

«Article 753. *Tramitació.*

1. Llevat que expressament es dispose una altra cosa, els processos a què es referix este títol se substanciaran pels tràmits del juí verbal, però el secretari judicial traslladarà la demanda al ministeri fiscal, quan siga procedent, i a les altres persones que, d'acord amb la llei, hagen de ser part en el procediment, hagen sigut o no demandats, i els citarà perquè la contesten en el termini de vint dies, d'acord amb el que estableix l'article 405 de la present llei.

2. En la celebració de la vista de juí verbal en estos processos i de la compareixença a què es referix l'article 771 de la present llei, una vegada practicades les proves el tribunal permetrà a les parts formular oralment les seues conclusions, i amb este fi s'hi aplicarà el que estableixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 433.»

Tres-cents quaranta. El paràgraf primer de l'article 755 queda redactat com segueix:

«Quan siga procedent, el secretari judicial acordarà que les sentències i la resta de resolucions dictades en els procediments a què es referix este títol es comuniquen d'ofici als registres civils per a la pràctica dels assentaments que corresponguen.»

Tres-cents quaranta-u. El paràgraf segon de l'article 758 queda redactat com segueix:

«Si no ho fan, seran defesos pel ministeri fiscal, sempre que este no haja sigut el promotor del procediment. En qualsevol altre cas, el tribunal designarà un defensor judicial, llevat que ja estiga nomenat.»

Tres-cents quaranta-dos. El paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 768 queda redactat com segueix:

«No obstant això, quan hi haja raons d'urgència, es podran acordar les mesures sense més tràmits, i el secretari judicial manarà citar els interessats a una compareixença, que se celebrarà dins dels deu dies següents i en què, després d'escoltar les alegacions dels compareixents sobre la procedència de les mesures adoptades, el tribunal resoldrà el que siga procedent per mitjà d'interlocutòria.»

Tres-cents quaranta-tres. Es modifica la regla 4a de l'article 770, que queda redactada com segueix:

«4a. Les proves que no pugen practicar-se en l'acte de la vista es practicaran dins del termini que assenyalen el tribunal, que no podrà excedir els trenta dies.

Durant este termini, el tribunal podrà acordar d'ofici les proves que considere necessàries per a comprovar la concurrència de les circumstàncies en cada cas exigides pel Codi Civil per a decretar la nul·litat, separació o divorci, així com les que es referisquen a fets dels quals depenguen els pronunciaments sobre mesures que afecten els fills menors o incapacitats, d'acord amb la legislació civil aplicable.

Si el procediment és contenciós i es considera necessari d'ofici o a petició del fiscal, parts o membres de l'equip tècnic judicial o del mateix menor, s'escoltaran els fills menors o incapacitats si tenen juí suficient i, en tot cas, els que tinguen més de dotze anys.

En les exploracions de menors en els procediments civils, el jutge garantirà que el menor puga ser escoltat en condicions idònies per a la salvaguarda dels seus interessos, sense interferències d'altres persones i demanant excepcionalment l'auxili d'especialistes quan això siga necessari.»

Tres-cents quaranta-quatre. L'apartat 2 i el paràgraf primer de l'apartat 3 de l'article 771 queden redactats com seguix:

«2. A la vista de la sol·licitud, el secretari judicial citarà els cònjuges i, si hi ha fills menors o incapacitats, el ministeri fiscal, a una compareixença en què s'intentarà un acord de les parts, que assenyalarà el secretari judicial i que se celebrarà en els deu dies següents. A la compareixença haurà d'acudir el cònjuge demandat assistit pel seu advocat i representat pel seu procurador.

D'esta resolució donarà compte el mateix dia al tribunal perquè puga acordar immediatament, si la urgència del cas ho aconsella, els efectes a què es referix l'article 102 del Codi Civil i el que considere procedent en relació amb la custòdia dels fills i ús de la vivenda i l'aixovar familiars. Contra esta resolució no és possible cap recurs.»

«3. En l'acte de la compareixença a què es referix l'apartat anterior, si no hi ha acord dels cònjuges sobre les mesures a adoptar o si l'acord, escoltat, si és el cas, el ministeri fiscal, no és aprovat en tot o en part pel tribunal, s'escoltaran les al·legacions dels concurrents i es practicarà la prova que estos proposen i que no siga inútil o impertinent, així com la que el tribunal acorde d'ofici. Si alguna prova no es pot practicar en la compareixença, el secretari judicial assenyalarà data per a la seua pràctica, en unitat d'acte, dins dels deu dies següents.»

Tres-cents quaranta-cinc. L'article 772 queda redactat com seguix:

«Article 772. Confirmació o modificació de les mesures provisionals prèvies a la demanda, a l'admetre's esta.

1. Quan s'hagen adoptat mesures amb anterioritat a la demanda, admesa esta, el secretari judicial unirà les actuacions sobre l'adopció de les dites mesures a les actuacions del procés de nul·litat, separació o divorci, i sol·licitarà, a este efecte, el testimoni corresponent si les actuacions sobre les mesures s'han produït en un tribunal diferent del que conega de la demanda.

2. Només quan el tribunal considere que és procedent completar o modificar les mesures prèviament acordades ordenarà que es convoquen les parts a una compareixença, que assenyalarà el secretari judicial i se substanciarà d'acord amb el que disposa l'article anterior.

Contra la interlocutòria que es dicte no és possible cap recurs.»

Tres-cents quaranta-sis. El paràgraf primer de l'apartat 3 i el paràgraf segon de l'apartat 4 de l'article 773 queden redactats com seguix:

«3. Abans que el tribunal dicte la resolució a què es referix l'apartat anterior, el secretari judicial convocarà els cònjuges i, si és el cas, el ministeri fiscal, a una compareixença, que se substanciarà d'acord amb el que preveu l'article 771.»

«Si la vista no es pot assenyalar en el termini indicat, el secretari judicial convocarà la compareixença a què es referix l'apartat 3 d'este article.»

Tres-cents quaranta-set. L'apartat 5 de l'article 774 queda redactat com seguix:

«5. Els recursos que, d'acord amb la llei, s'interposen contra la sentència no suspendran l'eficàcia de les mesures que s'hagen acordat en esta. Si la impugnació

afecta únicament els pronunciaments sobre mesures, el secretari judicial declararà la fermesa del pronunciament sobre la nul·litat, separació o divorci.»

Tres-cents quaranta-huit. L'article 776 queda redactat com segueix:

«Article 776. *Execució forçosa dels pronunciaments sobre mesures.*

Els pronunciaments sobre mesures s'executaran d'acord amb el que disposa el llibre III d'esta llei, amb les especialitats següents:

1a. Al cònjuge o progenitor que incomplisca de manera reiterada les obligacions de pagament de la quantitat que li corresponga, el secretari judicial li podrà imposar multes coercitives, d'acord amb el que disposa l'article 711 i sense perjudi de fer efectives sobre el seu patrimoni les quantitats degudes i no satisfetes.

2a. En cas d'incompliment d'obligacions no pecuniàries de caràcter personalíssim, no serà procedent la substitució automàtica per l'equivalent pecuniari prevista en l'apartat tercer de l'article 709 i es podran mantindre, si el tribunal ho jutja convenient, les multes coercitives mensuals tot el temps que siga necessari més enllà del termini d'un any establert en eixe precepte.

3a. L'incompliment reiterat de les obligacions derivades del règim de visites, tant per part del progenitor guardador com del no guardador, podrà donar lloc a la modificació pel tribunal del règim de guarda i visites.

4a. Quan hagen de ser objecte d'execució forçosa gastos extraordinaris, no expressament previstos en les mesures definitives o provisionals, s'haurà de sol·licitar prèviament al despatx d'execució la declaració que la quantitat reclamada té la consideració de gasto extraordinari. De l'escrit en què se sol·licite la declaració de gasto extraordinari es donarà vista a la part contrària i, en cas d'oposició dins dels cinc dies següents, el tribunal convocarà les parts a una vista que se substanciarà d'acord amb el que disposen els articles 440 i següents i que es resoldrà per mitjà d'interlocutòria.»

Tres-cents quaranta-nou. L'apartat 3 de l'article 777 queda redactat com segueix:

«3. Admesa la sol·licitud de separació o divorci, el secretari judicial citarà els cònjuges, dins dels tres dies següents, perquè es ratifiquen per separat en la seua petició. Si esta no és ratificada per algun dels cònjuges, el secretari judicial acordarà immediatament l'arxivament de les actuacions, quedant-ne estalvi el dret dels cònjuges a promoure la separació o el divorci d'acord amb el que disposa l'article 770. Contra esta resolució del secretari judicial es podrà interposar recurs directe de revisió davant del tribunal.»

Tres-cents cinquanta. Els apartats 3 i 4 de l'article 780 queden redactats com segueix:

«3. El secretari judicial reclamarà a l'entitat administrativa un testimoni complet de l'expedient, que haurà de ser aportat en el termini de vint dies.

4. Rebut el testimoni de l'expedient administratiu, el secretari judicial citarà a termini l'actor per vint dies perquè presente la demanda, que es tramitarà d'acord amb el que preveu l'article 753.»

Tres-cents cinquanta-u. L'article 781 queda redactat com segueix:

«Article 781. *Procediment per a determinar la necessitat d'assentiment en l'adopció.*

1. Els pares que pretenguen que es reconega la necessitat del seu assentiment per a l'adopció podran comparéixer davant del tribunal que conega del corresponent expedient i manifestar-ho així. El secretari judicial, amb suspensió de l'expedient, assenyalarà el termini que considere necessari per a la presentació de la demanda, que no podrà ser superior a vint dies. Presentada la demanda, es tramitarà d'acord amb el que preveu l'article 753.

2. Si no es presenta la demanda en el termini fixat pel secretari judicial, es dictarà decret que done per finalitzat el tràmit, decret que serà recurrible directament en revisió davant del tribunal. Una vegada ferma la resolució, no s'admetrà cap reclamació posterior dels mateixos subjectes sobre necessitat d'assentiment per a l'adopció de què es tracte.»

Tres-cents cinquanta-dos. Els apartats 2, 4 i 5 de l'article 783 queden redactats com seguix:

«2. Practicades les actuacions anteriors o, si no és necessari, a la vista de la sol·licitud de divisió judicial de l'herència, el secretari judicial convocarà a junta els hereus, els legataris de part al·lquota i el cònjuge sobrevivent, i assenyalarà dia dins dels deu següents.»

«4. El secretari judicial convocarà també el ministeri fiscal perquè represente els interessats en l'herència que siguen menors o incapacitats i no tinguen representació legítima i els absents el parador dels quals s'ignore. La representació del ministeri fiscal cessarà una vegada que els menors o incapacitats estiguen habilitats de representant legal o defensor judicial i, respecte dels absents, quan es presenten en el juí o puguen ser citats personalment, encara que tornen a absentar-se.»

«5. Els creditors a què es referix l'apartat 5 de l'article anterior seran convocats pel secretari judicial a la junta quan estiguen personats en el procediment. Els qui no hi estiguen personats no seran citats, però podran participar-hi si hi compareixen el dia assenyalat aportant els títols justificatius dels seus crèdits.»

Tres-cents cinquanta-tres. L'apartat 4 de l'article 784 queda redactat com seguix:

«4. Serà aplicable al comptador designat per sorteig el que es disposa per a la recusació i provisió de fons dels pèrits.»

Tres-cents cinquanta-quatre. Els apartats 1 i 3 de l'article 785 queden redactats com seguix:

«1. Elegits el comptador i els pèrits, si és el cas, amb acceptació prèvia, el secretari judicial entregarà les actuacions al primer i posarà a disposició d'este i dels pèrits tots els objectes, documents i papers que necessiten per a practicar l'inventari, quan este no s'haja fet, i l'avaluació, la liquidació i la divisió del cabal hereditari.»

«3. A instància de part, el secretari judicial per mitjà de diligència podrà fixar al comptador un termini perquè presente les operacions divisòries, i si no ho verifica serà responsable dels danys i perjudicis.»

Tres-cents cinquanta-cinc. Els apartats 1, 2, 3, 4 i 6 de l'article 787 queden redactats com seguix:

«1. El secretari judicial traslladarà a les parts les operacions divisòries i les citarà a termini per deu dies perquè hi formulen oposició. Durant este termini les parts podran examinar en l'oficina judicial les actuacions i les operacions divisòries i obtindre, a costa seua, les còpies que sol·liciten.

L'oposició haurà de formular-se per escrit, en què s'expressaran els punts de les operacions divisòries a què es referix i les raons en què es fonamenta.»

«2. Passat el termini sense fer-se oposició o després que els interessats hagen manifestat la seua conformitat, el secretari judicial dictarà un decret pel qual aprovarà les operacions divisòries, i manarà protocol·litzar-les.»

«3. Quan en termini hàbil s'haja formalitzat l'oposició a les operacions divisòries, el secretari judicial convocarà el comptador i les parts a una compareixença davant del tribunal, que se celebrarà dins dels deu dies següents.»

«4. Si en la compareixença s'aconsegueix la conformitat de tots els interessats respecte a les qüestions promogudes, s'executarà el que s'haja acordat i el comptador farà les reformes convingudes en les operacions divisòries, que seran aprovades d'acord amb el que disposa l'apartat 2 d'este article.»

«6. Quan, d'acord amb el que estableix l'article 40 d'esta llei, s'hagen suspés les actuacions per estar pendent una causa penal en què s'investigue un delict de suborn comés en l'avaluació dels béns de l'herència, el secretari judicial alçarà la suspensió, sense esperar que la causa finalitze per resolució ferma, quan els interessats, prescindint de l'avaluació impugnada, en presenten una altra feta de comú acord, cas en què es dictarà sentència d'acord amb el que resulte d'esta.»

Tres-cents cinquanta-sis. Els apartats 1 i 2 de l'article 788 queden redactats com següix:

«1. Aprovades definitivament les particions, el secretari judicial procedirà a entregar a cada un dels interessats el que li haja sigut adjudicat en estes i els títols de propietat, en els quals l'actuari posarà prèviament notes expressives de l'adjudicació.

2. Després que siguen protocol·litzades, el secretari judicial donarà als partícips que ho demanen testimoni del seu haver i adjudicació respectius.»

Tres-cents cinquanta-set. L'article 789 queda redactat com següix:

«Article 789. *Terminació del procediment per acord dels cohereus.*

En qualsevol estat del juí els interessats podran separar-se del seu seguiment i adoptar els acords que consideren convenients. Quan ho sol·liciten de comú acord, el secretari judicial haurà de sobreseure el juí i posar els béns a disposició dels hereus.»

Tres-cents cinquanta-huit. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 791 queda redactat com següix:

«1. En el cas a què es referix l'apartat 1 de l'article anterior, una vegada practicades les actuacions que s'hi mencionen, el secretari judicial adoptarà per mitjà de diligència les mesures que considere més adequades per a descobrir si la persona de la successió de la qual es tracta ha mort amb disposició testamentària o sense, i ordenarà, a este efecte, que es porte a les actuacions el certificat del Registre General d'Actes d'Última Voluntat, així com el certificat de defunció tan bon punt siga possible.»

Tres-cents cinquanta-nou. L'apartat 2 de l'article 793 queda redactat com següix:

«2. Una vegada dictada la resolució, el secretari judicial assenyalarà dia i hora per a la formació d'inventari, i manarà citar els interessats.»

Tres-cents seixanta. El paràgraf primer de l'apartat 4 de l'article 794 queda redactat com següix:

«4. Si se suscita controvèrsia sobre la inclusió o exclusió de béns en l'inventari, el secretari judicial citarà els interessats a una vista, i es continuarà la tramitació d'acord amb allò que s'ha previst per al juí verbal.»

Tres-cents seixanta-u. L'apartat 2 de l'article 796 queda redactat com següix:

«2. Durant la substanciació del procediment de divisió judicial de l'herència, els hereus, de comú acord, podran demanar que cesse la intervenció judicial. El secretari judicial així ho acordarà mitjançant decret, excepte quan algun dels interessats siga menor o incapacitat i no tinga representant legal o quan hi haja algun hereu absent que no s'haja pogut citar per ignorar-ne el parador.»

Tres-cents seixanta-dos. L'article 797 queda redactat com següix:

«Article 797. *Possessió del càrrec d'administrador de l'herència.*

1. Nomenat l'administrador i prestada per este la caució, el secretari judicial el posarà en possessió del seu càrrec i el donarà a conèixer a les persones que este designe d'aquelles amb qui s'haja d'entendre per al seu exercici.

2. Perquè puga acreditar la seua representació, el secretari judicial li donarà testimoni en què conste el seu nomenament i que es troba en possessió del càrrec.

3. En el Registre de la Propietat es podrà fer constar l'estat d'administració de les finques de l'herència i el nomenament d'administrador per mitjà del corresponent manament expedit pel secretari judicial amb els requisits previstos en la legislació hipotecària.»

Tres-cents seixanta-tres. Els apartats 2 i 3 de l'article 799 queden redactats com següix:

«2. Al retre el compte, l'administrador consignarà el saldo que en resulte o presentarà el resguard original que acredite haver-lo depositat en l'establiment destinat a este efecte. En el primer cas, el secretari judicial acordarà immediatament el depòsit per mitjà de diligència i, en el segon, que es pose en les actuacions una diligència expressiva de la data i la quantitat d'este.»

«3. A l'efecte d'instruir-se dels comptes i a fi d'inspeccionar l'administració o promoure qualssevol mesures que versen sobre rectificació o aprovació d'aquells, es posaran de manifest en l'oficina judicial a la part que, en qualsevol moment, ho demane.»

Tres-cents seixanta-quatre. Els apartats 2 i 3 de l'article 800 queden redactats com següix:

«2. Tots els comptes de l'administrador, fins i tot el final, seran posats de manifest a les parts en l'oficina judicial quan cesse en l'exercici del seu càrrec, per un termini comú, que el secretari judicial assenyalarà per mitjà de diligència segons la importància d'aquells.»

«3. Passat el dit termini sense fer-se oposició als comptes, el secretari judicial dictarà decret que els aprovarà i declararà exempt de responsabilitat l'administrador. En el mateix decret manarà tornar a l'administrador la caució que haja prestat.»

Tres-cents seixanta-cinc. L'apartat 2 de l'article 801 queda redactat com següix:

«2. A este fi haurà de fer les reparacions ordinàries que siguen indispensables per a la conservació dels béns. Quan siguen necessàries reparacions o gastos extraordinaris, ho comunicarà al jutjat, el qual, escoltant en una compareixença els interessats que menciona l'apartat 3 de l'article 793, el dia i l'hora que a este efecte assenyalare el secretari judicial, i després de reconeixement pericial i formació de pressupost, resoldrà el que considere procedent, ateses les circumstàncies del cas.»

Tres-cents seixanta-sis. Es modifiquen l'ordinal 4t de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 804, que queden redactats com següix:

«4t. Sobre els altres ingressos que hi haja en l'administració, per conceptes diferents dels expressats en els paràgrafs precedents, el secretari judicial li assenyalarà del 4 al 10 per cent, tenint en compte els productes del cabal i el treball de l'administració.»

«2. El secretari judicial també podrà acordar, per mitjà de decret, quan ho considere just, que s'abonen a l'administrador els gastos de viatges que tinga necessitat de fer per a l'exercici del seu càrrec.»

Tres-cents seixanta-set. L'apartat 2 de l'article 805 queda redactat com següix:

«2. Els administradors retransmetten els seus comptes i remetran el que recaptin a l'administrador judicial, i es consideraran com a dependents d'ell, però no podran ser separats per este sinó per causa justa i amb autorització per mitjà de decret del secretari judicial.»

Tres-cents seixanta-huit. Els paràgrafs primer i quart de l'apartat 1 i el paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 809 queden redactats com segueix:

«1. A la vista de la sol·licitud a què es referix l'article anterior, el secretari judicial assenyalarà dia i hora perquè, en el termini màxim de deu dies, es procedisca a la formació d'inventari i es mane citar els cònjuges.»

«El mateix dia o l'endemà, el tribunal resoldrà el que siga procedent sobre l'administració i disposició dels béns inclosos en l'inventari.»

«2. Si se suscita controvèrsia sobre la inclusió o exclusió d'algun concepte en l'inventari o sobre l'import de qualsevol de les partides, el secretari judicial citarà els interessats a una vista, i la tramitació continuarà d'acord amb el que es preveu per al juí verbal.»

Tres-cents seixanta-nou. Els apartats 3 i 5 de l'article 810 queden redactats com segueix:

«3. Admesa a tràmit la sol·licitud de liquidació, el secretari judicial assenyalarà, dins del termini màxim de deu dies, el dia i hora en què els cònjuges hauran de comparéixer davant d'ell a fi d'arribar a un acord i, si no, designar un comptador i, si és el cas, pèrits, per a la pràctica de les operacions divisòries.»

«5. Si no s'aconsegueix l'acord entre els cònjuges sobre la liquidació del seu règim economicomatrimonial, es procedirà, per mitjà de diligència, al nomenament d'un comptador i, si és el cas, pèrits, d'acord amb el que estableix l'article 784 d'esta llei, i la tramitació continuarà d'acord amb el que disposen els articles 785 i següents.»

Tres-cents setanta. L'apartat 3 i el paràgraf primer de l'apartat 5 de l'article 811 queden redactats com segueix:

«3. A la vista de la sol·licitud de liquidació, el secretari judicial assenyalarà, dins del termini màxim de deu dies, el dia i l'hora en què els cònjuges hauran de comparéixer davant d'ell a fi d'arribar a un acord.»

«5. Si no hi ha acord entre els cònjuges, el secretari judicial els citarà a una vista, i la tramitació continuarà d'acord amb el que es preveu per al juí verbal.»

Tres-cents setanta-u. L'apartat 1 de l'article 812 queda redactat com segueix:

«1. Podrà acudir al procés monitori qui pretenga d'un altre el pagament d'un deute dinerari, vençut i exigible, de quantitat determinada que no excedisca els 250.000 euros, quan el deute d'eixa quantitat s'acredite d'alguna de les formes següents:

1a. Per mitjà de documents, siga quina siga la seua forma i classe o el suport físic en què es troben, que apareguen firmats pel deutor o amb el seu segell, empremta o marca o amb qualsevol altre senyal, físic o electrònic, provinent del deutor.

2a. Per mitjà de factures, albarans d'entrega, certificats, telegrams, telefax o qualssevol altres documents que, fins i tot unilateralment creats pel creditor, siguen dels que habitualment documenten els crèdits i deutes en relacions de la classe que aparega existent entre creditor i deutor.»

Tres-cents setanta-dos. El paràgraf primer de l'article 813 queda redactat com segueix:

«Serà exclusivament competent per al procés monitori el jutjat de primera instància del domicili o residència del deutor o, si no són coneguts, el del lloc en què el deutor puga ser trobat a l'efecte del requeriment de pagament pel tribunal, llevat que es tracte de la reclamació de deute a què es referix el número 2n de l'apartat 2 de l'article 812, cas en què també serà competent el jutjat del lloc on es trobe la finca, a elecció del sol·licitant.»

Tres-cents setanta-tres. L'apartat 1 de l'article 815 queda redactat com segueix:

«Si els documents aportats amb la petició són dels previstos en l'apartat 2 de l'article 812 o constitueixen un principi de prova del dret del peticionari, confirmat pel

que s'expose en aquella, el secretari judicial requerirà el deutor perquè, en el termini de vint dies, pague al peticionari, acreditant-ho davant del tribunal, o comparega davant d'este i al·legue succintament, en un escrit d'oposició, les raons per les quals, al seu entendre, no deu, en tot o en part, la quantitat reclamada. En cas contrari en donarà compte al jutge perquè resolga el que corresponga sobre l'admissió a tràmit de la petició inicial.

El requeriment es notificarà en la forma prevista en l'article 161 d'esta llei, amb l'advertència que, si no paga ni compareix al·legant les raons de la negativa al pagament, es despatxarà contra ell execució segons es preveu en l'article següent. Només s'admetrà el requeriment al demandat per mitjà d'edicte en el supòsit regulat en el següent apartat d'este article.»

Tres-cents setanta-quatre. L'apartat 1 de l'article 816 queda redactat com seguix:

«1. Si el deutor no atén el requeriment de pagament o no hi compareix, el secretari judicial dictarà decret que donarà per acabat el procés monitori i el traslladarà al creditor perquè inste el despatx d'execució, per a la qual cosa bastarà amb la mera sol·licitud.»

Tres-cents setanta-cinc. L'article 817 queda redactat com seguix:

«Article 817. *Pagament del deutor.*

Si el deutor atén el requeriment de pagament, tan prompte com ho acredite, el secretari judicial acordarà l'arxivament de les actuacions.»

Tres-cents setanta-sis. L'apartat 2 de l'article 818 queda redactat com seguix:

«2. Quan la quantia de la pretensió no excedisca la pròpia del juí verbal, el secretari judicial dictarà decret que donarà per acabat el procés monitori i acordarà seguir la tramitació d'acord amb el que es preveu per a este tipus de juí, i convocarà les parts a la vista davant del tribunal. Quan l'import de la reclamació excedisca esta quantitat, si el peticionari no interposa la demanda corresponent dins del termini d'un mes des del trasllat de l'escrit d'oposició, el secretari judicial dictarà decret que sobreseurà les actuacions i condemnarà el creditor a pagar les costes. Si presenta la demanda, en el decret que pose fi al procés monitori acordarà traslladar-la al demandat d'acord amb el que preveuen els articles 404 i següents de la present llei, llevat que no siga procedent la seua admissió, cas en què acordarà donar-ne compte al jutge perquè resolga el que corresponga.»

Tres-cents setanta-set. El paràgraf primer de l'article 825 queda redactat com seguix:

«Quan el deutor no interpose la demanda d'oposició en el termini establert, el tribunal despatxarà execució per les quantitats reclamades i després d'això el secretari judicial traurà embargament si no s'ha pogut practicar o, d'acord amb el que preveu l'article 823, ha sigut alçat.»

Tres-cents setanta-huit. El paràgraf primer de l'article 826 queda redactat com seguix:

«Presentat pel deutor l'escrit d'oposició, el secretari judicial el traslladarà al creditor amb citació per a la vista d'acord amb el que disposa l'apartat primer de l'article 440 per als juís verbals.»

Tres-cents setanta-nou. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de la disposició addicional cinquena, que quedaran com seguix:

«2. En aquells partits judicials on es constituïsquen oficines d'assenyalament immediat es presentaran davant d'estes les demandes i sol·licituds que versen

sobre les següents matèries i sempre que al demandant o sol·licitant li siga possible designar un domicili o residència del demandat a l'efecte de la seua citació:

- a) Reclamacions de quantitat referides en l'apartat 2 de l'article 250 d'esta llei.
- b) Desdonaments de finca urbana per expiració legal o contractual del termini o per falta de pagament de rendes o quantitats degudes i, si és el cas, reclamacions d'estes rendes o quantitats quan l'acció de reclamació s'acumule a l'acció de desdonament.
- c) Mesures cautelars prèvies o simultànies a la demanda, a què es referix la regla 6a de l'article 770.
- d) Mesures provisionals de nul·litat, separació o divorci, prèvies o simultànies a la demanda, previstes en els articles 771 i 773.1.
- e) Demandes de separació o divorci sol·licitats de mutu acord, o per un dels cònjuges amb el consentiment de l'altre.»

«3. Estes demandes i sol·licituds presentades davant de les oficines d'assenyalament immediat es tramitaran d'acord amb les normes d'esta llei, amb les especialitats següents:

Primera. Amb caràcter previ a la seua admissió a tràmit, el mateix dia de la seua presentació o, si no és possible, el següent dia hàbil, les oficines d'assenyalament immediat, en una mateixa diligència:

- a) Registraran les demandes o sol·licituds previstes en l'apartat anterior que s'hi presenten.
- b) Acordaran el seu repartiment al jutjat que corresponga i assenyalaran directament la vista referida en l'article 440.1, la compareixença prevista en els articles 771.2 i 773.3, la compareixença per a ratificació de la demanda prevista en l'article 777.3, i la data i l'hora en què haja de tindre lloc el llançament, en el cas a què es referix l'article 440.3.
- c) Ordenaran, i lliuraran a este efecte, la pràctica de les corresponents citacions i oficis, perquè es realitzen a través del servici comú de notificacions o, si és el cas, pel procurador que així ho sol·licite, i s'entreguen omplides directament al jutjat corresponent.
- d) Requeriran la part actora, si és necessari, perquè esmene els defectes processals que puga tindre la presentació de la demanda o sol·licitud, que s'hauran de resoldre en un termini màxim de tres dies.
- e) Remetran immediatament la demanda o sol·licitud presentada al jutjat que corresponga.

Segona. Les citacions per a les compareixences i vistes a què es referix la regla anterior contindran els requeriments i advertències previstos en cada cas en esta llei. També indicaran els aspectes a què es referix l'apartat 3 de l'article 440.

Així mateix la citació expressarà que, si el demandat sol·licita el reconeixement del dret d'assistència jurídica gratuïta o interessa la designació d'advocat i procurador d'ofici en el cas de l'article 33.2, ho haurà d'instar davant del jutjat en el termini de tres dies des de la recepció de la citació.

Tercera. Rebuda la demanda o sol·licitud, s'acordarà el que siga procedent sobre la seua admissió a tràmit. En el cas que s'admeta la demanda, caldrà ajustar-se a l'assenyalament realitzat. Si no és admesa a tràmit, es deixarà sense efecte l'assenyalament, i el jutjat comunicarà esta circumstància als qui ja hagen sigut citats, a través del servici comú d'actes de comunicació o, si és el cas, del procurador que ho haja sol·licitat.

Quan alguna de les parts sol·licite el reconeixement del dret a l'assistència jurídica gratuïta o la designació d'advocat i procurador d'ofici, es requerirà en la mateixa resolució d'admissió de la demanda, si llavors ja es coneix la sol·licitud o, en cas contrari, en un decret posterior, la immediata designació dels professionals

segons establix l'apartat 3 de l'article 33. En este cas, la designació es farà a favor dels professionals assignats per a la data en què s'haja de celebrar la vista o compareixença assenyalada, d'acord amb un torn especial d'assistència establert a este efecte pels col·legis d'advocats i procuradors.

Quarta. Les oficines d'assenyalament immediat realitzaran els assenyalaments a què es referix el paràgraf b) de l'apartat 3, primera, d'esta disposició davant del jutjat de primera instància que per torn corresponga d'acord amb un sistema programat d'assenyalaments, el dia i l'hora hàbils disponibles més pròxims possibles, dins en tot cas dels terminis següents:

a) Els assenyalaments per a les vistes a què es referix l'article 440.1 es faran en els terminis assenyalats en el mateix precepte, comptats a partir del quint dia posterior a la presentació de la demanda en l'oficina d'assenyalament immediat.

b) Els assenyalaments per a les compareixences previstes en els articles 771.2 i 773.3 es faran entre el quint i el desé dia posteriors a la presentació de la sol·licitud o demanda en l'oficina d'assenyalament immediat.

c) Els assenyalaments de les compareixences per a ratificació de la demanda previstes en l'article 777.3 es faran dins dels tres dies següents a la presentació de la demanda corresponent.

d) La fixació de la data i l'hora en què, si és el cas, haja de tindre lloc el llançament, d'acord amb el que preveu l'últim incís de l'apartat 3 de l'article 440, es farà en un termini inferior a un mes des de la data en què s'haja assenyalat la vista corresponent.

Quinta. Cada jutjat de primera instància, en els partits judicials en què es constituïsquen oficines d'assenyalament immediat, haurà de reservar la totalitat de la seua agenda en les dates que li corresponga actuar en torn d'assistència continuada perquè l'oficina d'assenyalament immediat realitze directament els assenyalaments.

El Consell General del Poder Judicial, després d'informe favorable del Ministeri de Justícia, dictarà els reglaments necessaris per a regular l'organització i el funcionament del sistema programat d'assenyalaments, l'establiment dels torns d'assistència continuada entre els jutjats de primera instància i el fraccionament de franges horàries per a la realització directa dels assenyalaments.

Sexta. Les normes de repartiment dels partits judicials on es constituïsquen oficines d'assenyalament immediat atribuiran el coneixement dels procediments que preveu l'apartat 2 d'esta disposició al jutjat de primera instància que haja d'actuar en torn d'assistència continuada en la data que es realitzen els assenyalaments de les vistes i compareixences a què es referix la regla quarta.»

Tres-cents huitanta. La disposició final vint-i-tres passa a ser la disposició final vint-i-cinc, amb el mateix contingut.

Article setze. *Modificació de la Llei 15/2003, de 26 de maig, Reguladora del Règim Retributiu de les Carreres Judicial i Fiscal.*

S'afeg una disposició addicional octava a la Llei 5/2003, de 26 de maig, Reguladora del Règim Retributiu de les Carreres Judicial i Fiscal, amb la redacció següent:

«Disposició addicional octava.

Els jutges d'adscripció territorial a què es referix l'article 347 bis de la Llei Orgànica del Poder Judicial percebran, en concepte de retribucions complementàries fixades en esta llei, aquelles que corresponguen a l'òrgan en què servixen. Les retribucions bàsiques seran les previstes en esta llei d'acord amb la seua categoria.»

Article dèsset. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.*

La Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, es modifica en els termes següents:

U. Es modifica l'ordinal 6t i s'hi afeg un 7m de l'apartat 1 de l'article 8 en els termes següents:

«6t. Les accions de reclamació de deutes socials interposades contra els socis subsidiàriament responsables dels deutes de la societat concursada, siga quina siga la data en què s'haja contret i les accions per a exigir als socis de la societat concursada el desemborsament de les aportacions socials diferides o el compliment de les prestacions accessòries.

7m. Les accions de responsabilitat contra els administradors o liquidadors, de dret o de fet, i contra els auditors de la societat concursada, tendents a exigir responsabilitat civil pels perjudicats causats al concursat, siga quina siga la data en què s'hagen produït els danys i perjudicats o en què la responsabilitat pels deutes socials haja esdevingut exigible.»

Dos. Els paràgrafs 2 i 3 de l'apartat 1 de l'article 13 queden redactats com segueix:

«Si la sol·licitud es referix a una entitat de crèdit o a una empresa de servicis d'inversió, una vegada que el jutge haja proveït sobre esta, el secretari judicial la comunicarà al Banc d'Espanya i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i sol·licitarà la relació dels sistemes de pagaments i de liquidació de valors o instruments financers derivats als quals pertanga l'entitat afectada i la denominació i domicili del seu gestor, en els termes que preveu la legislació especial aplicable.

El secretari judicial també comunicarà la sol·licitud a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions si es referix a una entitat asseguradora; al Ministeri de Treball i Immigració si es referix a una mútua d'accidents de treball i malalties professionals, i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors si es referix a una societat que tinga emesos valors o instruments financers negociats en un mercat secundari oficial.»

Tres. El paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 18 queda redactat com segueix:

«Formulada oposició pel deutor, el secretari judicial, l'endemà, citarà les parts a una vista, advertint-les perquè hi compareguen amb tots els mitjans de la prova que puga practicar-se en l'acte i, si el deutor està obligat legalment a portar comptabilitat, advertint-lo perquè hi comparega amb els llibres comptables obligatoris.»

Quatre. L'apartat 4 de l'article 19 queda redactat com segueix:

«4. En cas de falta de consignació i en els que, a pesar d'haver sigut efectuada, el creditor s'haja ratificat en la sol·licitud, i també quan el crèdit de l'instant no haja vençut o este no tinga la condició de creditor, el jutge escoltarà les parts i els seus advocats sobre la procedència o improcedència de la declaració de concurs, decidirà sobre la pertinència dels mitjans de prova proposats o que es proposen en este acte i acordarà la pràctica immediata de les que es puguem realitzar el mateix dia, i el secretari judicial assenyalarà per a la de les restants el termini més breu possible, sense que puga excedir els 20 dies.»

Cinc. L'apartat 5 de l'article 21 queda redactat com segueix:

«5. El secretari judicial notificarà la interlocutòria a les parts que hi hagen comparegut. Si el deutor no hi ha comparegut, la publicació prevista en l'article 23 produirà, respecte d'ell, els efectes de notificació de la interlocutòria.

Si el concursat és una entitat de crèdit o una empresa de servicis d'inversió que participa en un sistema de pagaments i de liquidació de valors o instruments financers derivats, el secretari judicial notificarà la interlocutòria, el mateix dia de la data, al Banc d'Espanya, a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i al gestor dels

sistemes a què pertanga l'entitat afectada, en els termes que preveu la legislació especial a què es referix la disposició addicional segona.

Així mateix, notificarà la interlocutòria a la Comissió Nacional del Mercat de Valors quan el concursat siga una societat que haja emés valors admesos a cotització en un mercat oficial.

Si el concursat és una entitat asseguradora, el secretari judicial notificarà la interlocutòria, amb la mateixa celeritat, a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, i si és una mútua d'accidents de treball i malalties professionals, ho notificarà en els mateixos termes al Ministeri de Treball i Immigració.»

Sis. El paràgraf tercer de l'apartat 3 de l'article 23 queda redactat com seguix:

«Si el sol·licitant del concurs és una Administració pública que actua representada i defensa pels seus servicis jurídics, el trasllat de l'ofici el farà directament el secretari judicial als mitjans de publicitat.»

Set. El paràgraf tercer de l'apartat 5 de l'article 24 queda redactat com seguix:

«Si el sol·licitant del concurs és una Administració pública que actua representada i defensa pels seus servicis jurídics, el trasllat de l'ofici el farà directament el secretari judicial als registres corresponents.»

Huit. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 29 queda redactat com seguix:

«1. El nomenament d'administrador concursal serà comunicat al designat pel mitjà més ràpid. Dins dels cinc dies següents al del rebut de la comunicació, el designat haurà de comparéixer davant del jutjat per a manifestar si accepta o no l'encàrrec. Si concorre en ell alguna causa de recusació, estarà obligat a manifestar-la. Acceptat el càrrec, el secretari judicial expedirà i entregará al designat un document acreditatiu de la seua condició d'administrador concursal.»

Nou. L'apartat 4 de l'article 37 queda redactat com seguix:

«4. El secretari judicial farà saber el contingut de la interlocutòria a què es referix l'apartat anterior al registre públic previst en l'article 198.»

Deu. El paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 51 queda redactat com seguix:

«2. En cas de suspensió de les facultats d'administració i disposició del deutor, l'administració concursal, en l'àmbit de les seues competències, el substituirà en els procediments judicials en tràmit, i a este efecte el secretari judicial li concedirà, una vegada personada, un termini de cinc dies perquè s'instruísca en les actuacions, però necessitarà l'autorització del jutge del concurs per a desistir, aplanar-se, totalment o parcialment, i transigir litigis. La sol·licitud presentada per l'administració concursal la traslladarà el secretari judicial al deutor en tot cas i a aquelles parts personades en el concurs que el jutge considere que hagen de ser escoltades respecte del seu objecte. Les costes imposades a conseqüència de l'aplanament o del desistiment autoritzats tindran la consideració de crèdit concursal; en cas de transacció, caldrà ajustar-se al que es pacte en matèria de costes.»

Onze. El paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 61 queda redactat com seguix:

«No obstant el que disposa el paràgraf anterior, l'administració concursal, en cas de suspensió, o el concursat, en cas d'intervenció, podran sol·licitar la resolució del contracte si ho consideren convenient a l'interés del concurs. El secretari judicial citarà a compareixença davant del jutge el concursat, l'administració concursal i l'altra part en el contracte i, si hi ha acord quant a la resolució i els seus efectes, el jutge dictarà interlocutòria que declararà resolt el contracte de conformitat amb el que s'acorde. En qualsevol altre cas, les diferències se substanciaran pels tràmits de l'incident concursal

i el jutge decidirà sobre la resolució i acordarà, si és el cas, les restitucions procedents i la indemnització que calga satisfer amb càrrec a la massa.»

Dotze. Els paràgrafs segon i tercer de l'apartat 6 de l'article 64 queden redactats com segueix:

«Al finalitzar el termini assenyalat o en el moment en què s'aconsegueix un acord, l'administració concursal i els representants dels treballadors comunicaran al jutge del concurs el resultat del període de consultes.

Rebuda la comunicació, el secretari judicial demanarà un informe a l'autoritat laboral sobre les mesures proposades o l'acord aconseguit, que haurà de ser emés en el termini de quinze dies, i esta podrà escoltar l'administració concursal i els representants dels treballadors abans de la seua emissió. Rebut l'informe pel jutge del concurs o transcorregut el termini d'emissió, seguirà el curs de les actuacions. Si l'informe és emés fora de termini, podrà no obstant això ser tingut en compte pel jutge del concurs a l'adoptar la corresponent resolució.»

Tretze. L'apartat 4 de l'article 96 queda redactat com segueix:

«4. Les impugnacions se substanciaran pels tràmits de l'incident concursal que el jutge haurà d'acumular d'ofici per a resoldre-les conjuntament. Dins dels cinc dies següents a la notificació de la sentència resolutòria de les impugnacions, l'administració concursal introduirà en l'inventari, en la llista de creditors i en l'exposició motivada del seu informe les modificacions que, si és el cas, siguen procedents i presentarà al jutge els textos definitius corresponents, així com una relació actualitzada dels crèdits contra la massa meritats i pendents de pagament, tot això quedarà de manifest en l'oficina judicial.»

Catorze. L'article 98 queda redactat com segueix:

«Article 98. *Resolució judicial.*

Transcorregut el termini d'impugnació de l'inventari i de la llista de creditors sense que s'hagen presentat impugnacions o, si se n'han presentat, una vegada posats de manifest en l'oficina judicial els textos definitius d'aquells documents, el jutge dictarà la resolució que siga procedent de conformitat amb el que disposa este títol.»

Quinze. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 99 queda redactat com segueix:

«1. Qualsevol proposta de conveni, que podrà contindre distintes alternatives, ha de ser formulada per escrit i firmada pel deutor o, si és el cas, per tots els creditors proponents, o pels seus respectius representants amb poder suficient. Les propostes presentades seran traslladades pel secretari judicial a les parts personades.»

Setze. L'apartat 3 de l'article 103 queda redactat com segueix:

«3. L'adhesió expressarà la quantia del crèdit o dels crèdits de què siga titular el creditor, així com la seua classe, i s'haurà d'efectuar per mitjà de compareixença davant del secretari judicial o per mitjà d'instrument públic.»

Dèsset. El paràgraf tercer de l'apartat 2 de l'article 106 queda redactat com segueix:

«En el mateix termini, si hi ha algun defecte, el jutge ordenarà que es notifique al concursat perquè en els tres dies següents a la notificació pugui esmenar-lo.»

Díhuit. L'apartat 1 de l'article 107 queda redactat com segueix:

«1. Admesa a tràmit la proposta anticipada de conveni, el secretari judicial la traslladarà a l'administració concursal perquè en un termini no superior a deu dies procedisca a la seua avaluació.»

Dènou. L'apartat 2 de l'article 108 queda redactat com segueix:

«2. Quan la classe o la quantia del crèdit expressades en l'adhesió siguen modificades en la redacció definitiva de la llista de creditors, el creditor podrà revocar la seua adhesió dins dels cinc dies següents a la posada de manifest de la dita llista en l'oficina judicial. En qualsevol altre cas, es considerarà adherit en els termes que resulten de la redacció definitiva de la llista.»

Vint. L'apartat 1 de l'article 109 queda redactat com segueix:

«1. Dins dels cinc dies següents a aquell en què haja finalitzat el termini d'impugnació de l'inventari i de la llista de creditors si no s'han presentat impugnacions o, si se n'han presentat, dins dels cinc dies següents a aquell en què haja finalitzat el termini per a la revocació de les adhesions, el secretari judicial verificarà si les adhesions presentades aconseguixen la majoria legalment exigida. El secretari, mitjançant un decret, proclamarà el resultat. En qualsevol altre cas, en donarà compte al jutge, qui dictarà interlocutòria que obrirà la fase de conveni o liquidació, segons corresponga.»

Vint-i-u. Els apartats 1 i 3 i el primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 111 queden redactats com segueix:

«1. Quan el concursat no haja sol·licitat la liquidació i no haja sigut aprovada ni mantinguda una proposta anticipada de conveni d'acord amb el que estableix la secció precedent, el jutge, dins dels quinze dies següents a l'expiració del termini d'impugnació de l'inventari i de la llista de creditors si no s'han presentat impugnacions o, si se n'han presentat, fins a la data en què es posen de manifest en l'oficina judicial els textos definitius d'aquells documents, dictarà interlocutòria que posarà fi a la fase comuna del concurs, obrirà la fase de conveni i ordenarà la formació de la secció quinta.

2. La interlocutòria ordenarà convocar una junta de creditors d'acord amb el que estableix l'article 23. El secretari judicial fixarà el lloc, dia i hora de la reunió en els termes que preveu l'article 182 de la Llei d'Enjudiciament Civil. En la notificació de la convocatòria s'expressarà als creditors que es podran adherir a la proposta de conveni en els termes de l'article 115.3.

(.../...)

3. La interlocutòria es notificarà al concursat, a l'administració concursal i a totes les parts personades en el procediment.»

Vint-i-dos. L'apartat 1 de l'article 113 queda redactat com segueix:

«1. Transcorregut el termini de comunicació de crèdits i fins a la finalització del termini d'impugnació de l'inventari i de la llista de creditors si no s'han presentat impugnacions o, si se n'han presentat, fins a la data en què es posen de manifest en l'oficina judicial els textos definitius d'aquells documents, podrà presentar davant del jutjat que tramite el concurs una proposta de conveni el concursat que no haja presentat una proposta anticipada ni haja sol·licitat la liquidació. També ho podran fer els creditors els crèdits dels quals consten en el concurs i superen, conjuntament o individualment, una quinta part del total passiu resultant de la llista definitiva de creditors, llevat que el concursat haja sol·licitat la liquidació.»

Vint-i-tres. L'apartat 1 de l'article 114 queda redactat com segueix:

«1. Dins dels cinc dies següents a la seua presentació, el jutge admetrà a tràmit les propostes de conveni si complixen les condicions de temps, forma i contingut establides en esta llei. Si hi ha algun defecte, dins del mateix termini disposarà que es notifique al concursat o, si és el cas, als creditors perquè, en els tres dies següents a la notificació, puguen esmenar-lo. Si el concursat ha sol·licitat

la liquidació, el secretari judicial rebutjarà l'admissió a tràmit de qualsevol proposta.»

Vint-i-quatre. Els apartats 2 i 3 de l'article 115 queden redactats com segueix:

«2. Els escrits d'avaluació emesos abans de la presentació de l'informe de l'administració concursal s'uniran a este, conforme a l'apartat 2 de l'article 75, i els emesos amb posterioritat es posaran de manifest en l'oficina judicial des del dia de la seua presentació.

3. Des que, d'acord amb el que estableix l'apartat anterior, quede de manifest en l'oficina judicial el corresponent escrit d'avaluació i fins al moment del tancament de la llista d'assistents a la junta, s'admetran adhesions de creditors a la proposta de conveni amb els requisits i en la forma establits en esta llei. Excepte en el cas previst en l'apartat 2 de l'article 110, les adhesions seran irrevocables, però no vincularan el sentit del vot dels qui les hagen formulades i assistisquen a la junta.»

Vint-i-cinc. Els apartats 2 i 5 de l'article 115 bis queden redactats com segueix:

«2. Acordada la tramitació escrita, només es podran presentar propostes de conveni conforme a l'apartat segon de l'article 113 fins als seixanta dies anteriors al venciment del termini previst en la regla anterior. Des que quede de manifest l'escrit d'avaluació en l'oficina judicial, s'admetran adhesions o vots en contra de creditors a la nova proposta de conveni fins a la conclusió del termini previst en la regla primera.

5. Dins dels deu dies següents a aquell en què haja finalitzat el termini de presentació d'adhesions, el jutge verificarà si la proposta de conveni que s'ha presentat aconseguix la majoria legalment exigida i proclamarà el resultat per mitjà de providència.»

Vint-i-sis. L'apartat 3 de l'article 116 queda redactat com segueix:

«3. Actuarà com a secretari el qui ho siga del jutjat. Serà assistit en les seues funcions per l'administració concursal.»

Vint-i-set. L'apartat 3 de l'article 117 queda redactat com segueix:

«3. En tot cas, la incompareixença dels membres de l'administració concursal no determinarà la suspensió de la junta, llevat que el jutge així ho acorde, i el secretari judicial haurà d'assenyalar, en eixe cas, la data de la seua represa.»

Vint-i-huit. Els apartats 4 i 5 de l'article 126 queden redactats com segueix:

«4. El concursat, l'administració concursal i qualsevol creditor tindran dret a obtindre, a costa seua, testimoni de l'acta, literal o en relació, total o parcial, que expedirà el secretari judicial dins dels tres dies següents al de presentació de la sol·licitud. Així mateix podran obtindre una còpia de la gravació realitzada.»

«5. La documentació d'estes actuacions es durà a terme d'acord amb el que disposen els articles 146 i 147 de la Llei d'Enjudiciament Civil. En tot cas, serà imprescindible la presència del secretari judicial en la junta en la seua condició de membre d'esta.»

Vint-i-nou. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 128 queda redactat com segueix:

«1. Es podrà formular oposició a l'aprovació judicial del conveni en el termini de deu dies, comptat des de l'endemà de la data en què el secretari judicial haja verificat que les adhesions presentades aconseguixen la majoria legal per a l'acceptació del conveni, en el cas de proposta anticipada o tramitació escrita, o des de la data de conclusió de la junta, en el cas que en esta s'accepte una proposta de conveni.»

Trenta. El paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 129 queda redactat com segueix:

«2. Si la sentència estima l'oposició per infracció legal en la constitució o en la celebració de la junta, el jutge acordarà que el secretari judicial convoque nova junta amb els mateixos requisits de publicitat i antelació establits en l'apartat 2 de l'article 111, que s'haurà de celebrar dins del mes següent a la data de la sentència.»

Trenta-u. L'apartat 1 de l'article 139 queda redactat com segueix:

«1. El deutor, una vegada que considere íntegrament complit el conveni, presentarà al jutge del concurs l'informe corresponent amb la justificació adequada i sol·licitarà la declaració judicial de compliment. El secretari acordarà posar de manifest en l'oficina judicial l'informe i la sol·licitud.»

Trenta-dos. L'apartat 2 de l'article 140 queda redactat com segueix:

«2. La sol·licitud es tramitarà per la via de l'incident concursal.»

Trenta-tres. Es modifica l'ordinal 2n de l'apartat 1 i els apartats 2 i 4 de l'article 142, que queden redactats com segueix:

«2n. Des que es dicte la interlocutòria de declaració de concurs i fins a l'expiració del termini d'impugnació de l'inventari i de la llista de creditors si no s'han presentat impugnacions o, si se n'han presentat, fins a la data en què es posen de manifest en l'oficina judicial els textos definitius d'aquells documents, sempre que en el moment de la sol·licitud no haja presentat proposta de conveni o, si se n'ha presentat una d'anticipada, s'haja denegat la seua admissió a tràmit.»

«2. Dins dels quinze dies següents a l'expiració del termini d'impugnació de l'inventari i de la llista de creditors si no s'han presentat impugnacions o, si se n'han presentat, en la data en què es posen de manifest en l'oficina judicial els textos definitius d'aquells documents, si el deutor així ho ha demanat conforme a l'apartat anterior, el jutge dictarà interlocutòria que posarà fi a la fase comuna del concurs i obrirà la fase de liquidació.»

«4. Si el deutor no sol·licita la liquidació durant la vigència del conveni, ho podrà fer qualsevol creditor que acredite l'existència d'algun dels fets que poden fonamentar una declaració de concurs segons disposa l'apartat 4 de l'article 2 d'esta llei. A la sol·licitud es donarà el tràmit previst en els articles 15 i 19 d'esta llei i el jutge resoldrà per mitjà d'interlocutòria si és procedent o no obrir la liquidació.»

Trenta-quatre. L'apartat 1 de l'article 142 bis queda redactat com segueix:

«1. El deutor podrà presentar una proposta anticipada de liquidació per a la realització de la massa activa fins als quinze dies següents a la presentació de l'informe previst en l'article 75.

El secretari judicial traslladarà la proposta anticipada de liquidació a l'administració concursal perquè procedisca a la seua avaluació o formule propostes de modificació. L'escrit d'avaluació o modificació emesos abans de la presentació de l'informe de l'administració concursal s'unirà a este, conforme a l'apartat 2 de l'article 75.

Si la proposta anticipada de liquidació es presenta després d'emés l'informe, el secretari judicial la traslladarà a l'administració concursal perquè en el termini no superior a deu dies procedisca a la seua avaluació o proposta de modificació. Este escrit i la proposta anticipada de liquidació es notificarà en la forma prevista en l'apartat segon de l'article 95.

Les parts personades i la resta d'interessats podran formular observacions a la proposta anticipada de liquidació en el termini i condicions establides en l'apartat primer de l'article 96.»

Trenta-cinc. Es modifica el paràgraf 2n de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 148, que queden redactats com seguix:

«El secretari acordarà posar de manifest el pla en l'oficina judicial i en els llocs que a este efecte designe i que s'anunciaran en la forma que considere convenient.»

«2. Durant els quinze dies següents a la data en què haja quedat de manifest en l'oficina judicial el pla de liquidació, el deutor i els creditors concursals podran formular observacions o propostes de modificació. Transcorregut el termini sense que se n'hagen formulat, el jutge, sense més tràmit, dictarà interlocutòria que declararà aprovat el pla i s'hi hauran d'atindre les operacions de liquidació de la massa activa. En qualsevol altre cas, l'administració concursal informarà, en el termini de deu dies, sobre les observacions i propostes formulades i el jutge, segons considere convenient als interessos del concurs, resoldrà per mitjà d'interlocutòria aprovar el pla en els termes en què haja sigut presentat, introduir-hi modificacions en funció d'aquelles o acordar-ne la liquidació d'acord amb les regles legals supletòries. Contra esta interlocutòria es podrà interposar recurs d'apel·lació.»

Trenta-sis. El paràgraf primer de l'article 152 queda redactat com seguix:

«Cada tres mesos, a comptar de l'obertura de la fase de liquidació, l'administració concursal presentarà al jutge del concurs un informe sobre l'estat de les operacions, que quedarà de manifest en l'oficina judicial.»

Trenta-set. L'apartat 2 de l'article 169 queda redactat com seguix:

«2. Una vegada unit l'informe de l'administració concursal, el secretari judicial traslladarà el contingut de la secció sexta al ministeri fiscal perquè emeta dictamen en el termini de deu dies. El jutge, ateses les circumstàncies, podrà acordar la pròrroga del dit termini per un màxim de deu dies més. Si el ministeri fiscal no emet dictamen en eixe termini, seguirà el seu curs el procés i s'entendrà que no s'oposa a la proposta de qualificació.»

Trenta-huit. L'apartat 3 de l'article 170 queda redactat com seguix:

«3. Als qui hi compareguen dins de termini, el secretari judicial els donarà vista del contingut de la secció perquè, en els deu dies següents, hi al·leguen tot allò que convinga al seu dret. Si hi compareixen després del venciment del termini, els tindrà per part sense retrocedir el curs de les actuacions. Si no hi compareixen, el secretari judicial els declararà en rebel·lia i seguiran el seu curs les actuacions sense tornar a citar-los.»

Trenta-nou. L'apartat 1 de l'article 171 queda redactat com seguix:

«1. Si el deutor o algun dels compareguts hi formula oposició, se substanciarà pels tràmits de l'incident concursal. Si hi ha diverses oposicions, se substanciaran juntes en el mateix incident.»

Quaranta. Es modifica l'apartat 5 de l'article 176, que queda redactat com seguix:

«5. Si en el termini d'audiència concedit a les parts es formula oposició a la conclusió del concurs, s'hi donarà la tramitació de l'incident concursal.»

Quaranta-u. L'apartat 3 de l'article 178 queda redactat com seguix:

«3. En els casos de conclusió del concurs per inexistència de béns i drets del deutor persona jurídica, la resolució judicial que la declare acordarà la seua extinció i disposarà el tancament del full d'inscripció en els registres públics que corresponga, a este efecte el secretari judicial expedirà manament que contindrà testimoni de la resolució ferma.»

Quaranta-dos. L'apartat 7 de l'article 184 queda redactat com següix:

«7. Si no es coneix el domicili del deutor o el resultat de la citació a termini és negatiu, el secretari judicial, d'ofici o a instància de part, podrà realitzar les investigacions de domicili previstes en l'article 156 de la Llei d'Enjudiciament Civil. Si el deutor és una persona física i ha mort, s'aplicaran les normes sobre successió previstes en la Llei d'Enjudiciament Civil. Quan es tracte d'una persona jurídica que es trobe en parador desconegut, el secretari judicial es podrà dirigir als registres públics per a determinar qui eren els administradors o apoderats de l'entitat a fi de citar-la a través de les dites persones. Quan el secretari judicial esgoti totes les vies per a citar el deutor, el jutge podrà dictar la interlocutòria d'admissió del concurs amb base en els documents i al·legacions que aporten els creditors i les investigacions que s'hagen realitzat en esta fase d'admissió.»

Quaranta-tres. L'article 185 queda redactat com següix:

«Article 185. *Dret a l'examen de les actuacions.*

Els creditors no compareguts en la forma escaient podran sol·licitar al jutjat l'examen d'aquells documents o informes que consten en les actuacions sobre els seus respectius crèdits, acudint per a això a l'oficina judicial personalment o per mitjà de lletrat o procurador que els represente, els quals per al dit tràmit no estaran obligats a personar-se.»

Quaranta-quatre. L'article 186 queda redactat com següix:

«Article 186. *Substanciació d'ofici.*

1. Declarat el concurs, el secretari judicial impulsarà d'ofici el procés.
2. El jutge resoldrà sobre el desistiment o la renúncia del sol·licitant del concurs, amb audiència prèvia dels altres creditors reconeguts en la llista definitiva. Durant la tramitació del procediment, els incidents no tindran caràcter suspensiu, llevat que el jutge, de manera excepcional, així ho acorde motivadament.
3. Quan la llei no fixe termini per a dictar una resolució, haurà de dictar-se sense dilació.»

Quaranta-cinc. L'apartat 1 de l'article 187 queda redactat com següix:

«1. El jutge podrà habilitar els dies i hores necessaris per a la pràctica de les diligències que considere urgents en benefici del concurs. L'habilitació també podrà ser realitzada pel secretari judicial quan tinga com a objecte la realització d'actuacions processals ordenades per ell o quan siguen tendents a complir les resolucions dictades pel jutge.»

Quaranta-sis. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 194, que queden redactats de la manera següent:

«2. Si el jutge considera que la qüestió plantejada és impertinent o no té l'entitat necessària per a tramitar-la per la via incidental, resoldrà, per mitjà d'interlocutòria, la seua inadmissió i acordarà que es done a la qüestió plantejada la tramitació que corresponga. Contra esta interlocutòria es podrà interposar un recurs d'apel·lació en els termes establits en l'apartat 1 de l'article 197.

3. En qualsevol altre cas, dictarà providència per la qual admetrà a tràmit l'incident i acordarà citar les altres parts personades, amb entrega de còpia de la demanda o demandes, perquè en el termini comú de 10 dies contesten en la forma prevista en l'article 405 de la Llei d'Enjudiciament Civil.»

Quaranta-set. L'article 195 queda redactat com segueix:

«Article 195. *Incident concursal en matèria laboral.*

1. Si es planteja l'incident concursal a què es referix l'article 64.8 d'esta llei, la demanda es formularà d'acord amb el que estableix l'article 437 de la Llei d'Enjudiciament Civil; el secretari judicial advertirà, si és el cas, la part dels defectes, omissions o imprecisions en què haja incorregut al redactar la demanda, a fi que els esmene dins del termini de quatre dies, amb l'advertència que, si no ho fa, s'ordenarà el seu arxivament. En este incident no serà aplicable l'apartat 2 de l'article anterior.

2. Si la demanda és admesa pel jutge, el secretari judicial assenyalarà dins dels 10 dies següents el dia i l'hora en què haurà de tindre lloc l'acte del juí, citant els demandats amb entrega de còpia de la demanda i la resta de documents, i hauran de passar en tot cas un mínim de quatre dies entre la citació i l'efectiva celebració del juí, que començarà amb l'intent de conciliació o avenença sobre l'objecte de l'incident. Si no s'aconsegueix, l'actor es ratificarà en la seua demanda o l'ampliarà sense alterar substancialment les seues pretensions i el demandat contestarà oralment, a continuació les parts proposaran les proves sobre els fets en què no hi haja conformitat i el procediment continuarà d'acord amb els tràmits del juí verbal de la Llei d'Enjudiciament Civil, si bé després de la pràctica de la prova s'atorgarà a les parts un tràmit de conclusions.»

Quaranta-huit. L'article 197 queda redactat com segueix:

«Article 197. *Recursos procedents i tramitació.*

1. Els recursos contra les resolucions dictades pel secretari judicial en el concurs seran els mateixos que preveu la Llei d'Enjudiciament Civil i se substanciaran en la forma que esta determina.

2. Els recursos contra les resolucions dictades pel jutge en el concurs se substanciaran en la forma prevista per la Llei d'Enjudiciament Civil, amb les modificacions que s'indiquen a continuació i sense perjudi del que preveu l'article 64 d'esta llei.

3. Contra les providències i interlocutòries que dicte el jutge del concurs només és possible el recurs de reposició, llevat que en esta llei s'excloga tot recurs o se n'atorgue un altre de diferent.

4. Contra les interlocutòries que resolguen recursos de reposició i contra les sentències dictades en incidents concursals promoguts en la fase comuna o en la de conveni no es podrà interposar cap recurs, però les parts podran reproduir la qüestió en l'apel·lació més pròxima sempre que hagen formulat protesta en el termini de cinc dies.

5. Contra les sentències que aproven el conveni, o les que resolguen incidents concursals plantejats amb posterioritat o durant la fase de liquidació es podrà interposar un recurs d'apel·lació que es tramitarà amb caràcter preferent, i en la forma prevista per a les apel·lacions de sentències dictades en juí ordinari.

6. El jutge del concurs, d'ofici o a instància de part, podrà acordar motivadament a l'admetre el recurs d'apel·lació la suspensió d'aquelles actuacions que es puguen veure afectades per la seua resolució. La seua decisió podrà ser revisada per l'Audiència Provincial a sol·licitud de part formulada en l'escrit d'interposició de l'apel·lació o oposició a esta, cas en què esta qüestió haurà de ser resolta amb caràcter previ a l'examen del fons del recurs i dins dels 10 dies següents a la recepció de les actuacions pel tribunal, sense que contra la interlocutòria que es dicte pugua interposar-se cap recurs.

7. Es podrà interposar recurs de cassació i extraordinari per infracció processal, d'acord amb els criteris d'admissió previstos en la Llei d'Enjudiciament Civil, contra les sentències dictades per les audiències relatives a l'aprovació o compliment del

conveni, a la qualificació o conclusió del concurs, o que resolguen accions de les compreses en les seccions tercera i quarta.

8. Contra la sentència que resolga incidents concursals relatius a accions socials el coneixement dels quals corresponga al jutge del concurs, és possible el recurs de suplicació i els altres recursos previstos en la Llei de Procediment Laboral, sense que cap d'estos tinga efectes suspensius sobre la tramitació del concurs ni de cap de les seues peces.»

Quaranta-nou. La disposició final quinta queda redactada com seguix:

«En el que no preveu esta llei serà aplicable el que disposa la Llei d'Enjudiciament Civil, i específicament en el que es referix al còmput de terminis determinats en esta, així com en relació amb la documentació de les actuacions per mitjà de sistemes de gravació i reproducció de la imatge i el so.

En l'àmbit dels processos concursals, seran aplicables els principis de la Llei d'Enjudiciament Civil quant a l'ordenació formal i material del procés.»

Article díhuit. *Modificació de la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'Arbitratge.*

La Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'Arbitratge, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 2 de l'article 33, que queda redactat com seguix:

«2. Si així se li sol·licita, el tribunal practicarà la prova sota la seua exclusiva direcció. En qualsevol altre cas, el tribunal es limitarà a acordar les mesures pertinents. En ambdós casos el secretari judicial entregarà al sol·licitant testimoni de les actuacions.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 42 queda redactat com seguix:

«1. L'acció d'anul·lació se substanciarà per la via del juí verbal. No obstant això, la demanda haurà de presentar-se d'acord amb el que estableix l'article 399 de la Llei d'Enjudiciament Civil, acompanyada dels documents justificatius del conveni arbitral i del laude, i, si és el cas, contindrà la proposició dels mitjans de prova la pràctica dels quals interesse l'actor. El secretari judicial traslladarà la demanda al demandat, perquè conteste en el termini de 20 dies. En la contestació el demandat haurà de proposar els mitjans de prova de què intente valdre's. Contestada la demanda o transcorregut el termini corresponent, el secretari judicial citarà les parts a la vista, en què l'actor podrà proposar la pràctica de prova en relació amb allò que al·legue el demandat en la seua contestació.»

Tres. Els apartats 2 i 3 de l'article 45 queden redactats com seguix:

«2. El secretari judicial alçarà la suspensió i ordenarà que continue l'execució quan conste al tribunal la desestimació de l'acció d'anul·lació, sense perjudi del dret de l'executant a sol·licitar, si és el cas, indemnització dels danys i perjudis causats per la demora en l'execució, a través de les vies ordenades en els articles 712 i següents de la Llei d'Enjudiciament Civil.

3. El secretari judicial alçarà l'execució, amb els efectes previstos en els articles 533 i 534 de la Llei d'Enjudiciament Civil, quan conste al tribunal que ha sigut estimada l'acció d'anul·lació.

Si l'anul·lació afecta només les qüestions a què es referix l'apartat 3 de l'article 41 i subsistixen altres pronunciaments del laude, es considerarà estimació parcial, als efectes previstos en l'apartat 2 de l'article 533 de la Llei d'Enjudiciament Civil.»

Disposició transitòria primera. *Processos de declaració en tràmit.*

Els processos de declaració que estiguen en tràmit en qualsevol de les seues instàncies a l'entrada en vigor de la present llei, es continuaran substanciant fins

que recaiga sentència en la dita instància d'acord amb la legislació processal anterior.

Disposició transitòria segona. Assenyalaments.

Els assenyalaments efectuats amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present llei seguiran el règim previst en la normativa vigent en el moment d'acordar-se.

Disposició final primera. Modificació de la Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'Assistència Jurídica a l'Estat i Institucions Públiques.

La disposició addicional tercera de la Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'Assistència Jurídica a l'Estat i Institucions Públiques, queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional tercera. *Entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social.*

Els articles 5 a 9 i 11 a 15 de la present llei seran aplicables a l'àmbit de les entitats gestores i servicis comuns de la Seguretat Social en la mesura que, atesa la seua naturalesa i el que disposen les lleis vigents, aquells preceptes els siguen aplicables, si bé les referències contingudes en aquells als advocats de l'Estat, al Servei Jurídic de l'Estat o a la Direcció del Servei Jurídic de l'Estat s'entendran efectuades, respectivament, als lletrats de l'Administració de la Seguretat Social, al Servei Jurídic de l'Administració de la Seguretat Social, a la Direcció del Servei Jurídic de l'Administració de la Seguretat Social o a la Secretaria d'Estat de la Seguretat Social.»

Disposició final segona. Títol competencial.

La present llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a de la Constitució Espanyola, relatiu a la legislació processal.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

La present llei entrarà en vigor al cap de sis mesos de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado», excepte l'apartat deu de l'article quinze, pel qual s'afeg un nou apartat 3 a l'article 23 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, que entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 3 de novembre de 2009.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO